

UGOR FÜZETEK.

ADALÉKOK AZ UGOR NYELVEK ISMERETÉHEZ ÉS ÖSSZEHASONLÍTÁSÁHOZ.

10. SZÁM.

SVÉD-LAPP NYELV.

IV.

DÉLI-LAPP SZÓTÁR.

IRTA

Dr. HALÁSZ IGNÁCZ.

Ára : 1 frt 60 kr.

BUDAPEST, 1891.

KIADJA A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA.

UGOR FÜZETEK.

ADALÉKOK AZ UGOR NYELVEK ISMERETÉHEZ ÉS ÖSSZEHASONLÍTÁSÁHOZ.

10. SZÁM.

SVÉD-LAPP NYELV.

IV.

DÉLI-LAPP SZÓTÁR.

IRTA

Dr HALÁSZ IGNÁCZ.

BUDAPEST, 1891.

KIADJA A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA.

DÉLI-LAPP SZÓTÁR.

A jelen szótárban előforduló szavakat a lappoktól elfoglalt legdélibb vidékeken gyűjtöttem és első sorban azon szövegekhez valók, melyeket az Ugor füzetek 8. számában és 9. számának 1—168. lapjain bocsátottam közre.

A déli lapp nyelvterület, a mint e szövegekből ismerjük, több nyelvjárásra oszlik,^{*)} és éppen azért minden egyes szó és alak mellé kitettem azon vidéket is, a honnan följegyeztem. Így legalább világosan láthatjuk, hogy az egyes szók és alakok mekkora körben vannak elterjedve és az egyes nyelvjárásokat milyen hangtani sajátosságok választják el egymástól vagy kötik egymással össze. A nyelvjárások feltüntetésére a következő rövidítéseket használtam:

St. = a norvég Helgeland tartománynak Hatfjelddal egyházkerületi nyelvjárása, mely a svéd Ume-lappmark Stensele egyházkerületi dialektusával egyezik meg.

St. (t.) = Tärna vidéki stenselei nyelvjárás.

J. = Jemtlandi nyelvterület.

F. = Jemtlandnak Fölinge lappmarki (frostvikeni) dialektusa.

U. = Jemtlandnak Undersåker lappmarki dialektusa.

H. = Jemtlandnak Herjedal lappmarki (tännesi) dialektusa.

Az Undersåker lappmarki szövegeket és szókat a következő hegységekből jegyeztem föl: 1. a Sjäcker fjellből = *U. (sj.)*; 2. a Skalstugu hegységből = *U. (sk.)*; 3. a norvég Meraker = *U. (m.)*; 4. a Snasa = *U. (sn.)*; 5. az Oviken = *U. (ov.)*; 6. az Anaris = *U. (a.)* és 7. a Tranris (Undersåker) hegységből = *U. (u.)* és *U. (tr.)*

^{*)} L. erre vonatkozólag «A svédországi lapp nyelvjárások» című művemet (NyKözl. XXII. kötetében).

Ha valamely szó vagy alak mellett J., St. fordul elő, az azt jelenti, hogy az egész déli lappságban; ha J., hogy Stenselében nem, de az egész Jemtlandban; ha U., H., hogy Jemtlandnak csak Undersåker és Herjedal lappmarkjaiban; ha U., hogy másutt nem, de az egész Undersåkerban; ha U. (sk.), hogy csak az Undersåker lappmark Skalstugu hegységében jegyeztem föl stb. — Megjegyzendő azonban, hogy jeleléssel soha sem azt akarom mondani, hogy az illető szó vagy alak csak a melléje tett helyen és másutt nem fordul elő, hanem hogy csak oda való lapptól hallottam.

Az egyes szócikkekneként rendszerint a legteljesebb vagy legáltalánosabb alakot tettem a cikk élére, az igéknél majdnem mindig a frostviken vagy hatfjelddali infinitivust, a hol a *-t* képző megmarad. — Összehasonlítás céljából, a hol csak lehetséges volt, mindenütt idézem a megfelelő Lule-lappmarki alakokat is; a hol pedig ilyenek nincsenek, részint Lindahl svéd-lapp, részint Friis lpF. szótárának megfelelő szavait.

A szótárban előforduló magán- és mássalhangzók a következő betűrendben következnek egymás után:

a (*q*, *ā*, *ä*), *ä*, *e* (*ē*, *é*), *i* (*ī*), *o* (*ω*, *o*, *o*), *ö*, *u* (*u*), *ü*; — *k* (*k*, *g*), *h*, *χ* (*χ*), *j*, *č* (*č*, *č*, *č*, *č*), *c* (*c*), *t* (*t*, *th*, *θ*, *t*, *d*, *d*), *s* (*s*), *š*, *n*, *ñ*, *ń*, *p* (*p*, *ph*, *b*), *f*, *v* (*w*), *m*, *r* (*r*, *r*, *r*), *l* (*l*, *l*, *l*). — A mássalhangzó-erősítő *h* nem számít a sorrendben. A jemtlandi szövegekben nem jelöltem a *sva*-féle magánhangzókat (*ā*, *ē*, *ō* stb.), a szótárban azonban igen, de a betűrendben ezek sem számítanak. Ha valaki a jemtlandi szövegeket olvasva pl. az *alamače* szót nem találná ott, a *hová* valónak tartja, akkor mindjárt tudhatja, hogy az *l* és *m* közti *a* magánhangzó *sva* hang (*ā*), mely a sorrendben nem számít és *alamače* (*almače*) alatt fogja keresni.

Betűmagyarázatok :

q, magyar *a*-hoz közeledő labializált *a*.

ā, magyar *a* és *o* közti hang.

ä, vegyes hang *a* és *ä* között.

ē, középhang *ä* és *e* között.

é, középhang *e* és *i* közt.

ī, mélyhangú *i* (orosz *і*-hez közeledő hang).

o, vegyes hang *o* és *ö* között.

o, svéd *o* (sv. *fot, ond*).

ø, = ész *õ*.

u, = svéd *u* (sv. *hus, kunna*).

k, t, n, ç, c félig zöngés explosivák.

ç, német *ch* (*doch* szóban).

ï, német *ch* (*ich* szóban).

è, = sv. *tj* (magy. *cs* és *ty* közti hang).

ő, magy. *gy* és *dzs* közti hang.

š, középhang *è* és *ï* közt.

w, angol *w* (Jemtlandbaa majdnem *u*-nak hangzik és sokszor *h* spiranssal jár).

r, porosz *r* (uvularis *r*).

r^s, r^š, palatalis *r*, melynek ejtése mellett röviden hallható *š* v. *š* rezdül.

ł, hasonlít az orosz v. lengyel úgynevezett gutturalis ł-hez, csak hogy a nyelv jobban begömbül és a torokhoz közelebb érintkezik az ínnyel.

ł', ugyanazon hang palatalizálva.

Rövidítések: *L.* = Lindahl et Öhrling: *Lexicon Lapponicum*; — *Friis* = J. A. Friis: *Lexicon Lapponicum cum interpretatione Latina et Norvegica*; — *R.* = J. E. Rietz: *Ordbok öfver svenska almoge-språket*; — *B.* = Budenz: *Svéd-lapp nyelvmutatványok*, NyK. XII.; — *Lul.* = Halász I.: *Lule- és Pite-lappmarki nyelvmutatványok és szótár*; — *Arv.* = Arvidsjaur (*ibidem*); — *lpS. szövegek* = Halász I.: *Svéd-lapp nyelv I—III.*; — *Düb.* = Düben: *Om Lappland och Lapparne*; — *sv.* (svéd); *norv.* (norvég), *sk.* (ó-skandináv).

DÉLI-LAPP SZÓTÁR.

DÉLI-LAPP SZÓTÁR.

a a n ā, *aanam*, *aanama*, l. *utnet*, *utnih*.

a i, J., St., *ajje* U. (a., u.), *āi* St. is, szintén; ismét, megint | auch; wieder — Lul. *āi*.

a i k a: *aika orbole*, *ai jilpile*; l. *orbole*, *jilpile*.

a i g a egyetlen | einzig: *ai mānā* U. (a.). — v. ö. Lul. *ājēna*.

a i kⁱ e, *aikie* -szer | mal (*k^eekte aikie*) H. — *aktn aikšne* Ū. (m.) egy időben, egyszerre | auf einmal; *aiken*, *aik^een*, *aikien* J., St. -kor; -szer | mal: *auteča aikien* azelőtt, az előbb | früher, das vorige mal; *kaiken ai*. mindig | ein jedes mal, immer; *fürh^ten ai*. St. id.; *muppien ai*. máskor | ein anderes mal; *tan ai*. ekkor, akkor | damals; *aktn ai*. egyszer | einmal. — Lul. *ājēkie*, *āikien* *a i j j ā*, *āijjā* J., *ajjā* St. öregatya | grossvater (*ajjemā* St. väterchen, mein grossvater); — *āijjan töllo* U. (a.), l. *töllo*. — Lul. *ādđā*, *addā*.

a i t e r a, *ajitara*, *ajitera*, *ājitera*, *ajitra* J. tulajdonos | eigentümer (gen. *aitrn*, *ait^ern*. U. [u.]). — L. *aitar*, *aiter*. — sv. *ägare*.

a i k u o, *aik^o* F. szándék | absicht. — L. *aikom*.

a i t e s t e t, *aitiestit* F. aggasztani, aggódni | bekümmern, sich bekümmern (*mām tihte aitestā tūtn^een* mit törődöl ezzel | was bekümmert das dich? *monn aitestam jⁱenum tan peira* ich bekümmere mich viel darum. — V. ö. L. *aitet*, *aitestet* fenyegetni | drohen.

a i t i e s t i m i e F. aggodalom, gond | kümmerniss.

ā i h c e t, *aihcet* St. észrevenni | bemerken, gewahr werden (*mann[e] aihcup*, *tatn[e] aihc*). — Lul. *ājēheat*.

a i n i g n, l. *āinakan*.

a i n s U. (a) néhány | einige (*ains alāmuč*).

a i ñ e s a, plur. *aiñes* J. lélekzet | atem. — V. ö. *vuoikanes*.

a i ñ e s t a h k a, *aiñesta'kⁱ*, plur. *aiñesta'k* J. id.

a i ñ e s t i t, *aiñestet* F., U. lélekzeni | atmen.

a i m ā U., H.: *koqlta ai*. U. (a.) förmeteg | unwetter, schneegestöber; — *muenaka ai*. U. (sk.) dögvész | seuche. — V. ö. L. *aimo*.

a i m a m, *aiman* adv. U. (sk.) igen, nagyon, meglehetősen | sehr, ziemlich. — L. *aimo*.

a i m i e, *āimie* J., St. tü | nadel (com. *āimenä*). — Lul. *ajēmie*.

a i m o n a F., *aimonne*, *aimunne* St.: *munna ai. šuttam tāsnie itt maradok* | ich bleibe hier (sv. *jag blir kvar här*); *ānnu uhče liewo ai. tānniā štālosne* még volt egy kis élet (hátra) az óriásban | es war im riesen noch ein wenig leben (übrig). — *kaihk' sū^u ŋug-mel' lēn aimunne* minden nyula megvolt | alle seine haasen waren da. — V. ö. *aimā*. — L. *aimon orrot*.

a i m o m t: *ihkäm-t-aimomt* adv. mindig, örökké | immer, ewig (acc. von *ihkä* und *aimā* mit dem suffix 2. pers. sing. lpS. nyelv II. 41.). Lul. *ajēmuo ævum*. [sv. *åra*.

a i r a H., U., *airuq*, pl. *airuh* F. evező | ruder. — L. *airo*. —

a i l e k a, plur. *ailek* J., *ailika* H. vasárnap, | sonntag. — L. *ailek* (sv. *helg*).

a i l ē k s, *ailiks* J. ünnepi | feier- (*ai. pē^ejje* ünnepnap | feiertag; *ai. warjā* ünnepi ruha | feierkleid). — L. *ailekes*.

a u t e elő, elől levő | vorn befindlich, der erstere (in der reihenfolge), vor-; *aute ruonča* U. (sk.), l. *ruonča*; *autepa* J., *autepe āvitepa* St. előbbi (múlt) | der frühere, vorige (allat. *autiebāsa* U. sk.). — L. *aut*, *auta*; *auteb*. (Lul. *outo outiep*)

a u t e č a, *autečā*, *auteče* J., *auūteče* U. (sk.), *āuteče*, *outeče* St. előbbi, hajdani | vorig, früher, ehemalig.

a u t e n ā, *autne* F., *autene*, *auētene*, St. adv. és pp. elő, elől, elül; előtt | vorn; vor. — L. *auten*. — Lul. *outon*.

a u t e l e n, *autelen* F., *autln* U. (a) [J.] adv. és pp. elől, előtt; előre elé | vorn; vor. (*mū au. lie* előttem van | er ist vor mir; *poqta mū au. elēm* jön | er kommt vor mich). — L. *autelen*. — Lul. *outolin*.

a u t e l i š t e U (sk.), *auṭelištie* H., *autelišt'e* U. (a.), *autelste* F. adv. és pp. előtt; előlről, elé; -től | vor; von vorn; von. — L. *autelest ab anteriore parte*.

a u t o m pp. U. (ov.) előtt = *autene*.

a u t s (= *aute*) J., *autš* (= *autè*) U. (m.) elől levő, első | vorder-; *auts-jēlkie* első láb | vorderfuss. — V. ö. *auteča*.

autse J., St., *auts*, *auts[e]*, H. *auõse* St. adv. és pp. előre, elő, elé | vor, hervor; — mielőtt | bevor; előbb, azelőtt | früher St. — Lul. *outoi*.

autsukse U. (a.) adv. előre | im voraus. — L. *autsukt*.

autste J., St., *autšte* J., *autsta* F., *autšte* U (u.), *autšte* U (ov.), *auõste* St., *autšt^e*, *autšt^e*, *autstie*, *autstie* H. pp. elől, -tól, elé; -ért | vor; von; für, wegen, um. — Lul. *oudost*.

autšen, *autšn* U. (a., sk.), *autsne*, *auõtsne* St. adv. és pp. azelőtt, előbb; előtt U. (a.) | früher; vor; — *au. kuh*, *au. fõre*, l. *kuh*, *fõre*.

autnú (= *autene* csak ebben:) *au. wuélkijjim* előre v. elől mentem | ich ging voraus, vor. — l. *aut^ená*.

aušũ^une St. árverés | licitation. — sv. *auktion*.

auvas, l. *alovas*.

auvie, *duvie* U. (a. u.) árok | graben. — L. *avem*, *auje*.

Ākan Mahkena Mannshöga (egy hegy neve Svédország Jemtland tartományában | Name eines berges in der schwedischen provinz Jemtland).

āhkā, *āhka*, *āhka*, *ahka* plur. *āhk'* J., St. öreganya | grossmutter H. U., feleség, asszony | weib, frau, U. (sk.), F., St.; — *noqities āhkā* bűbájós asszony, boszorkány | zauberin, hexe St. — L. *akka*. — Lul. *āhkkā*.

akčĩže, l. *ahčĩče*.

akt: *kie-akt* U. (a.), *ki-akt* U. (u.) valaki | jemand; *kuhte-akt*, *kuht-akt* J. id.; — *koašš-akt* v. *koaššie-akt* J. valamikor | irgend wann; — *kušnie-akt* v. *kušn-akt* H., U. (a.) valahol | irgendwo; — *mĩ-akt* J. valaki, valami | irgend wer, jemand, irgend was, etwas

akta, *aktq*, *aktā*, *akte* J., St., *akt* H., egy; egyik; valaki | eins, ein; einer, jemand; — *ĩ*... *akta ken* F. senki | niemand. — Lul. *akta*.

aktata F: *luhki ja a. tizenegyedik* | der eilfte.

aktene, J., St., *akt^ene*, *aktine*, *aktne* St., *aktn* U. (a.) adv. és pp. együtt, -vel együtt | mit, mit einander, zugleich (*aktine jũ^ukstĩt* együtt inni | zusammen, mit einander trinken; *aktene konokijke* a királylyal együtt | mit, od. sammt dem könig St.; *aktn tollõna* a tüzzelel együtt | mit sammt dem feuer U. (a.) — *a. —kuimq.* St. id. (*aktene tēi sēmij kuimq.*). — Lul. *aktan*.

aktsne St., F., *aktsn* (*akcn*) U., *aktšen*, *akts^en*, *aktsⁿ* (*akⁿn*, *ak^en*) U., H., *aktsⁱn* (*ak^en*) H. adv. együtt; össze | zusammen, beisammen, zugleich. — L. *aktesne*, *aktesn*.

a k t n J. adv. egyre, folyton | in einem fort, beständig (*aktn* *čēāran*

U. (tr.) egyre sírva | in einem fort weinend); — *tann aktn* F. id. *a k t q k*, *aktok*, *oktak*, *oktok* J., *akták*, *aktuk*, *qktuk*, H., U., *uktok*, *uktuk* J., *uktek* St. egyedül | allein. — L. *aktok*. — Lul. *aktu*.

a k š a, *akšā*, *ākša*, *ākšā* H., U., *aksuo*, *ākšuo* F., St. *akšog*, *ākšug*, *akš^{uo}* F., *ažša* H. fejsze | axt. — Lul. *akšuo* (sv. *yxa*).

a h H. (plur. nom.) — l. *ihte*.

a j e w ā, plur. *ajēw* unoka | enkel; (plur.:) abkömmlinge. — L. *ajov*.

aj j ā St. (*ajjemq* mein grossvater, väterchen). = *aijjā*.

a č a- verb. auxiliare cum infinitivo = «ut» finale: sing. 1. *ačam*, *ačem*, *ačum* F. *ačep*, *qčep*, *ačép*, *qčép*, *aččep*, *aččép*, *aččēp*, *ečep*, *eččep* St.; — 2. *ač'*, *ačč'* F., St. *aččh*, *qč'*, *eč'*, *oč*, *uč* St.; — 3. *ača* F., St., *ačā* F., *ačā* F., St., *ačča*, *aččā* F., St., *aču* F., *ačā*, *ačče* St., *eča*, *ečā* F., St., *eče*, *ečče*, *eči*, *aččij*, *aččij*, *aččie*, *oča* St.; — plur. 1. *ačen*, *ečen* F., *qčín*, *aččēpie*, *aččēpie*, *aččien*, *aččēn*, *ačín*, *ečien*, *ečín* St., *ačēn* F.; 2. *ačetn*, *ečetn* F., *aččēte*, *aččēte*, *aččiti*, *aččiti^e*, *aččitie*, *ečite*, *ečitie* St.; 3. *ače'*, *ačes*, *ačēs*, *ačēs*, *uč'* (*tuh uč'*) F., *ačie*, *ačie'*, *ačč'*, *aččieh*, *aččie'*, *aččie'*, *ačín*, *qčēn*, *ačín*, *aččín*, *aččijín*, *aččie'* *ečie'*, *eččh*, *ačč'* St.; — dual. 1. *ačen*, *ačēn*, *ačien* F., *ačien*, *aččien*, *qččien*, *aččēn*, *aččēn*, *ačín*, *ečien*, *ečín* St.; 2. *ačetn* F., *ačētin*, *aččētin*, *ačiti*, *aččiti*, *aččijittie* St.; 3. *ače'*, *ačes* F., *ačēn*, *aččies*, *aččien*, *aččín*, *aččie'*, *eččekan*, *aččekan*, St. — L. *ača*.

ā č ā: *āčān* *krāsie*, l. *krāsie*. — v. ö. L. *ača*, *ačekuč*.

ā h č i e, *āhčie* J. St., *āčā*, *āčē*, *āčā*, *āčē* F., H., *āhčie* H., *āhčā*, *āhčie*, *āhčē* U. (sk.), *āčē* U. (sn.) *atya* | vater (all. sing. *āčān*, *āčān*, *āhčān* J. St.; elat. *āčste*, *āčste*, *āhčste* J., St., com. *ēhčine* St.); — *kristāhčie* U. (sk.) keresztya | taufpathe; *jupmele-ā*. St. *atya*-isten | Gott vater; *stūo-a*. mostoha *atya* | stiefvater U. (a.); *āhčūtqpot* atyátlan | vaterlos U. (a.) — Lul. *ahčēie*.

ā h č e b a, *āčēba*, *āhčēbq* J.; — *krist-āhčēbq* U. (sk.) = *āhčē*; *kristāhčie*.

ā h č i e l q č ē e U. (a.) *atjai* | väterlich. — L. *aččēlač*.

a h č e č e, *ahčēče* J., *ahčē*, *ahčē* U. (sk.), *ahčēže*, *ahčēže* U. (a., sk.), *ahčēže* U. (a.) adv. kissé, kevéssé | ein wenig: — v. ö. L. *učče*.

a č č e k St. nem rég, a minap, az imént | unlängst, kurz vorher. — Lul. *aččak*.

a č č e n, *aččēn* H., U. *aččēn*, *āčēn* H. id.

ā c o l n, *āčoln*, *āculn* St. pp. -ra, -re, -nek, fölé, át | auf, über. — L. *acolen*.

a t t a, *atte* J., St., *at* U. (a.), H., *ata*, *ate* St., *ahta*, *ahte* U. (u.), *att* F.,

U. (a., m.), *attā* F., U., *attā* U. (sk.), *hogy* | *dass*. — L. *atte* (sv. *at*).
ā t a, *ātā* plur. *āt* J., St. *holmi*, *jószág*, *dolog* | *sache*, *ding*. —

L. *at*, *ata*.

q t nⁱ et, *atnam*, *atnāp*, *atnā*, *atnama* stb.; l. *utnet*.

q t n ā l i s t e t F. *megfogni*, *megragadni* | *festhalten*, *packen*. —

L. *adnalastet*.

ā s i e, plur. id. St. *hegyhát* | *bergrücken* (elat. s. *āsste*). — sv. *ås*.

Askalāte, *Āskalāte*, *Askelāte* St., *Askfīse*, *Askfjise* St., *Assk-féjjesa* U. (sk.) *férfi Hamupipőke-féle alak a mesékben* | *ein männliches Aschenbrödel in den märchen*. — norv. *Askeladde*, *Askfis*. — v. ö. Lul. *Hasskuovis*.

a s t a t, *asstat* F., *astet*, *āstet* St., *āsti* U. (sk.) *ráérni* | *zeit haben zu etwas* (1. *astam*, 2. *asth*, *ast*, 3. *astā*). — L. *astet*.

a s t e t e t, *asstetet* St. vb. caus. *ráérő időt engedni* | *jemanden zeit lassen*. — L. *astetet*.

a s t i e (elat. sing. pron. relativi) H., U.; 2. adv. *a honnan* | *woher*, *von wo*. — l. *ihte*.

a s s: *a. tuhkā* U. (u.), H. *kusti!* (tkp. *kusti oda, félre*) | (zuruf für hunde:) *fort!* — L. *as*, *has*.

a s s k a, plur. *assk* J., St. *hold*; *hónap* | *mond*; *monat*. — L. *aske*, *ask*.

a s s a l o m s a, plur. *ásšaloms* U. (sk.) *vélemény, nézet, gondolat* | *meinung*. — L. *uśšolmes*.

ā n e t, *ānēt*, *ānuot* St., *ānot* F., *hānih* U., *oanih*, *oani* H. *kérni* | *bitten*, *begehren*; — *förlötelse ānēt* St. *bocsánatot kérni* | *um verzeihung bitten*. — Lul. *ātnuot*.

a n k a n a, plur. *ankan* J., *qnkq̄q̄*, plur. *qnkq̄n* F., *qnkone*, *qnkone*, plur. *qnkon* St. 1. *fia vmi állatnak, kölyök* | *das junge, brut: kās̄n a. liba* | *junge gans* U. (sk.); *śnarākan a. malacz* | *ferkel* U. (sk.); — 2. *tanítvány* | *schüler* F.; — *hōran* v. *haurān q.* *fattyugyermek* | *uneheliches Kind*. — v. ö. sv. *ung*.

ā n g r d ī t H. *sajnálkozni* | *mitleid haben*. — L. *angertet*. — sv. *ångra*.

a n n ā t ī t U, (u.) *nem sajnálni (vkitől vmit)* | *gönnen (jemandem etwas)*. — v. ö. *ontet*, *ontī*. — sv. *unna*.

a n a n, *annan*, *annān* U., *ennan*, *énnan*, *énnān*; *innān*, U. (a., u.) *míg, mire, mielőtt* | *bis, ehe, bevor*. — sv. *innan*.

- anneče* U. (sk.) [J.] *anneči*, *anneči*, *anneči* St. egy kissé, egy kicsit | ein wenig. — v. ö. L. *unne*.
- anne*, *anne*, *anne*, *anne* J., St., *annü* U. (a.), *anne* H., *anne*, *anne*, *anne* St., *anne* H. még | noch. — L. *anje*.
- anne*, *anne*, *anne*, *anne*, *anne* St. particula (tagadó mondatokban | in negativen sätzen): *ičin a. taireh kennā* nem tudták | sie wussten nicht. — v. ö. *anne* stb.
- annevost* U. (sk.), szólásmód bucsuzásánál | grussformel beim weggehen: *isten veled* | *adieu!* — = *anne vost* = még újra | noch wieder.
- apie* St. tó; láp | binnensee; moor. — L. *ape*. (Lul. *āhpie*).
- Apij* St. egy tó neve a svéd Vesterbottenben, Norvégia határán | Name eines sees in der schwedischen provinz Vesterbotten an der norvegischen grenze. — v. ö. *apie*.
- apūluo* St. darázs | hummel. — L. *oblo*.
- appa*, *apā*, *apo* F. egész | ganz. — L. *abb*, *abbā*. (Lul. *obbo*, *obo*, Arv. *oppo*).
- appara*, pl. *appar* F., *obba*, plur. *obbor* H. sügér | barsch (fisch) — sv. *abbore*, R. *abbar*, *avour*.
- appara*, plur. *appar* part | ufer (*juhkon a.* flussufer).
- aprie*, *aprie* J., *aprie* H., St. eső | regen. — L. *abre*.
- apāret* F., St., *apāri*, -*rih* U., H., *abbārih* H., *apāret*, *opōret* F., *apōret*, *apōrut* St. (præt. s. 3. *āprij* St.); *esni* | regnen; — ger. *apramienē*, -*mien* H. — L. *abrot*.
- apārājihēih* U. (a.) vb. inch. id. (præs. s. 3. *aparājāhēā*).
- āpril*, -*ril* F. április | april. — sv. *april*.
- āwa* J., St., *āwa*, *āwa*, *āwa* F., *āwa*, *āwa* St. adv. le | ab (*cāpkēt ā*. letörni | abbrechen F.). — sv. *af*.
- āvuo*, *āvuo* St. öröm | freude; — *āvune*, *šēttet*, *āvuse* v. *ōvqse* *šēttet* St. megörülni | froh werden, sich freuen; *āvun-āvun* *šēttet* igen megörülni | sehr froh werden. — Lul. *āvuo*.
- āvotīt*, *āvotīt*, *āvotīt* St. örülni | sich freuen. — L. *avotet*.
- āvšē*, *āvšē*, F. bucsú | abschied (*āvšēem vāttet* abschied nehmen F.) — sv. *afsked*.
- am* U. (u.), H., *amma* U. (u.) accus. pronominis relativi. — l. *ihte*.
- āmieļuešī* U. (sk.) agyonütni | todschlagen.
- Ampohta* St. férfinév | nomen proprium virile.
- amma*, l. *ihte*.

ammaj St.: *tie lie ammaj riekta* csakugyan igaz | es ist wirklich wahr; *ijje ammaj līs tap paihpāb uǵstet* csakugyan nem ér semmit azt a sīpot megvenni | es nützt in der that nichts diese pfeife zu kaufen.

āmmie, *āmmie* H. ha | wenn. — l. *armie*.

amtiē, *āmtie*, *āmmetie*, *āmmtie* H., a hogyan | wie; — *a. kuh* úgy a mint | so wie.

aramuje F. rossz, nyomorult | schlecht, elend. — v. ö. L. *armes* miserabilis.

āreṭe J., St., *ārēde*, plur. *ārēd'* H. a reggel | der morgen. — *āreṭn* J., St. *ārēdn*, *ārēdn* H., *ārēdn* U. (sk.), *ārtūn*, *ārtn* F. reggel | in der früh; — *āredīstie* H. reggeltől fogva | seit in der früh. — L. *aret*.

ārkih, *ārkih* U. (u.) esűfol, gunyol | spotten. — L. *argot* terreri. *arketijit*, *arketīt* U. (u.) vb. frequ. id. — L. *argotēt* metum incutere.

arkies F. gonosz, haragos | böse, boshaft. — sv. *arg*.

artoka, plur. *artok'* F., U. (u) váll | achsel. — v. ö. *oǵlkie*.

artuka F. illedelmes | artig. — sv. *artig*.

arhce, *arhce*, plur. *arhc'* St. sas | adler. — L. *arts*.

arnie J., St. tüzelőhely | feuerstätte; — *koun* (v. *kū'n*) -*arnie* U. (sk.) id. — L. *arne*, *aren*.

arbētih H. dolgozni | arbeiten. — sv. *arbeta*. [(sv. *arf*).

arpie, *ārpie* J., *ārēpie* St. örökség | das erbe, erbeil. — Lul. *arēpie*

Ārportq, *Ārportq*, *Ārputq* St. Hatfjelddal (egy helység és egyházkerület neve a norvég Helgeland tartományban | name eines ortes und kirchspiels in der norwegischen provinz Helgeland).

arbues: *a. kārmaneija* U. (a.) özvegyember | wittwer. — L. *ārbes*.

arbuje, plur. *arbuǵ'* U. (a., u.) özvegyasszony | wittwe. — L. *arbeje*, *arbui*.

arbuče, plur. *arbuč'* U. (a., u.) id. — L. *arbač*.

ārvetit U. (sk.), *arētet* F., *arvētīt* St. gondolni U. (sk.), St.; sejteni, gyanítani, St.; észrevenni, F.; érteni U. (sk.) | denken U. (sk.), St.; mutmassen St; bemerken, in acht nehmen F.; verstehen U. (sk.). — L. *arvetet*.

armie, *armiä* U. (sk., u.), *arnea*, *armed*, *armēd*, *armiä* U (u.), *armie* U. (u.) ha; mikor; hogy | wenn; als; dass; — *arm* U. (u.) id. (*arm-ih* ha te nem | wenn du nicht)

armude U. (m.) id.

arr, arř F. id.

arrat, qrrat F., *orrot* F., St., *arri'*, *arrih* U. H., *arrét* U. (tr.), *arri'* U. (u.), *arri'* U. (a.), *arri'e*, *arrie* U. (sk., a.), *orri'* U. (a.), *qrrat*, *árrot*, *árrot*, *árrut orrut*, *orru^{ot}* St. lenni; lakni, tartózkodni; maradni | sein; wohnen, sich aufhalten; bleiben (praes. s. 1. *arram*, 2. *arrā'*, 3. *orra* U. (sk.); praet. s. *arrajim* v. *arrajjim* H. U., *orrujip*, *orruojip* St.; neg. *ij arrā'*); — p. praet. *orrroma* J., St. *orruma* F., *orruma* St.; — ger. *arrāminie* U. (a., sk.), *arrāminie* U. (a.), *qrruominie*, *orruominie* St. — L. *orrot*.

arra ma U. (a., u.) lakás, tartózkodás | wohnung, aufenthalt: *arra-ma-sijje*, l. *sijje*, — Lul. *orruom*, *orrom*,

arrātarjet, *arrātarājet* U. (sk.) késni vhol | verweilen (*ijj arrā-tarājah kannā*).

qrrus H. reggeli | morgen-, matutinus; *q. kokso*, l. *kokso*.

alēn U. (u.). — l. *āln*.

alie, *alich*, *allie'* U. (sk.) [J.] nem | nein; — vb. prohib. sing. 1. *aliem* U. (sk.); 2. *aleh*, *al'e'* U. (a.), *alie'*, *alich* F., U. (sk., a.), *allieh* F.; 3. *alies* J., St. — plur. 1. *aliebe* U. (sk.); 2. *alieje* U. (sk.), *allere* U. (a.); 3. *allere* U. (sk.), *alies* St. — dual. 1. *allien* U. (sk.); 2. *alletn* U. (sk., a.); 3. *allere* U. (sk.).

āliekałopa, plur. *-kałop'* U. (sk.) búvös vivőeszköz, melyen a *stālā* az elejtett vadat szokta a vadászatról haza hozni | tragband (eine art zauberwerk, welches der *stālā* hatte, um damit das erlegte wild heimzutragen).

qłua F. mindig, folyton | immer, stets. — Lul. *alu*, *āluo*.

aluvora, plur. *aluvor'* U. (u.) [J.] komolyság | der ernst. — sv. *allvar*.

aluvoroka F. adv. komolyan | ernst.

alākana J., *alākana* U. (a.), *qłākana* F., *qłākana*, *qłākane*, *qłlākane*, *alēkena*, *alēkenā*, *qłākona*, *qłókona*, *qłkena*, *qłlākenna*, *qłlākennā* U. (a.), *alākana*, *qłlākēne*, *qłlākēnā*, *alākonā* U. (u.), *qłākone*, *alōkone*, *qłōkone*, *qłōkone*, *ālōkone*, *olōkone* St., *olōkana* F., *olākana*, *ulūkona* U. (sk.) adv. künn | draussen. — Lul. *olōkun*.

qłlākqln H. adv. és pp. kívül | aussen; ausserhalb. — L. *ulko-len*; Lul. *olōkuolen*.

qłqkeltā U. (a.) kívülről | von aussen. — Lul. *olhkuolt*.

qłōkute St., id. — L. *ulkot*.

alëkie, *alëkie* J., St., *allëkie* U. (sk.), *alëkie*, H., U. (sk.), St., *allëkie* U. (u.), *allëkie* U. (sk.), *fú* | sohn (all. sing. *alläkan*, *alläkän* U. (sk.); — *krist-a. keresztfú* | täufling. — L. *alge*.

alëkeba U. (a., u.), id.; — allat. s. *alekiebāsa*.

alëket, *alket* F., St., *alëkit* St., *alkih*, *alëkih*, *aleki* H., U. kezdeni, elkezdeni | beginnen, anfangen. (præt. s. 1. *ëkip*, 2. *ëlki* stb. St.); — p. praet. *alëkomq*, *alëkumq*, *alkomq* St. — Lul. *alëkiet*.

alkeistet, *alkiestüt* J., *alikestit* U. (sk.), *alëstit*, *alëstīt* H., id. (praes. s. 1. *alëstqm*, 2. *alëst'*, 3. *alkste* J., *alksta*, *alësta* H. *alëkeste* U. (u.), *alëkstä* U. (a.), *älkste* U. (sk.); — plur. 3. *alëkst'* U. (sk.); — ger. *alkstimienie* H., *alëkstimienie* U. (a.). — L. *algestet*.

alkuq, *alkuo* U. (u.) kezdet | anfang; — *alkovišniä* U. (a.) kezdetben | im anfang. — Lul. *alëkuo*.

alt St. bizony | wohl, fürwahr.

alta, *altā* F., U. *ālta* H., *allta* F. réntehén | renntierkuh. — Lul. *alltuo*.

altaka U. (a., u.) az összes rénszarvastehenek | alle renntierkühe zusammen.

älter, *alter* St. adv. sehogy sem | keineswegs, durchaus nicht (*iëči kuh älter tu^olttije* sehogysem forrott | es wollte gar nicht kochen; *alter küelie' kackiestī'n tann sū sieipān* sehogyan se haraptak bele a halak a farkāba | die fische bissen durchaus nicht an seinem schwanze an). — v. ö. L. *i alder* soha | nie; — l. *alterq*.

alterq; *ij* .. *alterq* F. soha | nie. — L. *i alder*, — sv. *aldrig*.

alteln: *alteln* für F. nagyon, igen | sehr, allzu (*alteln v. a. för pok-čoka* nagyon fáj | es tut sehr weh). — sv. *allt för*.

alties U. (a.) az ő | sein (eius): a. *āhč'ä*. — l. *altse*.

alties U. (a.) [J], *ald'es*, *äld'es*, *äldes* H. köszönet | dank. — L. *aldes*, *alda*.

äld'es štīt H. [J.] megköszönni | danken. — L. *aldestet*.

Älspulta St. Älsvatten (egy tó és egy domb neve a norvég Helgeland tartományban a svéd határ közelében | name eines sees und hügels in der norwegischen provinz Helgeland an der schwedischen grenze).

altora, plur. *altor'* U. (sk.) kor | alter, ætas. — L. *alder* (sv. *ålder*).

qltorostet F. birni | besitzen, im vermögen haben.

altse F. St., *ältse*, *ältie*, F., *ältse*, *äldse* F., U. (m.) az ő | sein (eius). — L. *alde*; — l. *alties*.

altmān, *eltmān* F. a mennyire, a hogyan | so sehr als (*varrestie altmān hoisaje er lief so sehr [wie] er konnte*).

aldr, *aldre*, *aldrū* H., *aldri* U. (tr., u.), *altri* U. (a.): *īj*... *a*. = *alterq*.

aļōvas, *aļovās* F., U., *aļāvas*, *alāvas* H., *auvas* H., U. (a.) igen, nagyon | sehr. — L. *alvos*.

aļōvuh tūōwih U. (sk.) megijedni | erschrecken. — L. *alvotovet*.

aļāmā U. (sk.), St., *qļāmā* U. (a.), *alōmā* U. (u.), *aļāmā* U. (sk.), *alāmaj*, *aļāmāj*, *alāmāj* St.; plur. *aļāmā'*, *aļama'* ember | mensch; — *noqities* a. St. varázsló | zauberer. — Lul. *olmāj*.

aļāmača, *alāmače*, *alāmuča*, *alāmuče*, *qļāmuče*, J. St., *alāmāče* U. (sk.), St., *qļāmače* U. (sk.), *qļāmuče* F., *alāmoče* St., *alāmoče* F., *qļāmučq*, *qļāmuča*, *alāmuča* F., *alāmuče*, *alāmuže*, *qļāmuče* H., U. (a.), *qļōmače* F., *alōmuče* St. 1. ember; 2. lapp ember U. (a.) | 1. mensch; 2. Lappländer, lappe U. (a.); — *kāren's* a. St. meglett ember | erwachsener mensch; — *jiimol's* a. U. (a.) keresztény | christ; — *tučnks* a. U. (a.) lapp ember | Lappländer; — *skälluo* a. St. gyónásra menő ember | der beichten geht; — *skihpon* a. St. hajós | schiffer, schiffmann; — *prūrā* a. U. (sk.) lakodalmas ember | hochzeitsgast; — *wārien* a. J. hegyi lappok, nomád lappok | berglappen, nomadisirende lappen; — *luhkies* a. U. (a.) keresztény | christ. — L. *almač*.

alēmie: a- *rīhke*, l. *rīhke*. — Lul. *alēmie*.

alēmie U. (a.) rossz idő, zivatar, förgeteg, hóförgeteg | unweather, schneegestöber; — *alēmien šattā* förmeteg támad | es wird unweather. — L. *alme*.

alēmies adj. zivataros, förmeteges, havas | schneestöberisch, stürmisch. — L. *almes*.

alme, *almie* H. = *armie*.

almoq F., *olmoq* U. (u.) nép | volk. — Lul. *ālāmuk*.

almokoste F. alamizsna | almosen. — L. *almos*. (sv. *almosa*.)

aļļā U. (sk.) szőr, gyapjú | haar, wolle. — L. *ullo*, (sv. *ull*.)

āandan, *āandān*, *āandan* l. *āntan*.

āiteka, *eiteka*, plur. *āitek'*, *ēitek'*, *ēitāk'* U. [H], *āihdeka*, *eihteka* F., St., *ēihdeka*, *ēiteka*, *ēihdeka* St., plur. *eihtek'*, *ēihtek'*, *ēitek'*, *ēihtek'* szüle, plur.: szülék | vater od. mutter, plur.: eltern (acc. plur. *āihtikitie*, F.). — Lul. *ajēhtiek*.

āinakān, *āingqān*, *āinekan*, *einakan* U., *ainign*, *einik*, H. mindig,

- folyton | immer, beständig; (tagadó mondatokban | in negativen sätzen:) soha | nie.
- äχas verbi negativi, plur. 3.: juktie äχas kalk' tah lattie' püeli' hoky ezen madarak el ne égjenek | dass diese vögel nicht verbrennen, U. (m.); l. immuč.
- äχem U. (sk.) — l. emmēm.
- äč' F. praet. verbi negativi, sing. 2., l. ečem.
- äč'e, äčie U. (sn.; — l. äč'e.
- äčen F., äčin, äčč', äččekan, äččie' St. — l. ača.
- äččičiä U. (sk.), äččie F. praet. neg. sing. 3. — l. ečem.
- ätša U. (sk.) négy évesnél idősebb rénbika | renntierbock über vier jahre).
- äskā, äškā J., eska St. aztán | dann, nachher. — L. äska.
- än U. (a.) praes. dual. 1. vb. neg.; l. im.
- än J., eän, iän U., H. conj.: mint | wie, als, J.; még | noch F.: än reihkqg még gazdagabb | noch reicher; — än ko, än ku' v. kuh, J. mint | als (quam). — L. än, än-ko.
- änča, äänča U. özvegyasszony | wittwe; — änčq-mañnie, enča-mañnie. — sv. enka.
- änčan, äändan J., äändq, ändon, ändun U. (sk.), äändan, äändān, äändan H., U. (u.), még | noch; ä. kuhkebm H. még tovább | noch länger; ä. čirrekebg U. (tr.) még jobban | noch mehr; ä. kammetepa U. (sk.) még szélesebb | noch breiter.
- änto St. még... is, sőt | auch noch, sogar; — äntō F. mégis | doch, noch immer. — sv. ändock.
- ännu, ännü F., U. még | noch. — sv. ännu.
- änē F., St most, még most | nun, jetzt noch F.; még | noch St.; — l. anne.
- änne H., ännie, äññe, äññe St. — l. anne, ann'e.
- äpula U. (a.), ähpela U. (u.), plur. äpul' U. (a.), ähpel' U. (u.) alma | apfel. — L. äppel. — sv. äpple.
- äprie; l. aprie.
- äpri; l. apäri.
- ävöre F. egészen | ganz, ganz und gar: ävöre urruq egészen új ganz neu.
- ämmtie H. = amt'e.
- ärhka U. (sk.) árnyék | schatten.
- ärtän, ärtn, F., l. äreče.

ālet St. fölnevelni | erziehen, auferziehen.

ālēkie J., *ālēkie* H. = *alēkie*.

ālkip praet. s. 1. stb. St.; l. *alket*.

ālkiestit, *ālkte*; l. *alkiestit*.

āltie, *āltse*, *āldse* F., U. (m.) = *alties*, *altse*.

āltin U. (sk.) mindig | immer. — sv. *alltid*.

ālskadet F. szeretni | lieben. — sv. *älska*.

āln F., *āllen*, *ālēn* U. (u.) *āllom* U. (sk.) leges-, leg- | aller: *ā. vuos-tokumus*, F. leges legelső | allererste; *ā. miñnemust* leghátul, leg-
utoljára | allerletzt, zuletzt. — sv. *allom*.

ālmie, *ālēmie* F. ég | himmel = *alēmie*.

ālēmie H. unwetter = *alēmie*.

āllom = *āln*, *āllen*.

ē vb. neg. s. 3.; l. *im*.

eagera, *eag^{ra}*, plur. *eager'* H. = *aitera*. — sv. *ägare*.

eātnan U. (m.), *eānan*, *eānān* H. allat. sing. — l. *eṭne*, *iēṭnie*.

eānum U. (sk.): *ea. poašketit* hisz mi ketten kimehetünk, kiléphe-
tünk | wir beide können ja hinausgehen, hinaustreten. — l.
ēmṃqm.

eāñkqn U. (sk.) készakarva (?) | absichtlich, vorzätzlich, mit
fleiss (?)

eāpom U. (sk.) — l. *ēmṃqm*.

earana, plur. *earan'* F. küldött, követ | bote, sendbote. — v. ö.
R. *āran*.

eālā, nyáj; marhaállomány | heerde; viehstand. — L. *āla*, *ālo*.

ealahka, *ealghka* F. keserű, fanyar | bitter, herbe. — v. ö. sv.
elak.

eāhkeba U. (sk.): *eā. māj jēss* bármí, bárki, bármilyen | wer immer-
was immer, was immer für. — v. ö. L. *ikke*, *ikkenes*, *ikkabe*.

eāh (verb. neg. praes. plur. 3.); l. *im*.

eāχaē, *eāχäē*, *eāχeē* (conj. verbi neg. plur. 3.) — l. *immuč*.

eātnān; l. *iēṭne*.

eās vb. neg. dual. 3.; l. *im*.

**āskā*; l. *āskā*.

eān; l. *ān* mint | als.

eān vb. neg. dual. 1.; l. *im*.

eānāē, *eāneē*, *eānneē* conj. verbi neg. dual. 1. — l. *immuč*.

eänet, *eänet*; l. *iétne*.

ēānča, *eänčg*; l. *ānča*; *eänča-mańńie*; l. *mańńie*.

eändan; l. *āntan*.

eäp, *ēp* verb. neg. praes. s. 1.; *eäpu'* id. praes. plur. 1. — l. *im*.

eähpela, plur. *eähpel'*; l. *äpula*.

eäpmaqri'hkan, *ēpmaqri'hkän*, *ēpmaqri'hkqn*, *ēpmaqri'hken*, *ēp-muori'hkan*, *ēpmaqri'hketi* stb. adv. St. igen, nagyon, fölötte | sehr, ausserordentlich.

eärā, *ärā* F. tisztelet | ehre. — sv. *ära*.

eärqtg, *eäratejja*, *eäretejja* U. (sk.) dolog, teendő | arbeit, anliegen, geschäft. — L. *ärđn*, *ärđna* (sv. *ärende*).

eärovā; l. *ierovui*.

ēp, *ēp*, vb. neg. sing. 1.; *ei* id. sing. 3.; l. *im*.

ēⁱke, pl. *ēⁱk'*; l. *ēke*.

eihteke, *eihteke*, *eiteka*; l. *äiteka*.

eitelit U. (a.) sétálni | spazieren.

Eisose F. Edsåsen (falu Jemtlandban) | dorf in J.

einakan U. (sk.), *einik* H.; l. *äinakan*.

ēke v. *ēk* J., St., *ēⁱke*, *ēⁱke*, *ēⁱke* St., plur. *ēⁱk'*, *ēⁱk'*, *ēⁱk*, *ēⁱk* jószág, holmi | sache, besitztum. — L. *äig* (sv. *äga*)

ēhkede, *ēhkede* plur. *ēhked'*, *ēhked'*; l. *iehke^{te}*.

ēkt, *ēkth* St. egyszer | einmal. — v. ö. *akta*.

ektst, *ektst* St. egyre, folyton, mindig, gyakran | in einem fort, fortwährend, immer, oft. — v. ö. *aktn*.

ēgen H: *mū ē. älēkie* mein eigener sohn. — sv. *egen*.

eh, *eh* U. (sk.) és | und = *ih*, *jih*.

ēh, *eh* vb. neg. sing. 2. et plur. 3.; — l. *im*.

ēχäč, *ēχäč*, *ēχäč*; l. *immuč*.

ēžäm, *ēžäm* U. (sk.); — l. *ēmmqm*.

ējjä, *ejje*, *eje* vb. neg. praes. s. 3.; — l. *im*.

ejječ; l. *immuč*.

ējječe, *ējjičä*, *ējjiče*; *ejječen*, *ejjičen*, *ējjičen*; *ējjičet*; *ējječsä*, *ējječe*, *ējjiče* U. (sk.) pron. refl. — l. *iče*.

ēčep; *ēč'*; *ēče*, *ēči*, *ēča*, *ēčā*, *ēčče*; *ēčipie*, *ēčin*, *ēčⁱn*, *ēčien*; *ēcite*, *ēčiti*, *ēčitičie*; *ēčie'*, *ēčⁱ'*, *ēčⁱ'*, *ēčⁱh*, *ēčⁱn*, *ēččėkan*; l. *ača*.

ēhčine St. (comit. sing.); l. *āhčⁱe*.

ēččem J., *ēčem*, *ēčem* F., *ēččim* U. (u.) praet. vbi neg. s. 1.; *ēčč'* J. *ēč'* F. id. 2.; *ēččie*, *ēččie* J. *ēčie*, *ēčie*, *ēčie* U. (m.), *ēči* U. (a.), *ēčči*

ečči H., U., *ečč^{ie}* F., *eččije*, *eččiji* U. (sk.), *eččiji* H. id. 3.; — *ečem* F., *eččū*, *eččuh* U. id. plur. 1.; *eččete*, *eččera* U., *ečetn* F., id. plur. 2.; *eččen* J., *ečen* F., *eččin*, *eččien* U. (a.) id. plur. 3.; *eččimen* U. (sk.), *eččien* U. (a.) id. dual. 1.; *eččetn* J. id. dual. 2.; *eččien* U. (a.) id. dual. 3. — *ečem-na*; *eče-ne*, *eči-ne*, *ečče-nq*, *ečče-ne* (l. -nq, -ne); l. *iččim*.

e t nⁱ e, *e t n i e* F. = *iétne*.

e s k a St.; l. *äskä*.

ē - n e F.; l. -ne.

e n č g m a nⁱ i e = *änča-maⁱnⁱie*.

e n n a n, *énnan*, *ennän* U.; l. *anan*, *annan*.

e nⁱ i e St.; l. *annⁱe*.

e p St., *ém* U. (sk., ov.), *emma* U (sk.); — l. *im*.

ē b ē l i h U. (sk.) birni, képes lenni | vermögen, im stande sein (*eččije ēbēlo karevih kannā* nem birta megkerülni | sie konnte es nicht umgehen); — v. ö. R. *abbra*.

ē m m g m, *ém^mm*, *ém^mom* U. (sk.) 1. negatív: *ém^mgm viäliä ejjičen pⁱtnqk[']* nahkät nem költöm többé a pénzemet | ich gebe mein geld nicht mehr aus. — b) *ē. poqšket['] poqššā-raikiem* hisz kimehetek a hátsó sátornyíláson | ich kann ja zur hinteren zeltöf-fnung hinausgehen. — 2. *äžem*, *ežäm*, *éžäm*, *ijäm* a) negatív. *ä v. e. mannom fatterⁱnⁱe šī^t* nem akarsz engemet komának? | willst du mich nicht zum gevatter? — b) *ē. poqšket oks-raikiem* hisz kimehetsz az ajtónyíláson | du kannst ja zur thüröffnung hinaus; 3. — ; plur. 1. *eapom mijje[']* kultel wir können ja hören, horchen; 2. *ietem tijje[']*; 3. — ; — dual. 1. *eanum poqšket[']*; 2. *ietetn totnā[']*; 3. — v. ö. a tagadó igét.

e l F. vagy | oder. — l. *hell*.

e l t m a n = *altmān*.

e l m i e: *elmien rihke* F.; l. *rihke*; l. *alémie*.

ē l m i e, *elémie* U. (ov.), *ielémie*, *elémie* U. ország, birodalom | land, reich; — L. *elme*.

ē l l i['], *illi[']* U. (sk.) teljesíteni | erfüllen (*ēllije ičse toqivohtässām* er erfüllte sein versprechen). — v. ö. L. *ället*.

i vb. neg. sing. 3.; l. *im*; *i-^{ie}* — l. -ne, *ne*.

i['] = *ih*; l. *jah*.

ⁱa t n e m a, jatnemā, plur. ⁱatnem', jatnem', St. föld | erde. — L. ädnam (Lul. ^eätnam).

ⁱä h k e d e, plur. ⁱähhked; 1. ⁱehkete.

ⁱä ḡ ä ċ U. (a.). — 1. immuč.

ⁱä t n vb. neg. dual. 2.; ⁱän, ⁱän id. dual. 1. — 1. im.

ⁱä n conj. mint | als = än, eän.

ⁱä n t i' U. (a.) alkalmasnak lenni | taugen (*tihte mannāšīnie kih iänt' ez semmire sem alkalmas | das taugt zu nichts*). — v. ö. L. ändet efficere.

ⁱä r a F. adomány | gabe. — v. ö. eärā.

ⁱä r ā; 1. eärā.

ⁱä r o v u i' ; 1. ierowi'.

ⁱe, ⁱe vb. neg. s. 3.; ⁱe' id. plur. 3.; 1. im.

ⁱé i k e t e, plur. ⁱéiket St. tulajdonos | eigentümer. — L. äigad äigat.

ⁱe i t e k a, ⁱeihteka, plur. ⁱéitek', ⁱeihtek' St. = äiteka.

ⁱē k e, plur. ⁱēk'; 1. ēke.

ⁱe h k e t e J. St., ēhkede U., H., ehkede, iähkete U. (sk.), ⁱehketa F., plur. ⁱehket', ēhked', ehked', iähhked' este | abend, (*iehkieṭāsā U. (a.) estélig | bis abend*); *muppien ēhkedāsan U. (tr.) másnap estig | bis zum anderen abend*; — ⁱehkeṭn, ⁱēhkedn J., St., ⁱēhkedn U. (sk., u.) ⁱēhkedn F., ⁱe'kedn, ⁱhkedn U. (a.) adv. este | abends, am abend. — Lul. ⁱehkiet.

ⁱe h k e t s St. estéli | abend; *ie.-koaksā, 1. koaksā; ie.-piejje v. pījje, 1. piejje; ie.-pielie, 1. pielie.* — Lul. ⁱehkietes.

ⁱe h vb. neg. s. 2. és plur. 3.; 1. im.

ⁱe ḡ e ċ, ⁱēḡäċ; 1. immuč.

ⁱe t e, ⁱetie, ⁱettie, ⁱetera, ⁱetra, ⁱetre, ⁱētra vb. neg. plur. 2.; — ⁱetn, ⁱētn, ⁱetetn id. dual. 2. — 1. im.

ⁱe t e k, ⁱeteteċ, ⁱeterāc conj. verbi neg. plur. 2. — 1. immuč.

ⁱe t e m, ⁱetetn; 1. ēmmom.

ⁱé ṭ n e, ⁱēṭne, ⁱéṭnie, ⁱéṭnie, ⁱéṭnie F., U., ⁱēṭnie, ⁱednie, ⁱeṭnie F., ⁱenie, ⁱēnie, ⁱenie H., ⁱenie U. (u., a.) anya | mutter (*allat. s. eāṭnan, iéṭnān U. (m.), eāṭnān iéṭnān F., eanan, eānān H.; eānet, eānet genit. 2. szem. birtokosraggal, H.*); *āhē-ien^{ie} H. szülék | eltern*; — ⁱetnebe U. (m.) = ⁱēṭne. — Lul. ⁱéṭnie.

ⁱe s vb. neg. dual. 3.; ⁱen id. dual. 1. — 1. im.

ⁱen i e, ⁱenie, ⁱenie, ⁱenie; 1. iēṭne.

iep vb. neg. s. 1.; *iepie, iepu'*, *iepuk, iepū'*, *iepuh* id. plur. 1. — l. *im*.

iepuč, iepuč conj. verbi negativi plur. 1. — l. *immuč*.

iem, iem = *im*.

ierowih U., *iārovu'* U. (sk.) dolgozni, csinálni | arbeiten, machen (praes. s. 3. *eārovā*).

i el ě mie, ielēmie; l. *elmie, elēmie*.

īke, īke, plur. *īk', īk'* St. = *ēke*.

ikke U. (ov.) nem | nicht; hogy | dass. — sv. *icke*.

ihke, ihkie mert, mivel | weil, denn St (t.), U. (sk.); ugyanis U. (sk.); hogy | dass St (t.), U. (ov.); — *ihkie kuktie* U. (a.), l. *kuktie*; — *ihkie mai* U. (a.), l. *mai*. — v. ö. L. *ikke* quicunque.

ihkäm t; l. *aimomt*. — L. *ikää* eternus.

īhkedn U. (a.) adv. = *iehkedn*.

ihkevo U. (a.) örök | ewig. — Lul. *ihkeve*.

ihkibu, ihkjibu, ihkibg H., *eähkebg* U. (sk.) bár, habár, ámbár | wenn auch (*i. mū ičen älegie* ha v. bár a saját fiam is | wenn auch mein eigener sohn); — *i. kuhte*, l. *kuhte*; *i. kiess*, *i. kīj jes i, kīj jäs*; l. *kie*; *eä. mī jēss*, l. *mī*. — L. *ikke, ikkabe*.

ihkim U. (sk.): *tihte waccā kerhk'se ihkim mannā* nélkülém megy a templomba | er geht ohne mich in die kirche.

ikteg as U. (a.) adv. örökre | auf ewig.

ih, i' és | und; — l. *jah*.

ih, ih vb. neg. s. 2. — l. *im*.

ižām; l. *ēmmom*.

ižič, ižič conj. vbi neg. neg. s. 2. — l. *immuč*.

īj, ije, ije, ijj, ijje, ijje, ijje, ijji, ijjä vb. neg. s. 3.; *ijjepuh* id. plur. 1. — l. *im*.

ījje; l. *īlē'*.

ijjič conj. vbi neg. s. 3. — l. *immuč*.

ījīče, ijjiče, ijjiče, ijjičen, ijjičse stb. pron. refl. — l. *īče*.

īče U. (sk.), *ījīče* U. (u.), *jēče* F., plur. *ījīč'* U. (u.) gazda, házi gazda | herr, hausherr (herus); — *ī. kommā, i. moqra, l. kommā, moqra*. — v. ö. Lul. *īsiet*.

īče, iče H., U., *ījīče* H., *ijjiče* U. (m., sk.), *ējjičā, ējjiče, ējječe* U. (sk.), plur. *īč'* pron. refl. magam, magad, maga, stb., ich, du, er etc. selbst; (sing. gen. *īčen* U. (a.); comit. *īčenā* U. (a.); elat. *īčste* U. (a.); plur. gen. *īči* U. (a.), com. *īčenā* U. (a.); elat. *īčste, ič'ste*

U. (a.); — c. suff. pers.: sing. 1. acc. *īcēma*, *īcēmā*, *īcēm* U. (a.); gen. *īcēn* H., U., *īcām*, *īcēm*, *ījīcēn*, *ējīcēn*, *ējjeēn* U. (sk.) elat. *īcēnsstā* U. (a.); allat. *īcēn* H., *īcēsānse*, *īcēsense* U. (a.); — plur. 1. acc. *īcēmiem* U. (a.); gen. *īcēmi*, *īcēmie* U. (a.); com. *īcēmienā* U. (a.); iness. *īcēmiešēn* U. (a.); allat. *īcēmiese*; — 2. sing. acc. *īcēmt*; gen. *īcāt* U. (sk.), *īcēt* U. (a.), *īcēt* H., *ējīcēt* U. (sk.); iness. *īcēšišnet*; allat. *īcēt* U. (a.); — plur. 2. acc. *īcēmt* U. (a.); gen. *īcēde*, *īcēte* U. (a.); allat. *īcēte* U. (a.); — dual. 2. acc. *īcēmtē* U. (a.); gen. *īcēt*, *īcēte* U. (a.); allat. *īcēte* U. (a.); — 3. sing. acc. *īcēmse*, *īcēmše* U. (a. u., sk.); gen. *īcse* U. (m., sk., tr., u., a., ov.), *īcše*, *īcše*, *īcši* U. (a.), *īči*, *īcīe*, *īcīā*, *īcīā*, H., *ījīcse*, *ījīcše*, *ējīcše*, *ējječsā*, *ējječse* U. (sk.); allat. *īcšese* U. (a.), *īcšēšē* U. (u.), *īcšiš* H. *īcse* U. (a.); — plur. 3. acc. *īcēms'*, *īcēmše* U. (a.); gen. *īcš'*, *īcse*, *īcši* U. (a.); allat. *īcšise* U. (a.); — dual. 3. id. — 1. *jīcā*.

īcē-rāteka, plur. *īcē-rātak'* U. (a.) önfejjü, makacs | eigensinnig. *īcēim*, *īcēm*, *īcēm* U. (sk.), *īcēip* St. vb. neg. praet. s. 1.; *īcē'* U. (sk.), St., *īcēh* St. id. 2.; *īcēi* U. (sk.), St., *īcēie*, *īcēij* St., *īcēn*, *īcēne* (= *īcē-ne*) U. (sk.) id. 3.; — *īcēim* St., *īcēimie*, *īcēimū'* U. (sk.) id. plur. 1.; *īcēte*, *īcēere* U. (sk.), *īcēite* St. id. plur. 2.; *īcēn* U. (sk.), *īcēin* U. (sk.), St., *īcēinh*, *īcēinh* St. id. plur. 3.; — *īcēimen* U. (sk.), *īcēimien* St. id. dual. 1.; *īcēite* St., *īcēitēn* U. (sk.) id. dual. 2.; *īcēin* St., U. (sk.), *īcēijn* U. (sk.) id. dual. 3.; — *īcē-ne* U. (sk.), *īcēi-rie* St., 1. -ne, -rie. — 1. *cēm*.

īhte H., U. (u.) pron. relat. a *kī*, a *mi*, a *mely* | welcher, -e, -es.: gen. *an*; acc. *am* H., U. (u.); elat. *aštie* H., U. (u.); — plur. nom. *ah*. — 1. *jichte*.

īhte: *kógl* *īhte* F. = *kógl* *tihte*.

īhte H., *īhtie* St. (t.) conj., *hogy* | dass. — 1. *ihke*, *ihkie*.

ītnēm F. accus.; 1. *īēne*.

īsn: *īsn* *lāttie*, 1. *lāttie*.

īnnān; 1. *anan*, *annan*.

īpmāriks U. (sk.) borzasztó, rettenetes | schauerlich, gräulich.

īm J., St., *imma*, *imm^a* U. (sk.), *imme* U. (u.), *immi* U. (a.), *imm^u*, *emma* U. (sk.), *iem*, *ī'm J.*, St., *ēm* U. (sk., ov.), *ip*, *ēāp*, *ēp*, *ēp*, *ēp*, *ep* St. vb. neg. praes. s. 1.; *ih*, *ī' J.*, St., *īh* St., *eh*, *ē' U.* (sk.), *ieh* U. (sn.), St. id. 2.; *i*, *ī J.*, St., *īj* U. (sk., tr., u.), St., *ije* U. (sk.), St., *ije* U. (tr., u., a.), *īj*, *ijje* U. (sk.), *ijje* F., U. (sk.), St., *ījje* U. (sk., a.), *ijje* U. (sk.), *ijji* U. (sk., u.), *eje* St., *ējje* U. (sk.) St.,

- éjjä, ijjä* U. (sk.), *ie* F., U. (a.) St., *ī* U. (sk.), *ei, ē* F. id. 3.; — *iepie* St., *iepu'*, *iepu'*, *iepuh* U. H., *iepuh* H., *ijjepuh* U. (sk.), *cäpu'* U. (u.) id. plur. 1.; *ietie* J., St., *iettie* St., *ietera*, *ietra*, *ietre*, *ietrg*, *ietrg* H., U. (a., u.) id. plur. 2.; *eäh* U., H., *ieh*, *eh* J., St., *ie'* St., *eäh* H., *eäh* U. (sk.) id. plur. 3.; — *ian* F., U., *eän*, *eän* U., *ien* F., St., *ian*, *än* U. (a.) id. dual. 1.; *ietn*, *iätn* U., *ietn* U. (a.), *ietetn* U. (sk.), *ietie* St. id. dual. 2.; — *ääs*, *cäs*, *ies* U. (sk.), *eäh* U. (a.), *ieh* St. id. dual. 3.
- immuč*, *immuč* U., H. conj. verbi neg. sing. 1.; *izic*, *izic* U., *izic* U. (sk.), *ezäc* U. (u.) id. 2.; *ijjic* U., H., *ijjic* U. (a.), *ejjic* H. id. 3.; — *iepuč* H., *iepuč* H., U., id. plur. 1.; *ietek*, *ietetec* U. (sk.), *ieteräc* U. (a.) id. plur. 2.; *iäzäc*, *iēzäc*, *iezeč* U., *ezäc* U. (sk.), *ezäc*, *ezäc* U. (a.), H., *eäzač*, *eäzač* H., *eäzeč* U. (u.), *äzas* U. (m.) id. plur. et dual. 3.; — *eänäc*, *eäneč* U. (a.), *eänneč* U. (sk.) id. dual. 1.
- irelikelākan* St. adv. becsületesen | ehrlich. — L. *ärloglaka* (sv. *ärlig*).
- ilje* = *ih tilje* (tlje).
- il'e'*, *il'eh* J., St., *iliä'* U. (sk.), (*ilie'* *mannä kaunmq* U. (sk.) nem találtam; *il'e'* *tatna manu stuora* F. du bist nicht so gross; *il'e'* *kaunmq* er hat nicht gefunden; *il'e'* *lää poatama kqnn mieli'* U. (sk.) er hat nicht erfahren) = nincs | es ist nicht. — v. ö. *liem*; — *il'e'*, *ijje* U. (sk.), *ilie* St. nem | nein.
- illi*; l. *elli*.
- o, õ* St. conjunctio és | und. — sv. *och*, norv. *og*.
- oqijja* l. *oajja*.
- oaiivā*, *oqivā* U. (sk.), St., *oqjāvā*, *oqjōvā* U. (sk.) fő, főfő | oberhaupt: *oq. toarā-niärq* főfő katona | ober kriegsmann U. (sk.); *oq. alāmuče-tāuwoje* főfő orvos | haupt arzt, U. (sk.); *kānakan oa. taktara* a királynak legidősebb leánya | die älteste tochter des königs U. (sk.); — comp. *oajēvup* St.; sup. *oaiivācūmus* St.
- oqivus* St. id. — L. *āives*.
- oqivālečče*, plur. *oqivāleččh* St. oberhaupt: *kārkhkuon oq.* az egyház feje, püspök | kirchliches oberhaupt, bischof. — L. *āivalač.*
- oqhket*, *oqhket*, *uqhket*, *ōhkit* St. felkelteni; felébredni | wecken, aufwecken; erwachen (praet. s. 3. *ōhki*, *ōhkije*).
- oqksie* J., St., *oqksie* H., U., *oqks'e* H., *uoks'e* F. ág | ast, zweig. — Lul. *oqksā*.

- o a j ā* U. (sk.) igen | ja. — sv. *o ja*.
- o a j ā l t a h t e t*, *o g j ā l t a h t e t* St. elfelejteni | vergessen (praet. s. 1. *o a j ā l t i h t i p*); — *o g j ā l t a h t u m q*. p. praet. — L. *ā j a l d a t t e t*.
- o a j j a*, *o a j j a*, *o a j j ā*, *o ā j j ā* U. H., *° a j j a*, *° a j j a* H. (plur. *o a j ā* Uu) *o a j j e*, *o a j j e*, *o a j j i e* St., *o i j j a*, *o i j j ā*, *o i j j ā* H., U., *o i j j e* F., U. (sk.), St. fej fő | kopf, haupt. — Lul. *o a j j e v i e*.
- ° a h c i c i* St. adv. egy kis vártatra | kurze zeit darauf = *ah c e c e*.
- o q c c e t* F., St., *° o c c e t*, *° a c c e t*, *° o c c e t*, *° a c c e t*, *u o c c e t*, *o q c c u t*, *o q c c u t* St., *o c c e t* F., *o q c c i*, *° a c c i h*, *° a c c i h* H., U., *o c c i*, *° o c c i* U. (a.), kapni; -hat, -het, F., St.; megfogni U. (a.); venni, megvenni, vásárolni, H., U. (sk., a, u.) | bekommen; können F., St.; festnehmen, (das renntier mit dem wurfstrick) fangen U. (a.); kaufen H., U. (sk., a, u.). — *o q c c o m q*, *o c c o m a* F., *° o c c e m q*, *° o c c u m a* St., *o c c e m a* U. (sk.). p. praet. — Lul. *o q d c u o t*.
- o a c c a j e t*, *° a c c a j e t*, *u o c c a j e t* F., *o q c c a j i h* H., U. (u.) id.
- o q c c a s t a h k*, *o q c c a s t a h k a*, plur. *o q c c a s t a h k* F. hajító kötél (a rén-szarvas megfogására) | wurfstrick (lasso — zum einfangen der renntiere). [einfangen.
- o q c c i d i j i t* H. vb. frequ. hajító kötéllel fogni | mit dem wurfstrick
- o q t i h* H. (praet. s. 3 *o q d i e j j a*). — l. *o q r e t*.
- o a s i e s*, *° a s i e s*, *° a s i e s* F.: *o q*. v. *ō-niära*. — L. *ā s e s* merx.
- o q š e s t e j j ā*, *o a š e s t e j j ā* (gen. *o a š e s t e j e n*; iness. *o a š e s t e j i š n*) U. (u.), *o a š i e s t e j j ā* (elat. *o a š i e s t e j i š t e*) U. (a.) kereskedő | kaufmann, händler. — Lul. *o q s i e s t e d d i e*.
- ó q s t e t* F., *o q s t e t*, *° a s t e t*, *u q s t e t*, *u o s t e t* St., *u o s t e t*, *u o s t i h* U., H. venni, vásárolni | kaufen; — *o q s t o m q*, *o q s t o m q*, *o q s t u m q*, *o q s t u m m q* St. p. praet. — Lul. *o q s t i e t*.
- o a n e k s*, *o q n e k s* U. (sk., u.) rövid | kurz. — Lul. *o q n i e h k e s*.
- o a n i*, *o a n i h* = *ā n e t*; — v. *ō*. *ō n e d i t*.
- o a h p a t e m i s e* St. kinyilatkoztatás, jelenés (?) | offenbarung; *o q h p a t e m i s - k ā r ā j a*, l. *k ā r ā j a*.
- o q h p i e s*, *u o h p i e s* J. ismerős | bekannt. — Lul. *o q h p i e s*.
- o q h p i e s v u o t a*, *u o h p i e s v u o t a* F. ismeretség | bekanntschaft. — L. *ā p p e s v u o t*.
- o q p p a*, *o a p p ā* J., St., *o ā p p a* U. (a.), *o p p a* U. (a.), F., *o p a* F., plur. *o a p p ā*, *o a p p ā h* J., St., *o a p ā* F., *o a p p a c* F., *o a p p o c* U. (sj.) nőtestvér | schwester (*o p m o p* meine schwester F.); *o a p p a p a* U (sk., ov.), *o a p p o p a* U. (sk.) id. — Lul. *o q b b ā*.

- o a r a j e t*, *o g r a j e t* J., St., *o a r á j i t* U. (a.), *o g r e j e t* *o a r a j i j i t* U. (u.), *o a r ā j e t*, *o a r a j i t*, *o a r ā j e j i t* St., *ō^a r a j e t*, *u ō r a j e t* F. lefeküdni (aludni), elaludni | sich schlafen legen, einschlafen (*o g r e j e m* praet. s. 1. U. (u.), *o g r i j i*, *u g r i j i* praet. s. 3. St.); — *o g r ā j i m m a*, *o g r ā j e m m a*, *u g r ā j i m m a* St. p. praet. — Lul. *o g d d ā t*, *o g d d ā j i t*.
- o g r ā j ä t t e* U. (sk.), St. id. — *o g r ā j ä t t e m a* U. (sk.), St. p. praet.; — *o g r ā j i t t n* St. praet. plur. 3. lefeküdtek | sie haben sich gelegt. — Lul. *o g d d ā t i t*.
- o a r e t*, *o g r e t*, *o g r e t* F., St., *o g r è t*, *u g r e t* St., *o g r i'*, *o a r i'*, *o g r r i'*, *o a r r i'* H., U. (sk., u.), *ō a r i'* U. (tr.), *o g r i h* U. (a.), *u o r i'*, *u ō r i h* U., *ō r i'* U. (sk.), *u o r e t* F., *u ō r e t* U. (tr.), *o g t i'* H. aludni; feküdni, hálai | schlafen, liegen (sing. 1. *o a r a m*., 2. *o a r ā'*, 3. *o a r ā*, plur. 1. *u o r e b e*, 2. *u o r e t e*, 3. *u o r i e'*; — negat. *im u o r i e'* U, sk.); — *o a r e t n i e i t o m* F. ein mädchen beschlafen; — *ō a r e m e n* U. (a.), *ō a r i e m i e n i e* U. (tr.), *o g r i e m i e n i e* U. (u.), *o g r i e m i n n i e*, *u g r i e m i n n i e* St. ger.; — *o a r a m a* U. (sk.), St., *o g r r o m a* U. (u.), *o g r e m a*, *o g r o m a*, *o g r u m a*, *u g r o m a* St. p. praet. — Lul. *o g t i e t*.
- o g r i e s t i t* St. id. vb. dim. — Lul. *o g t i e s t i t*.
- o g r a w a* U. (u.), *ō r a w a* U. (a.), plur. *o g r o w'* U. (u.) evet, mókus | eichhörnchen. — L. *ārrew*.
- o ā r e m e*: *ō ā. s e j j e*, l. *s i j j e*. — Lul. *o g t i e m*.
- o ā r i e* U (u.) = *w ā r i e*.
- o g r j i s e*, l. *o r j i s a*.
- o a r p e n e*, *o g r p e n e*, plur. *o a r p e n'* St., *u ā r ē p e n e*, plur. *u ā r ē p e n* U. (sk.) nőttestvér | schwester. — L. *ārben*.
- o g r b e l ā*, plur. *o g r b e l'*: — l. *o r ō b o l e*, *o r b o l e*.
- o g l k i e*, *u o l k i e* F., U., *o l k ā* F., *o l k i e* U. (sk.), *u l ŷ k e* U. (sj.) váll | achsel, schulter; *o g l k i e n n o g l i e* U. (u.), l. *n o g l i e*. — Lul. *o g l k i e*.
- o i j j a*, plur. *o i j j ā'*; *o i j j ā*, *o i j j e* — l. *o a j j a*.
- o i h t e*, *u i h t e* St. valóban, csakugyan | in der tat, wirklich, fürwahr. — Lul. *o i h t*.
- o i s e t*, *o i s u t* St.; l. *h o i s e t*.
- o i v i e* F.: *kuotien o i v i e* házi gazda, gazda | herr des hauses, (herus) — v. ö. *o a j j a*. — Lul. *o g j ē v i e*.
- o u t e č e* St. = *a u t e č a*
- o u r r e j i t*, *ō^r r e j i t* F. aludni | schlafen = *o g r e t*; — v. ö. *o a r a j e t*. *ō^o h k i t*; l. *o g h k e t*.
- o k u*, *ō k u*, *ō k u h*, *ū k u*, *u k u* St. mint, mintha | wie, als wenn (tann

- stuora o. tāleĉi lētti stuopuo so gross wie eine jetzige bauernstube; o. lahpa stō'li als wenn ein floh gebissen hätte).
- o k ĉ e, ukĉe, ukce U., H., ōkie F., okc U. (u.), ukĉ H., ukĉe U. (sn.), ukcie F., St., ūkie St. kilencz | neun, — luhki o. 19. — Lul. akcie.
- o k c a ĉ a, okcĉe F., okĉede U. (sn.), ukĉede H. kilenczedik | der neunte. — Lul. akcāt, auhcāt.
- o k c ā s St., okes U. kilenczen | neune zusammen. — Lul. auhcies.
- o k t a k U (sn.), oktok F. = aktak.
- o k t e, ukte, oktiā, ōkie, uktie U. (sk; ov.) hogy | dass, damit.
- ō k t e k i e p s e St. magában | für sich (tuhte alāmāj supcstállij ōktekiepse az az ember magában beszélt | jener mann sprach, sagte für sich)
- ō k t i' U (sk.) törődni vmivel, nézni vmire | achten auf etwas, sich kümmern (im monna ōkt' kannā, mǎnn jēnum wǎttam nem törődöm vele, nem sajnálom, [akár] mennyit adok | es liegt mir nicht daran, wie viel ich auch gebe lpS. nyelv II. 61.). — sv. akta.
- o k s e U. (u.), ōkse, plur. ōks' U. (sk.), St.; — l. ukša.
- o j j a, ojje (ojjine St. comit. sing.); l. oajja.
- o ĉ', oĉa, oĉin; l. aĉa-.
- ō h ĉ e = uhĉe.
- o ĉ ĉ e t, °oĉĉet, oĉĉi', oĉĉi'; oĉĉema, °oĉĉemq, °occumq, oĉĉoma; l. oĉĉet
- o ĉ ĉ e d i t U. (sk.) vb. frequ. venni, vásárolni | kaufen. — l. oĉĉet
- ō h c e t, l. uhcĉet; ōhcĉet, ōhcidijit, ōhcedit, ōhcedi't vb. frequ.; l.
- ō s ĉ e s, ōsies = oqsĉes. [uhcedet.
- ō š š e t, ōššet'i't, ōššo'i't, oššotet; l. uššet stb.
- ō š š o l i' U. (sk.) gondolni, szándékozni | denken, beabsichtigen (kǎrjil' ōššol' satnum ōtālĉkki' die bauern dachten ihn zu vernichten). — l. ušseti'
- o š š o l e s, oššol's F. megfontolt, meggondolt | bedächtig, bedachtsam.
- o š š o l m o s e, plur. oššolmos' F. gondolat, vélemény; tulajdonság | gedanke, meinung; eigenschaft. — L. uššolm, uššolmes
- ō n e d i t H. kéregetni, koldulni | betteln; — l. oani', ānet. — Lul. ānuohtet [petitor.
- ō n e d e j j a H., ōnateje F. kéregető, koldus | bettler. — L. anoteje
- o n t e t St., ont'i U. (sk.), annāt'i't U. (u.) gönnen (ēĉĉie mǎnite ont' kannā er gönnte den kindern nicht). — sv. unna.
- ō p a r a, ōpara, ūpare U. (sk.) adv. igen, nagyon, sokkal | sehr, ungemain, viel (ō. klūekχākappā sokkal okosabb | viel klüger).

ō h p o n ē t U. (a.) megismerkedni | mit etw. bekannt werden. — L. *āppanet*.

o p p a, *o p a*, *o p m o p*; l. *o g p p a*.

o p r o F. (præs. s. 3.); l. *g p o r e t*.

o b o n ā, plur. *o b o n'* U. (u.) kályha, kemencze | *o f e n*, *pō h k o m g o*.
sütőkemenc e | backofen. — l. *w u o b ě n i e*, *u m e n ā*. — L. *v u o b d n e*,
b a k o m v u o b d n e. — sv. *u g n*.

o b b o r a, plur. *o b b o r'*; l. *g p p a r g*.

ō f ā l, *ū f ā l* St. fájós, nyomorék | gebrechlich, elend, weh. — R. *o f ā l*.
o f ā l i.

ō v g s e, *ō v u s e* St. (t.); l. *ā v u o*.

ō v i e n, *ū v i n* St. ellenség | feind. — L. *o v ā n e s*. — sv. *o v ā n*

ō v ē s t e, *ō v i s t e*, *ū v i s t e* St. nem bizonyos, kétséges | ungewiss, zweifelhaft; *ō. tat n e n e k o g r e t e p u o r e p g* te sem jársz jobban (tkp. nem bizonyos, veled jobban történik) | dir wird es auch nicht besser ergehen; *ō. tat n e k e n n ā t ō h k s'* *k u h c e t* bizonyára te sem bírsz virasztani | wahrlich, du wirst auch nicht wachen können; *ō. t i e l i m t o h k ā s e m m a p o u w i s t i t* kétséges, meg birtuk volna-e ölni | [es ist] zweifelhaft, [ob] wir sie hätten tödten können. — L. *o v i t t e s*. — sv. *o v i s s*, *o v i s s t*.

ō m e s s e St. külömböző, különféle | verschieden. — L. *o m a s s e*.

ō m m o ě, *ō m p ě*, *ō m m u ě*, *ō m m o ě i* St. adv. igen, nagyon | sehr.

ō r g v g U. (a.) = *o g r g v g*.

ō r i', *ō r e j e t*; l. *ō ā r e t*, *ō g r e j e t*.

o r k i h H. bírni, képes lenni | können, vermögen, im stande sein.
— sv. *o r k a*.

o r j a, *o r j ā*: *H u r e n o r j a*, *H ū r e n o r j ā* U. (a.), *H u r n o r j a* H. mennydörgés | donner.

o r j i l J., *o r j e l a* U. (a.) déli | südlich; *o r j e n a*, *ō r j e n ā* U. (a.), *o r j i n ā* U. (sk.) adv. délen | im süden; *o r j i s a*, *o r j i s ā* U. (a.), *o r j i s* H., *o g r j i s e* U. (sk.) délre | nach süden, südwärts; *o r j i s t e*, *o r j i l t a*, *o r j i l t ā* U. (a.), *ō r j e l t e* U. (sk.) délről | von süden; — *o r j a b i š n i ā* U. (a.) messzebb délen, jobban délen | weiter im süden; — *o r j a l i š n i e* U. (sk.) pp. *o r j a l i š n i e t a m m m ū k ō t i ā m s á t r a m t ō l* délre | im süden meiner hütte. — L. *ā r j e l*, *ā r j a s*, *ā r j a t*, *ā r j e s*.

o r j i g a s i U. (a.) déli | südlich.

ō r a t e j a, *ō r a t e j ā*, *ō r o t e j a* F., *o r d e j j a*, *o r e d e j j a*, *o r d i a* H. arcz, orcza gesicht, angesicht. — Lul. *ā r u t i d d ā*.

ordnoka, plur. *ordnok'* F., *orńuka*, plur. *orńuk'* U. (u.) rend | ordnung; *piejet ordnokosa* rendbe hozni | in ordnung bringen. — sv. *ordning*.

orbole, *oróbole* U., *oqrbelá*, plur. *oqrbel'* U. (u.): *aika o. unokatest-vér* (atya v. anya nőtestvérének fia v. leánya U. a., u.; atya férfitestvérének leánya U. sk.) | cousin, cousine (vater od. mutterschwester sohn od. tochter U. a., u.; vatersbruders tochter U. sk.)

orro, *urru J.*, *orrog*, *urru^g* F., *urraq* St. új | neu. — Lul. *otō*.

orrogsest, *urrusest*, F. adv. *újra* | aufs neue, — Lul. *otōsist*.

orri', *orrot*, *orru^{ot}*, *orrut*; *orroma*, *orroma*, *orruma*; *orruominnie*; — l. *arrat*.

orrujet St. megszűnni, fōlhagyni vmivel | aufhören, ablassen (*ih tatne orrujh rajjātemmeste* nem hagysz fōl a bolondoskodásal | du lässt von deiner spitzbüberei nicht ab). — L. *orrojet*.

ō^olāhkuo, *ō^olehku*, *ōlāhkuo*, *ūlāhkuo* St. szerencsétlenség | unglück. — L. *olykko* (sv. *olykka*).

ōleureke U. (sk.), *ūlū^ureke* St. engedetlen | ungehorsam. — sv. *olydig*.

olókana F., *olākana* U. (sk.), *olokune* St. = *alākana*.

oloks, *olokse*, *oloks*, *oluks*, *oloks*, *oloks*, *oluks*, *olokse*, *olukse*; — l. *uluksa*

olkie, *olkie*, *olkīä*; l. *olkie*.

olmogq U. (u.); l. *almoka*.

ollejitti St. vb. prohib. plur. 2. (*o. . . vūo^ocie* ne lőjjétek meg | schiesset nicht). — l. *ullum*

ōtālėkki' U. (sk.) elpusztítani, tönkretenni, agyonütni, megölni | vernichten, verderben, todtöschlagen — sv. *ödelägga*.

ōvru H. pp. fölött, -ról, -ről | über, um (*kumt'e l'āh tāl tei ōvru kuortallamienie* miért kérdezősködöl most arról | warum erkundigst du dich jetzt darum?). — sv. *öfver*.

ōle U. (a.) sör | bier. — sv. *öl*. — v. ö. *vūolga*.

uqhket St. = *oqhket*; — *uakhajit* St. id. vb. inch.

uqkere, *uqkare*, plur. *uqker'* St. szántóföld | acker. — L. *åker* (sv.).

uqčču', *uqčču'* St.: *ip u.*; l. *oqččet*.

uqstet St. = *oqstet*; *uqstam* U. (a.) ich kaufe.

uqret, *uqroma*, *uqrieminni^e*; l. *ogret*.

u gr i j i, *u gr ā j i m m a*; l. *oarajet*.

u ä r ě p e n e, plur. *u ä r ě p e n* v. *u ä r ě p e n a c'* U. (sk.) = *oarpene*.

u i h t e St. = *oihte*.

u o k sⁱ e F. = *ogksie*.

u ó č č e t, *u o č č e t* St. = *ogččet*.

u ó č č a j e t = *oaččajet*.

u ó s t e t, *u o s t e t* St, *u o š t e t* U. (a.), *u ó š t i h* U. (u.) = *ogstet*.

u o h p i e s, *u o h p i e s v u o' t a*; l. *oāhpies oghpiesvuo'ta*.

u o r e t, *u ō r e t*, *u o r i h*, *u ō r i h* = *oaret*.

u ō r a j e t; l. *oarajet*.

u o l' k i e F., U. (u.); l. *oglkie*.

u u n i h, *u u ŋ i h* stb.; l. *utnet*.

ū k u, *uku* = *oku*.

u k c e, *ukče*, *ukč*, *ukcie*, *ukč^ee*, *ukčē*; *ukčede*; l. *okče*, *okcaťa*.

u k t e, *uktie*; l. *okte*.

u k t e k, *uktok*, *uktuk* = *aktqk*.

u k s a F., *uksā* U. (a.), *ukse* H., U. (a.), St., *okse* U. (sk.), St., *okse* U. (u.), plur. *uks'*, *oks'* ajtó | tür. — Lul. *uksa*.

u k s k a U. (sk.) vászonból vagy posztóból készült ajtó a lapp sátron | tür aus leinwand oder wollentuch. — Lul. *ūhsuk*.

u c': *koqpp uc'* mennet hová fogsz menni | wohin wirst du gehn? St.; *tuh uc'* waccet ök fognak menni | sie werden gehen F.; — l. *ača*.

u h č e J. St., *uhče* H. U. (a.), *uhčē*, *uhč^ee*, *uhč^ee* H., *uhčⁱ*, *uhčⁱ* U. (a.) *u'če* U. (sk., ov.), *phče* U. (u) kicsiny, kis, kevés, csekély | klein, wenig, gering (*uhču ułumuče*, *uhč ułumučē* H.); — comp. *uhčebu*, *uhčebu*, plur. *uhčep* U. (a.). — Lul. *uhccie*.

u h c ē t, *phcet* St., *uhci'* U. H., *uhcij* U. (a.), *uhčⁱ* H., *hohčih*, *hohčih*, *huhčih* *huhcih* U. (sk.) keresni, kikeresni | suchen, aussuchen. — Lul. *ohciēt*.

u h c e d e t F., St. *uhcedi't* St., H., *uhcidit* St., *uhčidit* U. H., *phcedi't* H., *phcedit*, *phcetet* St., *ohcidijit*, *ohcidit* U. (u.), *huhcidit*, *huhcidityan*, *huhci dityan* U. (sk.) keresni, megkeresni, fölkeresni, kutatni, vizsgálni | suchen, aufsuchen, aussuchen, forschen, nachforschen, untersuchen J., St. — látogatni F. | besuchen F. — Lul. *ocōhtet*.

u h c e m i e F. látogatás | besuch.

u h c e l i t St., *hohčelit*, *huhčelit* U. (sk.) gyanítani, gyanakodni, aggódni | mutmassen, verdacht hegen, sorgen; — L. *ācelet*.

ūtān U. (m., a.), *ūtan* U. (a.) pp. és conj. nélkül; hanem | ohne; sondern. — sv. *utan*.

ū^ute St.(t.), *ūvotē* U. (sk.) pp. elé | vor (*klāsen ū. pēji* az ablak elé tette | sie legte vor das fenster). — Lul. *outoi*.

ū^uteči, *ū^uuteči* St. előbbi, hajdani | früher, vorig, einstig. — l. *auteča*.

ūtūmus, *ūdumus* H. első | der erste. — L. *autemus*.

utnēt F., St., *utnēt* F. *utnēt*, *qtnēt* St., *utnīh* U., H., *uunī*’, *uunīh* U. (a., u.), H. birni; tartani, megtartani; használni | haben; halten, behalten; brauchen, gebrauchen (præs. s. 1. *atnam* U. F., *aanam* U. (u., a.), H., *atnāp* St.; 2. *atna*’ J., St., *aana*’ U. (u., a.), H.; 3. *atnā* J., St., *aanā* U. (u., a.), H.; — plur. 1. *utnū*’, *utnū*’, *uunū*’, *uunū*’, *uunū*’ U. (a. u.), *uunuh* H., *utnepie*, *utnien* St., F.; — neg. im . . *utni*’ U. (ov.), *utnie*’ St., *utnīe*, *utnīe* F., *utnīeh* U. (sk.), *uunīe*’, *uunīeh* U. (a., u.), H.; — *atnama*, *atnāmā*, *qtnāmā* J., St., *atnemā* F., St., *aanama* U. (u., a.), H. p. præt. — Lul. *atniet*.

utnētīt, *utnētīt* U. (a., u.), *utnēhtet* F., *utnēhtīt*, *utnēhtīt*, *utnēhtīt* St. tartani, föl-, vissza-, megtartani, tartóztatni; F. birni | halten, zurückhalten, behalten; F. besitzen — Lul. *aniehtet*.

uššetīt, *oššetīt*, *oššetīt*, *oššetit* St., *uššotet*, *oššotet* F., *ošsoūt* U. (sk.) gondolni, vélni, szándékozni | denken, meinen, beabsichtigen (præs. 1. *uššetam*, 2. *uššet*’, *oššot*’, *uššot*’, *oššot*’, 3. *oššete*. *uššota*, *oššota*); — *uššetōmmā*, *uššetōmmā*, *oššetōmmā* St. p. præt.; — *uššeteminnie* St. ger. — Lul. *uššūtīt*.

uššetimmiē St. meggondolás, megfontolás | das bedenken, überlegung: *u-thijje* meggondoló idő | bedenkzeit. — L. *uššotem*.

uššoli’, *oššoli*’, *uššolitan* U. (sk.); — l. *oššoli*’ = *uššetet*.

ūnāsta, *ūnāstā* U. (sk.) sürgős munka | dringende arbeit.

unūhtuka F. haszontalan, hiábavaló | unnütz. — sv. *onyttig*.

unde H. rossz, gonosz | schlecht, böse. — sv. *ond*.

unūtārītīt St., U., *unūtētīt* St., *undörtīt* H. csodálkozni | sich wundern (*undört’ tūⁿ’ kaik’* H. es wundern sich alle). — L. *undartet*, *undertet* (sv. *undra*).

unna, *unnā*, *unne*, *unnie* St. kicsiny, kis, kevés | klein, ein wenig. — Lul. *unna*, *unnie*.

ūpare U. (sk.); l. *ōpara*.

ūfāl; l. *ōfāl*.

uffuv St. interj. oh, jaj! | ach, o weh!

uffretē't St. áldozni, föláldozni | opfern, aufopfern. — sv. *offra*.

ūviste; l. *ōvēste*.

ūvin; l. *ōvien*.

uwote U. (sk.) pp. = *ū'te*.

u^wuteči; l. *ū'teči*.

umenā F. kemencze | ofen; *pōhkomq-u*. sütökemencze | backofen. —

sv. *ugn*; v. ö. *obonā*

ūmorōta U. (a.) adv. lassan | langsam.

ūmorriedijit U. (u.) busúlni | traurig sein, sorgen (*ūmorōte*

hāile nagyon busúl | er ist sehr traurig).

ūmurrdā, plur. *ūmurrd'* H. szomorúság, gond | traurigkeit,
sorge.

ūreaktas U. (sk.) igazságtalan | ungerecht. — L. *orektes* (sv. *orätt*)

urraq, *urru*, *urru^q*; l. *orro*.

urrie F. evet, mókus | eichhörnchen. — L. *årre*. — v. ö. *oqrqwa*.

urries St. him | männlich, männlichen geschlechtes. — Lul. *orries*.

urrijijin U. (sk.) praet. plur. 3. megálltak, megállapodtak | sie
blieben stehen; — *urrojī'n* St. id. laktak, tartózkodtak | sie hiel-
ten sich auf; — *urro* U. (sk.) praes. s. 3. marad | er bleibt, hält
sich auf; — v. ö. *arrat*, *orrot*.

urru: *urru-koatē* H.; l. *koatie*.

urru^sest F.; l. *orrosest*.

ūlāhkuo St. = *ō'lāhkuo*.

ūluhkelikⁱe St. szerencsétlen, szerencsétlenül | unglücklich. —
sv. *olyckelig*.

ulūksa, *ulūkse*, *oļokse*, *oļoks* J., St., *ulūksq* U. (a.), *ulūks*, *uļoks*, *oļukse*, *oļoks oļukse*, *oļuks*, *oļoks* St., *oļokse* U. (sk.), St., *oļoks* St.
adv. ki | hinaus. — v. ö. *alākana*, *alākeltā*. — Lul. *olhkus*.

ūlū^urekqvute, plur. *ūlū^urekqvut'* St. engedetlenség | der un-
gehorsam. — sv. *olydig*. — v. ö. *ōleureke*.

ulēke; l. *oļkie*.

ul kies U. (sk.) jobb | recht, dexter (*u. kieta* rechte hand). — Lul. *oļhkies*.

ulūkona U. (sk.) = *alākana*.

ulūmūča, *ulūmuče*, plur. *ulūmuč*, *ulūmuč*, *ulmuč*. H., U. (tr.) ember |
mensch; l. *alāmuča*. — Lul. *ulmuč*.

u l l u m U. (sk.) vb. prohib. s. 1.; *ull'* U. (sk.) *ullh*, *ullhg*, *ullh^a*, *ull^hh*, *ulle'*, *ulleh* St. id. 2.; *ullus* U. (sk., a.), *ull^os* U. (sk.) id. 3.; — *ullube* U. (sk.) id. plur. 1.; *ull^ote* U. (sk.), *ollejitti* St. id. plur. 2.; *ull^oite*, *ullere* U. (sk.), *ulluse* U. (a.) id. plur. 3. — *ullien* U. (sk.) id. dual. 1.; *ulletn* U. (sk.) id. dual. 2.; *uller^e* U. (sk.) id. dual. 3. (*ullum missä manna tareja'* semmikép se tegyem | ich soll es keinesfalls tun; — *kanakā pällā alóvas čarräka*, *ull^os tihte jāmieh* a király igen nagyon fél, hogy ez meg ne haljon | der könig fürchtet gar sehr, dass dieser sterbe).

ü h t ä, *ü^hhtä*: *ü. tarejet* F. elvégezni, véghezvinni, teljesíteni | vollbringen vollführen.

ün^e F. = *tün^e* (*tuppen ün^e lantsne amott ama vidéken* | dort in jener gegend).

k a H., U. (tr.), *kā* U. (a.) = *kałakā*.

ka U. (u.), *kā'* U. (m.) particula interrogativa: *ka thoaskan leäh vajjon bolond vagy-e?* | bist du denn verrückt? U. (u.); *kā' leä' fihkima mieli'* vajjon megtudtad-e? | hast du schon erfahren? U. (m.). — v. ö. *takka*.

k a i h k a, *kaihkq*, *kaikq*, *kaika* J., St., *kāihka*, *kāihkā*, *kāihke*, *kaihke* St., plur. *kaihk'*, *kaikh*, *kaik'* mind, minden | (omnis); — *kaiken aikien* mindig | immer; — *kaihkq minnemust* St. legeslegutoljára | allerletzt; *kāihka-kaihka raihkuomist* St. von den allerreichsten; *tū^una kaika* H., U., plur. *tū^un*, v. *tū^un'* v. *tū^unu* *kaik'* valamennyi, valamennyien, mindnyájan, minden, mindenki | alle zusammen, jeder, aller; — *kaikq tū^una* F., *kaihka tū^una* v. *tū^une* St. id.; — *kaik-slaks*, *kaik-šlaks* F.; l. *slaks*. — Lul. *kāihk*. *k a i k ā t e s*, plur. id. U. (a.), *kaikātassa*, plur. id. U. (u.) csöpp | der tropfen. — L. *kāikotes*.

k a i h k a d e t F. szárítani, kiszárítani, folszárítani | trocknen, austrocknen (trans.). — L. *kāiketet*, *kāikātet*.

k a i h k i ä, *kaihkie* F., St. száraz | trocken; dürr. — Lul. *kojēhkie*. *k a i h k i'*, *kajēki'* U. (m.) összetépní, széttépní | zerreißen (præt. s. 3. *kaihkai* v. *kajēkai*. — v. ö. *kajēkieli^t*).

k a j ē k i e l i^{et} U. (sk.) *kaihkelit* St. széttépní U. (sk.) | zerreißen U. (sk.); lerombolni, lerontani, összedönteni (épületet) St. | zer-

- stören, niederreißen (ein gebäude) St.; — *kaihkielommq* St. p. præt. — L. *kaikelet*.
- kaihkkuot*, *kaihkut* St. leszaggatni, letördelni, összetördelni; lerombolni, lerontani, összedönteni (épületet) | abreissen, abbrechen, zerstückeln, zusammenbrechen; zerstören, niederreißen. — præs. s. 3. *kuihkq*: *tihte lähpq piessie' kuihkq* az ember nyirfa-kérget tördel | der mann bricht birkenrinden in stücke. — L. *kaikot*, *kaiketet*.
- kajëktit*, *kajëktit* U. (a.) csöpögni; csöpögtetni | tropfen, tröpfeln. — Lul. *kojǵhkuot*.
- kaiks* J., *kaihs* F.: *mije' kaiks* mi mind | wir alle; — *tū'n' kaiks* U. (a.), *tū'nes kaiks* U. (sk.) mindnyájan | insgesamt; *kaiks tū'nis* F. id.; 1. *tū'nes*.
- kāihca*, *kāihc*, plur. *kāihc'* St. kecske | ziege. — Lul. *kājähca*.
- kainolē* U. (a.), *kainolēe* U. (u.) paraszt | bauer. — L. *kainolač*.
- kajëpa* U. (u.), *kajjëpa* U. (a.) kalap | hut. — L. *kaip*.
- kai pⁱä* F. áll (mentum) | kinn. — L. *kaipe*.
- kajëwus*, *kajëvos* U. (sk.) balga, értelmetlen, ostoba | töricht, albern, dumm, unklug. — Lul. *kai vⁱes*.
- kau* = *kalakā*
- kauotā* U. (sk.) ketté | entzwei. — Lul. *kuoutāt*; L. *kuouto*.
- kaučā*, *kauča*, *kaučā* J., *kauče* St., plur. *kauč'* csésze, tál | schale, schüssel; — *vuojë-kauče* St. vajas tál | butterschüssel. — L. *kauče*.
- kaunqt*, *kaunqt* F., *kaunet*, *kawnet* St., *kauni'*, *kaun'*, *kaunih* H., U. találni | finden (præs. s. 2. *kaunh*, *kaun'* J., St., *kaun'*, *kaun'* U. (a.); — præt. s. 3. *käuni*, *këuni*, *käuni*, *käüni*, *käveni* St.); *kaunāma* U. (u.), *kaunqmq* U. (sk.), *kaunumq* St. — Lul. *kauānat*.
- kaunātahtet* St., *kaunātahtit* U. (sk.) elbucszúzni, isten veledet mondani | sich verabschieden, lebewohl sagen (præt. s. 3. *kaunā-tihti* St.). — L. *gonatattet*.
- kaunātihti* St., *kōnāhtet* F. id.
- kaunātie* F. bucsú | abschied.
- kaunejiti* vb. inch. = *kaunat*.
- kaunete* U. (sk.), *kqunete*, *kauōnete* St., *kōnāt*, *kō'nāt* F., *kounut* H. isten veled! isten áldjon meg! | lebewohl! adieu! (grussformel beim weggehen).
- kaunetet* F., *kaunētīt*, *kaunētīt* St. találkozni | sich treffen, sich begnügen. — Lul. *kaunitēt*.

kaunesit, *kaunesit*, *kaunesit* St. előtalálni | treffen, begegnen. —

v. ö. *kounesūt*.

kaunesa, *kaunose*, *kaunosa*; l. *kounesit*

kaunie F. dolog, jószág, holmi | ding, sache. — Lul. *kauēnie*.

kauiwa, *kauwā* J., St., *kquwā*, *kouwā* St. téhen | kuh. — sv. *ko*.

kaulā, *kauālā*, *kauqlā*, *kauōlā*; l. *kū^ulet*.

kaulahka U. (sk.) hires | berühmt.

kaulasītī U. (sk.) tudakolni | nachfragen, sich erkundigen.

kaulasjüowi U. (sk.) id. vb. pass.; negatív: *ičcin kaulasjuoh kqnnā*.

kak', *kqk'*, *kakk'*; *kaqa*, *kakā*, *kāka*, *kakkā*, *kakka*; *kakkam*, *kakkom*, *kakkum*; *kakkien*; *kakketn*; *kakkies*, *kakkies*; *kakkū*, *kakkū*; — l. *kałaka*.

kahkan H. adv. (illat.) messzire | weit, weithin — v. ö. *kakhse*.

kākenes St.; l. *kaknes*.

kākere, *kakⁱere*, plur. *kāker'*, *kākⁱer'* St. rénszarvasszar | renntier-dreck. — L. *kakker*.

kahkō F., *kāhkuq*, plur. *kāhkuh* U. (u.) kalács, egy kenyér | kuchen, ein laib brot. — Lul. *kahkuo*.

kakkakarre, plur. *kakkakarrh* St. buvár (madár) | taucher (vogel).

kakkie U (sn.), *kākkie* U. (u.), plur. *kakkih*, *kākkih* gyermek | kind.

kakce, *kakⁱce*, *kakcie* J., St., *kakce*, *kakcie* U., H., *kake* U. (u.), H., *kakē* U. (sn.), nyolcz | acht, octo; — *luhki k.*, *luhki^e jēh kakcie* = 18. — Lul. *kakce*.

kakcaṭa U. F., *kakcēde* H., *kakcēde* U. (sn.) nyolczadik | der achte; — *kakcetn aikⁱen nyolczadszor* | das achtemal. — Lul. *kakcāt*, *kauhcāt*.

kakcs J., *kakcas*, *kakcās* St. nyolczan | achte, acht zusammen. — Lul. *kauhcies*.

kakčatallih U. (sk.) vb. pass. megharapatni, megmaratni | gebissen werden; — *kakčatqlmq* p. præt.; — l. *kakcih*.

kakcih H., U. (a., u.), *kācih* U. (a. u.), *kakcih* U. (sk.), *kaket*, *kāket* F., St. harapni, leharapni, marni, megmarni | beissen, abbeissen; — *kākiemienie* U. (u.) ger. — Lul. *kasskiet*.

kakcēit U. (sk.) id. vb. frequ.

kakc^els H. harapós | beissend, bissig. — L. *kaskales*.

kahkse, *kqhkse* J., St., *kahk^ese* U. (sk.), *kahks* U. (tr.), *kāhkse* St.,

- kohkse* U. (a.) adv. messzire | weit, weithin; — *kahksi jįįjim* H. késő éjjelig | bis spät in die nacht (*långt in på natten*). — Lul. *kuhkās*.
- kāknētit*, *kaknētīt* St. birni, képesnek lenni | vermögen, im stande sein (negat.: *īj kāknet' v. kākniť*).
- kaknes*, *kākenes* St. jó, derék | gut, brav, tüchtig; — *kāknes lākan* adv. jól, derekasan | gut, tüchtig.
- kājis* St. eltévedt, megtévedt | verirrt.
- kaħčēt* F., St., *kaħčēt* F., *kaħčih*, *kaħčih*, *kaħčī*, *kaħčī* H., U. esni | fallen (præs. s. 2. *kaħč'*; 3. *kaħčā*); — *kaħčēma* U. (u.) p. præt. — Lul. *kaħčēat*.
- kaħčēt*, *kaħčēt* St. *kaħčih*, *kaħčih* U., H., *kaħčī* U. (sk.), parancsolni | befehlen (præs. s. 3. *kaħčē*); küldeni | senden, schicken H. U. (a.) *čīēhta kaħčī klappai mietie* gerendafákért kell küldenie | er muss um zimmerholz schicken; — *kaħčēma* U. (a.) p. præt. — Lul. *kohčēuot*.
- kāħčēt*, *kāħčīt* St. sietni; versenyezni | eilen, sich eilen; etwas um die wette tun (*īh kuh tuost' mannine kākčīt pūpmotallet* nem mersz velem az evésben versenyezni [tkp. enni sietni] | du traust dich nicht mit mir um die wette zu essen). — L. *kaħčēt*, *kačēt*.
- kaħčētēt* F., *kaħčēhtīt* St. ejteni, dönten (bele-, le-d.) | fallen lassen, niederwerfen. — L. *kaččētēt*.
- kaħčēma* H. parancs | befehl. — Lul. *kohčēuom*.
- kaħčēlit*, *kaħčēlīt*, *kaħčēlīt* J., St. vb. mom. esni, leesni, kiesni, pottyanni | fallen (herab, heraus); *frua kaħčēlq pāresielasa* F. az asszony lebetegszik | die frau kommt nieder (sv. *frun faller i barnsäng*); — v. ö. *kaħčēt*.
- kačče*, plur. *kačč'* J. St. húgy | harn, urin. — L. *kāčča*.
- kaččēt* St., F., *kaččī* U., H. hugyozni | pissen, uriniren. — Lul. *kodčēuot*.
- kaččēdīt*, *kaččēdīt* St. vb. frequ. id. — L. *kāččētēt*.
- kaħca*, *kaħcā*, *kaħce* U. (a., u.): *pīra-k* U. (a.) öv | gurt, gürtel; *bālta-k* U. (u.) id. — v. ö. Lul. *kaħcajet* pendere.
- kačeket*, *kāčeket* F., St. = *kačcih*.
- kačkieštīt*, *kāčkieštīt* St. vb. dim. id. (præt. plur. 3. *kūelie'* *kačkst'* v. *kāčkest'* *mū sieipān* a halak beleharapnak a farkamba die fische beissen an meinem schweife an). — L. *kačkestēt*.
- kačkums* H.; l. *kaskams*.

kaccet St. enni kanállal | essen mit d. löffel); — *kaccemq*, *kac-*
comq p. præt. — L. *kadset*. [segâtet.

kaccaḡuotet (præs. s. 3 *kaccaḡuotā*) St. id. vb. inch. — L. *kad-*
kacstet F. eloltani | auslöschen.

kātaṡit U. (sk.) kívánni wünschen. — L. *katodattet*.

kāhtih U. (u.), H. *kātih* H. kelleni | müssen. — Jemtlandi svéd
dialect. *gett*, imperf. *gatt*.

kātet St., *kātōt*, *kātut* St., F., *kōqtut* St., *kātih*, *kātij* U. (a.) oda-
maradni, elmaradni, késni | weg sein, weg bleiben, weilen; —
eltūnni verschwinden (*murjē' tāhtie muoreste kātuh jējjin az*
almák eltūnnēk ezen fárol az éjjel | die äpfel verschwinden von
diesem baume in der nacht) St.; — *kōqtumq*, *kōtumq* St. p.
præt. — Lul. *kāhtuot*.

kātolit St. id. vb. mom.

ḡahitiäs U., *ḡahties* H., U. közel | nah; comp. *ḡahtieba*, *ḡahtieba* U.
(a.), H.; sup. *ḡahtemus* U. (a.); — *kahtiebišnie* U. (a.) adv. köze-
lebb | näher (auf die frage: wo?); *kahtiebāsan*, *ḡahtiebāsan* H.
adv. közelebb, közelebbre | näher (wohin?); — *ḡahtemus* adv.
U. (a.) legközelebb | am nächsten; — *ḡahtsēn* U. (a.), *ḡahtsin* H.
adv. közel | nah; *ḡahtsē* U. (a.) adv. közelről | von nah.

kāhtuo St. macska | katze (comit. s. *kāhtüine*). — Lul. *kahttuo*.

katt-ugla U. (a.) bagoly (?), denevér (?) | eule (?) fledermaus (?).
— v. ö. sv. *natt-ugla*.

kattastüowih U. (sk.) elvadúlui, megbokrosodui (rénszarvasról) |
wild, unbändig werden (von renntieren); — v. ö. *kattie*. — L.
kāddastallet. [kādde.

kattie, *kattie*, *kättie* H. vad rénszarvas | wildes renntier. — L.
kattih, *kattij*, *kattie* U. (a.) megölui | tödten, todtöschlagen, umrin-
gen. — Lul. *koddiet*. [L. *kāddelet*.

kattalattih U. (u.), *kattalattie*, *ḡattalattie* U. (a.) id. vb. frequ. —

kāttie J., St., *kattie* U. (sk.) part | ufer. — Lul. *kadde*.

ḡahtsēn, *ḡahtsin*, *ḡahtsē*; l. *ḡahtiäs*.

kāse, plur. *kās' J.*, St., *lúd* | gans. — L. *gas* (sv. *gås*).

ḡass U. (tr.) = *ḡalekies*; l. *kalaka*.

kassk, *kassk* közép | mitte: *k.-čūvolka*; l. *čūvolka*.

kasska, *kasska* J., St. közép | mitte; — *k.-kogtie*, l. *kogtie*; —
k.-jijje, l. *jijje*; — *k.-süörm*, l. *süörm*; *k.-piejie*, l. *piejie*; *k.-wahka*,
l. *wahka*. — Lul. *kasska*.

kaskā U. (u., a.) adv., pp. közepén; közepére, közepéig | mitten in; bis zur mitte (*tuhte wuejā kaskā vielmqm ō a folyó közepén úszik | er schwimmt mitten im flusse; — ižik minnie wacci' k. vielmqm ne menj a folyó közepére | geh nicht bis zur mitte des flusses U. (a.); — vuojetāliem kaskā mātātamma a vajas puttont félig (közepéig) megette | er hat die butterbutte bis zur mitte (halb) aufgegessen. U. (u.). — Lul. kasskuo.*

kaskān U. (a.) adv. közé | zwischen, unter (*monna vaccam söurie kaskān a juhok közé megyek | ich gehe unter die schafe*); l. *kaskse*. — Lul. *kasskai*.

kaskqp, kaskup St. adv. között | zwischen, unter (*Nörjin jēh Svirien kaskup Norvégia és Svédország között | zwischen Norwegen und Sweden*).

kaskam: *kaskams, kaškams, kaskāms* U. (a.) egymást; egymás közt | einander; unter einander (*tah wuinie' kaškams látják egymást | sie sehen einander; — tuh kuēkte kraññies alāmuē' treah-tamienie kaskāms a két szomszédember czivakodik (pöröl) egymással | die zwei nachbarn streiten mit einander*); — *kaskomīs* F. (*tah ač'tēs kiāmpa arrat kaskomīs jók legyenek egymáshoz | sie sollen. gut [zu] einander sein*); — *kaskumse* H. (*vāltie' pāh'em kaskumse a fiut maguk közé veszik | sie nehmen den knaben zwischen sich*); *kackums* H. (*tah karmānejja' k. warjašijjin az emberek egymásra néztek | die männer sahen auf einander*); — *kaskum* U. (a.): *wuinūh k. látjuk egymást | wir sehen einander; wuinien jēn' fiēlie' kaskum sok hibát látunk egymásban | wir sehen einer beim andern viele fehler. — v. ö. kaskap.*

kaskalqmōs, kaskalqmūs, kaskalumus St., *kaskqlums* U. (sk.) középső | der mittlere (*k. parnie; k. viella; k. prinsessa*). — L. *kaskelumus, kaskalumus*.

kaskije, kasskije St. pp. és adv. közé | zwischen (*kāptie-k. v. kāptien kaskije cākā a kabát közé dugja | er steckt es zwischen (unter) den oberrock*). — Lul. *kaskai, kasskai*.

kaskse U. (a.) id.; v. ö. *kaskān*.

kasksn U. (sk.), *kaskšn* U., *kaskšin* U. (a.), *kassksn, kassksne* St., F. pp. és adv. között | zwischen; — *tānniā kaskšn* U. (sk.) a közben, az alatt | inzwischen; — *lommāl'i'nieb kassksne utnet* St. zseb-

kendöt közte tartani | ein sacktuch dazwischen halten. — Lul. *kasskan*.

ka st ā F., *kāstā* U. (u.), nyughatatlan, békét nem hagyó | der keine ruhe lässt, unruhig.

ka st u o, *kāsstuo*; l. *kāstuo*. [fes enges tal.

ka s s ā, plur. id. U. (a.), *kašša*, plur. *kašš'* U. (sk.) mély völgy | tie-

ka s s k a v. *kašskama*, plur. *kašskamh* U. (sk.) csiholó aczél | feuerstahl. — L. *kaskam*.

ka n k a n, *kann*, *kānn*, *kanna*, *kānnā* J., *kannā* J., St., *kana*, *kānna* F., *kānna* U. (sn.), *kānna*, *kānnā*, *kanā*, *kānā* F., *kānā*, *kānnā* H., *kānnā* U. (sk.), || *ken* J., *kēnnā* J., St., *kena*, *kenna* U. (a.), *kennā* U. (sk.), *kēnnāh* U. (a.), || *kon*, *konn*, *konno* F., *konna* U. (sn.) particula tagadó mondatokban | in negativen sätzen: nem, sem | nicht, auch nicht (*monna miel' kqā* v. im *monna miel' kqā* F. nem tudom | ich weiss nicht; — *mah totna kannā wuāinā* U. (sk.) te sem látod | siest du auch nicht? — *īj lieh tgmqtgmā kennā* U. (u.) nem érezte | er fühlte nicht; — *ičči kiese kēnnā sopcst'* St. senki nek sem mondta meg | er sagte es niemandem; — *īj mī kanna* senki sem, semmi sem | niemand, nichts. — Lul. -*kā*, *kēānnā*, *kēnnā*.

ka n a k ā, *kānā* J., *kānā* J., St., *kānakā* U. (sk.), *kānā* F., *kanka* St., *kanna* F., *kānā* H., *konokā*, *konā* F., *konkā* St. király | könig. — Lul. *konōkas*.

ka n a k a j H. királyi | königlich.

ka n a k ā l a c c e, plur. -*la c c'* U. (sk.) id. — L. *kongalač*.

ka n c e m e n H. pp. mögött | hinter: — v. ö. *kamčiemāsa*. — L. *kancem*, *kacem* cervix.

ka n n ā, *kanna* U. (a.), *kanne* St., adv. talán | vielleicht (*kann ai jāmā* U. (a.) talán meg is hal | vielleicht stirbt er auch). — v. ö. sv. *kan-ske*.

ka n n o l a, plur. *kannol'* F. ágyú | kanone. — sv. *kanon*.

ka b a n ā, *kabānā* U. (sk.) lobogó vagy más efféle, állatok ijesztésére | flagge oder dergleichen zum verscheuchen der tiere.

ka b a r i h, *kaparih* U. (u.) összezsugorodni | zusammenschrumpfen. — L. *kābranet*.

ka p a r a k i t U. (sk.) id.; — præs. plur. 3. *kaparak'*.

ka h p u U. (sk.) versenyt | um die wette: *k. varrih* versenyt futni | um die wette laufen. — L. *kappai* (sv. *kapp*).

kapčih, *kapčì* U., H. befödni, betakarni | zudecken, verhüllen. —

Lul. *kopčët*, *kopčët*.

kapčëtžt, *kapčidit* U. (sk.), *kapčidit* H., *kapčietijit* U. (u.) vb. frequ. id.; *kapčëtmmā* U. (a.) p. præt. — Lul. *kopčëtit*.

kapcstet, *kap^ucstet* F. vb, mom. id. — L. *kāpčëstet*.

kaptā, *kaptā*, *kaptā* H., U., *kaptie*, *kāptie* St., *kāptā*, *koptā* F. kabát, felső ruha | rock, oberkleid. — *kāptite* St. accus. plur. —

Lul. *kāptie*.

kappara U. (a.), *k^uppara* U. (u.) paraszt | bauer.

kappultit U. (sk.), *kappultit* St. úszni a vizen | schwimmen auf dem wasser U. (sk.), St.; folyini | fließen St. — Lul. *kobötuot*.

kappuldejja U. (sk.) p. præs. uszó | schwimmer, schwimmend (*k. muora* schwimmendes holz).

kām, kumm, l. *kałaka*.

kāmā; l. *kamma*.

kāmaka, *kāmaka*, plur. *kāmaka* F.; *kāmuka*, plur. *kāmuk*, *kāmuk* H., U., *kāmoka*, plur. *kāmok* U. (a.), czipő, boeskor | schuh; — *kāmakapt* U. (sk.) czipő nélkül | ohne schuh. — Lul. *kāma*.

kāmaccē, plur. *kāmuc*, *kām^uc* U. (a.), *kāmaccē*, plur. *kāmaccē* F. kesztyű | handschuh; *talvie k.* F. téli kesztyű | winter handschuh. — L. *kamtes*, *kamts*.

kāmata, *kām^ata*, *kāmata*, *kām^ata* U., H., *hammātā* U. (u.), *kām^ate* U. (sk.), *komota* F. széles | breit; — comp. *kammetepa* U. (u.). — Lul. *kobötök*.

kāmattet F. lábbelit fölhúzni | sebruhe anziehen. — L. *kabmatet*, *kamatet*.

kāmasa, plur. *kāmas* F. rénszarvas lábbőre (melyből a téli czipő készül) | fushshaut des renntiers zu winterschuhen. — Lul. *kāmas*.

kāmoka, plur. *kāmok*; *kāmuka*, *kāmuk*, plur. *kāmuk*, l. *kāmaka*.

kāmčiemāsa U. (a.) adv. és pp. hátra; mögé | hinten, nach hinten; hinter; — *kāmčiemistie*, *kāmčiemistie* U. (a.) adv. és pp. hátulról; mögől | von hinten; — *kāmčiemisnie* U. (a.) adv. és pp. hátul; mögött | hinten; hinter. — v. ö. *kancemen*.

kāmsuo St. gombóc | knödel.

kāmpā U. (a., u.) savóból készült sajt | molkenkäse (sv. *mesost*).

kāmpol, *kāmpul* St., *kāmpl*, *kāmp^{ol}*, *kāmpl* H. öreg, vén, idős, régi | alt; — sup. *kāmpulumus* St. — L. *gambel* (sv. *gammal*).

ka m p s t i t, *kāmpštīt*, *kāmpštīt* U., H., *kāmp^uštīt* U. (tr.), H. fésülni, megfésülni; fésülködni | kämmen; sich kämmen; — *kāmp^uštimienie* U. (tr.) ger. — sv. *kamma*.

ka m m a, *kāmmā*, *kāmmā* J., *kāmā* F., *kāmmā* St., *kommā* F., St., *kumma* F. asszony, feleség | weib, frau; — *īce-k.* U. (sk.) házi asszony | hausfrau; — *n^oqitie-k.* F. boszorkány, varázsló asszony | hexe, weissagerin. — sv. *gunma*.

ka m m a p q, *kāmapq*, *kommopo* F. id. (acc. s. *kāmapqm*).

ka m m a r a U. (sk.), *khammare* St. szoba | zimmer. — Lul. *kammar*.

ka m r ā t a, plur. *kamrāt*, U. (sk.), *kammarāta*, *kammarāhte*, plur. *kammarāt* St. társ, pajtás, czimbora | kamarad, geselle, genosse; — *tāncere-k.*, *rajjere-k.* St. mulató (tánczó) czimbora | tanzkamerad. — L. *kamrat* (sv.).

ka r a k a t, *karak^{et}*, *kārak^{et}* St. viselős, terhes | schwanger.

k ā r a n e, plur. *kāranh* (all. plur. *kārānītie*); l. *kārene*.

ka r ā ŋ g e r a, *karāŋger*, plur. *karāŋger*, *karāŋer* F.; *kareñüre* U. (sk.); *kardūel*, *karrdūel* H. könyök | ellbogen. — L. *kardūel*.

k ā r ē F. = *kārie*

k ā r e d e t St. bekötni | einbinden, zubinden. — v. ö. *karrih*.

ka r e j a b j e j e U. (u.) mise, isteni tisztelet | messe, gottesdienst.

k ā r e n e s, *kārens* St. meglett, fölnőtt | erwachsen, vollwüchsig (*k.-alamuče*); — v. ö. *kārene*.

k ā r e ñ e s, *kāreñese*, plur. *kāreñs'*, *kāriñs'* F. holló | rabe. — L. *karanes*.

k ā r i e (allat. s. *kāran*, iness. *kāresne*) J., St. edény, tál, hordó | gefäss, schüssel, fass; — *muora-k.* F. fatál | holzschüssel; — *viena-k.* St. egy pohár v. üveg bor | ein glas od. flasche wein. — Lul. *kārie*.

ka r h k a s i t U. (m.), *karhkašīt* U. (u.) megfuladni | ersticken. — L. *karkaset strangulari*.

k ā r h k i' U. (a.) fölszizzazni, szíjjal, kötéllel ellátni | mit riemen, stricken versehen. — v. ö. *karrgih* H. — L. *katket*.

ka r h k s U. (sk.) idegből készült kötél, fék | aus sehnern gefertigter strick, zaum. — L. *katkes*, *karkas*. [kārāja.

ka r ě j ā ě e, *karĕjeĕe*, plur. *karĕjāĕ'*, *karĕjeĕ'* St. (t.) nom. dim. = *ka r j i l a*, *karjilā*, plur. *karjil'* U. (sk.) paraszt | bauer. — L. *karjel muscovita*.

k ā r ě i e U. (u.) szük | eng. — Lul. *karĕĕie*.

- karce* U. (a., u.), *karrčie* U. (a.), *ḡarršč* H., plur. *karč'*, *karré'* U. (u., a.) szíj | riemen; — *kiəsult-karce* U. (a., u.) övszíj | gürtelriemen. — L. *karč*, *karca*.
- ḡarte*, plur. *ḡart'*; *kārtene* pl. *kārten'* J., St., *ḡartane*, *ḡartāne*, plur. *ḡartan'*, *kārtan'* U. (sk.), *ḡardenā* U. (a.), *kartene*, plur. *karten'* St. ház, épület, bekerített hely | haus, gebäude, gehöft (iness, *ḡartienišnie*); — *kārḡku^o-kārtene* St. temető | friedhof. — L. *garden*, *garde* (sv. *gård*).
- ḡardnel*, *ḡarrdnel*; l. *karāṅgera*.
- kar^stelī^t*, *karr^stelijit*, *kar^stālīt* U. (sk.) megkötözni | binden; — *kar^stalama* p. præt. — v. ö. *karraṭīt*.
- ḡarēnie* U., St., *karnie* St. gabona, rozs | korn; *k.-panta*, l. *panta*; — *ḡ.-maltie*, l. *maltie*. — Lul. *korēnie*, *korrhntie*.
- kārene*, *khārene*, *kārane*, *kārnīe*, *khārni^e* plur. *kāranh*, *khāren'*, *khārniē'* St. férfi, ember | mann. — v. ö. *kārmanejja*.
- karāvāt* F. rágni, harapni | nagen, beissen. — L. *karvat*.
- karāvah^tī^t* U., H., *karvoḡhtet*, *ḡarvoḡhtet*, *ḡarvāhtet*, *korvotet* F., *korovoṭīt*, *korvoṭīt* U., *koḡrḡvotit* U. (sk.), *koḡrvodīt*, *koḡrvudīt*, *kō^orōvodīt*, St. öltözni, fölöltözni; rávenni, fölöltteni (ruhát); ráadni (ruhát) | sich ankleiden; anziehen (ein kleid); — *koḡrvodamma*, *kō^orōvodomma*, St. p. præt. — Lul. *kārvuotet*.
- kārḡval^tah^kśn* U. (sk.), *karvoltahksne* F. felöltözve | angekleidet.
- kārāvuo*, *kārāvuo*, *kārōvuo*, *karvuḡ*, *karvuo*, *kārvuo* St. ruha | kleid; *toḡruo-k.* St. hadiruha | kriegskleid. — Lul. *kārḡvuo*.
- karēwih* U. (sk.) megkerülni | umgehen. — L. *karvet*.
- karvie^tīt*, *karvieh^tīt* St., H., *karēvetīt*, *kārvieh^tīt* elveszteni St.; szem elől veszteni St., H. | verlieren St.; aus den augen verlieren St., H. (præs. s. 2. *karēveth* St.) — *karvie^tōmmḡ*, *karviehtōmmḡ* St. p. præt. — L. *karvetet*.
- kārḡvonīt*, *kārōvonīt*, *karvonīt* U. (a.) *karvunīt* H., *kārvunit* St. elveszni (szem elől), eltűnni | aus den augen kommen, verschwinden, sich verlieren (*pū^c' kārōvon'*); — *kārvunamma* St. p. præt.
- ḡarḡvonet* F., *karāvonīt*, *karāvonijit* U. (a., tr.), *kārāvonīt*, *kārāvōnīt*, *karōvonīt* U. (a.) fázni, megfázni, fagyni, megfagyni | frieren, erfrieren (*tatna karavon'* dir ist kalt, du frierst, du erfrierst). — v. ö. Friis *garvvot*.
- karvies* F., *ḡarēvieš* U. (a.) kész | fertig. — Lul. *kārvies*.

karvust St. adv. készen, készzé | fertig (*kuh lin kaihka lēkēma karvust* als sie alles fertig brachten). — L. *karvast*.

kārmānēja, *kārmāneja*, *kārmāneje* J., *kārmāneja* U. (a.), H., plur. *kārmānaja* U. (a.), H., *kārmāneja* F., U. (a.) ember, férfi | mann; *arbues* k. U. (a.) özvegy ember | wittwer; — *k.-kuohka* F.; l. *kuohka*; — H. *katona* | soldat. — L. *karman*, *karmanne* (sk. *karlman*).

karra, plur. *karr* F., U. (sk.) ember, férfi | mann, mensch. — sv. *karl*

karra karra U. halívás (halakról), fischlaiche, laichzeit der fische; — *k.-tite*, l. *tite*; *k.-kuele*, l. *kuele*. — L. *kādho*.

karra U. (sk.) bal | link; *k. kieta* bal kéz | linke hand. — Lul. *koruo*.

karraṭiṭ U., H., *karrāṭiṭ* U. (sk.), *karraṭet*, *karroṭet*, *karroṭet*, *korroṭet* F., *karroṭiṭ*, *kārroṭiṭ*, *korroṭiṭ*, *korruoṭiṭ*, *korruṭiṭ* St. kötni, megkötni J., St.; bezárni, bebörtönözni H. | binden, anbinden J., St.; einsperren, gefangen setzen H. (præs, s. 2. *karrat*.); — *karraṭamma* U. (sk.), *korroṭomma*, *korruoṭomma* St. p. præt. — v. ö. *kāredet*. — Lul. *kārrat*. — L. *kārretet*.

karraṣ, *korros* U. (sk.) kemény; keménység | hart; härte (*oqrā talēviün korrosem piijäln aluszik a tél kemény hidegēn* (zordon-ságán) át | er schläft die strenge winterkälte hindurch). — L. *karraṣ*, *karres*.

karraṣe, plur. *karraṣ*, *karres* St. vízesés | wasserfall.

karraṣṭiṭ U. (sk.) bekötni, összekötni | zusammenbinden, zubinden. — v. ö. *karraṭiṭ*, *karṭeliṭ*, *karrih*.

karre: *akta* k. U. (ov.) együtt | zusammen.

karrih H. megkötni; fogságba vetni | anbinden; gefangen nehmen. — Lul. *kārrat*.

karri U. (sk.) odatapadni | hangen, kleben bleiben; — *karrema* p. præt. (*piäpma karrema krüṭsne* die speise ist am topfe kleben geblieben). L. — *karret* indurescere.

karrečie U. (u.) vízesés | wasserfall. — Friis *goržže*.

karraṣvustiṭ, *karrovustiṭ* St. harapni, megharapni, elharapni | beissen, zerbeissen, abbeissen. — v. ö. *karāvat*.

karroltahka, *kārroltahka*, *korroltahka*, plur. *tahk* F. kötelék; pólya (?) | band, binde; windel (?).

karroltahks F.: *k. mānā* pólyás gyermek | wickelkind.

kâr ruo tah ka, *korratahka*, plur. *kâr ruotahk'*, *korratahk'* St leölt és megnyüzött állat teste | körper eines geschlachteten und abgehäuteten tieres. — L. *kârrot*.

karr gi h, H. kötni, megkötni | binden. — v. ö. *kârkhik*.

karr šč, *karrčie*; l. *karce*.

karl t a h k š n H. fogva, fogságban | gefangen. — v. ö. *karrih*.

kāl i' U. (sk.) gázolni | waten. — L. *kalet*.

ka l ā k a- vb. aux, futuri et conjunctivi: præsens. s. 1. *kalākam* F., U. (sk., u.), *kallākam* U. (u.), *ka l ā k a m* F., *ka l k a m* U. (a.), *ka l k a m* F., U. (a.), *ka l ā k a p*, *ka l ā k a p*, *ka l k a p* St., *ka l ā k u m* U. (u.), H., *ka l k u m* U. (sk., a.), H., *ka l ā k u m* U. (u.), *ka l k u p* St., *ka k k a m* U. (a.), *ka k k o m* U. (sk.), *ka k k u m* U. (a.), *ka m* U. (sk., a.), H., *ka m m* U. (sk.), *k u m* U. (m., sk., a.); — 2. *ka l ā k'* J., St., *ka l ā k* U. (u.), St., *ka l ā k'* F., *ka l ā k'* St., *ka l ā k'*, *ka l ā k'*, *ka l ā k'* J., St., *ka l ā k'* U. (sk.), St., *ka k k* U. (sk.), *ka k'*, *ka k'* U. (sk., a.); — 3. *ka l ā k a*, *ka l ā k ā*, J., St., *ka l ā k ā* U. (a.), *ka l ā k a* U. (sk., u.), *ka l ā k a* H., St., *ka l ā k ā* U. (sk.), *ka k k a* U. (sk., ov.), *ka k k ā* U. (sk., a.), *ka k a* U. (ov.), *ka k ā* U. (sk., ov.), *ka k ā* U. (a.), *ka* H., U. (tr.), *k ā*, *ka u*, *ka u* U. (a.); — dual. 1. *ka l ā k i e n* J. St., *ka l k e n* F. *ka l ā k e n*, *ka l ā k i e n* U. (a.), *ka l ā k i e n* U. (a.), St., *ka l ā k i e n* St., *ka l ā k i e n* F., U. (sk., a.), *ka l ā k i e n* U. (sk., a.), *ka l ā k i e n* F., U. (a.), *ka k k i e n*, *ka k k i e n*, *k i e n* U. (a.); — dual. 2. *ka l ā k e t n* U. (sk. a.), F., *ka l ā k e n* F.; *ka l ā k i t e*, *ka l ā k i t i n* St., *ka k k e t n* U. (a.); — dual. 3. *ka l ā k i e s* J., St., *ka l ā k e s*, *ka l ā k e s*, *ka l ā k i e s*, *ka l ā k i e s* H., *ka l ā k i e s* U. (a.), *ka l ā k i e s* H., *ka l ā k i e s* U. (m., sk., a., u.), *ka l ā k e s* F., *ka l ā k i e s* U. (sk., a.), *ka l ā k i e s* U. (m.), *ka l ā k e s* F., *ka k k i e s* U. (sk.), *ka k k i e s* U. (sk., a.), *ka k k i e s* U. (a.), *ka s s e* U. (tr.), *ka s s* U. (u.), *ka s* U. (a.), *ka l ā k e p o n k*, *ka l ā k e p o n'* U. (sk.), *ka l ā k e p o n'*, *ka l ā k e p u n* U. (sk., a.) — plur. 1. *ka l ā k ū* H., U. (sk., a., u.), *ka l ā k ū* H., *ka l ā k ū*, *ka l ā k ū* *ka k k ū*, *ka k k ū*, *ka k k ū*, *k ū* U. (a.), *ka l ā k e p i e* St., F.; — plur. 2. *ka l ā k e t e* St., *ka l ā k e r ā* U. (a., u.), *ka l ā k e r ā* U. (a.); — plur. 3. *ka l ā k i e'* U. (a.), St., *ka l ā k i e'* St. és = dual. 3. — præt. s. 1. *ka l ā k a j i j i m* U. (u.), *ka l ā k a j i b*, *ka l ā k i j i b* St.; — 2. *ka l ā k i'* St.; — 3. *ka l ā k i*, *ka l ā k i j* stb. fogni, akarni, kelleni | werden, sollen, wollen. — Lul. *ka l ā k a*.

ka l h k a t F. teljesíteni, bevégezni | vollenden, ausführen; — *ka l h k a m a* p. præt.

ka l h k a t F., *ka l h k e t*, *ka l ā h k e t* St. jóllakni, megelégelni | satt sein, sich satt essen, genug haben von etwas; — *ka l h k o m a* F., *ka l ā h k o m a*, *ka l h k o m a*, St. p. præt. — v. ö. *ka l ā n i j i t*.

- ka l ā k a t*, *ka l ā k a t*, *ka l ā k a t* St., F., *ka l ā k e t* St., *ka l ā k i h* H. U. *ka l ā k i* U. (a.), *ka l ā k i j* U. (u.) folyni | fließen, rinnen; — *pi j j i l n k*. H. *tū l ā r a d n i* | übrinnen: — *mū č o i j j ā* v. *č o i j j e*’ *ka l ē k i e*’ U. (a.) hasmenésem van | ich habe durchlauf; — *pie je pe j j ē s e ka l ā k ā* U. (a.) a nap fölkel | die Sonne geht auf; — *ka l ā k e n* St. ger. — Lul. *ko l o k o t*.
- ka l ā k a t i t*, *ka l ā k a t i j i t* U. id.; — *č o i j j e*’ [U. (u.) *č o i j j e*] *ka l ā k o t*’ [U. (u.) *ka l ā k a t*]’ U. (a.) = *č o i j j e*’ *ka l ē k i e*’.
- ka l k a s* H., *ka l ā k ā s* U. (u.) lusta | faul. — L. *k ā l k o s*.
- ka l t a j e* St., *ka l t e j i* St., U. (a.), *ka l t i e*, *k ā l t i e* H., U., plur. *ka l t e j i*’ St., *ka l t i e*’, *k ā l t i e*’ U., H., *ka l t i h* U. (u.) forrás | quelle.
- ka l s o k* U. (u.) nadrág szörös bőrből | hosen von rauchfell. — L. *ka l s o k*. — v. ö. *pruchka*, *mauka*, *škinškie*.
- ka l p i e* U. (sk., a.), *ka l ē p i e* U. (u.) tehén borja | kuhkalb. — L. *ka l b e* (sv. *kalf*).
- ka l ē m e t* St., *ka l ē m i h* U. (u.) fagyni, megfagyni, befagyni | frieren, zufrieren (præs. s. 1. *ka l ā m ā p*, 2. *ka l ā m ā*’, 3. *ka l ā m ā*; præt. s. 1. *k i l e m u p* v. *k i l e m i p*, 2. *k i l e m h*, 3. *k i l e m i j* stb. St.); — *ka l ā m o m ā* U. (u.), *ka l ā m o m ā*, *ka l ā m u m ā* St. p. præt. — Lul. *ka l ē m i e t*.
- ka l ē m i e t i t* St. id. vb. frequ. et. caus. — Lul. *ka l ē m i e t i t*.
- ka l l a*, *ka l l ā* J., St., *ka l l ā* F. ember, házasember, férj | mann, ehemann. — L. *ka l l a*. — l. *k ā l l e*, *ko l l e*.
- ka l l ā k* St. sokan | viele. — v. ö. *ka l l i e*.
- ka l l a s a*, plur. *ka l l a s*’ U. (u.) epe | galle. — v. ö. *sappie*. — sv. *galla*.
- ka l l ā s e s s ā*, *ka l l ā s e s s e* St. leendő férj, vőlegény | zukünftiger gatte, bräutigam.
- ka l l a s k o p p ā*, plur. *ka l l a s k o p p*’ U. (sk.) ember | mann. — l. *ka l l a*.
- ka l l ā t a h k š n* U. (u.) jóllakott | satt. — v. ö. *ka l h k ā t*, *ka l l ā n i t*.
- ka l l ā n i j i t* U. (u.), *ka l l ā n i t* St. jóllakni | satt werden; — *ka l l ā n ā m ā*, *ka l l ā n ā m ā*, *ka l l ā n ā m ā* U. (u.), *ka l l ā n o m ā* St. p. præt. — Lul. *ka l l ā n i t*.
- ka l l a p a*, *ka l l ā p a*, *ka l l ā p ā*, *ka l l o p a*, *ka l l o p ā* J., *ka l l ā p a* U. (sk., u.), *ka l l o p ā* U. (u.); — acc. *ka l l ā b m*, gen. *ka l l ā p o n* stb. férj | gatte. — l. *ka l l a*.
- ka l l ā s i t* U. (sk.), *ka l l ē s i t* U. (ov.) fekünni | liegen; — *ka l l ē s e m e n e* U. (ov.) ger. — l. *ka l l ā s i t*.
- ka l l e s e* St. leendő férj | zukünftiger ehemann = *ka l l ā s e s s ā*.

kalleskučče, *kalleskučči* St. öreg ember | alter mann. — L. *kalleskuč*. [raken.

kallërä'ken U. (sk.) (káromkodó szó | eine fluchformel); *k-thülē-kallie* (= *k-allie*) U. (sk.) nem; hogy én nem | nicht; dass ich nicht (*kalliel'äm ejječen willokum tū^una tällémq* dass ich alle meine wilden renntiere nicht fortgeschenkt habe.). — v. ö. *k-īē'*, *k-ih*.

kal'lie J., St., *källie* F., St., *kalliä* U. (sk.), *kall'e* U. (a.) néhány; sok, sokan | einige; viele; — *kallien aikien* St., *kalien aikien* U. (a.) sokszor, többször | oft, mehrere mal. — Lul. *kalle* quot.

kallitet St. halászni | fischen. — l. *kalltet*.

kallua F., *kalluo* St. homlok | stirne. — Lul. *kalluo* (allat. s. *ko'Ulese* St.)

kalluhká, *kalluhke*, plur. *kalluhk'* F. rénszarvas fejbőre (téli cipőnek való) | kopfhaut des renntiers (zu winterschuhen) — L. *kallok calceamenta ex corio sive pelle capitis confecta*.

kallëjie U. (u.) széles | breit, weit — Lul. *kalldie*.

kalltaķa, *kalltaķq*, *kałtaķe*, plur. *kalltak'*, *kalltāk'* St. háló | fischnetz. — L. *kallot*, *kallotak* bacillus, ad quem retia texuntur.

kałłtet, *kałłtit*, *kałłtet* St. a hálót kivetni | das netz auswerfen (præt. plur. 3. *këłłtin*.)

kaĵĵesā U. (sk.), *keĵĵesā* U. (a., u.) teher tartó edény | packkiste. — Lul. *kiesa*.

käihtet, *käĵĵetih* l. *kēhtet*. [kē'tuo, kie'ttuo.

käihtog, *kēihtog* F., *keitā* U., H. köszönet, hála | dank. — Lul.

käinā, *käinā* J., *käinā* U. (u.), *keinoq* F., *käinuo*, *kiäinuo* St. út | weg (via.) — Lul. *käĵenuo*.

käihpet F. majmolni, utánozni | nachäffen, nachahmen.

käutela, *käutēla* U., H., *käutēla*, *käutla* U. (u.), *käutiela*, *käutl'e* U. (sk.), *käutle*, *käutiela* H., plur. *käutēl'* U. (u.), *käutl'* U. (u.), H. magas hegy, mely a fahatáron túl emelkedik | hoher berg, welcher sich über die baumregion erhebt.

käunan: *at ijjič tałowih käunan autstie* H. hogy el ne szökjék | dass er nicht entwische (lpS. szöv. II. 125. lap).

käunip, *käuni'* stb. præt; l. *kaunqt*.

käkkies, *käkkien*, *käkkū'*; l. *kałaka*.

kāhtet, *-it*, *kēhtit* St., *kēhti'* H., *kuāihtih*, *k'āihtih*, *kuēihtit*, *kuēihtih*, *kuēihtih* U. (sk.) vigyázni, megvigyázni, szemmel tartani, lesbeállani | acht geben, aufpassen. — Lul. *kahtet*.

kāhtedit St., *kuāhtitit*, *kuēihtitit* U (sk.) id. vb. frequ. — L. *kattetet*.

kāstuo, *kāsstuo*, *kāstuo*, *kāsstuo* St. láda | kiste. — Lul. *kisstuo*.

kāptite St. accus. plur.; l. *kapta*.

kāveni St. præt. s. 3.; l. *kaungt*.

kāre, *kāre* H. minden | all, jeder (*kārm niejjem* minden nap | jeden tag, alle tage).

kārki; l. *kuarakat*.

kārhuq, *kārhuo*, *kēārhuo* St., *kerhku*^o F., *kārkhā* U. (a.); *kēārkhā* U. (sk.), *kēārkhā* H. | templom kirche (allat. s. *kārkhse* U. (a.) *kēārkhse* U. (u.), *kerhkusa*, *kerhkuse* F., *kerhk^ose* U. (sk.), *kārkhuse*, *kjūrkhuse*, *kjūrkh^use*, *kjūrkh^uje* St.); — *kārkh^uon oqjvālećće* St., l. *oqjvālećće*; — *kerhkā-kōlā* U. (sk.), l. *kōlā*; — *kārhuo-tiejēv^uose*, l. *tiejēv^uose*. — Lul. *kirōhkuo*.

kārāja St., *kerējā* U. (a.), St. könyv | buch; — *oqpatemis-kārāja* St. jelenések könyve (sz. Jánosé) | Apocalypse. — Lul. *kirēdie*.

kārji, *korji* U. (sk.) feküdni | liegen (von tieren).

kārvać F. nehéz | schwer (*sāmien kiella tqn k. a lapp nyelv* nagyony nehéz | die lappische sprache ist sehr schwer); — l. *kārvā*.

kārvā, *kārve*, *kervā* F., U. (sk.), *kerēvā* U. (sk., a.), *kerāvā*, *kārēve* U. (a.), *kārvā*, *kārēve* U. (u.), nehéz; rossz, gonosz | schwer; schlecht, böse; — *kervālikka* adv. U. (sk.) rosszúl | schlecht; — comp. *kārēceba* U. (a.); — sup. *kārvemus* U. (a.).

kārevusse, plur. *kārevussh* St. részeg | betrunken, berauscht. — L. *karev*, *kareves*.

kārreṭiⁱt, *kērreṭiⁱt* St. kinyújtani | ausstrecken; — *kārreṭomq*, *kērreṭomq* p. præt. [l. *kjāļajet*.

kāļajet St. vb. frequ. kiáltani | rufen, schreien (*ij kāļajet*);

kālēkies, *kālkien*; l. *kaļaka*.

kāllāsīt, *kāllāsīt*, *kāllāsīt* St., *kāllāsīt*, *kāllāsīt* U. (sk.) *kāllēsīt* U. (ov.) fekünni | liegen (præs. s. 3. *kāllāse* U. (sk.), *kāllēse*, *kāllēse* St.); — *kāllāsemienie* U. (sk.), *kāllāseminie* St. ger.

kāllestīt U. (sk.) lefekünni | sich legen (*kālleste lantse lefekszi* a földre | er legt sich auf die erde).

kāllih, *kēllih* U. (sk.) fekünni, lefekünni | liegen; sich legen; l. *kāllāsīt*, *kāllestīt*.

kālļe H., U. (tr.), St., *kālle* St., *kālļe* H., plur. *kālļ* (acc. s. *kālm* H.) = *kaļa*.

källesassā, källesassā St. = *kallāsessā*.

källeskučče, källeskučči St. (t.) öreg ember | alter mann. — L. *kaleskuč*.

källepā, källepā, källepā, källepā U. (u.) = *kallapa*.

ke, -kie U. (a.) particula a tagadó mondatokban | partikel in negativen sätzen: *ī šī't ke* nem akar | er will nicht; *ī kie ke* v. *ī kie-kie* senki | niemand; *ī mī ke* senki, semmi | niemand, nichts. = *kan, kannā*; v. ö. *kih, ki', kj*.

keāčā (præs. s. 3.), l. *kuočet*.

keāčān (allat. s.); l. *kiečie*.

geacāj U. (u.) tettü | laus.

keattā; keattumq, keattumq; l. *kuottet*.

keasse; l. *kałaka-*

keahpere, keahpre, plur. *keahpr'* H. réz | kupfer. — L. *kuoppar* (sv. *koppar*).

kéarahka F.; l. *kiarahka*.

kēāinā; l. *ķāinā*.

kēākķe H., St., *ķekķe* F., St., plur. *kēakk', ķekķ'*; *kiēkke* plur. *kiēkk'* U. (sk.), F. hordó, hordócska | fass, fässchen; — *milkie-ķ*. F., *milhkie-k* St. tejes hordócska | milch fässchen; *spaihkere-ķ* St. szeges, szegekkal (belül) kiveret hordó | (innen) mit nägeln beschlagenes fass; — *tārēvie-k*. St. kátrányos hordó | teerfass; — *saltie-kiēkke* F. sótartó | salzfässchen, salzbüchse. — Lul. *kagga*.

kēāktie, keāktie; l. *ķuókta*.

keāhč', kēāhč' U (sk.) ime! | siehe! — Lul. *keāhča*.

keāhčēdīt U. (a.), *kiāhčētet* F., megnézni, utána nézni | ansehen, betrachten, nach etwas sehen; — *kiāhčēdet pīr jerkan* F. körültekinteni, körülnézni | sich umsehen, ringsherum sehen; — *kiāhčētema* F. p. præt. — Lul. *keāhčētet*.

keän (gen. s.); l. *ķie*.

keāpāh U (a.) harisnya | strümpfe.

kēāre H. = *ķāre*.

ķēārhhkā H., *kēārhhkā, ķēārhhkuo*; l. *kārhhkuo*.

kēārkkān, kēārkkān St. (allat. s.); l. *kierkie*.

ķēārķī; l. *kuarakat*.

kēekķe; l. *kēākķe*.

keēkte, keēktie, keēktie; l. *ķuókta*.

keēkts, keēkts; l. *kuokts*.

kēi, *keitie*, *kēitie*, *keinie* l. *kie*.

keihtet F.; *keitema* U (sk.); l. *kāhtet*.

kēihtoa F., *keitā* U., H.; l. *kāihtoa*.

keisā F., U. (sk.), *kejēsā* F., *kājjesā* U. (sk.), *kejjēsā* U. (a., u.),
tehortartó edény | packkiste; — *k.-ruóncā* U. (sk.); l. *ruóncā*. —

Lul. *kiesa*.

keinoq F. = *kāinā*.

kejjäre U. (sn.); l. *kire*.

kēunip, *kēuni*; l. *kaunqt*.

kēhčije, *kēhčije*, *kēhčije* St. præs. s. 3.; l. *kihčet*.

kēhti' H., *kēhtet* St.; l. *kāhtet*.

kes; l. *kałaka*.

kēsse St., l. *kisse*.

ken, *kena*, *kenā*, *kenna*, *kennā*, *kennāh*; l. *kan*.

gēhpih U. (ov.) szájat tátani | das maul aufsperrn. — L. *gapot*
(sv. *gapa*)

kēptite St. (accus. plur.); l. *kapta*.

kerhkā, *kerhkuq*; l. *kārhuq*.

kerkač U (a.) nom. dim. kövecske | steinchen; — v. ö. *kierkie*.

kerējā; l. *kārāja*.

kerjä F., *kerjenā* F., U. (u.), *kerjänā* F.: *kerjä šattā* F. megörül |
er wird froh, freut sich; *kerjenā šattā* id. — L. *kerjan læto cum*
animi affectu.

kērreṭī't; *kērreṭomma* St. = *kārreṭī't*; *kārreṭomma*.

kēlemi = *kilemi* St.; l. *kaļemet*.

keloptot F. iparkodni, fāradozni | sich befleissen, sich bemühen
(*monnā kalopotam čārrakā* ich bemühe mich sehr). — v. ö. L.
kelpat, *kelpot idoneum usui esse*.

kēlle St. = *halla*; — *sāmien kēlle* lapp ember | ein Lappländer;
— *lāttiēn k. parasztember* | bauer.

kēllet St.; l. *killet*

kēllih U. (sk.); l. *källih*.

kelleṭī't, *kelleṭī't*, *killetī't* St. fekünni, lefekünni | liegen, sich
legen præt. s. 3. *kēlliti*); *kelleṭomma*, *kelleṭamma* p. præt.; v. ö.
källih.

kēllesassā St. = *kallāsassā*.

kēlltin St. (præt. plur. 3.); l. *kaļtet*.

ki: *ki-akt*; l. *akt*.

ki' U. (a., u.); l. *kih*.

kiä U. (sk.): *ijje kiä kann senki sem* | niemand; l. *kie*.

kiäčān St. (allat. s.); l. *kiečie*.

kiäta; l. *kiäta*.

kiättān, *k'ättān* St. (t) allat. s.; l. *kiettie*.

kiāmpā U. (u.) birkózás, birok, küzdelem | das ringen, kampf (allat. s. *kjampan*: *poatieh kjampan* jer birokra | komm ringen). — sv. *kamp*.

kiāsā, *kiāsomā*; l. *kieset*.

kiālejuj'; l. *kjāljjet*.

kiäinuo, *k'äinuo*; l. *käinā*.

kiäk U. (a.) valaki | jemand; — v. ö. *kie*.

kiäka, plur. *kiäk'* U. (a.) kakuk | kukuk; — *kiäkan lattāq* U. (a.); l. *lattāq*. — L. *giäk*, *giäka* (sv. *gök*)

kiäkčišne U. (sk.) adv. közel | nah, in der nähe; — *kiäkčiepāsan* U. (sk.) közelebb, közelebbre | näher (*eččije kiäkčiepāsan poatie'* kanna nem jött közelebb | er kam nicht näher); — v. ö. *kieskie*.

kiähkš'i' U. (sk.) *kietšēt* St. észrevenni; megtudni | gewahr werden; vernehmen (*emma mannä kiähkš' U. (sk.)* nem tudom meg | ich vernehme, erfahre es nicht; — *iččij...kiekš'* St. nem vette észre | er wurde es nicht gewahr). — L. *kiäkčēt*.

kiäje U. (ov.), *kieja* U. (u.), *kieje* U. (a.), St., plur. *kiäj'* U. (ov.), *kiej'* U. (u., a.), St., *kieje'* U. (a.) nyom, útnyom, út | spur (vestigium), weg. — L. *kāja*, *kiāja*.

kiähčētēt, *kiähčētēma*; l. *keähčēdūt*.

kiäčie, *kiäčste*; l. *kiečie*.

kiäčkanet, *k'äčkanet* F. közeledni, közelebb jönni | sich nähern, näher kommen (imp. *kiäčkan'*). — L. *käčkanet*, *käškanet*.

kiäta J., *kieta* J., St., *kiätä*, *kiäte* U. (sk.), *kiäta* F., *kiät* H., U. (sk.), *kiet* H., *kiēt* U. (sk.), *kieta* U. (sk., a.), St., *kiete* St., *kijäta* U. (sk.), plur. *kiät'* J., *kiät'* U. (u.), *kiet'* J., St. kéz | hand; — *kiät* v. *kiätepielie* U. (sk.) az egyik kéz, félkéz | die eine hand; — *kukies kiäta* F. kar | arm ('lange hand'), — Lul. *kiähta*, *kiehta*.

kiäse U. (u.) allat. s.; l. *kie*.

kiäsult U. (a., u.) öv | gürtel; — *k.-karce*; l. *karce*; — *k.-peltä*; l. *pälta*. — L. *käsald*, *käcald*.

kiän gen. s.; l. *kie*.

kiäñqlq U. (u.), *kieñgle*, *kieñola*, *kieñole* St., *kiäñols* U. (a.), St.,

kiänöls, *kiänñöls* U. (a.), *kieñöls* St. mély | tief. — L. *kiägnel*, *kiägneles*, Lul. *čiekñal*, *čiegñal*.

kiäpoka H., U. (m.). *kiäp^uka* U. (sk.) mérges, haragos | zornig, aufgebracht.

kiäpotijit U. (u.), *kiäpotīt* U. (sk.) megharagudni | zornig werden.

kiäwo St. *mocsáros*, nedves | sumpfig, nass. — L. *kiäva* palus, paludosa.

kiäwota U. (u.) hosszú | lang.

kiämtā U. (a.) ostoba; ostobaság | dumm; dummheit.

kiämpa F., *kiämpa* F., St. gyors; szorgalmas; jó | schnell, hurtig, flink; fleissig; gut. — L. *kiämpa*.

kiämps F., U. (sk.), *kiämpus* St., *kiämps* F. 1. id.; 2. gyorsaság | raschheit, schnelligkeit U. (sk.): *kiämpslikke*, *kiämpslikke* F. adv. gyorsan, szorgalmasan | schnell, fleissig. — L. *kiämpas*.

kiäraka, plur. *kiärak'* U. (sk.) csúcs | wipfel, spitze. — Lul. *kierrak*.

kiärakka, *kierakka*, *kéarahka*, plur. *-rahk'* F., *kieraka*, plur. *kierak'* St. kedves, szeretett | lieb, geliebt; — sup. *kiärähkomis* v. *-mis*, *kierähkomis* F., *kierāčumus*, *kierāčummus* St. — Lul. *kieries*; L. *keres*, *kerok*.

kiärakkopa F. id.

kiärčine U. (tr.), *kiärčine* U. (u.) comit. s.; l. *kiäräce*.

kiärkih U. (a.); l. *kuärakat*.

kiärdän: *keéktien k.* U. (a.) kétszeresen, duplán | zweifach, doppelt; — l. *kiertien*.

kiärti', *kiirtih* U. (sk.) tűrni, szívelni | dulden, leiden (*īje kiärth* v. *kiirt'* *kannā* nem tűrte, nem szívelte). — Lul. *kierātat*.

kiärvq U. (a.) részeg, ittas | berauscht, betrunken. — v. ö. *käre-vusse*.

kiärōmus, *kierāmus*, *kierāmuša*, plur. *kierāmus'*, *kiärōmus* St. kigyó | schlange. — Lul. *keärhmaj*, L. *kärbmas*, *kärmas*.

kiälhkā F. karókból készült állvány holmik felaggatására | gerüst vor dem zelte zum aufhängen verschiedener sachen. — v. ö. Lul. *suoñier*.

kīe' = *kīe'* U. (a.): *kīe'* *tainie* *lantene* *kounos'* *tūurije'* ezen vidéken nincsenek hódok | in diesen gegenden gibt es keine biter. — v. ö. *k-allie'*

kie J., St. *ki* | wer (sing. acc. *kiem* J., *kieb* St.; gen. *kienn*, *kien*, *kiän*, *keän*; com. *kieinie*, *keinie*; iness. *kiesnie* U. (a.), *kiesnie* St.; elat. *kieštie*, *kiestie*; allat. *kiese* J., St., *kiesa* F., *kiesse* U. (a.); — plur. nom. *kieh*, *kiäh*, *kie'*; acc. *kieitie*, *kī'tie* St., *kēitie*, *keitie* U. (a.); gen. *kiei*, *kēi*, *kēi*; com. *kiei* *kuimie* U. (a.), *kiei* *kuinq* St.; iness. *keinie* U. (a.), *kiesnie*, *kī'snie* St.; elat. *kēištie*, *kēistie* U. (a.), *kieistie*, *kī'stie* St.; allat. *keitie*, *kēitie* U. (a.), *kieitie*, *kī'tie* St.); — *kie-akt*, *ki-akt* U. (a.) *valaki* | jemand; — *ī..kie-kan*, *ī..kie ken* *ī..kie ke*; l. *kan*, *ken*, *ke*; — *ihkibu* *kīj* *jes*, *ihkibu* *kīj* *jäs*, *ihkibu* *kiess* H. *bárki* | wer immer. — Lul. *keä*, *kä*.

-*kie* U. (a.) = *ke*; *ī kie-kie* *senki* | niemand = *ī kie ke*.

kientielä H. (allat. s. *kientielāsan*); l. *käntela*.

kiékke, plur. *kiekk'*; l. *käkke*.

kīekt, *kēkts*; l. *kuokta*, *kuokts*.

kīekšēt; l. *kiähkši*.

kieja, *kieje*; l. *kiäje*.

kiecie J., St., *kiäcie* U. (sk.), *kie* F. *vég* | ende (allat. s. *käacān* F., *keacān* U. (sk., u.), *kiecān*, *kiacān* St. iness. *kiecsne*); — *haihka-k.* F. *poznavég* | stangende; — *virtie-k.* St. *hálóvég* | netzende; — *minne-k.* St., *minne-kie* F. *hátsó rész* | hinterteil, hinterstück (*kierecen minne-kie* St. *szán fara* | hinterteil des schlittens); — *tähtie* *kiäcštä* v. *kiecštä* U. (sk.) *attól fogva, ezentúl* | seit dieser zeit; von nun an. — Lul. *kiehie*.

kīehčēt; *kīečej'e* F., *kēhčije*; l. *kihčēt*

kīehčēt St. *tetvet keresni* | lausen; — *oajjep lij kiehčemene tetvet keresett a fejében*.

kīeckāms F. sup. *legközelebbi* | der nächste; — v. ö. *kieskie*.

kīet, *kieta*; l. *kiät*, *kiäta*.

kīettam; l. *kuöttet*.

kiéttie F., St., *kiéttie* St., *kittie* F., St., U. (sk.) *kīttie* U. (sk.) *állás*, *karám*, a *hová a rénszarvasokat fejés végett terelik* | abgezäunter platz, zum melken der renntiere (allat. s. *kiättān*, *kjättān*). — Lul. *kieddie*, L. *kadde* *quatuor vaccæ rangiferinæ ad palum sive arborem vinculo constrictæ ut mulgeantur*.

kiese, *kiesse*, *kiesnie*, *kiestie*; l. *kie*.

kiesastahka, plur. *tahk'* F. *nyakló a húzó rénszarvason* | kummet auf dem zugrenntier. — v. ö. *kieset*.

kieset F., St., *kiesit*, *kīeset* St., *kiesi'* U. (m.), *kiesi'* H., U. (m., a.),

kiesi' U. (a.) húzni | ziehen (præs. s. 3. *kiesā* St., F., *kíasā* F., *kiasā* St.; præt. s. 1. *kī'sip*; 2. *kī's'*; 3. *kī'sij* v. *kiesi* St.); — *kiesoma* U. (m.), *kiasoma* St., *kiesemq* U. (a.) p. præt.; — *aiñesum kiesi'* U. (m.) lélekzetet venni | atem holen; — *kiesi'* toarose H. háboruba menni | in den krieg ziehen. — *pejjisi kiesšijcjja l̥ertum* H. fólhúztá a vitorlát | er hisste die segel auf. — Lul. *kiessiet*. *kīesečt* St. vb. frequ. hordani | tragen (*kīeseči aktñ čognkān egy határra hordta* | er trug es in einen haufen zusammen). — L. *kesačet*.

kiesemq, *kiesemq* U. (a.) nom. actionis et acti; húzás | das ziehen, zug; *k-ruōñca*; l. *ruōñca*. [ruōñca.

kiesije U. (a.) p. præs., húzó | zieher, ziehend: *kiesije ruōñca*; l. *kiesie* F., St., *kiesie* St., *kiesē* U. (a.), *kiesie* U. (a., u.), H., nyár | sommer: — *ťam kiesēm* H., *ťan kiesien* F. (ezen) a nyáron | in (diesem) sommer. — Lul. *kiessie*.

kiesēka, *kiesēka* U. (a.) nyáron | im sommer.

kieskie, *kieskies* St. közel | nah; — *kieskiebisnie* St. adv. közelebb | näher; — *kieskiebasse* St. adv. közelebb, közelebbre | näher (auf die frage: wohin). — v. ö. *kīčkāms*, *kīckiepsa*.

kiess (= *kījess*;) *ihkibu k.*; l. *kie*.

kīēñgle, *kīēñola*, *kīēñole*, *kīēñols*; l. *kīāñqlā*.

kīepies, *kīeppies* U. (a.), *kīēhps* U. (sk.) könnyű | leicht; — *kīepieslikke* U. (a.), *kīēhpslikhā* U. (sk.) adv. könnyen | leicht. — Lul. *kīehppis*.

kīepēnie, *kīepnie* F., St., U. (sk.) üst | kessel. — Lul. *kīebnie*.

kīem; l. *kie*.

kīémpa, *kīémpq*, *kīémpus*; l. *kīāmpa*.

kiera; l. *kīre*.

kiera ka, *kīereka* U. (a.) tavasszal | im frühling.

kiera ka, *kieraks* F. magas | hoch. — v. ö. *kīāraķa*.

kiera ka, *kierahkomis*, *kīerācūmus*; l. *kīārahka*.

kierakučče St. = *kīārahka*.

kierāce, plur. *kierēc'* F., U. (u.), *kiereca* F., *kierece* St., U. (a.), *kierec* U. (u.), *kīereč*, *kīreč* U. (tr.), *kīrec* U. (a.), plur. *kierēc'* U. (a., u.), F., St. (com. *kīārcīne* [U. (tr.)], *kīārečīne* [U. (u.)], elat. *kīeriečistie* St.) szán | schlitten. — Lul. *kieries*, *kieris*.

kierumtit U. (a.), *megrészegedni* | berauscht, betrunken werden. — v. ö. *kīārvq*, *kārevusse*.

kierkas U. (a.), *kierkies* U. (u.), *kirkies* U. (a.) köves | steinig. —
L. *kedkajes*.

kierkie F., St., U. (a., u.), *kierke* H., *kierkie* U. (a.), St., *kierkie* St.,
U. (u.), *kirkä*, *kirkie* U. (sk., a.) kő | stein (allat. s. *kärkän*,
käräkän St., iness. *kieriksne* F., elat. *kirekste* St.); — *arni-kirkie*
U. (sk.) tűzhely körül rakott kövek | steine um die feuerstätte; —
kirkie-šwalhka; l. *šwalhka*; — *kerkač* U. (a.) id. nom. dim. —
Lul. *kierëkie*, *kietkie*.

kierhkomä, *kierhkomq*, plur. *kierhkom'* F., St., *kierhkama*, plur.
kierhkam' U. böleső | wiege. — Lul. *kierhka*, *kierhka*.

kierhkamus St. adj. bölesőbeli | wiegen-; k. *māneče* pólyás
gyermek | wickelkind.

kier'kusne St. (iness. s.); l. *kärhkuq*.

kierkče, plur. *kierkč'* H., *kierksä*, plur. *kierks'* U. (a., u.), *kierkeč'*
U. (u.) sólyom | falke. — L. *kirgeč* aquila.

kiertien F. -szor, -szer | mal, fach: *aktn k.* egyszer, egyszeresen |
einmal, einfach. — Lul. *kirrhtie*.

kierāmusä, *kierāmuša*, plur. -mus', -muš'; l. *kiāromus*.

kieliestit St. hazudni | lügen. — Lul. *kieliestēt*.

kielä, *kiellä*, plur. *kiel'* F., U. (a.) nyelv | sprache; — *sāmien k.*
lapp nyelv | lappische sprache. — Lul. *kiella*.

kiettie F. pp. -ért | für

kiime U. (a.), *kiimie* U. (u.), *kiimie* U. (m.), *kijm* U. (a.), *kijimie*
H., U. (u.), *kijimie* H., U. (a.) pp. -val, -vel | mit. — v. ö. *kuimq*.

kičmps, *kičmpslikke* F.; l. *kičmpa*.

kih, *ki'* U. (tr., a., u.) particula tagadó mondatokban | partikel in
negativen sätzen: nem, sem | nicht (*monna tałow' kih* U. (a.) nem
jövök | ich komme nicht; *ečči tiävärh ki'* U. (u.) nem találta el |
er traf nicht; — *ī... kie kih* (acc. *ī kiem kih*) senki sem | nie-
mand; — *ī kuhti ki'* U. (a.) id.; — *ī mī kih* senki, semmi | nie-
mand, nichts; — *i koššie kih*, *i nāgen kih* U. (a.) sohasem | nie. —
v. ö. *ke*, *kie*, *kj*.

kih (= *kih*) U. (a.): *kih vuinie'* nem látod? | siehst du nicht? —
v. ö. *kīē'*, *kallie'*.

kij: *ihkuba kij jes* v. *ihkuba kij jäs*; l. *ihkuba*, *kie*.

kijäta, plur. *kijät'* U. (sk.) = *kiäta*.

kijimie, *kijimie*, *kijm*; l. *kiime*, *kuima*.

kiče; l. *kieče*.

- kihčēt*, *k'ehčēt* F., St., *kihčit*, *kīhčēt*, *kēhčēt*, *kēhčit*, *kēhčit* St., *kihčih*, *kihčih*, *kihčī* H., U. 1. kérdezni | fragen J., St.; — 2. bérbe fogadni, bérelni | dingen, H.; — 3. *vātnām* k. U. (a.) munkát kérni | arbeit verlangen (præs. s. 1. *kihčem*; 2. *kihč'*; 3. *kihčie*, *kihčije*); — *kihčema* U. (sk.) p. præt. — Lul. *kahčāt*.
- kihčētēt* F., St., *kīhčētēt* St., *kihčēdit* U. (m.) id. vb. frequ.; — *kīhčēteminnie* St. ger. — Lul. *kačātēt*.
- kihčētemie*, *kihčētemie* F. kérés | frage.
- kihčema* U. (a.) kérés | bitte; v. ö. *kihčēt*.
- kihčelkūwujit* U. (sk.) vb. pass. et inch. tudakoltatni, nyomoztatni | nachgefragt werden.
- kihčie*, plur. *kihčih* H., kérés | frage.
- kihčije* U. (sk.) p. præs.; 1. *kihčēt*; — *k.-niāra*; 1. *niāra*.
- kihčtallih* H. vb. frequ. bérbe fogadni, bérelni | dingen; — 1. *kihčēt*.
- kickiepsa* F. adv. közelebb, közelebbre | näher (*puotie' k. jōjj* közelebb | komm näher); — v. ö. *kīckāms*, *kieskie*.
- kī'htēt* St., *kī'ī*, *keiti'* U., H., *kāihtet* *keihtet*, F., *kājjetih*, *kītidan* U. (sk.) köszönni, megköszönni | danken; — *mijje kītiejipie* U. (sk.); præs. pl. 1.; — *kītiemienie* U. (sk.) ger.; — *keitema* U. (sk.) p. præt. — Lul. *kiehtiet*.
- kittie*, *kūttie*; 1. *kiettie*.
- kī'cste* U. (a.) pp. óta | seit: *čiče jāpien k. hét év óta* | seit sieben jahren. — 1. *kietie* (*tāhtie kīčstā*)
- kī'sip*, *kī's*, *kī'sij* stb.; 1. *kieset*.
- kisse*, *kése* St., *kisse* U. (u.), *kisseka*, *kisseka* H., U. (u.), *kissok* U. (a.) vastag | dick; — *hasas* | bäuchig U. (u.); — *mū kuinu kīssok* U. (a.) feleségem teherben van | meine frau ist schwanger. — L. *kassa*, *kassok*, *kissa*, *kissok*.
- kihpa*, *kihpa*, *kihpa*, plur. *kihpa'* St. tejfel, tejszín | rahm, sahné; — *k.-krauce*; 1. *krauce* — L. *kappa*.
- kivlēt* St. ordítani | heulen.
- kīre* plur. *kīr'* U. (a.), *kīre*, plur. *kīrh* St., *kiera* U. (a.), F., *kejjēre* U. (sn.); — *tan kīr'en* F., *tan kejjēren* U. (sn.) a tavasszal | im frühjahr; — *kīrejāpien* U. (a.) id. — Lul. *kītā*.
- kīrec*, *kīreč*; 1. *kierāce*.
- kirkies*; 1. *kierkas*.
- kirkie*; 1. *kierke*.

kírra F., plur. id. kéreg, fakéreg | rinde, baumrinde. — L. *karr*.
kirrehke U. (sk.) negyedéves rénbika | ein vierjähriges unver-
 schnittenenes renntier.

kírrti h; l. *kiártih*.

kílti' U. (a.) hajlítani, meghajlítani | biegen. — v. ö. L. *kiäldet*
 intendere.

kílemi; l. *kaľemet*.

kille St. hány | wie viel? — L. *kalle*.

kille, *killeka*, *killeká*, *killeke*, plur. *killek'* St. vén asszony, fele-
 ség | alte frau; weib. — L. *killek*.

kíľlet, *kéľlet* St. bírni, képesnek lenni; kibírni | vermögen, im
 stande sein; aushalten. — L. *killet*.

kíľletí't St.; l. *kéľetí't*.

ko, *ko'* F., St., *kō'* St. particula (*ietie kaľk ko warretet* F. ne fussa-
 tok | ihr sollt nicht laufen; *alie' ko postota jiroká'* F. ne fordítsd
 vissza | wende nicht zurück; *ie lémq ko' puorep* St. nem volt
 jobb | es war nicht besser); — v. ö. *kuo*, *kuh*.

ko' F., *kō'* St.; *än ko*; — l. *koh*, *kuh*; *än*.

ko a i k ā F., U. (sk., u., a., ov.), *koajákā*, *koqjākā*, *koqjāķā* U. (sk.),
koaika, *koqika* H., U. (sk., m.), *koqikas* H., *koaiku*, *koqiku*, *koajēku*,
koqjēku, *koqiku* St., *koika* F., U. (m.), *koikā* F., *kuóika* H., F.,
kuqiku, *kuqjēku*, *kuoiku*, *kuojēku* St. pp. -hoz, -hez; St. -ba, -be;
 -nak, nek | zu; St. in; an. — L. *kāik*, *kāiko*.

ko q j ě v u t St., *koivat* F., *koqivuih*, *koqiwih* U. (sk.), *ko^qjāwih* H.,
 merni, meríteni, kimerni | schöpfen (præs. s. 1. *koaivam*, 2. *koaiva'*,
 3. *koivū* U. (sk.); præs. s. 3. *kōajěvuq* v. *kojóvu^o* St.); — *koivā'*
piärkā' *pejjese* F. merd ki a húst | schöpfe das fleisch heraus; —
koivuma U. (sk.) p. præt. — *ko^qivajih* H. id. vb. inch. — Lul.
koajěvuot fodere.

ko q u w i h, *k^oquwih* U. (u.) lelógni | herabhängen (intr.). — Lul.
kavat incurvari, *curvum fieri*.

k^oauwā U. (u.) lelógó | herabhängend (*k. s^{ie}ipenā* mit herabhän-
 gendem schwanze). — L. *kavak flexuosus*, *curvus*, *kauvar incur-*
vatus.

ko q u l ā, *koqulā*; l. *kū^uwlet*.

ko a k s ā, *kuqksā* U. (a.), *koks*, *kokso* H. hajnal | dämmerung; —
ārrus k. reggeli hajnal | morgenröte; — *iehkeťs k.* esthajnal |
 abendröte. — L. *kuokso*.

koqksedahkā U. (u.) id.

koqkše H. csillag | stern.

koatat F., *koqti* U. (a., u.), *kūatet* St. legelni | weiden, auf die weide gehn (præs. plur. 3. *koqtua'*, *koqtāh* U. (u.), *kō'tū'* U. (a.)). — Lul. *kuohtuot*.

koqtatet F. vb. frequ., id.

koatahtahet F. vb. caus. legeltetni | weiden, auf die weide treiben. — *kuototet*, *kuototattet*.

koatama, plur. *koatam'* U. (sk., a.) legelő | weide (pastus). — L. *kuotom*.

kōqtut, *kōqtumq*; l. *kātet*.

kōqteṭṭi'; l. *kō'teṭṭi'*.

koqteče, *koateče*, plur. *koateč'* St. házikó | häuschen; — allat. s. *koatāče* St. (t.) — L. *kātač*.

koatie, *koqti* J., St., *koat'e*, *koqti'e*, *koatie*, *koqti'e*, *kōqti'e* H., *kuqti'e* U. (sk.), H., F., St. *kuqti'e* H., *koqti'e*, *koqti'ä* U. (sk.), *kuotie* J., *kuotie*, *kuote* H., *kuot'e* H., F., *kuot*, *kuote* U. (sk.), *kō'tie* U. (a.), *kōte* U. (sk.), F. ház, sátor | haus, zelt; — *kaska-koqti'e* St., *kaska-kuqti'e*, *k.-kuote*, *k.-kuotie*, U. (sk.) a sátor közép-ő része | mittelraum des zeltens; — *hirkeän koqti'e*, *hirkie-k.* U. (u.) lóistálló | pferdestall; *tärhvie-kuotie* U. (sk.) turfasátor | torfzelt; — *laut-kuot* U. (sk.) ponyvás sátor | mit plachen überzogenes zelt; — *pōhkomq-k.* U. (u.) sütő ház | backhaus; — *ruosta-k.* U. (u.) fogház, börtön | gefängniss, kerker; — *koatan* H., U. (u., a., sk.), *kōatan* H., U. (sk.), *koatān* F., U. (u.), *koqtān*, *koqtān* St. U. (u.), *kōqtān* U. (u.), *kuatan*, *kuqtan* H., U. (a.), *koatāti*, *koatete*, *koqtete*, *kuatete*, *kuqtete*, *kuotete*, *kuotēte*, *kuotite* F., *kōatse* H., *koatera* U. (u.), *koatere*, *koatere* U. (a.), *koatre* U. (a.), H., *kōatre*, *kōatre*, *kuatre*, *kuot're*, *kuotre* H. adv. (casus allat.) haza | nach hause; — *koatšte*, *kuotšte*, *kuotšte* adv. (cas. ablat.) hazulról | von zu hause; — *koqtsne* F., *koatšn* U. (u.), *kuotšne* H., U. (a.), *kuotšen*, *kuotšén*, *kō'tsen*, *kō'tsin*, *kō'tšen* U. (a.) adv. (cas. inessiv.) otthonn | zu hause. — Lul. *koqh'ie*.

koqttāb, *koqtā*, *koqttumq*; l. *ku'ttet*.

koqskut, *koqsskut* St., *koqski'* U. (u., tr.) fölkeltetni, fölébresztetni wecken, aufwecken (præs. s. 3. *koska*, *koská*, *koske* U. (u., tr.) *ko'ske*, *koske* St.); — *k.-pejjise* id. — L. *kāskot*.

koqss, *koašš*; l. *koaššie*.

koqssahit U. (sk.), *koqssuostit* St. megvendégetni | bewirten (præs. s. 1. *koásstam*, 2. *koqssat*, 3. *koássatá*, *koqssata*; neg. *im... koássat* U. (sk.); — præt. s. 3. *koqssiti* St.); — *koassatama* U. (sk.) p. præt. — L. *kuostotet*.

koqsse St., *koaššie* U. (u.), *kuaššie* H., *loššiä* U. (sk.), *koššie* U. (tr.), *kosso* F. adv. míg | bis (*koaššie jāmāh* U. (u.) bis du stirbst); — v. ö. *koaššie*.

koaššie U. (m.), *koaššie* H., U. (u., a., tr.), *koššiä* H., *koššie* F., U. (a.), *košsie* U. (sk.) F., St., *koššie* H., U. (m., a.), *koššie* U. (m., a.), F. adv. et conj. mikor, midőn | wann; als, da; — *koašš-akt*, *koaššie-akt*, 1. *akt*; — *ī... koššie kih* U. (a.) sohasem | nie; *ēžāc koššiä ulūmuč' jieht'* H. sohasé mondják az emberek | nie sollen die leute sagen; — *koqss-eče puqtet* St. mikor fog jönni | wann wird er kommen?; — *koššie ih koššie* U. (a.) hébe korba, néha-néha | dann und wann. — Lul. *koqssa*, *koqsse*.

koqssuostit, *koásstam*, *koqssata*, *koqssiti*; 1. *koqssahit*.

koqššum, *kopšum* U. (sk.) adv. persze, természetesen | freilich, natürlich.

koqpnie (= *koqpp lie?*) St. adv. hová | wohin (*ieh aīnie tairie'*, *koqpnie šettemq* nem tudják, hová lett | sie wissen nicht, wo er hingekommen ist. — v. ö. *kuppenä*.

koqpp *koópp* St., *koqpp* U. (sk.), *kopp* F. adv. hová, merre; hol | wohin, wozu; wo — *ī... koqpp*, *ī... kopp* sehová se | nirgends hin. — v. ö. *koappā*.

koappā U. (a.), *kuappa* H., *koappuo*, *koópp^{uo}* St. hová, merre (két irány közül) | wohin, wozu (von zwei richtungen).

koappā St., *koappak* U. (a.), *koappok* U. (sk., u., a.), *koóppok*, *koóppak*, *kóppok*, *kuappok*, *kuoppok* U. (sn. a.), F., *kuappok* H., U. (sn.), *koópak*, *kūopok* U. (a.) ketten, mind a ketten, mind a kettő, mindkét | beide. — Lul. *koqbbak*.

koappāčak, *koappāčak*, *koappāčahk*, *koóppāček* St. id. — Lul. *koqppāčakā*.

koqppāče U. (sk.) (melyik a kettő közül) | welcher (von beiden.) — Lul. *koqbbā*; — v. ö. *kōpiče*, *kopče*.

koawā U. (sk.) ajándék | geschenk, gabe; — *fattera-k.* kereszt-ajándék | pathengeschenk. — sv. *gåfva*.

koqrādet F., *koqrātīt*, *koqrātīt*, *kuqrātīt* St., *kuoradīt* H. 1. tör-

ténni | geschehen (præt. s. 3. *koqreti*, *kuqreti*, *koariti*, *kuqriti* St.; — neg. *ij...koqret' kennā* St. nem történik | es geschieht nicht); — 2. *ei tihte tütnien koarat' kan* F. semmi közöd ehhez | das geht dich nichts an; — 3. *tihte lij takkares vu^orne, atta kōa^oreti alāmuči hiäkkop posset pōstite* St. ez olyan síp volt, hogy lehetséges volt (történt) az emberek lelkét [vele] visszafújni | das war eine solche pfeife dass [es mit derselben] möglich war (anging) der menschen seele zurückzublasen. — *koqrādama*, *koqrādema* F., *kuoradama* H., *koqrātōmma*, *-tōmma*, *kuqrātōmma*, *-tōmma*, *-tōmma* St. p. præt.

koqrā; l. *kūoret*.

koqret, *koqrut*, *kuqrāt*, *kuqret*, *kūarot*, *kuqrut* St., *koqrih*, *kuori'* U. (a., u.) varrui | nähen (præs. s. 3. *kōrra* St.) — *koqrūominnie* St. ger; — *koōroma* U. (u.), *kō^oruma* St. p. præt. — Lul. *koqrruot*. [kåroje.

koārīje U. (u.) p. præs. szabó, varró | schneider, näher. — L. *k^oqrākāt* F.; l. *kuárakat*.

koqrje, *kō^orje* St., *korje*, plur. *korj* U. (u.), F. kosár | korb. — *vittie-korje* F., U. (u.) vesszőkosár | bastkorb. — Lul. *koqrāda*. *koar^otih* U. (u.) égetni, sütni, tűzni (a napról) | brennen (von der sonne): *piejje koartā čerrēkā* a nap erösen tűz | die sonne brennt sehr. — L. *kārdet*.

koqrāvotit, *koqrvodit*; l. *karāvahtit*.

koqlta, *koqltā*, *ko^olta*, *kolta* U. (a., u.) id.; l. *aimā*; — *luomā-k*. U. (a.) hófuvát | schneewehe. — L. *kuoldo*.

koqlpān; l. *ku^olēpie*.

koalma^ota U. (sk., sn.), H., *koqlmata*, *koalqmata*, *koqlqmata* U. (sk.), St., *koqlqmate*, *koqlqmate*, *koqlōmate*, *koqlmate* St., *kolma^ota* F., U. (sk., u., a.), *kolōma^ota* U. (sk.), *kolmota* F. harmadik | der dritte; — *koalmatn aikien* H., *kolmaden aikien* F. harmadszor | zum dritten mal. — Lul. *koqlmāt*.

koqlmata^osa U. (a.) harmad, harmadrész | drittel, dritte teil. — Lul. *koqlmatās*.

k^oqlmqd^ogst U. (m.), *koqlmātēst* St. harmadszor | zum dritten mal. — L. *kolmadist*.

koqll, *ko^oll* F. (*k^oihte kārēnes* hol a holló | wo ist der rabe?). *koqlie* St., *kullie*, *kull'e'* (*kull'e' tātna* U. (a.) hol vagy te | wo bist du?) hol van? | wo ist? — L. *källe*, *káll*.

ko^ullese St. (allat. s.); l. *kallua*.

koivat, *kojovu^o*, *koivū*, *koivuma*; l. *koivuih*.

kotiä, *kotšen* U. (sk.); l. *koatie*.

koópp, *koópp^uo*, *koōpak*, *koóppok*, *koóppāček*; l. *koapp*, *koappā*,
koappak, *koappāčak*.

koóppaseks, *koppaseks* F. mind a kettő, mind a ketten | beide.

koōroma; l. *koaret*, *koarut*.

koutā U. (a.) adv. ketté | entzwei, in zwei teile. — Lul. *kuoutāt*.

kouta, *kōhta*, *kouhto*; l. *kūhta*.

koutl^e; l. *kāutela*.

kousa, plur. *kous'* U. (a., u.); *kousite*, *kouseste*, *kousste*; l. *kū^use*.

kouna, plur. *koun'* F. — *koun-arnie* U. (sk.); l. *kū^una*.

kō^unāt F. = *kaunete*.

kounesit, *kounesit* U. (sk., a.), F., St. találtatni, | sich finden
(præs. s. 3. *kaunesa*, *kaunosa* F., *kaunose* F., U. (a.), *kounose*,
kounuse U. (a.) van | es gibt; — præs. plur. 3. et forma negativa
kaunes', *kaunos'* U. (sk.), *kounos'*, *kounus'*, *kouns'* U. (a.) id.; —
præt. s. 3. *kounesije* U. (sk.); præt. plur. 3. *kounesin* St.). — v. ö.
Lul. *kaunut*.

kounut H. = *kaunete*.

kouwatit U. (a.) meggörbiteni, meghajlítani | biegen; — v. ö.
koquwih. — L. *kavat incurvari*, *curvum fieri*.

kouwā; l. *kauwa*.

koulqhtet, *koulohtet* F. bérelni, bérbe fogadni | dingen; — tar-
tozni vhová | wohin gehören.

koulot, *koulojet* F. bérbe fogadni | dingen. — l. *koulqhtet*, *kū^ulah-*
tallit.

koulqt, *koulot*, *kouli'*, *koullot*, *kouluma*; l. *kū^ulet*.

kokkā, *kokku*; l. *kukkā*.

kokkāmēhk U. (sk.) ringyó, szajha | hure, metze.

kōkt, *kōkt^e*, *kōktie*, *kōktie*; l. *kuktie*.

kōktem, *koktemtie*, *kōkt^eentie*, *koktemus*; l. *kuktem*, *kuktemtie*, *kuk-*
temus.

koksese, plur. *koks^es'*, *kokss'* St. fa- v. csontdarab, melyből kana-
lat lehet készíteni | ein stück holz od. bein, daraus löffel zu
schneiden. — v. ö. *kuksie*.

kohkse U. (a.) = *kahkse*.

koks, *kokso*; l. *koaksä*.

k o h, k o h ; 1. *k u h*.

k o h c a j i t U. (sk.) vb. inch. parancsolni, megparancsolni | befehlen (*kohcaji aktum megparancsolta vkinek* | er befahl jemand) ; — v. ö. *kahcìh*.

k o h c è t, k o h c u t St. nevezni, hívni | nennen, heissen (præt. plur. 3. *kōhčujî'n*). — Lul. *kohččuot* ; — v. ö. *kahcìh*.

k o h c e t St. fönn lenni. — 1. *kuhcet*.

k ō t a H., U. (sk.), *k ō t e* U. (sk.) sátor | zelt ; — 2. elbeszélés (mely a lappok mindennapi életéről szól | erzählung (vom alltäglichen leben der lappen) H. ; — *kōte-järekie* ; 1. *järekie* ; — *kōta-čyik* ; 1. *čyik*. — v. ö. *koatie*.

k ō h t a F., *k ō t a, k ō t e* U. (sn.) ; 1. *kūhta*.

k ō h t a t a F., *k ō t e t e* U. (sn.) ; 1. *kūtede*.

k ō t s, k ō t s U. (sn.), F. ; 1. *kūhtás*.

k ō t ā U. (sk.) rossz | schlecht, elend ; — v. ö. *kō're*.

k ō t s e n, k ō t s è n, k ō t s i n, k ō t s è n ; — *k ō t i e m, k ō t i e m* U. (a.) (accus. s.) ; *k ō t i e n* U. (u.), *k ō t i e n* St., *k ō t e n* F. (gen. s.) ; *k ō t i n e* St. (comit. s.) ; *k ō t i j* St. (gen. plur.) ; — 1. *koatie*.

k ō t e t i t, k ō t i t i t St. elveszteni | verlieren (præs. plur. 3. *k ō t e t'* v. *k ō t e t'* ; — præt. plur. 3. *k ō t e t i n*). — v. ö. *kātet*.

k ō t u' ; 1. *koatat*.

k ō t u m a ; 1. *kātet*.

k ō s e, plur. k ō s' ; 1. *kū'se*.

k o s k a, k o s k e ; 1. *k o s k i'*.

k o s t e t St. eltemetni (halottat) | begraben (einen todtten).

k h o s t i t St. kerülni vmibe | kosten (*khostij kallie čuetie spāise tāliste néhány száz species tallérba került* | es kostete einige hundert speciestaler). — L. *kāstet* (norv. *koste*).

k o s s i ä U. (sk.), *k o s s o* F., *k o s s i e* U. (tr.), conj. míg | bis = *koasse* ; — 2. *k o s s e, k o s s i ä* U. (sk.) pp. -ig | bis, bis zu (*k o s s e uhče juhken křokse* bis zum graben eines baches | egy kis folyó árkáig ; — *k o s s i ä tñ'nä oajjan čahkse* egészen a fejtetőig | ganz bis zum scheitel). — 1. *koasse*.

k o s s e k a U. (sk.), St., *k o s s e k a* St. adv. míg | bis.

k o s s i e, k o s s i e, k o s s i e, k o s s i e ; 1. *koassie*.

k o s n è n k a, k o s n i n k a, plur. k o s n è n k', k o s n i n k' St. költség | kosten, unkosten : *tikkien k o s n i n k'* perköltség | gerichtspesen. — sv. *kostnad*.

k o s s á, k o s s e ; l. *k u s s a*.

k o s s a n a, k o s s o n a, k o s s o n a, k u s s o n o b a U. (sk.) keresztfiú | pathe, taufsohn. — sv. *gudsson*

k o n e, plur. *k o n'* ; l. *k u n a*.

k o n ā h t e t F. = *kaunātahtet*.

k o n o k ā, k o n k ā, k o n k ā ; l. *k a n a k ā*.

k o n ſ t a, k o n ſ t a, plur. *k o n ſ t'*, *k o n ſ t'* U. (sk.) mesterség, kunst || kunst. — Lul. *k o n ā ſ t a*.

k o n, k o n n, k o n n a, k o n n o ; l. *k a n*.

k o n n, k o n n ā, k o n n ā U. (sk.) és | und. — v. ö. *k a n, k a n n a, k o n, k o n n o*.

k o p i c e, k o p c e U. (a.) mind a kettő, ketten | beide. — v. ö. *k o a p p ā, k o a p p a k, k o a p p ā c a k, k o a p p a c e*.

k o p t ā ; l. *k a p t a*.

k o p ſ u m ; l. *k o p ſ u m*.

k o p p ; l. *k o a p p*.

k o p p a s e k s ; l. *k o o p p a s e k s*.

k o p p e t e, k o p p e n e ; l. *k u p p e t e, k u p p e n e*.

k o p p o k ; l. *k o a p p a k*.

k o p p a ; l. *k u p p a*.

k o f F. kávé | kaffee, — Lul. *k ā f f a*.

k o f f ā r a p a, k o f f ā r a p a, k o f f ā r a p a U. (sk.) keresztapa | gevatter. — sv. *gudfader, gudfar*. — l. *k u f f ā r a*.

k o m o t a ; l. *k a m a t a*.

k o m p o t é k s e, plur. *k o m p o t é k s'* St. botlós, botlékony | der leichtstolpert.

k o m p ſ t i t U. (a.) botlással elesni | durch stolpern fallen. — L. *k ā m p e s t e t*.

k o m m ā ; l. *k ā m m a*.

k o m m ā s a s s ā, k o m m ā s e s s ā St. leendő feleség, menyasszony zur frau auserwählte, braut.

k o m m o p o ; l. *k ā m m a p a*.

k o r e St. rossz | schlecht. — v. ö. *k o r t ā*.

k o r u m a ; l. *k o g r e t*.

k o r ā k a t ; l. *k u ó r ā k a t*.

k o r j a, plur. *k o r j'* ; l. *k o g r j e*

k o r j i', U. (sk.) = *k ā r j i'*

k o r j i j i t U. (sk.) id., vb. inch., lefeküdni | sich legen (von tieren).

gorhta: *uksn g. U. (a.)* felső küszöb, ajtószemöldök | die ober-schwelle an der tür.

kõõrõvodĩt, *korõvotĩt* *kõrovutĩt*, *korvotet*; *korvota*; *kõõróvo-domma*; 1. *karāvahtĩt*.

kõrra; 1. *koqret*.

korraṭahka; 1. *kārruotahka*.

korrotet, *korrotĩt*, *korruotĩt*, *korruĩt*; *korroṭomma*; 1. *karratĩt*.

korros; 1. *karras*.

korroltaḥka; 1. *kārroltahka*.

kõõlā, plur. *kõõl*: *kerhka-k. U. (sk.)* temető | friedhof.

kõõlet, *kõõlet*, *kõõlomā*; 1. *kūlet*.

kõlkie *U. (a.)* kibontani (a befont haját) | (das geflochtene haar) auskämmen: *oijjam k.*

kolta; 1. *koalta*.

koloma U. (sk., a.), *F., kolomo St., koluma, kolumā F., St., kolum U. (u.)*, *kolm U. (sn.)*, *kolōma, kolōmā U. (sk.)*, *kolōma, kolumā kulōmā St., kulōma H., U. (sn., tr., a.)*, *F., St. kulōmā U. (a.) kulōmā H., kulōma U. (sk.)*, *St., kulōmo St., kulūma, kulumā U. (sk., u.)*, *St., kulma U. (sn.)*, *H., kulum H., guõlma U. (sn.)* három | drei; — *luhkie v. luhki v. luki k.* = 13. — *kolumon aik'en F., kulūmien aikien St.* háromszor | dreimal. — *Lul. kolōmō*.

kolmata F., U. (sk., sn., a., u.), *kolōmata U. (sk.)*, *kolmota F., koqlāmote, koqlāmate, koqlāmote, koqlōmote St.* harmadik | der dritte; — *kolmatn aik'en U. (sn.)*, *kolmaden aik'en F.* harmadszor | zum dritten male. — *Lul. koqlmāt*.

kolõmos F., kolõmes U. (sn.), *kulõmus, kulūmus U. (sk.)*, *St. hárman* | drei, drei zusammen. — *Lul. kolmos*.

kolle, kolle, plur. *kolli, kolli* *U. (u.)* = *kalla*; — *suc-l-k.* tolvaj | dieb.

kõlõlit, kõlõlit U. (sn.) = *kūlet*.,

kõlõltalet, kõlõltalet; 1. *kulltalet*.

kõõsātīt U. (sk.) húzatni, vonatni, hurezoltatni | gezogen, geschleppt werden. — *v. ö. kieset*.

kõkte; 1. *kuokte*.

ku, ku; 1. *kuh*.

kū: 1. *kalaka*.

kuqiku, kuqjeku; 1. *koaikā*.

kuqulā; 1. *kūlet*.

ku g h k a, plur. *kughk'* St. szakács | koch. — sv. *kock*; norv. *kok*.
ku g k e t St. fényleni, ragyogni | glänzen, leuchten; — *piejje*
ku g k ā a nap süt | die sonne scheint. — L. *kuoket*.

ku g k s ā U. (a.) — l. *koaksā*.

ku g c e t; l. *kuocet*.

kū a t e t; l. *koatat*.

[*koatie*.

ku g t i e, *kuatie*, *kuatan*, *kuqtan*, *kuatete*, *kuqtete*, *kuatre*; — l.

ku g t t a h k a, plur. *kuqtahk'*, *kuatta'k'* F. *karika* az asszonyövön |
 ring am frauengürtel. — Lul. *kuéttähtak*. — v. ö. *ku^ottet*.

ku á t t ā s t a h k F. asszonyöv | frauengürtel.

ku á t t o m g; l. *ku^otlet*.

kū ā s a, *kuāse*, plur. *kūās'*, *kuās'*; l. *kuosa*.

ku a š š i e; l. *košse*.

ku g p p a; l. *koappā*.

ku a p p o k, *kuappok*; l. *koappā*, *koappak*.

k^u g p p a r g; l. *kapparg*.

ku g r ā d i t, *kuaradīt*; *ku gr ā t o m m a*; — l. *ko gr ā det*.

ku g r ā t, *ku g r e t*, *ku g r o t*, *ku g r u t*; l. *ko g r e t*.

kū g r e t, *kūāret*; l. *kūoret*.

ku a r ā k a t F., *ku gr ģ k e t*, *ku gr ē k e t* St., *ku gr ē k ā t*, *k^uorākat*, *korākat*,
ku er ģ k a t, *kuērkt*, *kuérket* F., *ķēārķih* U. (u.), *ķⁱārķih*, *ķiārķih*,
ķārķih U. (a.) érteni, megérteni | verstehen J.; — jóvánhagyni,
 bizonyítani F. | bestätigen F. — L. *kuorketet*, id.; *kuorkotet*
 explicare.

ku g l p ā n; l. *ku^elēpie*

ku ā i h t i h, *kuéihtih*, *k^uäihtih*, *kuéihtit*, *ku^oéihtih* U. (sk.) (præs. s.

1. *k^uäihtam*, 2. *k^uäiht'*, 3. *k^uäihtie*); — *kuäihtama*, *kuéihtemā* p.
 præt.; — *kuäihtemienie*, *ku^oéihtemienie* ger. — l. *kāhtēt*.

ku ā i h t i t i t, *kuéihtitit* U. (sk.) — l. *kāhtedit*.

ku ā ċ i h, *kuäčih*, *kuäčemienie*; l. *kuocet*.

ku ā t t i h; l. *ku^otlet*.

ku ā p^e r t i t U. (sk.) csikorogni (hasról) | grimmen (*ċoaivā' kuāprt'*
 [plur.] a has csikorog | es grimmt im bauche.

ķu ā r ā; l. *kūoret*.

ku é i h t i h, *k^uéihtih*, *kuéihtit*; *kuéihtitit*; l. *kuäihtih*; *kuäihtitit*.

ķu é k t, *ķuékta*, *kuékta*, *kuékte*; l. *kuókta*.

ku é k t ā U. (u.) ketten | zwei (*tuoh k. lāvec'* azok ketten jegyesek |
 jene zwei sind ein brautpaar).

kuocedit U. (u.), *kuōsedit* U. (tr.) id. vb. frequ.

kuota; l. *kūhta*.

kuot, *kuote*, *kuotie*, *kuot^{ie}*; — *kuótste*, *kuotšte*, *kuotšen*, *kuotre*, *kuotete*, stb.; — l. *koatie*.

kuottet, *kuttet* F., *kuóttih*, *kuottih* H., *kuettet*, *kuéttet* St., *kuéttih* H., U. (u.), *kuáttih*, *kuétti'* U. (sk.), *kúittet*, *kuittit*, *ku'ttet* St., *kuit^{ti}*, *kuúttih* U. (m., sk., a.) vinni, hordani; hozni; elleni | tragen; bringen; gebären (von tieren); — præs. s. 1. *koáttāp*, St., *kiet-tam* U. (a.); 2. *koáttā'* St.; 3. *koáttā* St., *keatta* H., *kuéttā* U. (u.), *kuéttā* U. (sk.); — plur. 1. *kuittēpie* St.; — præt. s. 1. *kū^utte* v. *kuittib* St. *ku'ttijēm*, *kuttijem* F.; 2. *kū^utt'*, *kutt* St.; 3. *kū^uttij* v. *kuitti* St., *kuttije* F. stb. — imper. et. negat. *kuittie'* St., U. (a.); *kuottⁱemienie* H., *kuittiemienie* U. (a.), St. ger.; — *keattumq*, *keáttumq* H., *kuáttumq*, *kuóttumq*, *koáttumq* St. p. præt. — Lul. *kuóddiet*.

kuottetⁱt, *kuéttetⁱt* St., *kuéttiehtijit* (præs. s. 3. *kuéttete*) [U. (u.)]. id. vb. frequ. — Lul. *kuottatit*.

kuosa, *kuose*; l. *kū^usa*.

kuosa F., U. (u.), *kuose* St., U. (u.), *kūose* St., *kuos* H., *ku^ose*, *kuöse* U. (tr.), *kūāsa*, *kuāse* U. (sk.), *ku^osa* U. (a.), plur. *kuos'*, *kūos'*, *kuos'*, *kūās'*, *ku^os'* fenyő | tanne (allat. s. *kuasese* St.). — L. *kuosa*.

kuōsedit U. (tr.); l. *kuocedit*.

kuossie, *ku^ossie*, *kuissie*, *ku'ssie* St., *kuoššie* U. (a.), *ku^ossie* F. vendég; idegen | gast; fremd; — *mennet* *ku^ossete* St. látogatóba menni | auf besuch gehn. — Lul. *kūossie*.

kuoškiä U. (sk.) az anyának idősebb nőtestvére | ältere mutterschwester. — L. *kāske*, *kāska*.

kuona, plur. *kuon'*; l. *kū^una*.

kuohpa, plur. *kuohp'* penész | schimmel. — L. *kuop*.

kuohpot F. penészesedni, elpenészedni | schimmeln, verschimmeln. — L. *kuopot*.

kuopoka, plur. *kuopok'* F. téli bocskor | winterschuhe. — L. *kuopa pedum indumentum laneum brevius, figura calcei*.

kuopok, *kuoppok*; l. *koappak*.

kuowület, *kū^uwölet* St. kukkantani, pislantani, pillantani, nézni, tekinteni | gucken, blicken, schauen (præs. s. 3. *koqulā*, *koqulā*,

- kuqulā*); — *kuowüleminnie, kū^wöleminnie* ger. — Lul. *kuou-qlat*.
- kuoma*, plur. *kuom'* F.; *kuomie* H., *kū^wmie* U. (m.): *nálmien k. íny, szájpaddás* | *gaumen*. — L. *guobme* (sv. *gom*).
- kuoradīt*; l. *koqrādet*.
- kūoret, kūāret, kūqret* St., *kūorih, kuorīh, kuori'* U. (a.) *követni* (nyomot), *csapáson v. nyomon menni, nyomozni* | *aufspüren, nachspüren, auf der spur gehen* (præs. s. 3. *koqrā* St., *kuārā* U. (u.), præt. s. 3. *kuorije* St.). — Lul. *kuorrat*.
- kuori'* U. (a.) *varrni* | *nähen*; — l. *koqret*.
- k^worākat*; l. *kuarākat*.
- kuortallīh* H., *kuorhtallit* U. (sk.) vb. frequ. 1. = *kūoret*; 2. *kérdezni, kérdezősködni, tudakozódni* | *fragen, nachfragen, sich erkundigen*; — *kuortallamienie, kuortall^amienie* H. ger.; — *kuorhtalloma* U. (sk.) p. præt.
- kuorne*, plur. *kuornh* St. *malom* | *mühle*; — *kuorne-hū^{se} id.*; l. *hū^{se}*. — L. *kvardne* (*kuardne?*); — sv. *qvarn*.
- kuolie, kūolie* St., U. (u.), *kuol'e* U. (a.), *kuclie* U. (a., tr.), *kuölle* U. (u.), *kuēle* U. (sk.), *kuēlie* U. (sk., u., a.), F., *kūel'e* H., *kūēlie* U. (tr., u.), St., *kuilie* F., U. (a.) *hal* | *fisch* (gen. plur. *kū^wli*, acc. plur. *kū^wlite* St.); — *karra-kuēle'* U. (sk.), *ivó halak* | *leichende fische*; — Lul. *kúollie*.
- kuolīi'* U. (sk.), *kuclih, kuölīh, kuoli'* U. (a.), *kū^wlēt* St. *halászni* | *fischen*; — *kuclēmienie, kuölēmīnie* U. (a.) ger.
- kuolie, kūolie, kuclie, kūclie, kuēlie, kuēlie, kūēlie* U. (u.) *tisztviselő, hivatalnok* | *beamter, oberpolizeibeamter in der landvogtei* (allat. s. *kūelān, kuellān*).
- kuolīh, kuolīh, kuollot, kuollot*; l. *kū^wlet*.
- kuolka, kuolāka* F., H., U. (m.), *kuollāka* H., plur. *kuol'k'* F., U. (m.), H., *ku^olk'* F. *szőr* | *haar* (der tiere); — iness. plur. *ku^okijne* F. — Lul. *kuolāka*.
- kuolpa, kuolōpa* U. (sk.) *kölyökkutya* | *junger hund, hündchen*. *kuolpān*; l. *ku^olēpie*.
- kuöliluka*; l. *ku^oliluka*.
- kuōutiēlqssq, kuōutiēlāsse, kuōutiēlesse* St. adv. *közepére* | *in die mitte, auf die mitte* (*jaurien k. a tó közepére*); — *kuōutiēlisnie* St. adv. *közepén* | *in der mitte* (*kalluon k. a homlok közepén* | *in der mitte der stirne*). — L. *kuoutel, kuoutelen*.

kuö kts; 1. *kuokts*.

kuölpiä; 1. *ku^lēpie*.

guölma; 1. *kołoma*.

kuuti e, *kuutiä* U. (sk.) kigyó | schlange. — Friis *guovdde*.

kuhkeätit, *kuhkietit* U. (u.), *kuhkietit* U. (sk.), *kuhkietit* U. (tr.)
kiáltozni, kiáltani | rufen, schreien; — lármázni | lärmen U.
(u.); — præs. s. 3. *kuhketē* U. (sk.); — *kuhktemienie*, *kuhktemienie*
U. (u.), *kuhktemienie* U. (tr.) ger.

kuhkete St., *kuhkite* U. (a.) adv. messziről | von weitem, von der
ferne; — *kuhkite mietie* U. (a.) id. — Lul. *kuhkiet*.

kuhkenē F., St., U. (sk., a.), *kuhkenä*, *kuhkenä* U. adv. messze |
weit, in der ferne. — Lul. *kuhkien*.

kuhkebm J., *kuhkeb^um* U. (a.), *kühkebn* U. (m.) adv. tovább, mesz-
szebb | länger, weiter; — *än k.* F. még tovább | noch länger. —
Lul. *kuhkieput*.

kuhkemust U. (a.) adv. legtovább | am längsten, weitesten. —
Lul. *kuhkiemusau*.

kuhkelta U. (sk.), *kuhkelte* U. (a., tr.), *kuhkélte* U. (a.) adv. mesz-
ziről | von weitem, von der ferne.

kuhkie H., U. (u.), *kuhkies* J., St., *kuhkies* U. (sk.) adj. hosszú,
messze | lang, weit.

kuhkiep; 1. *kuhkiem*.

kuhkiepäsä U. (sk., a.), *kuhkiäpāsan kuhkiepāsn* U. (sk.) adv.
(cas. allat.) tovább, messzebbre | weiter, länger (*k. waccā* er geht
weiter; — *kuhkiebisnie* U. (a.), *kuhkiebišne* U. (sk.) adv. (cas. iness.)
messzebb | weiter (*k. l'äm* ich bin weiter, mehr entfernt); —
kuhkiebištie adv. (cas. elat.) messzebbről | von weiter her. —
kuhkiemāsa U. (a.) adv. (allat.) legmesszebbre (*k. waccā* er geht
am weitesten); — *kuhkiemušnie* (iness.) U. (a.) legmesszebb
(*k. arrāmienie* er wohnt am weitesten); — *kuhkiemuštie* leg-
messzebbről | vom weitesten her. — L. *kukkebesi*, *kukkebesne*,
kukkebest, *kukkemust*.

kuhkiem, *kuhk^uem* J., *kuhkiep* St. adv. sokáig (messze) | lange,
(weit); — *man k.* F., U. (sk., a.) meddig, a meddig | wie lange; —
tann k. U. (sk., tr.) nagyon sokáig; olyan sokáig | sehr lange;
so lange.

kūkordit; 1. *kuokkordit*.

kukka H., *kukkā* U. (sk., u.), *kōkkā* U. (sk.), *kukku*, *kokku*, *kuhku*

St. adv. merre, hová, a hová, hol, a hol | wozu, wohin, wo (*kukk-gčep uľuks waccet* St. wozu soll ich hinausgehen?). — Lul. *kogguo*.

kukkus U. (a.) id. (selten gebräuchlich).

kũkta; l. *kuokta*.

kukkie J., St., *kukt* F., *kukte* U. (sk.), St., *kukteä* U. (sk.) *kuk-t'e* U. (sk., sn.), H., *kuktie* H., *kuztie*, U. (a.), H., *kuzt'e*, *kuztie* H., *køktie* U. (sk.), St., *køkt*, *køktie*, *køktie* St. adv. hogyan, a hogyan; mint, a mint; mikor, midőn; ha; hogy, úgy hogy; mivel, minthogy | wie; als, da, wenn; dass, damit; weil (*kukt-ih iče sit* U. (.) minthogy te nem akarsz magad | da du nicht selbst willst; — *kukt-eča fierādīt* St. hogy csinálja | wie soll er es machen); — *kuktie*, *kuktie-tie*, *køktie*, *køktie-tie* St. miért | warum? — *ij-ñe kukte* St. sehogyan | auf keine Weise; — Lul. *kok køktä*.

kuktek: *ij...* *kuktek* St. sehogyan se, semmikép se | auf keine Weise, keinesfalls. — l. *kukte*.

kuktem, *køktem*, *koktem*: *kuktemtie*, *kuktemtie*, *kuktemtie*, *kuktimtie*, *kuktimtie*, *koktemtie*, *koktemtie* F., miért, a miért; a hogyan | warum; wie; — *køktem* v. *kuktem tällie* U. (sk.) hogyan? | wie?

kuktems U. (sk., a.), *kuktäms* U. (sk.), *koktemus* F. milyen, mifele | was für, was für ein; — *kuktems-likke*, *kuktoms-likkã* U. (sk.) hogyan, miképen, mi módon | wie, auf welche Weise. — L. *koktemus*.

kukts, *kuhks*; l. *kuokts*.

kuksie F., St., *kũksie* St., *hukše* H., *kukšie* H., U. (a.) nagyobb kanál | grösserer Löffel; — *čācie-kukšie* U. (a.) ivó edény, víz merő kanál | Trinkgefäss, Schöpflöffel. — Lul. *kuksie*.

kuh J., St., *ku'* U. (sk.), St., *ku* H., U. (m., a.), *køh* U. (sk., u.), *koh* F., St., *kõ'* St., *kø* F., H., mint; a mint, mikor, midőn | wie; als, da (*tq̄ta koh uhče veine tq̄tnã* F. ez olyan mint egy kis boros hordó | das ist wie ein kleines weinfass; — *kuh kaľākã waččih* U. (sk.) midőn menni készül | als er gehen sollte); — *autšẽn ku* U. (a.), *autšẽn ku'* v. *kuh* U. (a., u.), *autsne* v. *aučsne kuh* St. mielőtt bebor; — *ãn kuh* v. *ku'* v. *ku* v. *kø'* H., J. mint, mintsem | als; — *ämmtie kuh* H. úgy mint | so wie; — *tq̄llã kuh* F. azonnal, mielőtt | sogleich als; — *fõre kuh* St. mielőtt | bebor; —

maññan ku H., *miññeln* kuh St. *miután* | nachdem. — Lul. *kō, koh.*

kuh St., U. (sk.), *kuo, kuo', ku', kō' St., ko', ko* St., F. particula (tagadó mondatokban | in negativen sätzen): *ičēi kuh māhtie supcstallet* St. *nem tudott beszélni* | er konnte nicht sprechen; — *alie' im kuh tālliä* U. (sk.) *nein, ich [will dich] jetzt nicht [zum gevatter haben]*; — *ih kuo tuost* St. *nem mersz* | du wagst nicht. — v. ö. *kih, kj, ke.*

ku jin a, kujjinä, plur. kujin'; l. *kuina*; — *kujeneba*; l. *kuinapa. kuh čē, kuhčēma*; l. *kahčih.*

ku čēi, kučēi, kučēi St. *mikor, midőn; ha* | als; wenn; (*kučē-ih tokhš' ha nem birsz* | wenn du nicht kannst); — *kučēi para ha csak* | wenn nur. — l. *kussie.*

ku čēi en F., U. (sk.) *köszönet* | dank.

kuh čs u w u t, kuhčsqwut St. *neveztetni* | heissen, genannt werden. — Lul. *kohčmotuvvet.*

ku h c e t, kuhcēt F., St., *kohcet* St. *virrasztani, ébren v. fönn lenni* | wachen, wach sein. — *örizni* | bewachen F. — Lul. *kohciet.*

kū h t a, kū^hte St., *kōhta, kōuhta, kouhto* F., *kūte, kūt* H., U. (u.), *kō^ota, kō^ote, kōuta* U. (sn.), *kouta* H., *kuota* U. (a.) *hat* | sechs; *luhki k., luhki ji' k. = 16*; *kūhtn aikien* F. *hatszor* | sechsmal. — Lul. *kuhtta.*

kū t e d e H., *kōhtata* F., *kō^otete* U. (sn.), *kōuteda* U. (sn., u.) *hato-dik* | der sechste; — *kō^otetn aikien* *hatodszor* | das sechstmal. — Lul. *kutāt.*

kū h t a s St., *kō^ots, kōts* U. (sn.), F. *hatan* | sechse, (sechs zusammen). — Lul. *kutas.*

ku h t e J., St., *kuhti* U. (a.), St., *kūhte* St. (t.), plur. *kuht' St., H., kuh* U. (a.) *a ki, a mely* | welcher, -e, -es, (sing. acc. *kuhtem* U. (a.), *kuhteb, kuteb* St.; gen. *kuhtn* U. (a.), St., *kunn* U. (a.); comit. *kuhtenä* U. (a.), *kuhtinä* St.; iness. *kuhtenä, kušnie* U. (a.), *kuhtsne, kusnie* St.; elat. *kuhtést'e* U. (a.), *kuhtste, kustie* St., *allat. kuht'se* U. (a.), *kuhtse, kusse* St.; plur. acc. et *allat. kuitie*; gen. *kui*; com. *kuinie* (*kui kuimie*) U. (a.); iness. *kuišnie* U. (a.), *kuisnie* St.; *kuištie* U. (a.), *kuistie* St.); — *kuhte-akt, kuht-akt* U. (a.) *valaki* | jemand (acc. *kuhtem akt*); — *ihkibu k* H. *bárki* | wer immer; — *i kuhte ken* F., *i kuhti ki'* U. (a.), plur. *eäh kuht' H. senki* | niemand.

kuxti, *kuxt^{ie}*, *kuxtie* H., *kuxtie* H., U. (a.); — l. *kukt*, *kukte*.

kūti etasa U. (a.) hatod, hatodrész | sechstel, sechste teil. — L. *kotades*.

khutta U. (a., u.) vánkös | polster. — sv. *kudde*.

kutt', *kuttije*, *kuttie'*; l. *ku^ottet*.

kuhts, *kūhts*, (*kuhts*, *kūhts*); l. *kuokts*.

kū^use, plur. *kū^us' J.*, St., *kuosa*, *kuose*, plur. *kuos' U.* (a., u.), *kuose*, *kūose* U. (u.), *kō^ose*, *kō^ose*, plur. *kō^os'*, *kō^os' St.*, *kouse*, pl. *kous'* U. (a., u.), *kūse*, plur. *kūs' H.* (elat. s. *kouseste*, *kousste*; acc. plur. *kousite* St.) *tehén* | *kuh*; — *kalpie-k.* U. (a.) *borjas tehén* | träch-tige *kuh*; — *piéllo-k.* St. *kolompos tehén* | *kuh*, mit angehäng-ter schelle. — Lul. *kussa* (R. *kossa*, *kosse*).

kusadarhk, *kussadark* U. (sk.) *míg*; -ig | bis. — v. ö. *kussá*

kusta U. (a., u.) *kefe* | *bürste*.

kustarīt U. (a.) *kefélni* | *bürsten*.

kuste, *kustie* St., *kušte* H., *kuštie* U., F., *kuštem* U. (sk.), *kušties* U. (a.) *honnan*, a *honnan* | *woher*, von wo. — Lul. *kostä*.

kussq U. (a.), *kusse* U. (sk.), St., *kussi* U. (a.); *kossä* U. (sk.), *kosse* U. (sk.), St., *kussäs* U. (a.) *hová*, a *hová* | *wohin*; — *ī kusse kennā* U. (sk.), *ī kussi kennā* U. (a.) *sehovásem* | *nirgendhin*; *sehol* | *nirgends*. — Lul. *kosō*.

kussā, *kussiä*, *kossiä*, *kosse* U. (sk.), *kussē* U. (a.), *kussie*, *kosso* F. *míg*; -ig | bis. — l. *koasse*.

kusse (allat. s.); l. *kuhte*.

kusseka U. (sk.), *kusseka*, *kusseka* St., *kusseka* U. (sk.), *kosseka* U. (sk.), St., *kosseka* St. *míg*; -ig | bis.

kusse St., *kussie* F., St., *kussiä* U. (sk.), *kossie* St. *midön*, *mikor*, *ha* | *wenn*; als. — v. ö. *koassie*.

kuss^{ie}; l. *kuossa*.

kussōnoba; l. *kossqng*.

kusnie, *kušnie* St., *kušnie*, *kuš^{ie}* J., *kušne* F., *kušniä* F., U. (m., sk.), *kuš^{ies}* U. (a.) *adv. hol*, a *hol* | *wo*; — *kusn-ačā čuoččet* St. *hol fog állni* | *wo wird er stehen?* — Lul. *konnä*.

kusnek: *ī . . . kusnek* St. *sehol* | *nirgends*.

kū^une, plur. *kū^un' J.*, St., *kūona*, *kuona*, plur. *kū^un' H.*, *kuon' F.* *kō^one*, plur. *kō^on' St.*, *kouna*, plur. *koun' F.* *hamú* | *asche*. — *koun-arnie*; l. *arnie*. — Lul. *kuonā*.

kū^une čē, plur. *kū^uneč' St.* *dim. id*.

ḱuppa, *ḱuppa*, *ḱuppo*, *ḱoppa*, plur. *ḱupp'* H., U. (m., sk.) ember, házas ember | mann, ehemann (acc. *ḱupm*, allat. *ḱupse* H.). — sv. *qubbe*.

ḱuppuj U. (m.) id. nom dim. [*ḱupprte*.

ḱuppete St., *koppete* F. adv. honnan | woher, von wo? — v. ö.

ḱuppäne U. (sk.), *kuppenä* U. (u.), *kuppinie* H., *koppene* F., hol? | wo?

ḱuppilte U. (a.) honnan (két hely közül) | woher (von zwei orten)? : *k. pieliste* melyik oldalról | von welcher seite? — L. *kåbbelt*.

ḱupprte H., U. (a.) honnan | woher, von wo?

ḱupmiehtit St. földönteni | umstürzen; — *kupmiehtomq* p. præt. — Lul. *komiehet*.

ḱuffara, plur. *ḱuffar'* U. (a., u.) kereszta | gevatter. — l. *ḱoffarapa*.

ḱūwölet; l. *kuowület*.

ḱum; l. *kaḱaka*.

ḱūmie; l. *ḱuoma*.

ḱumtie H., U. (m., u., ov.), *kumētie*, *ḱumtē* *ḱumtie* H., hogyan, a hogyan, a mint; midön; mihelyt, ámbár; bárhogyan; hogy; miért | wie; als; sobald; obgleich; wie — auch; damit; warum (*kumtē kanaga vüéptste*, *tillie maitajejja*, *kumtie liega j'ēhtemq* *ēhkedn* H. midön a király fölébredt, eszébe jutott, mit mondott az este | als der könig erwachte, fiel ihm ein, was er abends sagte).

ḱumma; l. *ḱamma*.

ḱurekit, *kurrekit*, *kuruket*, *kurukit* St., *kureki'* U. (a.) önteni | giessen. — L. *kurgetet* effluere.

kurrekelit St. id., vb. mom.

kurüksest F. egymást érteni | einander verstehen. — v. ö. *kuarākat*.

kurhtie St., búvármadár | taucher (vogel); — *k.-nūonie*; l. *nūonie*. — L. *kurte*.

ḱurhtolá U. (a.): *kūelie* *ḱ. halívás* | fischlaichzeit. — v. ö. *harra*.

kurrut F. kötni | binden: *virmie'* *ḱ. hálót kötni* | ein netz stricken. — v. ö. *karraḱit*

kurräviä, plur. id., *kurrūwq*, plur. *kurruwh*, *kurru^wh* U. (sk.) madzag | schnur, bindfaden. — v. ö. *kurrut*.

k ū^ul, *k ū^ulh* St. particula: ime, halld, biz | sieh, nun, höre. — v. ö. *k ū^ulet*.

k ū^ulahtallit U. (sk.) fogadni (bérbe) | dingen; *fatter* k. komát fogadni, keresni | einen gevatte suchen; — v. ö. *koulqhtet*.

k ū^ulet St. halászni | fischen; — l. *kuolii*'.

k ū^uli, *k ū^ulite* stb.; l. *kuolie*.

k ū^ulet St., *k ū^ulih* H., U., *k ū^ullot*, *k ū^ullot*, *kuollot* F., *k ū^uli* U. (sk., u., a., ov.), *kuolet* St., *kuolih* H., U. (u., a.), *kuolih* U. (u., a.), *kuolih*, *kuolui* U. (sk.), *kō^olet*, *kō^olet* St., *koulq*, *koulot*, *koullot*, F., *kō^ollit* U. (sn.) hallani | hören (præs. s. 1. *k ū^ulum* J., *k ū^ulop* St.; 2. *k ū^ul* J., St.; 3. *kaulā*, *kauālā* U., St., *kō^olā* St.); — *k ū^uluma* J., St., *k ū^uloma* U. (sk.), *k ū^ulomq* St., *k ū^ulluma* H., *kouluma* U. (u.) p. præt. — Lul. *kullat*.

k ū^ulujit H., *kuolójit* U. (u.) vb. inch id.

k ū^ulut St., *k ū^uli*, *k ū^ului*, *k ū^uli* U. (a., u.) vb. refl. hallatszani | gehört werden (præs. s. 3. *k ū^ulua* U. (u.), *k ū^ulu* St.; præt. s. 3. *k ū^uluje* U. (a.)). — Lul. *kullut*.

kuļēke U. (a.), *kuļēke* U. (u.), *kuļikie* U. (sk.), *kuļik* H., *kuļikie* U. (a.) kés | messer; — *kuļikāpt*, *kuļiket* U. (sk.) kés nélkül | ohne messer. — L. *kulke*.

kuļikijne F. (iness. plur.); l. *kuolka*.

kuļskutti H. U. (u.)?: *im monna siātet* k., *mam tatnā jiehtā* nem törődöm vele, a mit mondasz | ich kümmere mich nicht darum, was du mir sagst.

kuļtale t, *kuļtelit*; l. *kulltelit*.

kuļōma, *kuļōmq*, *kuļōmā*, *kuļōmā*, *kuļōmo*, *kuļūma*, *kuļma*; l. *koļōma*.

kuļūmus; l. *koļōmes*.

kullie, *kuļlie* J., St., *kuļlie* U. (sk.), *kullia* U. (a.): arany | gold. — L. *kuļlie*.

kullie U. (a.): k. *tatna* hol vagy? | wo bist du? — v. ö. *kuļlie*.

kuļtelit t, *kuļtalit*, *kuļtalit* St., *kuļtelit* U. (sk.) hallani, hallgatni, meghallgatni, ráhallgatni; hallgatózni | hören, anhören; horchen; — neg. *ičči kuh kuļtalh* v. *kuļtale*; v. *kuļtelh* — *kuļtalamq*, *kuļtalemq* St. p. præt.; — *kuļtalemie* St. ger. — Lul. *kullalit* (recte: *kulltalit* (?)).

kuļkeban; l. *kuļkebm*.

kuļte; l. *kuhte*.

khārnie; l. *kārēne*.

khostit St. kerülni vmibe | kosten. — L. *kåstet* (sv. *kosta*)

khuine, plur. *khuin'* St., *khuingba*, *khuinubu*, *khuinoba* U. (u.); l. *kuina*, *kuinapa*.

khutta; l. *kutta*.

-*kj* St. (t.) *particula* = *kih*, *kan* (iççi *māp kj utnie* semmije sem volt | er hatte nichts).

kjaunāsīt, *kjaunāsīt* St., *kjaunāsīt* U. (sk.) lógni, fűggni | hängen, herabhängen (intr.); — præs. s. 2. *kjaunes'* St., 3. *kjaunese* St., *kjauniše* U. (sk.); præt. s. 1. *kjaunāsip* St.; — *kjaunāsummq* St. p. præt. — L. *kauñahet*.

kjaunuoštīt St. akasztani | hängen (trans.); — *virniep kj*. hálót kivetni, kiakasztani | ein netz ausspannen.

kjahcet St., *kjahcij* U. (u.) főlakasztani | aufhängen (præs. s. 1. *kjuhcom*, 2. *kjuhce'*, 3. *kjuhcuq*, *kjuhce*, *kjuhce* U. (u.)); — *kjuhcoma*, *kjuhcamā* U. (u.) p. præt. — L. *kacot*.

kjahcuostīt St. id. (præs. s. 2., imper. s. 2., negat.: *kjahcst'*). — L. *kacostet*.

kjattān (allat. s.) St.; l. *kiettie*

kjampān (allat. s.) U. (u.); l. *kiāmpa*.

kjqlqjet, *kjqlqjet*, *kjaļojet* St. kiáltani, kiabálni | schreien, rufen (præs. s. 1. *kjaļojuo*, 2. *kjalejuo'*, 3. *kjaļoje*, *kjollqjq*, *kjollloje*, *kjollleje*, *kjuleje*, *kjuluje*, *kjölleje*); — *kjaļojumq* p. præt. — L. *kiljot*.

kjaļejujet, *kjaļlejujēt* St. vb. inch. (præs. 2. *kjalejujh*.)

kjurhkuse, *kjurhk^use*, *kjurhkse*, *kjürhkuje*, *kjürhk^use*, *kjürkse* (allat. s.) St.; — l. *kärhkuq*.

kviške H. élénk, víg | munter, lebhaft. — sv. *quick*.

krā St. a holló károgo hangja | krächzende stimme des raben.

kraua; l. *krauwa*.

krauce, *krauhce*, plur. *krauc'*, *krauhc'* St. kása, pempő | brei, gekochte grütze; — *kihpa-kr*. tejfölös kása | sahnenebrei. — L. *grauc*, *grauca* (sv. gröt; sk. *grautr*).

krauna, plur. id. U. (a.), *krōna*, *krōnā*, plur. *krōn'* St. 1. korona | krone U. (a.), St.; — 2. pénznem (egy svéd *krona*) | münze (eine schwedische *krona*) U. (a.) — Lul. *kruouna*.

krauwa, *krau^ua*, *kraua*, plur. *krauw*, *krau^ua'* St. tűzhely a kemence előtt, a tűzhely közepe, a hol a hamu szokott lenni |

- feuerstätte vor dem ofen, mitte der feuerstätte, wo die asche zu sein pflegt; — *krauwo-krühkije* v. *krühkije* Hamupipőke (tkp. hamukotró) | Aschenbrödel (eig. aschenkratzer). — R. *gruva*.
- krquvā*, *krquvan* U. (u.), *krouvā* U. (a.) hajtott, hajlott, ívforma | bogig, bogenförmig. — v. ö. L. *krāvokat* (sv. *krokig*).
- krauwādīt* St. félni | sich fürchten. — sv. *grufva sig*; német *grauen*.
- krāka*, plur. *krāk'*; *krākene*, plur. *krākenh*, *krākene'* St. gallér | kragen. — Lul. *rāhka*.
- kratnī'*, *krātni* U. (u.) morogni | brummen. — R. *grāna*.
- krāsie* U. (sk.), St., *krāšie* U. (sk.), *krāšie* U. (a., u.) fű | gras; — *āčān krāsie* St. éjszaki sisakvirág | eisenhut, sturmhut (pflanze); *jūle sohko krāsie* St. növény neve (mely a mi földi szedrűnkhoz hasonló) | name einer pflanze. — Lul. *rāssie*.
- krāsie* St., *krāšiā* U. (a.) bél, paczal | darm, gekröse. — sv. *krās*.
- krannā* U. (a.), St., szomszéd | nachbar. — L. *ranna* (sv. *granae*).
- krānnepq*, *krānnepq* St. id.
- krānnie* U. (u.) pajtás, czimbora; szomszéd | kamerad, geselle; nachbar. — Lul. *rādna*. — v. ö. *krānnā*.
- krānīes*, *krānnēs* U. (a.) adj. szomszéd | nachbar-, nachbarlich; — *kr. alqmuč'* szomszédok | nachbarsleute.
- krāvele*, plur. *krāvel'* St. temetés | begräbniss. — v. ö. R. *gryfel* (sv. *graf*).
- krāivq*, *krāivā* U. (sk.) gróf | graf. — sv. *grefve*.
- krāuwa*, *krāuwq*, *krāuwa*, *krāowa*, plur. *krāuw'* U. (sk.) rénszarvas | renntier. — v. ö. *krēwie* (L. *kreve*).
- krāhpīe* U. (m., a.) test | körper. — l. *kroqhpīe*.
- krāvet*, *krēvet*; l. *krēvet*.
- krēst*; l. *krist*.
- krēpčī'* U. (sk.) kapaszkodni, fogózkodni | sich festhalten an etwas. — v. ö. sv. *gripa*.
- krēwie*, *krēwie*, *krēwie*, *kreuwie* U. (sk.) rénszarvasnyáj | renntierherde. — v. ö. *krāuwa*. — L. *kreve*, *kreuwe*. — R. *grip*.
- krēvet*, *krēvet*, *krēvet*, *krāvet* St., *krēvi'* H. eltemetni, leásni St. begraben St.; — ásni | graben H.; — *krēvemin'e* H. ger. — sv. *gräfvā*.
- krēmset* St., *kremši'* U. (m.) megfogni, megradni | greifen, ergreifen, packen (*tatne krams'* St.). — L. *kramsot* (R. *gramsā*).

kriävui', *kriävih* U. (sk.) követelni | fordern (*laikam* = eine schuld). — sv. *kräva*.

krike: *krikin sikña*; l. *sikña*.

krist-, *krést-* *kriste-*, *kristi-*: *krist-āhēie*, *krist-āhēebq*; l. *āč'ä*; *kriste-pārne*: l. *pārne*; *kristi-njīta*: l. *n'ēita*. — L. *krist* baptismus.

kristegās U. (a.), *kristegaššie*, *kristegešše*, plur. *kristegešh* St. keresztény | christ. — L. *kristegas*. [*kristet*.

kristet St., *kristi'*, *kristi'* U. (sk.) keresztelni | taufen. — L.

kristetimmie St. keresztelés | das taufen, taufe; — *mānā-kr.* gyermekkeresztelés | kindstaufer. — L. *kristem*.

kristelqč, *krist'lač* U. (a.) = *kristegās*.

krištnešīt U. (a.) = *kristet*.

kroqka, plur. *kroqk'* U. (u.) árok, gödör | der graben, grube (iness. *kruksñ* U. (sk.); allat. *kroqkse*, *krukse* U. (sk.)).

kroqhpie, *krughpug*, plur. *kroqhp'*, *krughp'* St., *kruohpa*, plur. *kruohp'* F., *krōhp*, plur. id. H., *krāhpie*, pl. id. U. (m., a.) test | körper. — Lul. *krohppie*.

kroamatit U. (sn.) megsebesíteni | verwunden.

krouhta, *krōhta*; l. *krūhta*.

krouvā; l. *krquvā*.

krōkut St. károgni (varjuról, hollóról) | krächzen; — *krōkummq* p. praet. — L. *krakot* (v. ö. sv. *kråka* corvus).

krōkse; l. *kroqka*.

krōktsit; l. *krōktsit*.

krōkñih; l. *krukñih*.

krōhp; l. *kroqhpie*.

krōppmašīt; l. *kruppmāšīt*.

krōahkadīt U. (sk.) összekapcsolni, összeilleszteni | zusammenhefteln, zusammenfügen (z. b. eine kette). — L. *kruokkotet*.

krōktsit, *krōkcit*, *krōktsit* U. (sk.) befogatni (?) | eingespannt werden (?); — *jiāllie kałakā škākala-kiāčšn kr.* das pferd soll an das deichselende gespannt werden. v. ö. *krōahkadīt*.

krōñih U. (sk.) koronázni | krönen. — L. *kronet* (sv. *kröna*).

krūghket, *krūghkoma*; l. *kruohkāt*.

kruqhpug; l. *kroqhpie*.

kruihkie F., *kruihkie*, *krūihkie* U. (a.), *krūhkie* H. kapocs | heftel, haken. — L. *kruokke*.

kruohkät, *kruohket*, *krūghket* St., *kruohkot* F., *krūchki'* U. (u.), *krūhki'* U. (a.) ásni; kaparni, vájni, vakarni; karmolni | graben; scharren, kratzen; krallen (præt. s. 1. *krū^hkip* St. stb.); — *krūghkomq* St. p. præt. — L. *kruokat*.

kruokadástet, *krūohkatéstet* St. id.; *kruohkedástoma* p. præt. *kruohkstallat* St. id. vb. frequ. (oajj'e' *kruohkstallā* St. fejét vakarja).

kruota; l. *krū^hhta*.

kruohpa; l. *kroghpie*.

krūhkie; l. *krūhkie*.

krū^hki (præt. s. 3.) St.; — *krūhki'* U. (a.) — *krū^hkiye* St. p. præs.: *krauwo-kr.*; l. *krauwa*. — l. *kruohkät*.

krukstīt, *krukstītan* U. (sk.) temetni, eltemetni | begraben. — v. ö. *krogka*.

krukse, *krukšn*; l. *krogka*.

krukñih, *krøkñih*. U. (u.) lehajolni | sich bücken. — v. ö. L. *krāgnahet inclinatis clunibus humi incubare*.

krukñeka, *krukñoka*, plur. *krukñok'* F. guggolva, összekuporodva | hockend, zusammengekauert. — v. ö. L. *krāgnot gibbosus*.

krū^uta, plur. *krū^ut'* U. (sk., u.), *krū^hhta*, *krū^hhte*, plur. *krū^hht'* St., *kruota*, plur. *kruot'* U. (sk.), *kruohta*, plur. *kruoht'* F., *krō^hhta*, plur. *krō^hht'* St., *krōuhta*, plur. *krōuht'* St. fazék | topf; — *kūelie-kr.* St. egy fazék hal | ein topf fische; — *pierākuo-kr.* St. fazék hús | ein topf fleisch. — Lul. *rujāhta*.

kruhtera F., *kruhterie* U. (u.) marha, barom | vieh (acc. plur. *kruhtieretie* F.); — v. ö. *kluhter*. — L. *kreatur* (sv. *kreatur*; R. *kriter*, *kritter*).

kruppmasīt, *krōppmasīt* U. (u.) leszúrni, agyonszúrni | erstechen; — *kruppmasamma* p. præt.

krūihkie; l. *krūihkie*.

krūohki'; l. *kruokät*.

klāhka, *klākça* F. óra | stunde. — sv. *klocka*.

klāhkā, *klāhkā* U. (u.), St., *klāhkā*, *klāhkā* F. bot, dorong, füttykös | stecken, stock; — *saihtie-kl.* F. lándsás bot | ein stock mit spiess. — Lul. *klāhka*.

klāč F. légy | fliege. — L. *klāčē æstrum*.

kłqhcā, *klqhca* U. (sk.) mély völgy az erdőben | tiefes tal im walde; — *vujämie-kl.* U. (sk.) id.; — *kl. wuämie*; 1. *vuämie*.

klāsē U., F., St., *klās'ie* U. (u.), *klāsi* U. (a.), plur. *klās'* üveg; pohár; ablak | glas; fenster. — Lul. *klās*.

klappā H. *klōppā*, *khloppā* F., *klappuo*, *klōppuo* St. tuskó, dorong, furkós bot, buzogány | klotz, keule; — épületfa, szálfa | bauholz, zimmerholz, H. — *muora-kl.* F., St. fatuskó, fadorong | holz, stock; — *ruütie-kl.* St. vas buzogány | eiserne keule. — L. *klubbo* (sv. *klubba*).

kleine St., *klein* H. beteg | krank. — L. *klena*, *klen* (sv. *klen*, R. *klein*, *klajn*).

kläpmuj U. (a.) dörögni; zajongui | donnern; toben, poltern (præs. s. 3. *kläpmā*). — L. *klibmet*.

klipmuj U. (u.) zajongás, láрма | gepolter, das toben. — L. *klibma*.

klōäķķa; 1. *kluäķķa*.

klōkot F., *klō^okot*, *klō^oket*, St. panaszkodni | sich beklagen. — sv. *klağa*.

klōkotet F. id. vb. frequ.

klō^ona, plur. *klō^on'* U. (m.) karom | kralle. — v. ö. sv. *klōf*.

kluäķķa, *klūäķķa* *klueķķa*, *klōäķķa* U. (sk.) okos | klug; comp. *klūäķķākappā*, *klūäķķākappā*. — sv. *klok*.

klukka, plur. *klukk'* H. nyílás, szelelő lyuk | öffnung, türfensterchen. — sv. *glugg*.

kluhtere, *klūhtere*, *klūhtere*, *klūhtöre*, *klū^ohtere*, *klū^ohtere*, plur. *klūhter'*, *klūhtörh* stb. St. marha | vieh. — L. *klittur*. (R. *klōt-tar*). — v. ö. *kruhtera*.

haihka, *haika*, plur. *haihk'*, *haik'* F. pözna | stange. — v. ö. L. *haik* pinus procera et magna.

hajëkih U. (sk.), *hajëkut* St. dobni, vetni | werfen (præs. s. 1. *hajekuop* St; 3. *hujuka*; præt. 1. *hujukujip*; — negat. *ip* . . *hajekuo* St.; — *hajekumā* St. p. præt. — Friis *hoiggat* (*hoigam*) *trudere*.

hajëketi^{it} St., *haiketet* St. (t.) id. vb. frequ. (imper. s. 2. *hajëkät*, St.) p. præt. — v. ö. L. *hāiketet*.

hajëpanit, *hajëpanit* U. (sk.) odamaradni | wegbleiben (præs. s.

1. *hajëpanum*, 2. *hajëpon'*, *hajëpan'*, 3. *hajëpanā*, *hājëpanā*, *hajëpone*; — *hajëpanammā* p. præt. — v. ö. L. *aipanet* evanescere, *disparare*.

hauk: h. *lāki'* H.; 1. *lākih*.

hāutie, *hāutie*, *hāütie*, *hāütie* F. gödör | grube (allat. s. *hautān*). — v. ö. Lul. *hauütie*.

hauöra St., *haurā*, *hōra* F. kurva | hure; — *haurān ankanā*; 1. *ankana*. — L. *hora* (sv.)

hākenē, plur. *hāken'* St. kerítés, bekerített hely; kert | zaum, geschlossener platz; garten. — R. *hag*, *hage*; sk. *hagi*.

hajeķqt U. (sk.), St., *hajjekqt* U. (sk.), *hajekih* U. (a.), H., *hajekie* U. (a.), futni, szaladni (állatról) | laufen, rennen (von tieren); — *hajekqn* U. (a.), *hajeken* U. (sk.), St., *hajekon* U. (sk.), *hajiken* U. (ov.), ger.; — *hajekam^{te}te*, *hajekamienie* U. (sk.) ger.

hajekājihēih, *hajekājihēiejit* U. (sk.) id., vb. inch.

hajeketit, *hajeketit* U. (sk.) id. vb. frequ.

hajekanit U. (sk.) id. vb. mom.; — *hajëkanen* ger.

hajekeli' U. (sk.), *hajek^{le}it*, H., *hajekelih*, *hajekelit* U. (u.) vb. mom. elszaladni | elfutni | davonlaufen, wegrennen (von tieren); præs. s. 3. *hajekala*, *hajekālq* U. (u.), *hajekelā* U. (sk.), *hajékela*, *hajek^{le}la*, *hajekla* U. (u.), *hajikālā* U. (sk.), *hajikelā*, *hajjikelā* U. (u., tr.).

hahtam, *hahtā*, *hahtama*; 1. *huhtih*.

hattšuo St. ólomolvasztó kanál | bleigusslöffel.

hāna U. (m.), H., *hānā* F. tyúk | henne. — sv. *hane* (gallus).

hānih = *ānet*.

hantēri' U. (sk.) bānni vkivel | jmd. behandeln, mit jmd. umgehen; — *hantērema* p. præt. — sv. *handtera*.

hantēradīt U. (sk.) id., vb. frequ.; — *hantēradama* p. præt.

hannā U. (sk.) még; előbb | noch; erst, früher. — v. ö. *anne* (sv. *ännu*).

hapkie U. (m.), F., *hāpkie* U. (u., a.) ölyv | habicht. — L. *hapak*, *hapke* (sv. *hök*, v. ö. ném. *habicht*)

hāwq, *hāwq*, *hāwa*, plur. *hāw'* J.; *hā^awq* St., *hāvoq* F., *hāw^oq* St., plur. *hāwq'* F. tenger | meer (sv. *haf*).

hamakā: *jijji-hamakā* U. (a.) füles bagoly | bergeule, uhu.

hāmpora, *hāmpora*, *hāmpura*, *hāmpor*, plur. *hāmpor'* St. kalapács | hammer. — sv. *hammare*.

hammara, plur. id. U. (u.) = *hāmpora* (com. s. *hammarienie* U. (a.)).

hārie J., St. irány; rész | richtung; teil (*tūⁿⁱ hāreji luitie* U. (a.) mindenfelől, minden irányból | von allen richtungen; *jüökī' n'eljen hārān* U. (a.) négy részre, darabra osztani | in vier teile, stücke teilen). — L. *hare* locus, plagæ.

harmie: *čälēmien* h. U. (u.) szemöldök | augenbraue. — L. *harme*.

hārāmuse, *hārmuse*, *hārēmusne*, *hārmusne* St.: *hāremusne lāj* búban volt, busúlt | er grämte sich; — *hārēmusne* v. *hārāmuse šettet* megharagudni; busúlni | zornig werden, böse werden; sich grämen, betrübt werden. — sv. *harm*.

harrā'; l. *hurries*.

hāletīt, *hāletit* U. (sk., a.), *hāletītīt*, *hāliehtītīt*, *hāliehtit* J., St. repűlni | fliegen (præs. s. 3. *hāleta*, *hālete*). — L. *haletet*.

hālānīt St. elrepűlni | fortfliegen, wegfliegen. — L. *halanet*.

hālsie F. nyak (ruhán), gallér | hals (am kleide), kragen; *silpā-h*. F. ezüsttel kivarrt gallér | mit silber gestickter kragen. — L. *halsi* (sv. *hals*).

hālōvas U. (sk.) = *aļovas*.

hāļļaseje U. (sk.) egészséges | gesund. — v. ö. *hālsa*.

hāeven; l. *hiävie*.

hāinestit U. (u.) köszörűlni, megköszörűlni, élesíteni | schleifen, wetzen. — R. *hejn*, *hena*, *heina* (sk. *hein*).

hāima, *hāimota*; l. *heima*.

hāile U. (u.) adv. igen, nagyon | sehr. — L. *hila*, *ila*.

hāutie, *hāütie*, *hāütie*; l. *hāütie*.

hārvēn; l. *hervān*.

hālsa U. (sk.) egészség | gesundheit. — L. *hālso* (sv. *hālsa*).

hālēvete St. pokol | hölle. — Lul. *helvet*.

hāll, *hālle*; l. *helle*.

hāllā, plur. *hālla'* U. (sk.) deszka, állvány, polcz | brett; gestell. — L. *hildo* repositorium (sv. *hylla*).

heāvā, *heavā*; l. *hiävi'*.

hearāwon; l. *hervān*.

heāje, plur. *heāj'*; l. *hieja*.

heānṭatīt H. történni | geschehen. — sv. *hānda*.

heāvān, *heāvān*, *heāvān*, *heāvān*, *heēven*; l. *hiävie*.

heēivolākan; l. *hiävie*.

heima, plur. *heim'* F., *hāima*, plur. *hāim'* U. (u., a.), *h'eimq*, *h'ejēmq* *hiēmq*, *hiējēmq* St. ház, otthon | haus, heim; — *allat. heimere*, *hāimota* U. (sk.), *hēmata*, *hēmse* F., *hēimusa* U. (a.), *heimuse*, *h'eimuse*, *h'ejēmose*, *h'elēmuse* St. haza | nach hause; — *elat. heimosta* F., *heimiste* U. (a.), *h'ejēmusta* St. hazulról | von zuhause; — *iness. hēimsn*, *hāimošen*, *hāimošen* U. (a.), *h'eimusun*, *h'ejēmusun* St. otthon | zu hause. — Lul. *hājēma*.

hēile St. egész | ganz; *h. piejjeip* az egész nap | den ganzen tag. — sv. *hel*, R. *heil*; sk. *heill*.

hēnnet; l. *hīnnet*.

hēven, *hēvān*; l. *hiāvie*.

herkie; l. *hirkie*.

hervān, *herven*, *hearawon* U. (sk.), *hārvān*, U. (sj.), *hārven*, U. (u.) adj. et adv. jó; jól | gut; — *hārven-lākan* U. (u.), *hārvān-likkā* U. (sj.) adv. jól | gut. — v. ö. Lul. *hārvuok*.

helle U. (sk., a., u.), *hülle*, *hillū*, *hell*, *häll* U. (sk.), *helle*, *hille*, *hil* U. (a.) vagy | oder; — *hogy* | dass U. (sk.), — *inkább* | eher, *vielmehr* U. (u.); — v. ö. *jalla*, *jīl*.

hellste, *hollste* F., *hellste*, *hellste* H. *inkább* | *vielmehr*; — *mam h. seiht'* F., *mire van szükséged* (tkp. *mit akarsz inkább*) | *wessen bedarfst du* (eig. *was willst du eher*). — sv. *helst*.

hialātīt St. képes lenni, birni | können, vermögen, im stande sein (neg. præt. plur. 3. *ičēin āñne hialet'*).

hiākkā, *h'ekka*, *hiēkkā*, *h'ēkka*, plur. *h'ekkk'*, *hiēkk'*, *hiākk'* St. lélek, élet | seele, leben. — Lul. *heägga*. — *h'ekkáče*, plur. *h'ekkáč'* St. id. nom. dim.

hiāja; l. *hieja*.

hiāvī, *hiāwih*, *hiēwih* U. (sk.), *hievē* F. bírni, képes lenni | können, vermögen, im stande sein (præs. s. 3. *heawā*, *heāwā* U. (sk.); neg. *īj hiāvie'*, *hiēwie'*); — *hiāviejit* U. (sk.) vb. *inch*.

hiāvie, *hievie* U. (a.), *hieven*, *hiāven*, *h'āven* F., *h'ejēvon*, *hiēwon*, *h'ēwon* St., *hēāvān*, *heāvān*, *hēāvān*, *hēvān*, *hēven* U. (a.), *hēvān*, *hēven* U. (a.), F., *hāeven* H. jó | gut; — *h'ejēvun-*, *hiejevuo-*, *hievo-lākan*, *h'eivo* v. *hiejevō* v. *h'eivq-lākan* St.; *h'āven-like*, *hiāvān-likkiā* F. adv. jól | gut. — L. *heveb*.

hiāvenvuota, *hievenvuota* F. jóság | güte.

hiāvies, *hieves*, *hievies* U. (a.) szép pompás; jó | schön, prächtig; gut; — comp. *hiāviesappa*; — sup. *hiāvemus*; — L. *heves*.

hⁱä r r ā, *hⁱärra*, *hⁱerrā* St., *hierra*, *hierra* F. úr | herr F.; pap | prierter St. — Lul. *härrā*.

hi ä l s e t e t, *hⁱälsetet* St. köszönteni, üdvözlöni | grüssen (præs. s. 3. *hiälsete*, *hⁱälste*). — L. *hülsatet* (sv. *hälsa*)

hⁱe i v o, *hⁱejëvo*, *hⁱeivon*, *hⁱejëron*; l. *hiävie*.

hⁱe j ě m g *hⁱeimuse*, *hⁱejëmuse* stb.; l. *heima*.

hⁱe k k ä ċ e plur. *hⁱekkäč*; l. *hiäkka*.

hie ja, *hiejä*, *hieje* U. (sk.), St., *hiäje*, U. (sk.), plur. *hie j*, *hiäj*; *heäja*, *heäje*, plur. *heäj* U. (a., u.) lakodalom | hochzeit. — Lul. *heädä*.

hie s t e. *hⁱeste*, plur. *hiest*, *hⁱest* St. ló | pferd. — L. *häst* (sv.).

hi e n n ā d ī t St. történni | geschehen; — *hiennādumma* p. præt. — l. *hⁱäntäťt*.

hie p t a, plur. *hiept* F. lélekzet | atem, atemzug.

hie v e t; l. *hiävi*.

hie v e n, *hievon*, *hiewon*; l. *hiävie*.

hier kie, *hierēkie*, *hⁱerkie*, *hⁱerēkie*, *hiⁱerkie*; l. *hirkie*.

hin n ē t, *hinnit*, *hēnnet* St. tudni, bírni | können, vermögen; *hinnomg*, *hēnnomg* p. præt. — L. *hinnet* (sv. *hinna*).

hi ñ g s a H., *hiñse* U. (a.) egy növény neve (*caluna vulgaris*) haidekraut. — Friis *hiñs*.

hi m m e l H. ég | himmel. — sv. *himmel*.

hir kie J., St., *hirkü* U. (a.), *hirkeä* U. (u.), *hirēkie* F., St., *hiⁱerkie* St., *hiⁱerēkie* U. (u.), *hierkie*, *hierēkie* H., U. (u.), St., *hⁱerkie* U. (u.), St., *herkie* U. (u.) ló | pferd; — *h*.-*koatie*; l. *koatie*; — *routie h*. U. (a.) vasút, gőzmozdony | eisenbahn, locomotiv (eig. eisenpferd). — Lul. *hⁱerēkie* rangifer castratus.

hi l, *hille*, *hillä*; l. *helle*.

ho U. (sk.), *hō* F. nyomósító particula: *mah leä-ho kanakālaččen taktara tanniä rārešn* U. (sk.) vajjon a királyleány ezen a nézetén van-e? | ob die königstochter auch dieser meinung ist? — *täll hō pissemā hisz* [már] most megsült | es ist ja jetzt [schon] gebraten.

h o ě i s e t; l. *hoiset*.

h ó q ĵ ě p u t, *ho^qĵĕput*; l. *hoiput*.

h ó q k k a, *ho^qkk* H., *hokka* U. (sk.) horog | angel; — *ho^qkk-staura* H.; l. *staura*. — L. *ågg*, *vuogg*.

h o q k k i h H., *hoakkij* U. (u.), *hoqkkut*, *hoqkkut*, *huqkkut*, *huqkkuot*

- St. horgászni | angeln; — *hoqkkuominnie*, *huáqkkuoménnie* St. ger.; — *h^ookkumq*, *h^ookkomq*, *hokkomq* St. p. præt. — L. ággot.
- hoqkkajih* H., *hoqkkuojet* St. id. vb. inch.
- hoajā* F., U. (a.), *hoajā* U. (u.) igen | ja. — sv. o ja.
- hoqtadīt*, *hoqtadīt* H. fenyegetni | drohen. — sv. hota.
- hoqtadim^{ie}*, *hōtadim^{ie}* H. fenyegetés | drohung.
- hoqlh^ē*, *hoql^ē*, plur. *hoql^ē* St. dézsa, csöbör | zuber.
- ho^qlma*, *ho^qlōma*, plur. *ho^qlm[’]* F. sziget | insel. — sv. holme.
- hoqllestet* St. lakni | wohnen. — v. ö. hölltstet.
- hoihkietet* F. jajgatni, siránkozni | jammern. — v. ö. L. *āiket enixe* rogare; — l. *hujiktit*, *hojjih*.
- hoiset*, *ho^qiset* F., *hoisit* U. (sk.), *oiset*, *oisut* St. birni, képes lenni; kibirni | vermögen, im stande sein; aushalten (neg. *īj ho^qisāh kannā* F., *ījj hoisah kann* U. (sk.)); — *hoisamā* F. p. præt. — L. *āisot*, *oisot*.
- hoisajet* F. id. vb. inch.
- hoiput*, *hoajēput* St. birkózni, küzdeni | ringen, kämpfen. — L. *hāibot*, *oibot*, *āibot*.
- hoipojet*, *hoipujit* St. id. vb. inch.
- hoipstīt* St. lebirni, lebirkózni, legyőzni birokban | im ringen besiegen, zu boden werfen: *h. lāntije* lebirkózni a földre | im ringen zu boden werfen.
- hōukana* F. hajlandó, kész vmire | geneigt. — sv. *håg-ad* geneigt.
- hōkkadattī*, *-tih* U. (tr., u.) vb. frequ. = *hoqkkih*.
- hokka*; l. *hoqka*; *hokkomq* *h^ookkomq*, *h^ookkomq*; l. *hoqkkih*.
- hojjih*, *hojji[’]* U. (sk.) jajgatni, siránkozni | jammern; — *hojje-mien^{ie}* ger. — v. ö. *hoihkietet*.
- hoh^ēih*, *hoh^ēih* U. (sk.) keresni | suchen (præs. s. 1. *hoh^ēam*, 2. *hoh^ē’, hoh^ē’*); — *hoh^ēemq* p. præt. — l. *uhcet*.
- hoh^ēelit*, *huh^ēelit* U. (sk.); præs. s. 1. *hoh^ēelam*, 2. *huh^ēel’*, 3. *hoh^ēelā*; — *huh^ēelema* p. præt. = *uhcelit*
- hōtadim^{ie}*; l. *hoqtadim^{ie}*.
- hospoqntā*, *hospontā* U. (sk.), *huspontā* U. (sk.), St. gazda, házigazda | herr, Eigentümer, hauswirt; — *huspoqntapq* U. (sk.) id. — L. *husbānda* (sv. *husbonde*).
- hopsi[’]* U. (sk.) illatozni, jó szagának lenni | duften, gut riechen (præs. s. 3. *hopso*). — L. *hapsot*.

hōra; l. *hauōra*.

horhkatit U. (sk.) bérelni, kibérelni | pachten (sv. *förpakta*).
hōle, plur. *hōlh*, *hōl'* St. lyuk, üreg, nyilas | loch, öffnung. —
 sv. *hål*.

hoļousattih U. (sk.) megijedni, aggódni, töprenkedni | erschrecken, bekümmert sein, nachdenken.

hoļlét, *hōllet* St. tartani | halten; — *holleminnie* ger.; — *hōoļlomq*
 p. præt. — sv. *hålla*.

hōlltet F., *hoļldi'*, *hoļldi'* H. tartani, megtartani | halten, behalten; — l. *hoļlét*. — R. *hallda*; sk. *halda*.

hōlltstít; l. *hölltstet*.

höföligs F. szép, takaros | schön, nett. — R. *höffsliger*, *höffselig*.

hōrahțet F. tartozni vhová | gehören. — sv. *höra*.

hörna, plur. *hörn'* F. sarok | ecke; *warjan h.* ruha csúcsa, széle | zipfel vom kleide. — sv. *hörn*.

hölltstet F., *hölltstít* H. (a., u.), *hōlltstít* U. (sk.), *hoļlestet* St. tartózkódní, lakni, lenni vhol | sich aufhalten, wohnen, sein (præs. plur. 3. *hölltst'* U. (a.), *hölltstie'* F.); — *hölltstemienie* F. ger. — v. ö. *hoļlét*.

hoqkkuot, *hoqkkut*; l. *hoqkkih*.

huacch; l. *waccet*.

huástā; l. *wastā*.

huāinih, *huéinih*; l. *wuéinih*.

hujūka, *hujukujip*; l. *hajėkih*.

huit, *hujit*, *hojēt* U. (sk.), csakugyan | wirklich, in der tat. — Lul. *oiht*, *oīt*.

huitskapp U. (u.), *hujitskapp*, *hujitskapp*, *huitskop*, *hujitskop*, *hujitskopp* U. (sk.) id.

huinie U. (u.), *hujėnie* U. (ov.) szomorúság | betrübniss, traurigkeit.

huinies U. (sk., ov.) szomorú | traurig, betrübt. — L. *huinos*.

huk U. (sk.) particula: *ťállü huk täšniä šterie* akkor hát ott visszartartotta | da hielt sie es nun dort zurück.

huksi', *huksiehtijit* U. (u.) = *husksi'* (?).

hūksit U. (tr.), *hujuksit* U. (u.) kiáltani, nagyot kiáltani | schreien, gellend schreien. — v. ö. R. *hvijsa*; sk. *hvia*.

hujiktét U. (sk.) hirtelen kiáltani, fölkiáltani | aufschreien — v. ö. *hūksit*.

h u h ū! St. interj. huh!

h u h c i h, *huhcidīt*, *huhciditan*, *huhciditan* U. (sk.) = *hohčih*, *uhcēt*.

h u h č e l', *huhcelema*; l. *hohčelit*, *uhcelit*.

h u h t i h U. (u., ov.), *huhtij* U. (u.) ugatni | bellen (præs. s. 1. *hah-tam*, 3. *hahtā* v. *χαhtā*; plur. 1. *huhtū*'; neg. *im huhtie'* U. (u.)); — *hahtama* U. (u.) p. præt.

h ū^u s e, plur. *hū^u s'*: *kuorne-h*. St. malom | mühle. — sv. *hus*.

h u s k s i' U. (sk.), *husksit* U. (a.) vmit folyton tenni, elfoglalva lenni vmivel | mit etwas beschäftigt sein, etwas anhaltend tun (sv. *hålla på . . att*): *huskese ulukona čiakēa* U. (sk.) künn egyre rugdalja | er stösst [ihn] draussen in einem fort [mit den füssen]; — *husksimienie* U. (a.) ger.

h u s p o n t ā, *huspoqntapq*; l. *hospoqntā*.

h u n t o r a, *huntorq* F., *hundr* H. száz | hundert. — sv. *hundra*.

h u n n a U. (u., a.), *hunne* U. (sk.), plur. *hun'*, *hūn'* U. (a.), *hunnha* U. (u.) kutya | hund. — sv. *hund*.

H ū r H., U. (a.) a dörgés istene a pogány lappoknál | gott des donners bei den heidnischen Lappen; — *Hūr suoktije*, *H. skučče*; l. *suoktet*, *skučči'*; *Hūren* v. *Hurn orja*; l. *orja*. — Friis, Lappisk mythologi *Horagales*, *Horan orias*.

h u r u v i s t ē t St.: *kauwā . . oksup pejjise huruvisti* a tehén fölnyitotta, kitaszította az ajtót | die kuh stiess die tür auf. — v. ö. R. *hurva* etwas mit nachlässiger, unachtsamer hastigkeit tun.

h u r r i e s, plur. *harrā'* U. (sk.) hím männlich, männchen; *h. šnar-rakā*; l. *šnarakā*. — Lul. *orries*.

h u l ē k i h U. (sk.) követni, vkivel menni | folgen, nachfolgen (imper. *hulek'*, *hulek'*). — L. *fuljet* (sv. *följa*).

h u l i k s a t t i', *huliksättih* U. (sk.) együtt menni | miteinander gehn. — *huliksattejit* U. (sk.) id. vb. inch.

h u l ū k š i t U. (sk.) = *huleki'* (*hulukiä'* *miññelistic* *utána mentek* | sie folgten ihm nach, gingen ihm nach).

j ā St., *jā* U. (sk.), *ja* F., U. (sk.) igen | ja. — sv. *ja*.

ja' F., St. (t.); l. *jah*.

j a i h t ā, *jaihtāp*, *jaihtumq*; l. *jēihtet*.

j a u k ā; l. *jū^u ket*.

jaukastahk, *jaukastahka*, plur. *jaukastahk* U. (a.) ital | getränk.

— L. *jukastak*.

jaukalos U. (a.) iszákos | trinker, der gerne trinkt. — L. *jukkalos*. — v. ö. *jūkolos*.

Jauwā St. férfi tulajdonnév | männlicher eigennamen.

jauvardahka, plur. *jauvardahk'* U. (a.) kicsiny rénszarvasborjú bőre | kleine renntierkalbshaut.

jaurie J., St., *jaure* U. (u.), *jaurie* U. (a.), H., *jaurie* U. (a.), *jāurie*, *jawrie* St. tó | der see; — *tenger* | meer, die see U. (m.). — *čācie-jaurie* U. (a.) édes vízi tó | see; — *tullu-j.* U. (m.) tüzese tenger | brennendes meer, feuermeer; — *sajewo-j.* szent tó, melyben sajevok tartózkodnak | heiliger see, wo sich saivo-s aufhalten; *wārie-j.* St. hegýtő | bergsee; — *jaurie-piela*; l. *piela*; — Lul. *jaurie*.

jaurāč U. (a.) id. nom. dim. — L. *jaurāč*.

jaulā, *jaule* U. (sk.), St., *jgula* St., plur. *jguld'* U. (sk.), *jgul'*, *jaul'* St. karácson | weihnachten: — *j.-jijje* St.; l. *jijje*. — L. *joula* (sv. *jul*, R. *jol*, *iaul*).

jā^gket, *jō^okot* St. hajtani, űzni, kergetni | treiben, jagen; — L. (sv. *jagot*, *jaga*).

jāhket F., *jāhkit* St., *jāhki'* U. (u., a., sk.), H., *jāhki'* U. (sk.), *jāhki'* U. (sk., sn.) hinni | glauben (præt. s. 1. *jēhkip*, 2. *jēhki'* etc. St.); neg. *īj jāhkieh* U. (sk., u.). — Lul. *jahkkiet*.

jahkāne St. vemhes | trāchtig.

jākkielet F. levāgni (fāt) | abhauen, fällen (einen baum). — L. *jaggeldet*, *jagkeldet*.

jaksāt, *joksat* F., *jakset* St., *jaks'* U. (u.) elérni, utolérni | erreichen, einholen (præs. s. 2. *tatne jaks'*); *joksqmq* F. p. præt. — Lul. *jokset*, *joksot*.

jakselīt, *jakselit* St., U. (u.) vb. mom. (?); præs. s. 3. *jaksqla*, *jaksāla* U. (u.). — L. *jākselet*.

jah (nom plur.); l. *jihite*.

jah St., *jāh* St., F., H., *ja'* St. F. és | und. — Lul. *ja*, *jā*, *jah*; — v. ö. *jeh*, *jih*, *ih*.

jah tam, *jāhtāp*, *jahtā*, *jāhtumq*; l. *juhtet*.

jah ti' U. (a.) = *juhtet*.

jāhtajīt, *jāhtājīt*, *jāhtajīt* St., *jahtajit*, *jāhtajit*, U. (sk., u., a. tr.), *jahtajijit* U. (u.), *jahtājīt* U. (u., ov.) vb. inch. elmenni,

- elköltözködni | weggehen, wegziehen. — *jahtajamma* U. (ov.), *jahtājimma* St. p. præt. — Lul. *johttōjit*; — v. ö. *juhtet*.
- jattētīt*, *jattētīt* St. kivetni (hálót) | auswerfen (ein netz). — præs. s. 2. *jattet'*, *jattēt'*; — ger. *jattētimine*; — p. præt. *jattē-toma*. — L. *jāddetet*.
- jattētallet* St. id. vb. pass. — *jattētalleminnie* ger.
- jaštāsattih* U. (sk.) vb. refl., magát megüttni, megütödni | sich stossen, sich verletzen. — v. ö. *jāštih*, *jāštiestīt*.
- jassie* H. vastag | dick. — L. *assai*.
- jāpie* J., St., *jāpie* U. (sk., a.) év, esztendő | jahr (gen plur. *jēpij* St.); — *kīre-j.* U. (a.) tavasz | frühling; *tū^uñ'* v. *tūño j.* H. mindig | immer. — Lul. *jāhkie*, *jāpie*. [jāput.
- jābeja*, *jēbeja* U. (a.) ostoba, együgyű | dumm, einfältig. — R. *jāp*, *jav^o* F. liszt | mehl. — Lul. *jāffuo*.
- jām*, *jām*, *jāmm*; *jan*; l. *jihite*.
- jāmq* St., *jāmq* U. (a.), St., *jāmās* St., *jāmos* U. (a.), St. halott, döglött | tot. — L. *jābma*, *jābmes*.
- jāmatahkes* U. (a.) halálos, halált okozó | tödlich. — L. *jābme-takes*, *jāmetakes*.
- jāmama* H., *jāmema*, *jāmoma* U. (a.), *jāmiema* U. (sk.) halál, meghalás | der tod; das sterben; — *jāmoma sūketoma* U. (a) halálos betegség | tödliche krankheit. — Lul. *jāpmiem*
- jāmet* St., F., *jāmit* St., *jāmi'* H., U., *jāmie* U. (a.), *jāmih*, *jāmih* U. (sk.) halni, meghalni | sterben (præt. s. 1. *jēmip*, 2. *jēmi'* etc. St.; neg. *ij jāmieh*, *jāmie'* J., St.); — *jāmmieminnie* St. ger.; — *jāmama* U. (a.), F., *jāmāma* U. (sk.), *jāmeme* F., *jāmoma*, *jāmoma* J., St., *jāmuma* St. p. præt. — Lul. *jāpmiet*.
- jāmiejit* J., *jāmiejit*, *jāmiejit* U. (sk.) id., vb. inch.
- jāmiejet* F., *jāmiehtīt*, *jāmie'tīt* H. megölni | tödten, todtschlagen. — Lul. *jāmiehtet*.
- jāmietahkih* H., U. (a.), *jāmietahkie* U. (a.) id., vb. frequ.
- jāmietahama* H. megölés | das tödten.
- jāmemā*, *jāmiema*; l. *jāmama*.
- jāmelac* U. (a.) halandó | sterblich. — *j. sūketoma* U. (a.) halálos, halálhozó betegség | tödliche krankheit; — v. ö. *jāmetahkes*. — L. *jābmelač*.
- jāmutīt* St. meghalni, megdöglenni | sterben [von tieren] (præs. plur. 3. *jāmut'*); — *jāmuteminie* ger.

jamkat F., *jamkih* H., U. (m.), *jamhкот* St. elaludni (tűzről | erlöschen, ausgehen (vom feuer); — *jamhkomq* St. p. præt. — L. *jamket*, *jamketuet*.

jamkājet F., *jamkajit* H., U. (m.) id., vb. inch.

jamkā s U. (a.) sötét homályos | dunkel, finster. — v. ö. *jämkelta*.

jamkečatti h U. (a.) szunnyadni, elszunnyadni | schlummern, einschlummern. — L. *jamketet*.

jäm mekiehtijit, *jäm mekiehtīt* U. (u.) elszédülni, elájulni | schwindelig werden, in ohnmacht fallen: — *oqjā' jäm meket'* elszédül a fejem | mein kopf schwindelt, es wird mir schwindelig. — v. ö. L. *jābmalket*.

jäm kelta F., *jäm kelta* H., U. (a.), *jäm kelta*, plur. *jäm kelt'* U. (a., u.), *jäm keltä*, *jäm keltä*, *jäm kelta*, *jäm kelts* U. (a.) sötét, sötétes, homályos | finster, dunkel.

jarākie, *jarākie* U. (sk.): *kōte-j.* elhagyott sátorhely (a hová a vándorlás közben visszatérnek) | verlassener zeltplatz. — v. ö. *jarāket*.

jarākān St., *jarkan*, *jerkan* U. (a.): *pīra-j.* St., *pīri* v. *pīr-j.* U. (a.) adv. és pp., körül köröskörül | um, um-her, um — herum, herum, um-her, ringsherum (*monna waccam p.-j.* U. (a.) körül-megyek | ich gehe umher, herum; — *pīra-j. koqtiep* um das zelt herum. — v. ö. *jarāket*.

jarāket St., *jarēki'* U. (u.), *jarākih*, *jarrāki'* H. fordulni, megfordulni, visszatérni | sich umwenden, zurückkehren. — Lul. *jorōkāt*.

jarākājet St., *jarkajih*, *jarrkajih* H. id. vb. inch.

jarākālīt, *jarākālīt*, *jarākelīt*, *jarrākkolīt* U. (sk.), *jarkelīt*, *jārkelīt*, *jārrāqklīt* U. (a.) megfordítani, átváltoztatni | wenden, umwenden, umkehren, umändern, verändern; — *pōstln jārrāqklīt* U. (a.) visszafordulni, visszatérni | sich umwenden, zurückkehren. — Lul. *jorōkolet*.

jārēkie'tīt St., *jārēkiūhtīt* U. (sk.) fordulni, megfordulni | sich umwenden, umkehren (præs. s. 3. *jārekte* U. (sk.)). — Lul. *jorhkietīt*.

jarāksit *jarāksit*, *jarāksit*, *jarkšit* U. (a.), *jarrāksit* U. (sk.), *jīrok-sit* U. (sk.), *jīroksit* U. (a.) átváltoztatni | verändern U. (a.); — átváltozni | sich verändern U. (sk.); — præs. plur. 3. *jārāks'* U. (a.), *jarrāks'* U. (sk.).

- jar äksuvvut*, *suwvut* St. vb. refl. átváltozni | sich verändern.
jarvoo U. (a.) merész, bátor | dreist, kühn. — sv. *djerf*.
jarriē, *jārrē*, *jārriē* U. (a.), *jārrih* H. esni | fallen; — táncolni |
 tanzen U. (a.). — Lul. *jorrat*.
jārrama U. (a.) táncz | tanz, das tanzen.
jarrna, *jarrne* U. (u.), *jārrnā* U. (m.), *jārrne* F., U. (u.), *jernā* F.,
 plur. *jarrn'*, *jārrn'* vas | eisen; — *jārrne-vējje*, l. *vejje*. — sv.
jern, *jārn*; (antq.) *iarn*.
jaltest St. adv. különben | sonst. — v. ö. sv. *eljest*.
jałła, *jałla'*, *jāllā*, *jāllā'*, *jałlā*, *jāllā'*, *jāllq* St., *jāllāh* St. (t.) vagy;
 ha | oder; wenn. — l. *helle*, *jil*.
jalla U. (u.), *jāllq*, *jāllā*, *jāllō* U. (a.), *jāllq* U. (u.), *jēlle* St., *jāl-*
luga H., *jullu* U. (sk.) magas | hoch. — Lul. *alla*, *allak*.
jallak U. (sk.) sík, lapos | flach, eben, platt.
jallān U. (u.), St., *jallan* U. (sk., u.) adv. alig | kaum.
jałłalt H. nyugati | westlich; — *j. piāgg* nyugati szél | west-
 wind. — v. ö. *jēllete*, *jāllitā*.
jałłite, *jāllot* H. adv. nyugatról, nyugat felől | von westen, von
 westen her; — *munna poatam jāllite* nyugatról jövök | ich
 komme von westen; — *wāre jāllot woinu* a hegy nyugat felől
 (nyugaton) látszik | der berg ist westlich zu sehen. — Lul. *alliet*.
jałlose U. (sk.), *jālluse* H., *jāllōsā*, *jāllōsā*, *jēllqse*, *jēllōse* U. (a.)
 adv. nyugatra, nyugat felé | nach westen, westwärts. — Lul. *alās*.
jājžekā U. (sk.), *jējžekā* U. (a.) adv. éjjel | des nachts, in der
 nacht. — Lul. *ihkuo*; L. *iko*, *jiko*. — v. ö. *jijje*.
jājžēti h U. (sk.); l. *jēihtet*.
jāhkip, *jāhki* = *jēhkip*; l. *jāhkit*.
jāštī' U. (sk.) öklelni, megrúgni | stossen, mit den hörnern stös-
 sen. — L. *jāstet*.
jāštīēštīt U. (sk.) id., vb mom. (præs. s. 3. *jāštstā*). — L. *jās-*
testet.
jāštīetīt U. (sk.) fejni | melken. — v. ö. *jāštī'* (mivel fejés köz-
 ben a szarvas tögyére ráráütögetnek).
jāmih; l. *jāmet*.
jāmēkeltā; l. *jāmkelta*.
jāmēkiehtīt; l. *jāmēkiehtīt*.
jārēkiāhtīt (*jārēkte*); l. *jārēkie'tīt*.
jālla, *jāllq*; l. *jałla*.

j e', j e' F., U. (ov.), j^eah St. = jeh, jih, jah.

j e a č a J., j e a č ā J., St., j e a č āh U. (u.), j e āčah, j e āč ā, j e āč ā, F. j i a č ā St., j i āč a, jⁱēč a F. jⁱāč U. (sk.), jⁱēč a, jⁱēč e U. (u.), j i e č e St. (t.), jⁱēč, j i ēč U. (a.) más, másik | ein anderer (acc. j e āč e b m U. (sk.), j e āč e b m H., j e č e b m U. (a.); — j e āč-lāine v. leine, j e č-laine v. -likke U. (a.) adv. m ā s k ē p | anders; — j e āč a i k i e n U. (sk.) m ā s k o r | ein anderes mal. — L. i e č ā.

j e a č ā k a, j i a č ā k a, j i e č ā k a St., j e a č ā t i e St. (t.) id. (allat. s. j e a č ā k ā s s e); — j i e č a k e n p i j ē r e m ā s r ō l | über anderes). — L. āč a t e h a l i i.

j e a h t ā, j^eahtā, j e a h t a m a, j^eahtoma; l. j i e h t e t.

j e a n a U. (u.), j e a n ā U. (sk., u.), j ē a n a, j ē ā n a U. (sk.), j e ā n a U. (sn.), j i ā n a F., j e ā n u o St. f o l y a m | grösserer fluss, strom; j.-p e d l a; l. p i e l a. — L. ā n o.

j^ea h n ā, j e a h n ā, jⁱa h n ā, j i e h n ā St. ó r i ā s | riese. — L. j ā t t e n e s (sv. j ā t t e); — v. ö. s t ā l ā.

j e a n u b; l. jⁱēne.

j e a l ā, j e a l l o m ā; l. j i e l e t.

j e a l l ā j ē j j ē t U. (sk.) m e g g y ó g y ū l n i | gesund werden. — Lul. ā l l a j i t, L. ā l l a j e t, j e l l a j e t.

j e a l k a n; l. j i l k i e.

j e ā č a, j e āč; l. j e a č a.

j e ā h t ā, j^eahtā, j^eahtijejjā; l. j i e h t e t.

j e ā n o b o; l. jⁱēne.

j e ā n u o St. = j e a n a.

j e ā l l i j i t, j e ā l l i j i t U. (sk.) m e g g y ó g y ū l n i | gesund werden. — l. j e a l l ā j ē j j ē t.

j ē i h t e t F., j e i h t i t, jⁱēhtet St., j e j j ē t i h, j ā j j ē t i h U. (sk.) m e g j e l e n n i, f ō l t ū n n i, e l ő j ō n n i | erscheinen, zum vorschein kommen, hervor- kommen (præs. s. 1. j e j j ē t a m U. (sk.), j a i h t ā p St., 3. j e j j ē t ā, j ā j j ē t ā U. (sk.), j a i h t ā St.; — negat. i m j i t i e' U. (sk.), i p j e i h t i e' St.); — j e j j ē t a m m ā U. (sk.), j a i h t u m ā, j ā i h t u m ā St. p. præt. — Lul. i h t i e t, L. i t t e t j i t t e t.

j e j j ē č e; l. j ē č a.

j ēⁱ n e; l. jⁱēne.

j ē h k i; l. j ā h k i t.

j e h F., St., U. (ov.), j e h F., St., U. (m., u., ov.), j e' F. é s | und; — h o g y | dass St., F. — v. ö. j a h, j i h, i h.

jéjje, *jejje*; l. *jijje*.

jejjěka; l. *jäjjěkā*.

jěč; l. *jeača*.

jěče pron. refl.; l. *jěča*.

jěče F. gazda, házigazda | hausherr, wirt; — *j.-pontā* id.; l. *pontā*; — l. *iče*, *jěče*.

jěčebm U. (a.) acc. mást, másikat | einen andern, ein anderes; — l. *jeača*.

jěhc = *jěhts*; l. *jiehtsa*.

jěhtiě, *jěhtij*; l. *jiehtet*.

jēs, *jēs*, *jess*, *jěss*; l. *jis*.

jěště, *jěště* H. vékony | dünn. — v. ö. L. *assetes*.

jěna, *jěne*, *jěná*, *jěné*, *jěno*, plur. *jěnh*, *jěn'*, *jěnh*, *jěn'*, *jěn'*; l. *jěne*.

jěnepa, *jěnep'*, *jěnup'*; l. *jěne*.

jěbeja; l. *jābeja*.

jěpij (gen. plur.); l. *jāpie*.

jěmakā, *jěmāka*, *jěmekā*, *jěmekā*, *jěmika*, *jěmoka*, plur. *jěmak'*, *jěmak*, *jěmok'* U. (sk.) halál | der tod (gen. *jěmegen*; elat. *jěmigištie*). — v. ö. L. *jabmek defunctus*.

jěmip, *jěmi*; l. *jāmet*.

jerkān: *pīr-j.*; l. *jarākan*.

jernā F. = *jarrna*.

jelkie, *jělkie*, *jělēkie*; l. *jilkie*.

jělpelē, plur. *jělpel'*; l. *jilpele*.

jěll; l. *jil*.

jělle St. magas | hoch; — l. *jalla*.

jěllqse, *jěllōse* U. (a.) adv. = *jallōse*.

jěllene, *jěllelte*; l. *jillene*, *jillelte*.

jěv'; l. *jih*.

jiačā, *jiačākāsse*; l. *jeača*, *jeačāka*.

jěahtā, *jěahtāb*, *jěahtomq*; l. *jiehtet*.

jěahnā; l. *jěahnā*.

jěäčā; l. *jeača*.

jěähtih, *jěähti'*; l. *jiehtiet*.

jěāna; l. *jeana*.

jěānap, *jěānup*; l. *jěne*.

jěāñā; l. *jěñā*, *jiegñā*.

jěūnāba, *jěānūp*; *jěānsase*; l. *jěne*.

jīä l e m a, *jīällema*; 1. *jielema*.

jīä l ä m, *jīälläm*, *jīälä*, *jīällä*; 1. *jielet*

jīä l l p s i t U. (tr.), *jīä l l p s i j i t* U. (u.) segíteni, megsegíteni | helfen.

— v. ö. *jīelp*. — sv. *hjelpa*.

jīä l l i e U. (sk., ov.), *jīä l l i ä* U. (sk.) ló | pferd.

jie ke U. (sk.), *jiekie* U. (u.), *jiek* U. (a.) öregebb atyai nagybátya | oheim, älterer vatersbruder. — L. *eke*, *jeke*.

jie g ñ a St.; 1. *jieña*.

jie h St., F., *jieh* St. = *jih*.

jīē č a, *jīēčē* J., St., *jīēč*, *jīēčē* U. (a.), *jīēčē* U. (u.), *jiečē* St. (t.) más | ander (gen. *jiečaken* *pijēra* St. másról | über anderes). — 1. *jeača*, *jeačāka*.

jie č a, *jīēčē*, *jīēčēse*, *jīēčēne* stb.; 1. *jīča*.

jie h t e t, *jīehtet*, *jīehtet*, *jēhtet* F., St., *jīehtit* St., *jiehtih*, *jiehti'*, *jīehtih*, *jīehtij* H., U., *jiehtiē*, *jiehtij* U., (a., u.), *jīehtih* H., U. (sn.), *jīehtih*, *jīehtij* H., U., *jīähtih*, *jīähti'* H., U. (sk.), *jīähti'* U. (sk.), *jīähti'* H., *jēhti'* U. (m., sn., a.) mondani, megmondani | sagen (præs. s. 1. *jeahtām*, *jeahtam*, *jiehtam* J., *jēahtāp*, *jāhtāp* St., 2. *jeahtā'*, *jiehtā'* J., *jeaht'* U. (sk.), *jēahtā'* St., 3. *jāhtā*, *jiehtā* J., *jāhtā*, *jāhtā* St., *jēahtā* U. (sk.), *jeähtā* F., *jīähta* H.; — plur. 1. *jiehti'* H., U., *jiehtepie* F., St.; — præt. s. 1. *jīhtip*, 2. *jīht'* 3. *jīhti* St.); — *jiehtemq*; *jiehtema* J., *jeahtemq* U. (u.), *jeahtama* U. (sk.), *jīähtomq*, *jāhtomq*, *jēahtomq* St. p. præt. — Lul. *jahttiet*, *jähttiet*.

jie h t s a U. (u.), *jēhts*, *jēhc* F., plur. *jiehts'* U. (u.) lárma, zaj | lärm, toben. — v. ö. L. *juca*.

jie h n ā; 1. *jēahnā*.

jīē n e, plur. *jīēn'* J., *jīēna*, *jīēne*, *jīēñe*, *jēñe*, *jīñe*, *jīñe* plur. *jīēñ'*, *jēñ'*, *jīñ'*, *jīñ'* F.; — *jīēñe'*, *jēñe'*, *jīñe'*, *jīēñe'*, plur. *jīēñ'* *jīēñih*, *jīēñhe'*, *jīēñe'*, *jēñ'*, *jīñih*, *jēñe'*, *jīñ'* St.; — *jēna*, *jēñā*, *jēne* U., H., plur. *jēn'*, *jēñh* U., H.; — *jēñō*, *jēñe*, *jēñe*, plur. *jēñ'*, *jēñ'* U. (sk.); *jēñe* H., sok | viel (allat. s. *jīänsāse* U. (a.)); — comp. *jīēnāpa*, *jīēnēpa* J., St., *jēñēpa* U., H., *jīäñqba* *jīäñōbo*, *jēñōbo* U. (sk.), plur. *jīēñup'*, *jīēñup'* J., St., *jīēñup'* St., *jēñub'* U. (m.), *jīäñap'* *jīäñap'* U. (a.), *jīäñūp'* U. (sk.), *jēñup'* U. (a.) — sup. *jīēñemus* U. (sk.), *jīēñems* F., — *man jīēne mennyi* | wie viel? — *tan j. annyi* | so viel; — *jīēñem*, *jēñem* (accus.) J. adv. nagyon | sehr; — *jīēñems* F. adv. leginkább | am meisten. — Lul. *eätna*.

- jie ña* J., St., *jiãña* U. (sk.), *jiegña* St., plur. *jieñ'* J., St., *jiãñ'* U. (sk.) jég | eis. — Lul. *jiekña*.
- jⁱem mor^tīt*; l. *jimmor^tīt*.
- jiérrma*, plur. *jiérrm'* H. velő | hirn. — L. *jerbme*; — v. ö. *jirémie*.
- jielet* F., St., *jiellet*, *jⁱélet*, *jⁱället* F., *jielih*, *jⁱelih* H., U., *jⁱelih* H., *jⁱeli^e* U. (a.), *jⁱellih*, *jiälih*, *jiälli'* U. (sk.) élni | leben (præs. s. 3. *jealā* U. (sk.)); — *kuktie jiella'* F. hogy vagy | wie geht es dir? wie befindest du dich? — *jielemene* St., *jielimienie* U. (sk.) ger.; — *jeallomā* U. (sk.) p. præt. — Lul. *iellet*.
- jiēliejit*, *jiäliejit* U. (sk., u.) id. vb. inch.
- jieliahtīt* U. (sk.) vb. aus. gondoskodni vkiről, éltetni, táplálni | Sorge für jemand tragen, leben lassen, nähren; — *jieliahtamma* p. præt. — L. *jeletet fovere*.
- jie llajit* U. (u.) meggyógyulni | gesund werden. — Lul. *ällajit*; — l. *jeallājējjēt*.
- jiellajeh^ti'* U. (u.) vb. caus., meggyógyítani | heilen, gesund machen (præs. s. 3. *jiellajahtā*).
- jielete*, plur. *jielet'* St. élet | das leben: (*kaihkq mū jielete-piejjiep* v. *piejjie'* életem minden napjában | in allen meinen lebens-tagen).
- jie lema* J., St., *jielleme* F., *jiälema*, *jiällema*, plur. *jielem'*, *jiellem'* *jiälemh*, *jiällemh* élet | das leben. — Lul. *ielliem*.
- jiellema* U. (u.) nyáj, marhaállomány | heerde; viehstand. — v. ö. *jielema*.
- jielemqñ* St. (t.) ger. (allat. s.): *luhkelige kuiht pēcin jielemqñ* boldogul maradtak élve | sie blieben glücklich lebend, sie leben glücklich.
- jⁱel^kie*, *jⁱelē^ke*, *jielkie*, *jⁱelkie*; l. *jilkie*.
- jⁱelp*, *jⁱelp* H., *jilpa* U. (a.), segítség | hilfe. — sv. *hjelp*.
- jⁱelpēle*, *jielpēle*; l. *jilpele*
- jiimol^s*, *jiimols* U. (a.) keresztény; istenfélő, jámbor | christ; gottesfürchtig, fromm; — j. *alāmuče*.
- jihke* U. (sk.) conj., mivel; ugyanis | weil; nämlich. — l. *ihke*.
- jiks*, *jiks* U. (a.) forró, meleg; forróság, hőség, melegség | heiss, warm; hitze, wärme.
- jih* J., St., *ji'* U. (a.), *jⁱeh* St., F., *jieh* St. és | und. — v. ö. *jah*, *jeh*, *jⁱeh*, *ih*.

jījje, plur. *jijj'* J., St., *jijji'* H.; *jijja* F., *jijje* U. (sk., a.), F., St., plur. *jijj'*, *jijje'*; *jējje*, plur. *jējj'* St., U. (sk., tr.), *jējje'* U. (sk.) éj, éjszaka | nacht; — *jijjim* H., U. (tr.) éjjel, éjjelen át | während od. in der nacht; — *jējjen* St. éjjel | in der nacht; — *tan jijjen* v. *jijjen* v. *jijjin* J., St., *tan jīn* U. (a.) az éjjel, ma éjjel | in dieser nacht, heute nacht; — *outečen* v. *gutepen jējjen* St. múlt éjjel | in der vorigen nacht; — *kasska-j.* J., St. éjfé! | mitternacht; — *jijji-hamakā*, *šnekalā*. — Lul. *idā*.

jīcā, *jīcā*, *jīcā*, *jīcā*, *jīcā* F., *jīcē*, *jīcē*, *jīcē*, *jīcē* F., St., *jejjēcē*, *jejjēcē* U. (sk.), plur. *jīcē*, *jīcē'* magam, magad, maga stb. | ich, du, er selbst etc. (személyragokkal | mit personalsuffixen: 1. gen. *jīcēna*, *jīcēna*, *jīcēne* F., *jīcēn* F., St., *jīcēne*, *jīcēne*, *jīcēne* St.; acc. *jīcemsem* F., *jīceb* St.; com. [*manninā*] *jīcēne* St.; essiv. *jīcēn*, *jīcēna* F. adv. [*monn acēm wacet j.* egyedül fogok menni | ich werde allein gehen]; iness. [*mannesne*] *jīcsēne* St.; elat. [*manneste*] *jīcsēstie* St.; allat. *jīcsēsene* St., *jīcsam* F.; plur. gen. *jīcēenne* St.; acc. *jīcemem*, *jīcēnesiem* F., *jīcemub* St.; com. *jīcēninne'* *jīcēninh* St.; iness. [*mijjesne*] *jīcsinnie* v. *jīcsisnie* St.; elat. [*mijjestē*] *jīcsistie* St.; allat. *jīcsēsene*, *jīcsēne* St.; dual. acc. *jīcsēniem*, *jīcēmiem* F.; — 2. gen. *jīcēt* F., St., *jīcēt*, *jīcēt* St., *jīcēt* F., St.; acc. *jīcemt*, *jīcomt* F., *jīcept* St.; plur. gen. *jīcētētie* St.; acc. *jīcept* St.; dual. acc. *jīcemtitie*, *jīcēmtie* F.; — 3. gen. *jīcā*, *jīcā* F., *jīcē* F., St., *jīcā* F., *jīcē*, *jīcē* St.; acc. *jīcemse* F., *jīcebse*, *jīcepso* St.; allat. *jīcē* F., St., *jīcsesse* St.; plur. gen. *jīcēs'*, *jīcēs'* St.; acc. *jīcēms'*, *jīcēnesie* F.; allat. *jīcsesse* St.). — v. ö. *īcē*, *īcē*, *ījīcē*.

jījē, *jīcē*, plur. *jīcē'*, *jīcē'* U. (u.) = *jīcē*, *īcē* házigazda | hauswirt. *jīhte*, *jīhti* U. (a.) pron. relat. a ki, a mely | welcher, -e, es; — sing. acc. *jam*, *jām*, *jāmm*; gen. *jan*; com. *jeinie*; iness. *ješnie*; elat. *ještie*; allat. *jessa*; — plur. nom. *jah*; acc. *jeitie*; gen. *jei*; com. *jei* *kuimie*; iness. *jeišnie*; elat. *jeištie*; allat. *jeitie*. — v. ö. *īhte*.

jīhtet, *jīhtet*; *jītie'*; l. *jīhtet*.

jis F., St., U. (sk., a.), *jiss* U. (sk.), *jēs* St., *jēss* U. (sk.), St., *jes* U. (a.), St., F., H., *jess* U. (sk.), St. 1. ha | wenn U. (sk., a.), F., St.; — 2. is, szintén, aztán, meg, pedig, ismét, hát, biz | auch, und, wieder, dann; — *ikhkuba kīj jes* v. *jās*; l. *kīe*; — *ēähkeba mī jēss*; l. *mī*; — *mane jes p^oakčekq šattā*; St. bármily fájdalmas

- lesz is | wie weh es auch tun wird. — L. *jess rursus, quoque*; — l. *jus*.
- jissehtet, jisse'tet* St. nézni, erősen nézni, nézegetni, megtekinteni | schauen, fest schauen, in augenschein nehmen, besichtigen (præs. s. 3. *jisste*.) — L. *jesset visere, rimari*.
- ī n, jīñ, jīñe, jīñ*; l. *jīñe*.
- jip male, jipmäle, jipmele*; l. *jupmele*.
- jimmortīt, jēmmortīt* St. jajgatni, siránkozni | jammern. — sv. *jamra*.
- jirókat* F. fordítani, megfordítani | wenden, umwenden (*al'e' ko postote jirókā' jicet ōrodejam mū luihtie ne fordítsd el [tkp. vissza] tőlem arcodat | wende dein gesicht nicht ab von mir*); — v. ö. *jarākat*.
- jiróksit* U. (sk.), *jirroksit* U. (a.) = *jarāksit*.
- jirēmie* St. ész, értelem | verstand; — *khārnī-j. férfiész* | mannes-verstand; — v. ö. *jiérma*. — L. *ierbme*.
- jirmokos* F. megfontolt, meggondolt, eszes | bedächtig, bedacht-sam, verständig. — Lul. *jierhmak*.
- jirmostallat* F. gondolkodni, megfontolni, meggondolni | besin-nen, bedenken, überlegen. — L. *ierbmastallat, ierbmostallet*.
- jirrete, jirrete* U. (a., u.), *jirrode* U. (u.), *jirdi* U. (sk.) holnap | morgen, cras: *jirdi ehkedāsan* U. (sk.) holnap estére | auf mor-gen abend; *jirrete -piejjen* U. (u.), *jirretn pījjen* U. (a.) am mor-gigen tage, morgen; — *jirretse* U. (a.) holnapig | bis morgen; — *jiredn, jirodn* U. (sk.), *jirretn* St., *jirrotn, jirretn* F., holnap | morgen (cras). — v. ö. Lul. *itiet, ihtien*.
- jirroma* F., velő | hirn, das mark; *j.-moarā*; l. *moarā*. — v. ö. *jiérma*. — L. *addam*.
- jil, jil* F., *jill, jell* U. (sk.) vagy | oder. — v. *jalla*.
- jilkie* J., *jilkiä* U. (sk.), *jelkie, jelkiä* U. (sk.), *jelkie* U. (m., u.), F., *jelkie* U. (u.), *j'elkie, j'elēk'e* H., U. (u.), *julkie, julk'e* F., St. (t.), *julkie, julekie, julekie* St. láb | fuss (allat. s. *jealkan* U. (sk.) *juqlākān* St.; abess. *jēlēket* lábatlan, láb nélkül | ohne fuss, fusslos U. (sk.)); — *auts-j. elsöláb* | vorderfuss. — *pocē juleki* St. mezítláb | barfuss. — Lul. *julekie*.
- jilpa*; l. *jelp*.
- jilpele, jelpēle* U. (sk.), *jilpile* U. (sk., a.), *jilpele, jilpēle, jilpēli*, *jilpele* U. (u.), plur. *jilpel', jelpel'* U. (sk., a.), *jilpel', jilpelh* U.

- (u.) unokatestvér | cousin: — *aika-j.* atya v. anya férfitestvérének fia vagy leánya | vater od. mutterbruders sohn oder tocher. — v. ö. *orbole*.
- jilpsatt̃ṽ*: *j. kaskum* U. (a.) egymásnak segíteni | einander helfen. — v. ö. *j̃elp*.
- jill*, *jell*; l. *jil*. [L. *alle*.]
- jillie* J., St., *jellie* U. (sk.) nyugati | westlich, im westen gelegen.
- jillenä* U. (a.), *jellene* U. (sk.) adv. nyugaton | im westen. — L. *allen*.
- jilliltä* U. (a.), *jellelte* U. (sk.) adv. nyugatról | von westen. — v. ö. L. *allelest*.
- jilleln* St. nyugati oldalon | auf der westlichen seite. — L. *allel*, *joaktan*; l. *joktan*.
- joamä* U. (sk.), *joqman*, *joqmah* U. (u.), ostoba, ügyefogyott | albern, töricht, dumm. — R. *jām*.
- jóamp̃e* U. (u.) kisasszony | fräulein. — R. *jumfru*, *jomfre*.
- joqr̃ete*, *juqr̃ete*, plur. *joqr̃et'*, *juqr̃et'* St.; *jorda*, *jörta*, *jör̃eta* U. (a.), *joqrta* U. (u.), *jord* H., plur. *jord'*, *jort'*, *jör̃et'*, *joqr̃t'* 1. föld U., H. | erde, erdboden U., H. — 2. földbirtok, földek St. | landgut, felder St. (allat. s. *jörtse*, *jör̃etse* U. (a.), *joqr̃tse* U. (u.)) — L. *jård* (sv. *jord*).
- joukqt*, *joukujit*; l. *jū^uket*.
- jouki'* U. (a.) elöthalálni | treffen, begegnen; — *joukoma* p. præt. (im lie' *kussi kennä joukomq* ich habe [ihn] nirgends getroffen.)
- joukoq̃it̃* H. *jookedit*, *jō^okeq̃it̃* U. (sk.) elválni, külön válni | sich scheiden, sich trennen, aus einander gehen. — L. *juokatet*.
- joukst̃it*; l. *jū^ukst̃it*.
- jōuje*, plur. *jouj'* U. (sk.) fehér rénszarvas | ein weisses renntier. — L. *jeuje* albus, *jeuje pāco* reno albus.
- joutadet* F. megöntözni | begiessen. — sv. *gjuta*, *jō^oked̃it*; l. *joukoq̃it̃*.
- jō^okot*; l. *jā^aket*; — *jō^okojit* St. id. vb. inch.
- jō^okolīⁱt̃*; l. *jū^ukolīⁱt̃*.
- joktie*; l. *juktie*.
- joktan* J., *joktān* St., *joaktan*, *juoktan* U. (u.) adv. tegnap | gestern. — Lul. *iektu*.
- jokteče* F., *joktse* U. (a.): *j. iehkedn* tegnap este | gestern abend. — v. ö. L. *iktač* hesternus.

- j o k s a t*, *j o k s q m q*; l. *j a k s á t*.
j ō ° k s t ī t St. vb. mom. = *j ā ° k e t*,
j ō n ā U. (sk.) anyai nagybátya | oheim (mutterbruder). — L. *ānoi*,
j ānoi.
j o r d, *j o r d a*, *j ō r t a*, *j ō r ē t a*, *j o q r t a*, plur. *j o r d'*, *j o r t'*, *j ō r ē t'*, *j o q r t'* — l.
j o q r ē t e.
j o r r o t ī t St. megfordítani | umwenden, umkehren (trans.). —
v. ö. *j a r ā k a l i t*.
j ō ä U. (u.) hang, csengés | klang: *p e a l l ā n j.* a csöngő (kolomp)
hangja | ton der schelle.
j ū J., St., *j ū u* St., *j u* F., *j u o* F., St., U. (sk., u.) már | schon. —
Lul. *j u o*.
j u q i k e t, *j u q j ē k a t*; l. *j u o i k e t*.
j u q r ē t e; l. *j o a r ē t e*.
j u e l ē k i e *j u e l ē k i e p*, *j u q l ā k ā n*; l. *j u l k i e*.
j u e l ē t F. eltemetni | begraben (sepelire) — L. *j o u l e t*.
j u o F., St., U. (sk., u.) = *j ū*.
j u ó i k e t, *j u q i k e t*, *j u q j ē k e t*, -*k a t* St., *j ū ö k i'*, *j ū ö j ö k i h* U. (sk.) dalolni |
singen. — L. *j u o i k e t*.
j u o i k s t ī t, *j u o i k s t i t* St. id. vb. dim. — L. *j u o i k e s t e t*.
j u o i k e m a, *j u o i k e m e* St. nom. actionis dalolás | das singen.
j u o h k e l t e St. adv. félre, félre eső, külön | abseits, abgelegen. —
v. ö. L. *j u o k e l e s*.
j ū ö k i', *j ū ö k i e*, *j ū ö k i'* U. (a.) osztani | teilen. — Lul. *j u o h k i e t*.
j ū ö k i e t e t F. elosztani, különválasztani | verteilen, absondern. —
Lul. *j u o k a t i t*.
j u o k o m q U. (a.) ittas | trunken, betrunken.
j u o k t a n; l. *j o k t a n*.
j u h k a, *j u h q J.*, St., *j u h k o* U., F., St., plur. *j u h k'* folyó, patak |
fluss, bach. — *j . p e ā l a* v. *p i e l a* l. *p e ā l a*, *p i e l a*. — Lul. *j o h k o*.
j ū u k e t, *j ū u k q t* F., St., *j ū u h k e t*, *j o u k q t* St., *j ū u k i h*, *j ū k i h* H., U. inni |
trinken (præs. s. 1. *j ū u k a m J.*, *j ū u k o p* St., 2. *j ū u k'*, 3. *j a u k ā J.*,
St.); — *s u q ű u o b j ū u k e t* St. eljegyzést tartani | verlobung halten
(trinken); — *j ū k u m a* H., *j ū u k o m q*, *j ū u k u m q* St. p. præt. — Lul.
j u h k a t.
j ū u k u j i t J., St., *j ū u k o j i t* St., *j o u k u j i t* U. (u.) id., vb. inch; *s u q ű u o b*
j ū u k u j i n St. eljegyzést tartottak (tkp. ittak) | sie hielten eine
verlobung.

jū^ukolī^t, *jō^okolī^t* St. id. vb. mom. — L. *jukkelet*.

jū^ukstijit U. (u.), *jū^ukstit*, *joukstit* St. inni, meginni, elinni | trinken, vertrinken (præs. s. 2. *jū^ukst'*); — *jū^ukstomq* St. p. præt. — L. *jukkestet*.

jū^ukolo^s, *jauka^oos* U. (a.) iszákos | trinker, der gerne trinkt. — L. *jukkales*.

jū^ukuje^{jā} U. (a.) p. præs., ivó | trinker. — Lul. *jukkie*, L. *jukkeje*.

jū^ukumās U. (a.) ital | getränk. — L. *jukkemas*.

jū^ukolo^tahkšⁿ, *-tahkšⁿ* U. (a.) ittas, részeg | betrunken.

jukte, *juktie* J., St., *joktie* St., *juztie* U. (m.) mivel, mert, mint-hogy | weil, da; mikor | als U. (m.); hogy, úgy hogy | dass, so dass, damit U. (m., sk.), F.; — *jukt* St.: *jukt-ičcin tohkš'* mivel nem birtak | weil sie nicht konnten. — Lul. *juht*, *juhte*; L. *jukte*.

juktietet St. levágni, leölni (rénszarvast) | schlachten (ein renntier).

juktiesī^t St. id.

juktietemesē, plur. *juktietemes'* St. leölni, levágni való (*j. pū^uce*) | zum abschlachten bestimmt: *j. pū^uce* ein schlachtrenntier.

jukñq, plur. *jukñh* U. (a., u.) vörös áfonya | rote heidelbeere, preiselbeere. — L. *jogna*.

juhtet F., St., *juhtih* H., U., *juhti'*, *juhtih* U. (a., u.), *jühti'*, *jühtih*, *jühti'* U. (sk., u., a.), *jahti'* U. (a.) költözni, költözködni, elmenni, vándorolni, haladni | weiter ziehen, weiter gehen, herumgehen, wandern, fahren (præs. s. 1. *jahtam* J., *jāhtāp* St., 3. *jahta* J., *jāhtā* St.; plur. 1. *juhtu'* U., H., *juhtepie* St., F.; — *juhtien* St. ger. (*skihpe poqtā juhtien* dass schiff kommt fahrend); — *juhtiemienie* J. ger.; — *jahtoma* J., *jāhtomq*, *jāhtomq*, *jahtumq* St. p. præt. — *juhtet oqjēvāčum^us takkān* St. a legfőbb törvényszékig apellálni | zum obersten gericht apelliren. — *čičē jāpie'* *juhtiej-jen* F. hét esztendő múlt el | sieben jahre verflossen. — Lul. *johtiet*, *johttiet*. — v. ö. *jahtajī^t*.

juhtelī^t St. id. vb. frequ. (præs. plur. 3. *juhtql'*). — L. *jättelet*.

juhtie, *juztie* U. (m.) = *jukte*.

juhtietī^t St. vb. caus., elszállítani, elvinni (más helyre) | wegtragen, wegschaffen (anderswohin). — negat. 2. *ih...juhtet'*; — *juhtietomma* p. præt. — L. *jättetet* promovere.

juhtās U. (u.), *juhtos* U. (a.) vadállat | raubtier. — Lul. *jutuos*.

jutule, *jūtule*, *juttule*, plur. *jutul'* St. óriás | riese, — R. *jutul*, *jutul* ördög | teufel.

jus F. ha | wenn; — 1. *jis*.

Jūnesqka: *J. iehkete* St. szent Iván (János) éjjel (jun. 24.) | mittsommernacht. — R. *San Hans natt*.

jūñuna dī't H. villámlani | blitzen (præs. s. 3. *jūñuneda* villámlik | es blitzt). — sv. *ljunga*.

jupmele St., *jupmele*, *jüpmele* F., *jupmäle jüpmäle, jipmäle, jipmele* U. (sk.), *jipmale* U. (a.), plur. *jupmel'* etc. isten | gott. — Lul. *jupm'äl*.

jūra, *jüre*, *jüre* U., H., *jüöre jüwöre* U. (sk.), plur. *jür'*, *jür'*, *jüör'* *jüwör'* állat | tier; — *vilje* j. vadállat | raubtier. — sv. *djur*.

jurpu F., *jüröpq* U. (a.) gömbölyű | rund. — Lul. *joröpo*.

jū'le, plur. *jū'l'* St. kerék | rad; — *jū'le sohko krāsie*; 1. *krāsie*. — sv. *hjul*.

julkie, *julēkie*, *jūlēkie*, *juelēkie*, St., *julkie*, *jul'ke* F., St. (t.) (allat. s. *julāqkän* St.); — 1. *jilkie*.

julkī' U. (sk.) illeni | passen (præs. s. 1. *julkam*, 2. *julk'*, 3. *julkuq*) — *julkijitan* U. (sk.) id., vb. inch.

jullier tī't, *jüllörtīt* St. gördíteni, hengeríteni | wälzen; — *julliertamma* p. præt. — Lul. *jolliertit*.

jullu U. (sk.) magas | hoch; — 1. *jalla*, *jelle*.

jüōikī', *jüōjōkih*; 1. *juōiket*.

jüōkī'; 1. *jüōkī'*

jühtī', *jühtih*; 1. *juhtet*.

jüpmäle, *jüpmele*; 1. *jupmele*.

jüwöre; 1. *jūra*.

ča, *čā* F.: *tlje ča recte* = *tlj-eča*, *tlje ečā*; *pqrq ča* = *pqr-qča* = *pqrq ača*; *satna čā* = *satn-ačā* = *satna ačā* (item -čum, recte ačum: *monna čum* = *monn-ačum* = *monna ačum*); 1. *ača*.

čajěvā U. (u.), *čajjěvā* U. (u., a.), *čajjōva* H., *čejjěvā* U. (u.) has | bauch. — v. ö. *čoijjā*. — Lul. *čogjěvie*.

čajěvuis U. (u.) hasas | bäuchig. — L. *čāivajes*.

čquhkuo St. nagy darab sajt, egész sajt | käseklumpen.

čquhku tīt, *čouhku tīt* St. sajtot csinálni | käse bereiten; — *čouh-kutuménie* (*mīlkiep*) ger.

čaukstet, čūkstet F. megragadni | greifen, ergreifen. — L. čaukestet.

čauksti U. (m.), čaukstie F. adv. erösen, szorosan | fest. — L. čauk, čaukesikt. [čaučētā].

čaučadīt U. (a.), čaučā'tijit U. (u.) lopni | stehlen (præs. s. 3.

čaur U. (a.) törpe | zwerg. — L. čaur.

čahka H., U. (sk.), čahkā, čghkā F., plur. čahk', čahk' domb, esúcs | hügel, spitze; oajjan č. U. (sk.), H. fejtető | scheitel. — Lul. čohkko.

čahkača, plur. čahkač' F. id, nom. dim. — L. čákkâč.

čahkat H., čahkih U. u.) ūlni | sitzen (dual. 1. čghkān F.); — čahkān F. ger. ūlve | sitzend. — (Usitatus: čahkašet.)

čahkašet, čahkašit, čahkašit H., U. (u., a.), čahkašit' H., čahkašit, čahkāsīt, čahkāsīt U. (sk., u., ov., tr.), F., St. ūlni | sitzen (præs. s. 1. čahksam H., čahksup St., 2. čahks' U. (ov.), čahkas' U. (u.), čaks' U. (u.), čahks' St., 3. čghkqsa F., čahksa U. (a.), čahkse St.; duál. 1. čahks'ēn v. čghkās'ēn F.); — čahkašimienie U. (sk.), čahksēmienie U. (tr.), čahksēmene, čahksēminnie St. ger.; — čahkasamma H., čahkāsēma U. (sk.), čahkāsēmma St. p. præt. — Lul. čohkkahet.

čahkānet, čahkanit U. (a.) leūlni | sich setzen; — pu^olovoje č. letérdelni (tkp. terdre ūlni) | niederknien. — v. ö. čihkenīt.

čahkalķih U. (a.) vb. pass., id. (præt. s. 3. čahkalķējā leültette-tett | sie wurde niedergesetzt).

čahkane, plur. čahkan' U. (u.), čghkūine, plur. čghkuin' F., čghkqra F., čghkqr U. (u.), F., plur. čghkqr' hegy, hegyesúcs | berg, berggipfel; — pirji-čghkqra F. hegyesúcs. — v. ö. čahka.

čākanīt St. fērnī, befērnī | platz, raum haben (iččij ānīe čākene' qksn čirra nem fērt be az ajtón | er hatte keinen platz durch die tür [herein zu kommen]. — v. ö. L. čakanet.

čghkqrq, čghkqr; l. čahkane.

čāki'; l. cāki'.

čahki' U. (sk., a.), čahki^e, čahkie U. (a.) fēsūlni | kämmen; gyaratni, gerebenezni fűvet a lapp lábbeli számára | hecheln, aushecheln, krempeln (gras für das lappische schuhwerk). — L. čákkot.

čahkama U. (sk.) fēsū; gereben | kamm; hechel, krempel. — L. čákkom.

č a k k i' U. (sk.); l. *cakkih*.

č q k č q F., *čakče* J., St., *čakče*, *čakče* H., plur. *čakč'* ősz | herbst. — Lul. *čakča*.

č a k č e ħ a J., St. adv. ősszel | im herbst. — L. *čakček*.

č q k r e t F. fájdalmat érezni, elviselni | schmerz fühlen, ertragen. *č ā g ñ e t*; l. *čāñat*.

č ā j a n ē t F., *čājanit* U. (sk.), St., *čājānit* St. eltévedni | sich verirren, fehl gehen; — *čājānumma* St. p. præt. *čādđānet*.

č a j ā k u w i h, *čajekowih* U. (sk.) vb. pass., engedni a csábításnak, magát elesébbíttatni, elesébulni | sich verführen, verleiten lassen. — v. ö. *čājanēt*; L. *čajetet* seducere.

č ā c i e U., F., St., *čācie* U. (sk., a.), *čāc'e*, *čācie*, U., F., *čāc'e*, *čācie* H., U. (sk., a.), *cācie* U. (a., u.), víz | wasser; lé | saft St.; — *aprie-čācie* U. (a.) esővíz, esőlé | regenwasser; — *č.-kukšie*, *č.-jaurie*, *č.-trahpa*, *č.-suona*, *č.-pāroh*, *č.-prutnie*, *č.-lattie*; l. *kukšie*, *jaurie*, *trahpa*, *suona*, *pāroh*, *prutnie*, *lattie*. — Lul. *čāchie*.

č a č ē ā n; l. *čičcie*.

č a ṭ a m a d ī t, *čaṭamudī't* H. alábukni, alámerülni | untertauchen. — v. ö. *čarnestallī't*, *čammadit*.

č ā s m q k a U. (u.), *časmqk* F., plur. *časmqk*, *čāsmak'* fakadék, keléske, bibircsók | hitzblatter, hitzbläschen. — L. *časme*.

č ā ñ a t F., *čāñet*, *čāgñet* St., *čāñih* U. (sk.) belépni, bemenni, bebujni, bemászni | eintreten, hineingehn, hineinkriechen; — *olōks-čāñet* St. kilépni, kibújni | hinaustreten, hinauskiechen (imper. s. 2. *čāñ'*) — Lul. *čākñat*, *čāgñat*.

č ā ñ a j i t U. (sk.) id. vb. inch.

č ā p p i e U. (sk.), *čappies* U., F., *čāppies* U. (u., a.), St. *čāpies* U. (u., a.) szép | schön; — comp. *čappepa* F., *čappepa*, plur. *čāppep'* St., *čāppiesappa* U. (a.); — *čāppies-lakan* U. (u.), *čāppies-likkū* U. (sk.) adv. szépen | schön. — Lul. *čāppa*, L. *čabbe*, *čabbes*.

č ā p o r o l l e t St. vb. frequ. szorítani, nyomkodni | drücken, pressen. — Lul. *čābārit*

č a m m a, *čammā*, plur. *čammah*, *čammh* U. (sk.) női szeméremtest | weibliche scham.

č a m m a d i t, *čammeṭī't* U. (a.) alábukni, alámerülni | untertauchen. — v. ö. *čaṭamadī't*.

č a r ā k a U. (sk.), *čarrāka* U. (sk., tr., m.), *čarrāka* U. (m.), *čqrrāka*

- F., čarrākā U. (sk.), čarrāki St., čarākā F., čarrākā U. (sk., tr.), čärrēka U. (sk.), čerākā F., čerēkq, čerēkā, čerrēka, čerrēkā, čerēko U. (a.), čerrēkā, čerrēke U. (u.), čirēke U. (a.), čirrēkā U. (tr.), čirrēka, čirrēkā U. (a.), čirrēke, čirrēki, čirki H. adv. igen, nagyon, erősen | sehr, stark, fest; — comp. čarrākepi, čarrēkepi St., čärrēkebā U. (sk.), čirrēkeba U. (tr.) adv. erősebben, jobban, inkább | mehr; — sup. čirēkemus U. (a.) adj. (č. ábrien a legnagyobb, legerősebb esőben | im heftigsten regen); — čarrkumust U. (m.) adv. leginkább | am meisten. — Lul. čorōko.
- č a r n e s t a l l i t, čarrnestallit St. alábukni, alámerfűlni | untertauchen. — v. ö. čatamadit, čammadit.
- č a ~ ā m q, plur. čaram' U. (sk., u.), čärrāmu^a F. ököl | faust. — L. čārbm, čārbmā.
- č a r r a H., čärra U. (a.) taliga kocsí | karren, wagen. — sv. kārra.
- č ā l e t F., čällēt St., čālih U. (a., u.) írni | schreiben (præt. s. 1. čēlip etc. St.); — čāllumq St. p. præt. — Lul. čālliet.
- č ā l i e s t i t, čālliestit St. fölhasítani, fölvágni | aufschlitzen, aufschneiden; — čāleste rākiep lyukat vág | er haut ein loch; — čāliestummq p. præt. — L. čālestet. — v. ö. čālet.
- č ā l e m a, plur. čālem' U. (a.) írás | das schreiben. — L. čālem.
- č ā l o g a, plur. čālog' U. (u.) írat; levél | schrift; brief. — Lul. čāluk.
- č a l ā k a t i t U. (sk.) vb. frequ. köpni, leköpni. — L. čālgetet.
- č a l ě m i e, čālāmān; l. čälěmie.
- č ä a r i h, čäarāminā; l. čierot.
- č ä i n ā, čīnā U. (sk.) adv. bizony, ugyan | fürwahr, wahrlich, wirklich.
- č ä k k i e U. (sk.); l. čākkie.
- č ā h t', l. čiehtet.
- č ä s s k i e St. menyét | hermelin. — L. časke.
- č ā p s, čāhps, čāhps; l. čēps.
- č ā r ē k a, čärre; l. čēre, čēreka.
- č ä r r ē k e b ā; l. čarāka.
- č ä r r i h; l. čierot.
- č ā l ě m i e J., St., čälěmie F., čälěmie St., szem | auge (allat. s. čālāmān J., St., allat. plur. čēlěmite, čēlěmite, čēlěmete, čēlěmite St.); — č. -peli; l. pelie; čälěmien harmie; l. harmie. — Lul. čälěmie.
- č ā l ě m e t s F., St. vak | blind. — Lul. čālmietēs.

čälěmietučče, -tučče St. id.

čälěmiehtimie F. vakság | blindheit. — L. *čalmetebme*, *čalmeteme cæcus*.

čeahhtā; l. *čiehtet*.

čeanādī't, *čeanādit* U. (sk.), H., *čeanarit* H., *čianadit* U. (a.) megkeresni, megérdemelni U. (sk.), H.; alkalmasnak lenni U. (a.) | verdienen U. (sk.), H.; taugen U. (a.); — *čeanādama* p. præt. — sv. *tjena*.

čeanara F., U. (m.) *čeanara* U. (m.), *čėanara* H., *č'enara* F., plur. *čėanar'*, *č'enār^s* F., *čėanar'* H., *čeanara'* U. (m.) szolgál | diener. — L. *čėnar* (sv. *tjenare*).

čėapah U. (a.) nyak | hals; — v. ö. *čiapoka*.

čėahpā; l. *čuohtat*.

čėarih, *čėarān*, *čėarāmienie*; l. *čierot*.

čėāht'; l. *čiehtet*.

čėānara; l. *čėanara*.

čėjjěvā; l. *čajěvā*.

čėⁱčė, *čėⁱč*, *čėⁱčede*; l. *čičė*.

čėⁱp s, *čėⁱp es*; l. *čėps*.

čėjělusa, plur. id. v. *čėjělus'* U. (u.) hórakás | schneeball. — L. *čäit*.

čėulahka, *čė^wulahka*, plur. *čėulahk'*, *čė^wulahk'* U. (sk.) kevély, büszke | stolz. — L. *čäulak*.

čėč, *čėčėte*; l. *čičė*.

čėččān, *čėččėpa*; l. *čiččie*, *čiččėba*.

čėps F., U. (u.), *čė^eps* H., F., *čėⁱps*, *čėⁱp es* U. (m.), *čāps* St., *čāhps* St., U. (sk.), *čāhps* St., U. (u.) fekete | schwarz; — v. ö. *čōhpok*.

čėrākā, *čėrėka*, *čėrėkā*, *čėrrėka*, *čėrrėkā*, *čėrrekā*; l. *čarāka*.

čėre, *čėrre* St., *čėrėka* J., St., *čėrk*, *čėrka* H., *čėrėka* St., plur. *čėrek'*, *čėrk'*, *čėrėk'* asszony, feleség | weib, frau. — sv. *käring*.

čėrra, *čėrr*, *čėrra*, *čėrre*, *čėrre*; l. *čirra*.

čėrra, *čėrra* U. (m.), *čėrra* F., St., *čėrrā*, *čirra* St., plur. *čėrr*, *čėrr'*, *čirr'*; *čitte*, plur. *čitt'* H. szén; parázs | kohle; — *tallo-č*. F. parázs | glühende kohle; — *č-poqltije* St.; l. *poqltije*. — L. *čadd*.

čėrrečė, plur. *čėrreč'* St. id. nom. dim.

čėrrmaka U. (sk.) másodéves rėnűsző | zweitjährige renntierkuh. — L. *čėrbmak*.

čėlip, *čėli*; l. *čālet*.

čēle mite, čēlēmite; l. čälēmie.

čēlleste, čēlleste St. adv. gyorsan, hamar | schnell.

čiákčā; l. čiāčkīh.

čīarot; l. čierot.

čiāčkīh U. (sk.) rugni, tiporni | mit dem fusse stossen, treten
(præs. s. 3. čiāčča). — L. čäkčēt.

čiāčkēstit, -stī' U. (sk.) id., vb. pass.

čiāhta U. (sk.), čiehta F. sūrū | dicht.

čiāhtih, čiāhtomq; l. čiehtet.

čiānadit; l. čeanādīt.

čiāpoka, čiāpha St., čīapka F. čīapzka U. (u.), plur. čiāpok' nyak |
hals. — Lul. čiepiet.

čiāvohitet, čiāvo'tet F. ellopódzni | sich wegschleichen.

čīārih, čiārut; l. čierot.

čīārajēt F. siratni, megsiratni | beweinen. [kiārvq.

čiārövu: č. šisnie U. (sk.) részeg | betrunken, berauscht. — v. ö.

čiārri; l. čarra.

čieikī', čieikī'; l. čuoikqt.

čieutenē, plur. čieuten', čiuden', čiudn' H. kulcs | schlüssel. —
L. čāuten.

čieulādīt St. (t.), čīaulādīt St. fölbillenteni, fölfordítani, ki-
billenteni | umstürzen, umwerfen. — L. čuolotet obliquare.

čiekēt F. elrejteni | verbergen. — Lul. čiehkiet.

čiekatīt, čiekātīt, čieketit St. elbújni | sich verbergen; — čieke-
tommq St. p. præt. — L. čūketet.

čiekot F. adv. elbujva | versteckt.

čīēhčare, plur. čīēhčar' U. (sk.) kis ujj | der kleine finger; —
čīēhčaren iētne U. (sk.) gyűrűs ujj (tkp. a kis ujj anyja) | gold-
finger (eig. mutter des kleinen fingers). — L. čēčer.

čīēča, čīēče, čīēče; l. čīče.

čīēčata F., čīēčete St., čēčede, čēčete U. (sn.) hetedik | der siebente;
— čēčetn aik'en U. (m.) hetedszer | das siebente mal. — Lul.
kiehčāt.

čīecie St., čiecie U. (sk., a.), čieče U. (sk.) fiatalabb atyai nagy-
bátya | jüngerer vatersbruder. — v. ö. jiek, jieke. — L. čece.

čiečielit, čiečelit; l. čuočēlīt.

čietäre, čietere, plur. čietar' St. őrző, pásztor | hüter, hirt. —
v. ö. čītēt.

chiehta; l. *ciähta*.

chiehtet, *chiehtet* F., *chiehti'*, *chiehti'* U. H., *chiehti'* U. (sn.), *ciähii'* U. (sk., tr., u. a.) kelleni | müssen (præs. s. 1. *chiehtam*, 2. *chieht* H. U., *ciet'* U. (a.), *ciäht*, *ciäht'* U. (sk.), 3. *chiehta*, *chiehtā* J., *ciähtā* U. (sk., u.)); — *chiehtama*, *ciähtomq* U. (sk.) p. præt.

ciénara, plur. *ciénārē*, *ciénārē* F.; l. *ceanara*.

ciennene, plur. *ciennē*, *ciennē* St. kis tó, kisebb mocsár | kleiner see, kleiner sumpf. — R. *tjänn*, *tjenn*, *tjárn*.

cienneneče, *ciennace*, plur. *-nac'*, *-neč'* St. id. nom. dim.

chiehpā; l. *ciuhpāt*.

chiehpies St. ügyes | geschickt. — Lul. *cieppie*.

ciewosettet, *ciēwāsettēt* St. vālni vmivē | etwas werden (præs. s. 3. *ciēwāšattā*).

ciera, *ciērg*, *ciēre*, *cierra* St. kedves | lieb. — sv. *kär*.

cierastīt St. kedveskedni, hízelegni (?); megkérni, sírva kérni (?) | schmeicheln, liebkosen (?), bitten, weinend bitten (?).

cierot St., F., *cierut*, *ciärut*, *ciärot* St., *ciärih*, *ciärih* H., *ciari'*, *ciäri'* U. (sk.), *ciäri'* U. (tr.) sirni | weinen (præs. s. 1. *ciaram* U. (sk.), *cierup* St., 2. *ciarah* U. (sk.), *ciēruo'* St., 3. *ciörö*, *ciörre* U. (sk.), *ciöre* St.; — *ciāran* U. (tr.) ger.; *ciarāmienie*, *ciarāminā* U. (sk.) ger.; *ciēruman* St. ger. (akte *pēci ciēruman* egy sírva maradt vissza | eine blieb weinend zurück). — v. ö. *ciörö-jēt*, *ciöröstallet*. — Lul. *cierruot*.

cielkot U. (a.) világos, fényes | hell, licht. — L. *čälget* purus.

ciuden', *ciudn'*; l. *ciēutene*. [kikare.]

ciēhkqarte, plur. *ciēhkqrth* St. táveső | gucker, fernrohr. — sv.

cihketet F. ültetni | setzen; *cihketīt*, *cihkedit*, St. leülni | sich setzen (præs. s. 2. *cihket'*); — *cihketema* F. p. præt. — Lul. *cihkketit*.

cihkstet, *cihkstēt* St. leülni | sich setzen.

cihkenīt U. (sk., a.), *cihkenit*, *cihkānit* U. (sk.), *cihkinīt* H. id. — v. ö. *cihkanet*.

ciče J., St., *ciče* U. (m.), St., *ciče* St., *ciče* H., U. (m., sn.), *ciče* H., *ciče* St., *cičē* F., *ciče* F., St., *ciče* St., *cič* H., *ciče* U. (sn.), *cičē*, *ciče* H. hét | sieben; — *luhkie* v. *luhki* č. = 17. — Lul. *kiähča*, L. *čēča*.

cičes St., *cičēs* F., *cičēs* U. (sn.) heten | siebene, sieben zusammen. — Lul. *kiečas*; L. *čēčes*.

čiččie J., St., čičče U. (sn.), čičč^{ie} F., čiččie St. anya | mutter (allat. s. čēčān, čēčān F., St., čacčān F.) — B. čičče.

čiččeba U. (a.), St., čēčēpa St. id.

čiččelīt, čičelīt, čičelit; l. čuoččelīt.

čīⁱtet St. legeltetni, šrizni | hüten, weiden lassen (præs. s. 2. čīt'). — Lul. čiettit.

čih^{te}dīt U. (sk.) beleszorúlni | sich hineinzwängen.

čitt H. pp. által, keresztűl | durch. = cirra.

čitt^e, plur. čitt' H. szén | kohle; tūllu-č. parázs | glühende kohle; — l. čerra.

čín, žín H., č. kuh úgy mint, épen mint | so wie, gleich wie.

čīⁱnä; l. čāinā.

čirīke, čirrēkā, čirrēka, čirrēke, čirrēki, čirki, čirrēkeba, čirēke-mus; l. čarāka.

čirra U., F., St., čirā U. (a.), St., čerra, čerre, čerre St., čerr U. (sk.), čitt H. pp. át, által, keresztűl | durch. — Lul. čatā.

čirra, plur. čirr'; l. čerra.

čilčēmete, čilēmite; l. čälēmie.

čoaivā = čajēvā, čoaja (č. kuāprt'; l. kuāprt'it).

čoa^hkā U. (sk.) óra | uhr.

čoák^ket, čoákkⁱt, čuákkⁱt St., čokket F. gyűjteni, szedni, össze-szedni | sammeln (præt. s. 1. čoákkip, čuákkip v. č^oökkip St. stb.); — čokkiemienie F. ger.; — čuákkomq St. p. præt. — Lul. čoákkiet, čoggiet.

čoákkčīt St. megfogni, megragadni | greifen, festnehmen an-packen (præs. s. 2. čoákkč'); — čoákkēmq p. præt.

čoaja U. (ov.), čoajjie, čuajjie St., čoaivā U. (sk.) has, gyomor | bauch, magen. — l. čoiije, čajēvā.

čo^oččat F., čoqččih, čoqččih; čoaččamienie; čoqčajē, čo^oččaje; l. čuoččat.

čoaččah^ttīt; čoaččahtamma; l. čuoččuoh^ttīt.

čoqckeme, čo^ockeme F., čuockemq, čuockeme, čočkeme U. (a.), čoqskemq, St., plur. čoqckem', čuockem', čoqskem' hideg, hidegség | kalt, kälte. — Lul. čoqsskiem.

čognkān, čuqnkān St., čuónkan U. (a.) adv. (cas. illat.) össze | zusammen (tatnā'... čuónkan talovujētn U. (a.) ti ketten össze-jöttök | ihr beide kommet zusammen); — aktⁿ čognkān St. egy rakásra | in einen haufen. — v. ö. Lul. čoqhkkai, čohkkahi.

- č o q n k s n e*, *č onksne* U. (a.), *čuönksn* U. (sk.) adv. együtt | beisammen (*mejja'* č wir sind beisammen). — v. ö. Lul. *čoghkin*.
č o q n k a n ĩ t, *č onkanĩt*, *č onkenĩt*, J., St., *č o nkanĩt* H., *čuonkanĩt* St., *č onkanĩt* U. (a.) összejönni, összegyűlni | zusammenkommen, sich versammeln (præs. plur. 3. *č onkan'* J., St., *č onkan'*, *č onkun'* U. (a.)), — *č onkanamma*, *č onkanommq*, *čuonkanommq* St. p. præt. — Lul. *čoghkanet*.
č o a m a t e s a, plur. *č oamats* U. (a.) szűgy, szegy | bug, vorderteil (an tieren). — L. *čamotes*.
č o q r v i e H., U., *č ogrėvie* U. (a.), *č o r v i e* U. (sk.), F., *č orvie* U. (u.) szarv | horn; — kürt U. (a.). — Lul. *čogrvie*.
č o q r v u i h, *č ogrvuot*; l. *č ugrėvut*.
č o g l i e, *čuolie* U. (a., u.) bél | darm. — Lul. *čogllie*.
č o g l l i h, *č oalājit* U. (u.) a beleket, belsőrészeket kiszedni | die gedärme, eingeweide herausnehmen, ausweiden — L. *čālet*.
č o i j j e, *č oijj'e* J., *č uojj'e* U. (u.), *č oijjā* U. (a.) has | bauch; — *mālie-č oijj'e* F. rénszarvas gyomra megtöltve aludt vérrel | renntiermagen mit gestocktem renntierblut gefüllt. — Lul. *č oajėvie*. — v. ö. *č oaja*, *č ajėvā*.
č o u h k u t ĩ t, *č ouhkutumėn'e*; l. *č uqhkuĩt*.
č o k k e t, *č okkiemienie*; l. *č oākket*.
č o k k o m q: *kuelie-č*. U. (sk.) halfogás | fischfang. — L. *č āggem* collectio.
č o k s t i t U. (ov.) megfogni, megragadni | greifen, festnehmen, anpacken. — l. *č oqkčĩt*.
č ō č k a U. (sk., u.) mutató ujj | zeigefinger.
č o č a j ē, *č očča*, *č očče*; l. *č uoččat*.
č ō č k e m e; l. *č oackeme*.
č ō č k i e m i h č i h U. (a.) vb. inch. elkezdeni hideg lenni | beginnen kalt zu werden (præs. s. 3. *č ō č k i e m a h č ā*).
č o n k a n, *č onkun'*; l. *č onkanĩt*.
č ō n k s n, *č onksne* adv.; l. *č onksne*.
č o h p q, plur. *č ohp'*; l. *č uhpā*.
č ō h p o k a St., *č ohpok* H., plur. *č ohpok'* St. fekete | schwarz; — *č ohpokup* *tarejet*; l. *tarejet*. — l. *č ehps*.
č o p t e t ĩ t U. (m.) megházasodni | sich vermählen.
č o v u s t e t F. rabolni, elrabolni, kirabolni | rauben, berauben. — v. ö. *č uuvq* tolvaj.

čorvustuowet F. id., vb. pass.

čompa, čompa U. (sk.), čumpq U. (sk., u.), plur. čomp', čomp', čump' U. (sk.), čumphq U. (u.) csapat, falka | haufe, schaar: — čomp po čomp v. čuompi-čuompi U. (sk.) adv. csapatonkint | haufenweise, schaaarenweise.

čorōma, čorrōma, čorōma, čorma U. (sk.) esztendőš rénszarvas üsző | einjähriges renntierkalb (weiblich). — v. ö. čerrmaka.

čorvie; l. čogrvie.

čorōvo, čorvo, čorvoma; l. čugrövut.

čorrokha U. (sn.) kövér | fett.

čō⁹le; l. čū⁹le.

čolōkotet F. kicsufolni, kigunyolni | bespotten, verspotten, verhöhnen. — L. čālgetet; — v. ö. čalākatit.

čōčkkip, čōčki; l. čōčket.

čōčče, čōčče; l. čuoččet.

čōččetet, čōččetet, čōččetet F., čōčtit, čōčtit^t U. (sk., a.) állni (vhová), megállni, fölállni | sich stellen, sich aufstellen, stehen bleiben.

čōcstīt U. (sk.) fölugrani, hirtelen fölállni | aufspringen, sich schnell aufrichten.

čōnkit, čōnkit St., čōnki⁹ H., čuōnkih U. (u.), čūnki⁹ U. (a.) össze-szedni, összegyűjteni | sammeln; — szerezni | verdienen H.; — čōnkim, čōnkima H., čōnkemq, čōnkiemq St., čūnkūma U. (a.) p. præt. — čōnkijit St. id. — v. ö. čogŋkŋit.

čōnkitet F. vb. frequ., id.; — vb. caus. összegyűjtetni, össze-szedetni | sammeln lassen. — L. čāggetet.

čōre; l. čōre.

čōre, čōrō, čōrō, čōrre; l. čierot.

čōrostallet, čōrostallet St. vb. frequ. sírni | weinen.

čōrōjīt St. id., vb. inch.

čōrvet F.; l. čugrövut.

čūakie, čūakie U. (sk.) síma jégkéreg a földön (mely alól a rén-szarvas nem tudja a zuzmót fölkaparni) | eiskruste auf der erde. — L. čuoke.

čūčkket, čūčkkomq; l. čōčket.

čūqjje; l. čoaja.

čūŋnkān; l. čogŋkān.

čūqhpāt; čūqhpādestet, čūqhpādestomq; l. čuohpat.

čūgrövut, čugrvut, č⁹orāvot, čogrvot St., čogrvuih U. (sk., u.)

- çoqrβuih* U. (u.), *çorvet*, *çörvet* F. kiáltani, hívni | schreien, rufen (præs. s. 1. *çuqrvuop* St., 3. *çoróvo* St., U. (sk.), *çorvō* U. (a.), *çorvo*, *çóqrvo*, *çóqróβq* U. (u.); — plur. *çorvope* F.); — *çoróvuma* St., *çorvoma* F. p. præt.; — *çoqrvojiet* St., *çorvojiet* F. (*çorvojápie jupmelem* F. wir rufen Gott an) id., vb. inch. — Lul. *çuoróvuot. çūetie*; l. *çuotie*.
- çuik* U. (sk.), *çuõika* U. (u.), *çüjǰōkā* F., plur. *çuik'* U. (sk.), *çuõik'* U. (u.) légy | fliege; *kōta-ç.* U. (sk.) közönséges légy, sátorbeli légy | gewöhnliche fliege; — *kittien ç.* bögöly | bremse. — Lul. *çuojēhka* culex.
- çuoikqt*, *çuojēkat* St., *çuóikih*, *çuóihki'*, *çuóikih*, *çuóiki'* U. (a.) *çuóikih* U. (sk.), *çuóiki'*, *çiéiki'*, *çiéikih* H. hótalpon futni | auf schneeschuhen laufen; — futni | laufen H. — *çiéika*, *çiéika* H., *çu'jēken* St. ger. futva | laufend; — *çuojēkomq* St. p. præt. — Lul. *çuējēkāt*.
- çuoukqt*, *çuouket*, *çuowqket*, *çū'ket* St. világítani fényleni | leuchten (præs. s. 3. *çuowqkā*; præt. s. 3. *çū'ki*). — Lul. *çuoukat*.
- çuoukse*, plur. *çuouks'* St. világosság, fény | licht (lux). — Lul. *çuoukas*.
- çuokih*, *çuokih* U. (a.) elrejteni, eltítkolni | verbergen, verheimlichen; — *çuokomq*, *çuokomq* U. (a.) p. præt. — v. ö. *çieket*.
- çuõkçüästt*, *çuõkçüästt* U. (sk.) hajtatni | getrieben werden.
- çuøjih* U. (tr.), *çuõjih* U. (u.) hangzani, szólni | lauten. — Lul. *çuodđat*.
- çuočcat* F., *çuóçcet*, *çuóçcet* St., *çuóççi'*, *çuóççi'*, *çuóççi'*, *çuóççi'* U. (sk., a., u.), *çuóçcat* F., *çuóççi'* H., *çuóççih* U. (sk., u.), *çuóççih*, *çuóççi'* U. (u.) állni | stehen; — támadni keletkezni | entstehen St. (præs. s. 1. *çuóçcam* J., *çuócam* U. (a.); 3. *çuóçca*, *çuóçco*, *çuóçcā*, *çuóçce* U. (a.), *çuóçcā* F., *çuóçce* U. (sk.), *çuóçco* U. (a.), *çuóçce* U. (a.), *çuóçce* U. (u.); — præt. 1. *çuóçčajem* F., *çuóçčajem* U. (u.); 3. *çuóççaje*, *çuóçajē* F., *çuóçajē* U. (u.)); *çuóççuominie* St., *çuóçcamienie*, *çuóçcamienie* H., U. (sk.), *çuóççāmienie* U. (u.), *çuóççemen* U. (sk.) ger.; — *çuóççemq*, *çuóççemq* U. (sk.), *çuóççema*, *çuóççema* U. (u.) p. præt. — Lul. *çuodçuot*.
- çuóçcelit*, *çuóçcelit*, *çuóçcelit*, *çuóçcelit* St., *çuóçelet*, *çuóçcelet* F., *çuóçcelit*, *çuóçcelit* U. (sk., u., ov.), St. (t.), *çiécelit*, *çiécelit*, *çiéçelit* U. (u.), *çiécelit*, *çiéçelit*, *çiéçelit* U. (a.) fölkelni; támadni, keletkezni | aufstehen; entstehen (præs. s. 1. *çuóççelam* U. (sk.),

- čiečelam U. (u.), čičelam, čiččelam U. (a.), 2. čüöččel' U. (sk.)
 čüöččel, čiečel' U. (u.), čiččel', U. (a.) stb.); — *pieje pejjese čiččelā*
v. čiččelemienie U. (a.) a *nap fölkel* | die sonne geht auf; —
 čüöččelama U. (sk.) p. præt. — Lul. čuodčielet.
- č u ó č č u o h t ī t St., čoaččahtīt U. (sk.) vminek élén lenni, igazgatni,
 kormányozni | vorstehen, verwalten, regieren: — čoaččahtamma
 U. (sk.) p. præt. — Lul. čuodčuoṣtit.
- č u ó č č t ī t, čuočtīt St. allni | sich stellen (præs. s. 2. čuoččt') —
tikkie čuočtī törvényülés lett | es wurde eine gerichtssitzung. —
 čuoččtemmq p. præt. — L. čöččtet.
- č u o c k e m e, cuockemq; l. čogckema.
- č u o t i e, čuotie, čuetie, čū^utie St. száz | hundert. — Lul. čuohtie.
- č u č s k t a l l i h, čušktallih U. (sk.) ugrándozni, ficzkándozni (állá-
 tokról) | herumspringen, sprünge machen (von tieren). — L.
 čuoskot.
- č u o n e k', čuonk' U. (a.), čuonek' U. (u.) villám | blitz; — č. *kahči'*
villámlik (tkp. villámok esnek) | es blitzt (eig. blitze fallen). —
 L. čuona, čuonak scintilla.
- č u ó n k a n; l. čognkän.
- č u o n k a n ī t, čuonkanommq; l. čognkanīt.
- č u o h p q t F., St., čuohpot St., čuohpi' H., U. (a.), čuohpih, čüchpih,
 čüöhpih U. (sk.), čuohpuj U. (u.), ču^ohpot F., St., čuhpot F. vágni,
 levágni | hauen, schneiden, abhauen, abschneiden (præs. s. 1.
 čüöhpm U. (sk.), čuohpm F., 2. čüchp' U. (a.), čüöh' U. (sk.),
 čuohp' F., St., 3. čeahpā U. (sk., u.), čiehpā U. (tr., u.) čuohpā F.,
 St.); — *uqkerop čuohpot* St. aratni | das feld schneiden; —
 čuohpomienie U. (a.), čuohpominni^e St. ger.; — čuohpumq St. p.
 præt. — Lul. čuohppat.
- č u o h p o j e, ču^ohpoje, ču^ohpoje St. p. præs.; *muora-č. favágó* | holz-
 hauer.
- č u o h p o d i t St., čuöhpedit U. (a.) vb. frequ. = čuohpqt. — Lul.
 čuohpatet.
- č u o p q d e s t e t, čuohpoṣtestet St. id.; — čuohpqdestomq, čuohpodas-
 tomq p. præt.
- č u o h p o g o q t e t, -gō^otet St. vb. inch. id. — L. čuoppegätet.
- č u o p s t e t, čuohpstet F., čuopstīt, čuohpstīt, čuohpstīt, ču^ohpsīt
 St., čuohpsīt, čuohpsīt U. (sk.) id. vb. mom. — čuohpstommq
 St. p. præt. — L. čuoppestet.

čuowqket, *čuowqkā*; l. *čuoukat*.

čuovoret F., St., *čuóvorì* U. (a.) kelleni | müssen (præs. s. 2. (*čuovor'*); — *čuovoroma* p. præt. — L. *čuovoret*, *čovoret*.

čuomot F., *čuomih* U. (u.) kívánni, kérni | begehren, wünschen (præs. s. 2. *čuom'* U. (u.), F., *uomo'* F.).

čuomotes, *čuomotumie*, *-tümie* F. kívánság | Wunsch, das begehren.

čuompi-čuompi; l. *compa*.

čuorǻvot; l. *čuorǻvut*.

čuolie; l. *čoglie*.

čuoltet F. külön választani, elkülöníteni, elválasztani | abscheiden, absondern, abtrennen. — Lul. *čuolltiet*.

čuõika, plur. *čuõik'*; l. *čũik*.

čuõikĩ; l. *čuõik̃t*.

čuõčèà, *čuõčèema*, *čuõčèemq*, l. *čuõčèat*; — *čuõčèelet*; l. *čuõčèelĩt*.

čuõsktullih; l. *čuõsktallih*.

čuõnkih; l. *čõnkit*.

čuõnkšn; l. *čõqnsne*.

čuõhpedit; l. *čuõhpodit*.

čũk U. (sk.) madárfiók | junger vogel. — Lul. *čũk*, *čĩžoka*.

čũket; l. *čuoukat*.

čuhktasse U. (sk.) éhség | hunger (*mānā'* *čuhktasn jāmāma* a gyermekek éhen haltak | die kinder starben hungers, verhungerten) — L. *čõkkotes* macer.

čuhkteče U. (sk.), *čuhktečèe*, *čũxtačì*, *čũxtačì*, *čũxtačèe* H. éhes | hungrig U. (sk.); — *sovány* | mager H. — L. *čõkkotes*.

čuhktuowĩ, *čuhktũowih*, *čũhktũowih* U. (sk., u.), *čũhktĩowĩ* U. (tr.), *čuhktĩuj* U. (sk.) éhezni, éhes lenni, böjtölni | hungern, hungrig sein, fasten. — v. ö. *čuhkteče*.

čuhks H. *sovány* | mager.

čũkstet F.; l. *čaukstet*.

čũjjetahet F. asszonnyal hálai, teherbe ejteni | beschlafen, schwängern. — v. ö. *čõijje*.

čũxtačì, *čũxtačèe*; l. *čuhkteče*.

čũtĩe; l. *čuotie*.

čũpa, *čũpā* U. (a.), *čõhpq* F., *čũhp* H., plur. *čũhp'*, *čõhp'* sapka | mütze. — L. *čupp*.

čũvũlkā, *čũvũlka*, *čũvũlka* U. (a.), *čũvũlka*, *čũvũlka* U. (sk.), plur.

čūvulk', čūvülk' etc. hegyhát | bergrücken, berggrat. — L. čavélk.
— l. wārie.

čuw w q, plur. čūw' U. (m.), F. gége, torok | gurgel, kehle. —
L. čuv.

čuw w q, plur. čuwuh St. tolvaj | dieb. — sv. tjuť.

čump q, plur. čump'; l. čompa.

čū^ura U. (m., u.), čū^uru U. (m.), plur. čū^ur' farkas wolf. — L. čur.

čū^ule, čō^ole, plur. čū^ule', čō^ole' St. papiruha | priesterkleid.

čū^ulie St. csók | kuss.

čū^ulit St. megcsókolni | küssen.

čū^uliestīt, čū^ulestīt St. id. — čū^uliestumma p. præt. — Lul.
čuliestit.

čū^uakie; l. čū^uakie.

čūjjōkā; l. čūik.

čūōkih; l. čuokih. [blut.

čūōñā U. (u.), čūōñā U. (sk.), plur. čūōñ' embervér | menschen-

čūōhpih; l. čuohpgt.

čūōikī', čūōikih; l. čuoiqat.

čūōkčīāštīt; l. čūōkčiestīt.

čūōjih; l. čuōjih.

čūōččema; l. čuōččat,

čūōččelit, čūōččelit; l. čuōččelet.

čūōphih; l. čuohpgt.

čūhktūowih; l. čuhktuowī'.

čūnkī'; čūnkūma; l. čönkit. (čūnkūma alāmuč' U. (a.) összegyűlt
emberek | versammelte menschen).

čūvulka, čūvülka; l. čūvulka.

čāket F., St., cākit St., cāki', cākij U. (n., a.), čāki' U. (sk.), sāket
St. dugni, bedugni | stecken, hineinstecken; — pū^ucede kjattān
cāket St. a rénszarvasokat az állásba bezárni | die renntiere in
die umzäunung einsperren, eintreiben; — warjā' (kāptie') cāket
ruhát (förlöttöt) rávenni, fölruházni | ein kleid (oberrock) anzie-
hen; — virmie' cāki' U. (u.) hálót ereszteti | netze stellen. —
præt. s. 1. cēkip, 2. cēki' St. etc. — cākemienie, cāk'emienie U.
(a.) ger.; cākama F., U. (u.), cākema St., p. præt. — Lul. cākkiet.

čakket St. = cāket.

čakkət St., cakkī' U. (u.), čakkī' U. (sk.) kiterjeszteti, kifeszíteni,

kipeczkелni | ausstrecken, ausspannen; — *cakkqma* U. (u.) p. præt. — Lul. *cagat*.

cācie; l. *cācie*.

capmet, *cāpmet* F., St., *cāpmi'* U. (u.) ütni, csapni, vágni | schlagen, hauen (præt. s. 1. *cāpmip*, *c'āpmip*, *cēpmip*, 3. *cāpmi*, *c'āpmij*, *cēpmij* St. stb.); — *uksum cāpmi'* U. (u.) az ajtót zörgetni, kopogtatni | an der tür klopfen; — *karnie' cāpmet* St. gabonát csépelni | getreide dreschen. — Lul. *cabmiet*, *cābmiet*.

cāpmiesti't St., *cāpmestet* F., id. vb. mom. (præt. s. 3. *cāpmisti*, *cāpmēsti* St.) ütni, leütni, levágni | schlagen, hauen, niederhauen. Lul. *capmiestit*.

cāp melit St. = *capmet* (*cāpmeli para smāvoq sthuhcēčinnie* összeütötte, zúzta apró darabkákra | er zerschlug [es] in kleine stücke. *cäkkie* U. (a.), *cäkkie* U. (sk.): *kuotien c. sátorrúd, sátorgerenda* | zeltstange. — Lul. *caggie*.

cäkki' U. (u.); l. *cekki'*

cäpkét F., *cäpki'* U. (a.); l. *cüöpkih*.

cäpmip, *cāpmi*; l. *capmet*.

c'äpki', *zäpki'* H; l. *cüöpkih*.

c'äpmip, *c'āpmi*; l. *capmet*.

cēkip, *cēki*; l. *cāket*.

cekki', *cäkki'* U. (u.), *cikket* St. tenni, helyezni | setzen, stellen, (præs. s. 1. *cikkep*, 2. *cikk'*, 3. *cikkie* St.); — *kuotiem cekki'* U. (u.), *kuqtiep cikkét* St. sátrat fölütni | ein zelt aufschlagen; — *krū'tum cäkki'* U. (u.), *krū'htop cikket* St. fazekat tűzhöz tenni | den topf hinstellen (zum feuer); — *krōnunup cikki oijjān* St. a koronát a fejére tette | er setzte die krone aufs haupt. — *cekkimēnie* U. (u.) ger.; *cikkema* St. p. præt. — v. ö. Lul. *cieggiet* erigere.

cēpmip, *cēpmij*; l. *capmet*.

cihkie U. (u.) égni | brennen. — L. *cakket*.

cikket, *cikkema* = *cekki'*.

cikkstet St. id. vb. mom. — v. ö. L. *ceggestet*.

cō, *cū* U. (u.) interj., gunyoló szó | ein schimpfruf.

cōqχχā U. (u.), *cohā* F. kutya | hund.

çōapki', *çōapkama*; l. *cüöpkih*,

cohā; l. *cōqχχā*.

cōre, *cōrre* U. (u., a.), *cōre* U. (m.), plur. *cōr'*, *cōr'* úr | herr.

- c ũ^e h cⁱ e* St. hálókötélék a háló végében (mellyel a partra húzzák) | netzstrick, netzleine.
- c u o p k q n i t*, *cuopkânīt* St., *cuopkonīt* U. (u.) eltörni, ketté törni, kettéhasadni, megrepedni | zerbrechen (intr.), bersten; — *cuopkonoma* U. (u.) p. præt. — L. *cuoukanet*.
- c ũ^o p k i h*, *cűöpfkih* U. (u.), *çoapki'*, *ç'öpfkih*, *zeöpfkih* H., *căpkét* F., *căpkih* U. (a.) törni, eltörni, letörni | brechen, zerbrechen, abbrechen; — *çoapki'* *toivotassam* H. ígétet megsegni | ein versprechen brechen (nicht halten); — *çoapkama* H. p. præt. — Lul. *cuouhkⁱet*; L. *cöpfket*.
- c ũ^o p k s t ī^t t* St. id. vb. mom. (*cű^ophstīⁿ uksop pājjis* feltörték az ajtót | sie brachen die tür auf).
- c ũ^o p k ö l d a h k š n*, *cűöpfköldahkšn* U. (u.) adv. összetörve, eltörve | zerbrochen.

t a' (nom. plur.); l. *tihte*.

ṭ a a n a, *ṭaane*, *taañe*, *taanē*, *taañ*; — *taanana*, *taanešte*, *taanešn*, *taanum* stb.; — *taana'*, *taanāh*, *taanā'*; — l. *tatna*; *tatnah*.

t a i, *tāi*; l. *tā^ate*.

t a i t i e, *taitie*, *tajjētiā*; l. *tihte*.

ṭ a i ṭ a l d a h k š n H. csinálva, megesinálva | gemacht; — l. *taitih*.
ṭ a i t i h, *ṭaiti'* H., U. (a., tr., u.), *ṭāitih*, *ṭāiti'* H. tenni, megtenni, csinálni | machen, tun (præs. s. 1. *ṭaitam*, 2. *ṭaita'*, 3. *ṭoitā*, *ṭoitē*; plur. 1. *ṭaitū*; — negat. im ... *ṭaitāh*; — præt. s. 3. *ṭaitejjeja*); — *ṭaitamienⁱe* H. ger.; *ṭoitamq*, *ṭoitama*, *ṭoitoma*, *ṭoitumq* p. præt. — *ṭuou^s ṭaiti'* H. kiszabadítani | befreien, losmachen.

ṭ a i d i h, *ṭāidi'*, *ṭaitih*, *ṭājī^tih*, *ṭaiti'* H., *tairih*, *tairi'*, *tairij* U. (sk., tr., u, a.) legeltetni, őrizni | weiden lassen, hüten; *ṭāidiemienie* H., *tairiemīnie* U. (tr.) ger.

ṭ a i dⁱ e j e, *tāidije* H., *tairije* U. (sk.), *tairie* U. (a.), plur. *tairih*, *tairi'* p. præs. pásztor, őrző | hüter.

ṭ a i dⁱ e m a H. legelső | weideplatz, weide (allat. s. *ṭaidⁱemāsan*).

t a i s t e t F. bepiszkitani, bemocskolni | beflecken.

t a i s t i e, *tāistie*, *tāistūtse*; *taisnie*, *tāisnie*; *tainie*, *ṭainⁱā*; l. *tihte*.

t ā i v a i St. gyakran | oft. — Lul. *tajěvai*.

t q j ě v o t a U. (sk.) (præs. s. 3.) *tqjövoti* U. (sk.), *tqivatijeja* H. (præt. s. 3.); l. *toqivatūt*.

- t a i r e č i t* U. (sk.) vb. inch. (præs. plur. 3. *tairečöpank*) = *tairih*, *taĩtih*, *taidih*.
- t a i r i h*, *tairi'*, *tairij* U. (sk., tr., u., a.) = *taidih*; *tairiemīnie* U. (tr.), *tairiemienie* U. (sk.) = *taidiemienie*.
- ta i r i j e* U. (sk.) *tairie* U. (a.), plur. *tairih*, *tairi'* p. præt. = *taidieje*.
- t a i r e t* F., St., *tāiret*, *tairēt*, *tairit* St. tudni | wissen F., St.; meg-gondolni; remélni F. | bedenken; hoffen F. (præt. s. 1. *tāirip*, 3. *tāiri* stb. St.); *tairumq*, *tairumq* St. p. præt. — L. *taidet*.
- t a i r i e h t i t*, *tairie'tit* St. jelenteni | bedeuten (præs. s. 3. *tairete*). — L. *taidetet*, *tetetet* notum facere.
- t a i r u m a* St. tudás | das wissen; *pō'ti tairuman* v. *tairumān* meg-tudta | er erfuhr. — L. *taidem* cognitio.
- ta u k* U. (a.) mégis | doch, dennoch. — Lul. *tauk*.
- t a u k a d i t* U. (a.) alkalmas lenni vmire | taugen zu etwas. — sv. *duga*.
- t h a u s e n e* St. ezer | tausend. — Lul. *tūhsan*; — v. ö.
- ta u w i h*, *tāuwih*; l. *tāuwih*.
- t a u w o s* St. adv. messzire a patról | weit vom ufer (*t. jawrieb* messze be v. bent a tóban | weit in den see od. in dem see). — Lul. *tibβās*, *tivvās*; L. *tavvas*.
- t q k ā*; l. *takka*.
- ta h k ā* J., *taħka* H., U. (sk.), F., *tahkq̄* U. (sk.), *tahkuo*, *tahku°*, *taħkuo* St. oda, ide | dorthin, dahin. — v. ö. Lul. *tahku*.
- t h ā h k q* St., *thāke* F. tető | dach; *jernā-th*. F. vastető | eisendach. — Lul. *tāħka* (sv.)
- t a k k a* St., U. (sk.), *takkq* St., *takk*, *tqkā* U. (sk.), particula interrog.: vajjon U. (sk.), talán U. (sk.), St. (*takka viāliā ai tāppenā* U. (sk.) vajjon több is van-e ott? | sind auch mehrere dort?); *tqkā škuonča tihte tołowotemienie* U. (sk.) talán (vajjon) farkas az, a mi üldözi | [ist es] etwa ein wolf, der [die herde] verfolgt?
- t a k k ā* U. (sk.), F., *tqkkā* F. dohány | tabak; *takka-tuosa*, *t.-punka*: l. *tuosa*, *punka*. — v. ö. *tukkö*.
- t a k k ā* U. (sk.), F., *taħkā* U. (u.), *takkuo* St. ott, arra, itt, erre | da, hier, dazu [hin]. — v. ö. Lul. *taggu*.
- t a k k ā n* (allat. s.); l. *tikkie*.
- t q k k q r q*, *takkara* F., St., *takkara*, *takkare* St., plur. *takkarh*, *takkar'* ilyen, olyan | soleher. — Lul. *takkar*.

tak k ā r a č a, plur. *takkārač'* U. (sk.) id.

tak k a r ā s, *takkares*, *takkaros* St., *takkar^s*, *takkarš* U. (a.) id.

tak t a k a F., *taḱṭeḱa* H., U., plur. *taktak'* F., *taktāk'* H., U. (u.)
buvármadár | taucher (vogel). — L. *tavek*.

ta k t a r a, *taḱtare*, plur. *taḱtar'* J., St.; *taḱtara*, plur. *taḱtar'* F.;
taḱtera J., *taḱtera* U. (sk.), *taḱtere* St., plur. *taḱter'*; *taḱtera*, *taḱ-*
terá, plur. *taḱter'* U. (a.), leány | tochter (gen. plur. *taḱtrij* H.);
stiő-t. U. (a.) mostoha leány | stieftochter. — L. *daktar* (sv.
dotter).

t a k t a r e, plur. *taktar'* U. (u.) orvos | arzt. — sv. *doktor*, R. *dok-*
tare.

ta h, *tahha*; l. *tihte*.

ta h; l. *tā^ata*.

t á j e, *tájje*; l. *tihte*.

t ā č e, plur. *tāč'* U. (u., a.) paraszt | bauer. — L. *tača*, *tač*.

th ā č e, plur. *thāč'* U. (a.) tető | dach. — v. ö. *thāhka* (sv. *tak*).

t ā ^a t e J., St., *tā^ata*, *tāta*, *tāta* F., *tā^atā* U. (a.), *ta^ate* U. (sk., u.), St.
ez | dieser (s. acc. *tāp* St., gen. *tān* St., com. *tāinie* St.; iness.
tāsnie J., St., elat. *tāhtie*, *tāstie* J., St., *tāstie* U. (a.), allat. *tāse*
St.; — plur. nom. *tāh* J., St., acc. és allat. *tāitie* J., St., gen.
tāi J., St., *tāje* F., iness. *tāisnie* St., elat. *tāistie* St.).

t q t n ā U. (u.), F. hordó | fass; *veine-t*. boros hordó | weinfass. —
L. *tudno* (sv. *tunna*.)

t a t n a U. (u., a.), F., St.; *ta^ane* J., St., *tatna* U. (sk., a.), *tatna* U.
(u., m., a.), F., *tatna* F., *tatna* U. (sk., u., a.), *tatna* U. (sk.), F.,
tatna U. (sn.), *totna* U., F., *totna* U. (a.), *totna* F., *totna* U. (sk.),
totna U. (sn.), *totne* F., U. (sk., sn.), *totne* F., *totno* F., U. (sn.),
todno F. — *ta^atn* F., St., H., *tatn*, *totn* F. (magánhangzón kezdődő-
szó előtt | vor vocalisch anlautendem worte); *taana*, *taane* H., U.
(a., u.), *taa^ana*, *taa^ane*, *ta^ana* H., *taanē* U. (sn., u.) pron. personale
sing. 2. te | du (acc. *tatna^m* F., U. (a.), *tatnum*, *tatnom*, J., *ta^anum*
U. (sk., u., a.), *totna^m*, *totnom*, *totnum*, *totnom* F., *taanum* H., U.,
(u., a.), *tatna^p*, *tatnep*, *tatnup*, *tatnup* St.; gen. *tū*, *tū^u* J., St., *tū^a*,
tū^u U. (a.), *tuo* U. (sk.), *tou*, *tōu* St.; com. *tatnenā* U. (sk.), *tatnenā*
J., St., *ta^anenā* U. (a.), *tatnene*, *tatnine*, *tatninā* St., *ta^atna^m*, *tot-*
na^m F., *taanana*, *taanenā* H., U. (u., a.); essiv. *tatnene*, *ta^atnenā*,
taanenā U. (a.); iness. *tatnešne* U. (sk.), *ta^atna^sne* F., *tatnešn*, *taa-*
nešn U. (a.); elat. *tatnešte* H., U., *ta^atna^ste*, *totnosta*, *totnostā* F.,

tatneste St., *taanešte*, *taanešt* U. (a.), *taanēštie* H.; *allat. tutnⁱen*, *tutⁱnen* U. (m., u.), *tutⁿiⁿen*, U. (a.), F., *tütⁿen*, *tütⁿiⁿen* J., *tütⁿē*, *tütⁿo*, *tütⁿö* St., *tātⁿsq* F., *tatⁿi^je* St.; *abess. totnot* F.). — *tatn-ai*, *totn-ai* J., St., *taañ ai* H. *te is* | *du auch*. — Lul. *ton*.

t a t n a h, *tatna'* H., *tatnā'*, *tātⁿā'* U. (sk., a.), *tātⁿā'* U. (a.), *totnā'* U. (sk., sn., a.), *totnah* U. (sn.), *tutna'*, *tutnah*, *tutnā'* F., *tātⁿoi*, *tonnoi*, *tonnuoi*, St., *taana'*, *taanā'* U. (sj., a., u.), H. *pron. pers. dual. 2. ti ketten* | *ihr beide* (acc. *tōtnom* U. (sk.), *tutnam* F., *tutnum* U. (sk., u. a.), *tonnuob* St.; gen. *tōtnon* U. (sk.), *tutnan* F., *tutnon*, *tutnun* U. (a.), *tonnuon* St.; com. és ess. *tōtnenā* U. (sk.), *tutnana* F., *tutnenā*, *tuunenā* U. (a.), *tutninā*, *tunninā* St.; iness. *totnešne* U. (sk.), *tutnasne* F., *tutnešen*, *tutnešn*, *tuunešn* U. (a.), *tutnesne*, *tunnesne* St.; elat. *totnešte* U. (sk.), *tutnāste* F., *tutnešte*, *tuunešte* U. (a.), *tutneste*, *tunnešte* St.; *allat. tōtnese* U. (sk.), *tutⁿsq*, *tōtnⁿsq* F., *tutnesa*, *tuunesa* U. (a.), *tutnite*, *tutⁿi^je*, *tunnese* St.; *abess. tutnot* F.). — Lul. *toqj*.

t ā s e J., St. *adv. ide* | *hieher*. — L. *tasā*.

t a s t a H., *tāsta* H., U. (a.) *csillag*. — L. *taste*; v. ö. *nāstie*.

t ā s t i e St., *tāstie* H., U. *adv. innen* | *von hier*. — v. ö. *tastie* és *tā^ata*.

t a s t i e St., *tāstie* U. (a., u.) *onnan* | *von da*, *von dort*. — Lul. *tasstü*; v. ö. *tihte*. — l. *tāstii*. [tihte.]

t a s s a H., U. (u., a.) *ide, erre* | *hieher, dazu* (*allat. s.*); l. *tā^ase* és *t a s s e t* St., *tassi'* U. (sk.) *elveszteni* | *verlieren*; *tassoma* U. (sk.) *p. præt.* — *tassajit* U. (sk.) *vb. inch., id.* — L. *masset*.

t a s s e t i s t i t St. *vb. mom., id.*

t a s s e l i t St. *vb. mom., id*; *tassalōmma*, *tasselōmma* *p. præt.*

t ā s n e U. (a.), *tāsnü*, *tāsnie* F., St., U. (a.), *tāsnü*, *tašnie*, *tāsnü*, *tāšne* F., *tāšnie*, *tāšnü* U. (a.), *tasnie* F., St., *tašⁿü* F., H., *tašnü*, *tašnie*, *tāšnie* U. (u., a.) *adv. itt* | *hier*. — l. *tāsnü*. — L. *tasne*.

t ā n, *ṭann*, *ṭān*, *ṭānn*, *ṭann^a*, *ṭanna*, *tānnā*, *tanne*, *tānne*; l. *tihte*.

t ā n St. *gen.*; l. *tā^ata*.

t a n, *tann* J., St., *tān* St., *tānn* U. (a.), *tānn* F., St., *tēn* U. (a.), *tonn* F. *olyan* | *so* (*t. stuora olyan nagy* | *so gross*) J., St.; *igen, nagyon* | *sehr* (*t. kerjenā šūtⁱi^je* F. *igen megörült* | *er wurde sehr froh*); — *tan sã* v. *so* F., *tānn sq* U. (ov.), *tānn sō* St. *olyan igen* | *so sehr*.

tāncet tāncot, tāncut St. tánczolni | tanzen; — *tāncumene* ger.

— Lul. *tānāsuot*.

[*kammarāhte*.

tāncere, plur. *tāncer'* St. tánczos | tänzer; *t.-kammarāhte*; l.

tāncuma, plur. *tāncum'* St. táncz, tánczolás | tanz, das tanzen.

— L. *dansom, dancom*.

tannak U. (sk.) nyomatékosított genitivus: *jāmi* (v. *jāmi*) *tannak* *siammā šwalks* ugyanazon hasadéka halt bele | sie starb in derselben spalte.

tanniä, tannie, tannⁱe, tänniä, tännⁱe; l. *tihⁱe*.

tannohk U. (sk.) adv. mindjárt | sogleich (*t. nälⁱniä jāⁱmā* mindjárt rá meghal | gleich darauf stirbt er).

tap St. (nom. s.): *tästie tap poatā* (v. *ta poatā*) onnan van (tkp. jön) az | daher kommt es. — v. ö. *tamm, tamma*.

tap, tapp, tappg, tappo; l. *tihⁱe*.

tapā, tāhpā U. (a.), *thapa, thapā* U. (sk.) segédszó inchoativ cselekvés kifejezésére | hilfswort zur bezeichnung einer inchoativen handlung: *pieje tapā vučera* a nap lemenőben van | die sonne ist im untergehen U. (a.); *jijje tāhpā jamⁱkelta šitemānie* az éjszaka kezd sötét lenni | die nacht beginnt dunkel zu werden U. (a.); *tälliä thapā alovuhtüövien* U. (sk.) ekkor kezdünk ijedezni | da fangen wir an zu erschrecken.

tqhpq, plur. *tqhp'* F., *tahpa*, plur. *tahp* St. tok, késtok | scheide, messerscheide. — L. *tāpp*.

tahput, tāhput St. becsukni, bezárni | schliessen, zusperren, zumachen. — Lul. *tahppiet*.

tahpstīt St. id., vb. mom. — L. *tappestet*.

tahpset, tahpⁱset, tahpⁱsijit St. vb. refl. bezáródni, becsukódni | zugehn (von der türe).

taptejⁱt St. (t.) megvallani | bekennen. — l. *tamtajit*.

tabōtit, tabōtīt St. ismerni, megismerni; érezni | kennen, erkennen; fühlen. — Lul. *tobōtot*; v. ö. *tqmātet*.

tabōttallet, tqbōttallit, tabūttalit St. tapogatni, megtapogatni | befühlen, betasten. — L. *tābdataallet*.

taptema H., ilyen | solcher, -e, -es. — l. *tāptema*.

tappete, tāppete St. innen | von hier.

[*tabben*.

tappene J., St., *tāppene* St., *tāppene* (U. a.) itt | hier, da. — L.

tappelte U. (sk.), *tappol, tappl, taplⁱe, tāplⁱe* U. (a.) innen | von hier. — Lul. *tappielt*.

tappielečsne (= *ta pielečsne*) St. (t.) ezen az oldalon, -n innen | diesselts (*stārn t.* a városon innen | diesselts der stadt).

tappulun, tappuln U. (a.) id., (*tappulun pērjem* diesselts des berges). — L. *tabbelen*.

tappta: mǎnta-t. interjectio, hej-huj; hejehuja! | ei! juchhei! — lpS. szövegek II. 74. lap. (= *tihite* és *mǐ* abessiv alakja?)

tapārānīt, tapārānīt U. (sk.), *tapārānīt* St. odatapadni, odaragadni, odaszorúlni | stecken bleiben, fest hangen (præs. s. 3. *taparna* U. (sk.), præt. s. 3. *tapreni* St.); — *tapārānāma* U. (sk.), *taparānoṃma* St. p. præt. — Lul. *tapranit*.

taplte, tāplte, tappl, tappol; l. *tappelte*.

tām, tām, tām, tām, tām, tām, tām, tām, tām 1. accus. s.; l. *tihite*; — 2. pron. demonstr. nom. U. (sk., u.), H. az | der, die, das (*tām ičit koqtsne* H. a te házadban | in deinem hause; *tām kanakse* H. a királynak | dem könige; *tām piārrnā* ... *oqrā* U. (sk.) a medve aluszik | der bär schläft). —

Tqmqtg U. (sk.) földalatti lény (a skalstugani lappok szerint, fekete és állatias alakja van) | ein unterirdisches wesen.

tamta H. pp. nélkül | ohne (*t. vill'e jūrñ* vad nélkül | ohne wildpret).

tqmq̃tet, tqmq̃tet, tqmq̃tot, tamtet F., *tqmq̃tiḥ* U. (u.), *tamāti'*, *tamti'* U. (a.), *tqmq̃tit, tammātiḥ, tammti'* U. (sk.) érezni | fühlen J.; *kietij kuimie tqmq̃tit* kézzel megtapintani | mit den händen befühlen, betasten; *ismerni* | kennen J.; *megvallanni, elismerni* | bekennen F.; — *tqmq̃tqmq* F. p. præt. — v. ö. *tabōtit*.

tamtajit U. (a.), *tqmq̃tejet* F. vb. inch. megismerni | erkennen. — l. *taptejit*. — L. *tābdajet*.

tamats U. (u.), *tqmutse* F. ismerős | bekannt.

tqmq̃tse, plur. tqmāts' U. (u.), *tqmutse, plur. tamuts'* F. ismeretség | bekanntschaft.

tammtālā U. (sk.) adv. mai napig | bis zum heutigen tage.

tarajet F., *tarejet* F., St., U. (sk.), *tarejit* St., U. (sk.), *tarajih* U. (u.) *tarajih* U. (sk.), *tarejih, tareji'* U. (a., u., sk.), *tarēji', tarji'* U. (sk.), *tarejij, tarejē'* U. (u.), *tareje', tarejē', tarejie* U. (a.), *tarajut, tarejöt, tarejut, tarejuot* St. tenni, csinálni | machen (præs. s. 1. *tarejam* J., *tarjem* U. (sk.), *tarējuop* St.; 2. *tareja'* J., *tarjā'* U. (sk.), *tarejuo'* St.; 3. *toroja* F., *torojā* U., *toroje, turuje* St.; — præt. s. 3. *toroji* U. (sk.), *tarejui* St.; neg. s. 3. *ij...tarejā'* F.,

ij..tareja, U., *ij..tarejuo* v. *tarejuh* v. *tarejū* St.: — *tarejami-*
enie U., *tarejuominie* St. ger.; — *torojoma* F., *torojoma* U. (a.),
torojoma, *torojoma* J., *turujoma*, *turujuma* F., U. (sk.), *torojumq*,
turujumq, *turujimq* St. p. præt. — v. ö. L. *tārjot* fulcire;
gubermare.

ṭāroa F. svéd | der schwede; *ṭāron* *supcstet* svédül beszélni |
schwedisch sprechen. — L. *taro*.

tarhk U. (sk., a.), *ṭarhk*, *dark* U. (sk.), *tarhka*, *tar'ka*, *tarhkā* St.
particula: 1. *mī tarhk* (acc. *mam tarhk*) *bārki*, *bārmi* | wer immer,
was immer U. (a.); 2. *ekkor* | da (*tlje tarhk kihčije* *hát ekkor*
kérdi | da fragt er) U. (sk.); 3. *kussā-ṭarhk*, *kussā-dark* U. (sk.);
l. *kussā*; 4. *tarhka*, *tar'ka*, *tarhkā* St. *bizony*, *hát* | nun, ja, für-
wahr (*nū lie' tarhka alqmuč' vannak bizony emberek* | es sind
ja (führwahr) leute; *waltitie tarhkā rū'ra' miātān vigyéték* *hát*
magatokkal a puskákat | nehmt doch (nun) eure flinten mit;
kukt tar'ka hieste fullcp'očči, sō nuomātie mqnne küelie' āi'oččup
bíz a mint a (herélt) ló csikót kapott, úgy én is kaphatok halat |
fürwahr wie das (verschnittene) pferd ein fohlen bekam, so
bekomme ich auch fische).

tarčpašīt, *tarčpušīt*, *tārpsit* St. szükségelni | nötig haben, be-
dürfen (præs. s. 2. *tārčpš'* v. *tarčpuš'*). — Lul. *tārhpahet*.

tarčvie, *tārčvie* St. kátrány | teer (com. s. *tērčvine*, gen. plur.
tērčvij). — Lul. *tarčvie*.

tarāvut, *tarāvut* St. bekátrányozni | mit teer beschmieren. —
Lul. *tarōvat*.

tarhvie U. (a.), *tārkhvie* U. (sk.), F., *tārčhvie* F. turfa | torf. —
t.-kuotie; l. *koatie*. — L. *tarfe* (sv. *torf*).

tarvonīt U. (sk.) megsérülni | beschädigt werden (blifva förder-
fvadt).

ṭāla J., St., *tāla* F., plur. *ṭāl'*, *tāl'* *tallér*, *krona* | *taler*, eine krone
(1 mark, 12 pfenning); *spēise-t*. St. *species tallér* | ein species
taler = 4 kronen; *scłpa-t*. U. (sk.) *ezüsttallér* | silbertaler. —
L. *dal*, *dala* (sv. *daler*).

tāleči St. *mostani* | jetzig. — L. *talač*, *tallače*.

ṭālie J., St., *tālie* U. (a.) *adv. most* | jetzt. — Lul. *tal*, *tall*, *tālie*.

ṭālie U. (a.) *völgy* | das tal. — sv. *dal*.

ṭālowih, *ṭālowih*, *ṭālovuj* H., U., *ṭāḡwih* H. *jönni* | kommen
(præs. s. 2. *ṭālow'*, *ṭālowh* H., U., *ṭālowha* U. (u.); præt. s. 3.

- ʔałowuje, ʔałowujejja H., U. ʔałowuejejjja H.); — ʔałowoma, ʔałowuma H., U. p. præt.
 ʔalvie F., ʔalvie, ʔalviä J., ʔalvie F., U. (a.), ʔalviä U. (sk.), ʔälvie U. (u.), St., ʔalvie St. tél | winter; — tan talvien F., tann ʔalvien U. (a.) ezen a télen | in diesem winter; — ʔ.-kamqcco, l. kamqce; — Lul. ʔälvie.
 ʔälveka, ʔälveka U. (a.), ʔälveka St. adv. télen | im winter.
 ʔalová, ʔalovuje; l. toglëvuot.
 ʔalla, ʔallá, plur. ʔall' U. (sk.), ʔallá F., St., ʔallá, ʔallo F., ʔalle, ʔälle, ʔolla St., plur. ʔall', ʔoll' F., St.; ʔolla, ʔulla, ʔollo, ʔullu, plur. ʔull' H., U. (m., u., a., tr.) ʔüz | feuer; — äijjan ʔollo U. (a.) villám || blitz; ʔullu-jaurie U. (m.), ʔollo-čërra F., ʔullu-čitte H.; l. jaurie, čerra, čitte. — Lul. ʔollo.
 ʔalla' ʔallāh, ʔallā, ʔallā J., ʔallā' U. (a.), ʔallak H., U. (a.), ʔallak H. azonnal, mindjárt | gleich sogleich. — Lul. ʔalā, ʔalāhka.
 ʔallie St., ʔallie U. (sk.), ʔalle H., ʔallā U. (sk.), ʔalla H., U. (sn.), ʔall F., ʔall St., most, ekkor, ime | jetzt, da, sieh; — Lul. ʔallä, ʔall.
 ʔallie U. (a., u.) bödön | fässchen, tönnchen; vuoje-ʔ. vajas bödön | butterfässchen. — L. dalle, talle.
 ʔäi, ʔäitie, ʔäistiä, ʔäistie, ʔäistie, ʔäiniä, ʔäinie; l. tihte.
 ʔäinäiniä U. (sk.) szívesen | gerne: ʔe kuit ähčiä mąje ʔäinäiniä prük švõrui ʔakkārāč bár atyám nem szokott ugyan szívesen felelni ilyeneknek | mein vater pflegte zwar solchen nicht gerne (sv. icke s å gerna) zu antworten.
 ʔäipā, ʔäjpā, ʔäjpäje; l. ʔäpih.
 ʔäiman J., ʔäjemān U. (sk.), ʔeiman U. (a.) adv. taval | voriges jahr. — Lul. ʔjēma.
 ʔäiri; l. ʔairet.
 ʔäuwi h, ʔäuwi h, ʔäuwi h, ʔäuwi', ʔäuwi h U. (sk.) gyógyítani, meggyógyítani | heilen. — Lul. ʔivut. [mače-t. id.
 ʔäuwaqe, ʔäuwoje U. (sk.) p. præs. gyógyító, orvos | arzt; — alä-ʔäkte d'it U. (sk.) alakítani, alakot adni | formen, bilden,
 ʔäj, ʔäje, ʔäjjä, ʔäje; l. tihte
 ʔäjje, ʔäjje; l. ʔäjje.
 ʔähtiä, ʔähtie; l. tihte.
 ʔästiä, ʔästiä, ʔästie J., ʔästie J., St., ʔästie U. (a.) 1. adv. onnan | von dort, daher U. (sk.); — 2. pron. demonstr. elat. s.; l. tihte.
 — Lul. ʔasstä.

täsnä, *täsnie* St., F., U. (sk.), *ṭäsnä* H., U., *ṭäsnä* U., *täsnä* F., *täsnä*, *täsnie* St., F., U. (sk.), *täsnie* U., *täsnie* U. (ov.), *täsnä* F., U. (a.), *ṭäšne*, *täšne*, *ṭäšne*, *ṭäšne*, *täšn* U. (sn.) adv. ott, itt, abban | da, dort, darin. — L. *tasne*, Lul. *tannä*; — l. *tihte*.

tässa (allat. s.); l. *tihte*.

tän, *tännä*, *tännä*, *tännä*, *tännie*; l. *tihte*.

tännä, *tännä*; l. *tan*, *tann*.

täpötet F. megndvesiteni | befeuchten. — L. *täbbotet*.

täptema U. (tr.) oľyan | solcher, -e, -es; — v. ö. *taptema*.

täppete, St., *teppete* F. adv. onnan | von dort. — v. ö. *tappete*.

täppenä U. (sk.), *täppene* St. adv. ott | dort. — v. ö. *tappene*.

täppelte U. (sk.) = *täppete*. — v. ö. *tappelte*.

tämetiä U. (sk.) úgy | so; v. ö. *nämätie*.

tärēvine, *tärēvij*; l. *tarēvie*.

tärhvie, *tärhvie*; l. *tarkhie*.

täl H., *täll* F., St., *tällä* U. (sk.), *tälle* St., *tälä*, *tälliä*, *tälliä* F., St., U. (sk.), *tel*, *tele*, *tell*, *telle* F., St., *telä* F., U. (sk.), *ṭlje*, *ṭlje*, *ṭlje* J., *tilä* U. (m.), *till* F., *tillä*, *tillä* J., *ṭillä* H., *tla* F., *ṭlä* U. (sk.), *ṭle* F., St., *tlä* F., *tli* U. (m.), *tlie* F., *ṭlje* J.; *tellele* F., *akkor*, *ekkor*, *aztán*, *most*, *tehát*, *hát* | da, dann, nun, so, also; — *jih* *tē*, *jeh* *le*, *ih* *lje* H., *i* *ṭle* U. (a.) = *jih* *tillä*; — *ih* *tl* = *ih* *tlje* = *te* *hát* *nem* | *du* *nun* *nicht* U. (u.); *ṭlj* (magánhangzón kezdődő szók előtt | vor vokalisch anlautendem worte: *ṭlj* *akta* = *tillä* *akta*).

ṭällih, *ṭälli* U. (m., sk., u.), *ṭellih* U. (m.) küldeni | senden, schicken; ajándékozni, odaajándékozni | schenken, fortschenken U. (sk.); *tällemä* U. (sk.) p. præt. (præs. s. 3. *tälliji* U. (sk.), *telliji* U. (m.)).

tällöm U. (sk.) (tagadó alakú, de fölszólító értelmű mondatokban | in negativen sätzen imperativen sinnes): *tällöm* *eän* *waččie* menjünk ketten | gehen wir beide, (gehen wir beide denn nicht? wir gehen ja nicht); *t. iepu* *wačči* gehen wir, lasst uns gehen! — *t. ies* *wačči* menjenek ketten | lasst sie beide gehn! — *ṭ. eäh* *wačči* menjenek! | lasst sie gehen! (*tällöm* = *tällö*, *tällä*, *tällie* + *m* (*om*, *-äm*, *-öm*); l. *ëmno-m*, *eap-om*, *ean-om*, etc.).

tällniä U. (u.) *talán* (?) | vielleicht (?): *tatna* *tällniä* *helle* *mätä-tama* *talán* *inkább* *te* *etted* *meg* | vielleicht *hast* *eher* *du* *es* *auf* *gegessen*! lpS. szöv. II, 81.

tē; l. *tie*.

teakān U. (a.), *tuqkān* St. pp. mögē | hinter (*mū t.* hinter mich);
l. *tuokšn*, *tuokste* — L. *tuokai*.

theankadīt U. (sk.), *tānkadīt* H. gondolni, megfontolni | den-
ken, bedenken, überlegen (præs s. 3. *theankata* U. (sk.)). — sv.
tänka.

teäkkä, *teäkkä*, plur. *teäk^kk'* U. (sk.) sátorgerenda | zeltstange.
— Lul. *teäkä*.

tēaskua F. erszény | beutel. — L. *tasko* (sv. *taska*).

teäne, *tēne* U. (sj.) czin | zinn. — L. *tadne* (sv. *tenn*).

teäntallih, *tēäntallih*; l. *tientallih*.

Teännēs H. egy helység neve Herjedalban | namen eines ortes
in Herjedal. — sv. *Tännes*.

teäptallih U. (u.) vb. pass. rajta kapatni, megfogatni | ertappt,
erwischt werden. — v. ö. sv. *er-tappa*. Lul. *tuohppelit*.

teärih, *teär'*; l. *tērih*.

teī, *teitie*, *teistie*, *teinie*; l. *tihte*.

teijjā U. (a., u.) árok | der graben. — sv. *dike*.

teičā U. (a., u.) id.

teista H. kedd | dienstag. — L. *tisdag* (sv.)

teīpi', *tējjepije*; l. *tēpih*.

teiman; l. *täiman*.

tēukoma; l. *täukih*.

tēktallēt, *tēhk^ktallit* St. megsimogatni (arczot), megveregetni
(vállat) | (das gesicht) streicheln, (auf die schulter) klopfen. —
L. *takatallet*, *täkatallet*.

teje, *tēje*, *tējja*; l. *tihte*.

tējja', *tējja'*, *tēje*, *tēje* etc. pron. pers. plur. 2; l. *tije'*.

theje, *thēje*; l. *thijje*.

test, *rest* U. (tr.) adv. = *tästiä*.

tēšte, *tēst^e*, *tēštiä* többé; l. *tistie*.

tēssa, *tēssä*, *tēssä*, *tesse*, *tēsse*; l. *tihte*, *tisse*.

tēnn U. (a.): *t. leunoka* olyan nehéz | so schwer, — l. *tan*, *tann*.

tēptema U. (sk.) = *täptema*.

teppete = *täppete*.

tēmi' U. (sk.) szelídíteni, megszelídíteni | zähmen. — L. *tamet*,
tabmet (sv. *tämja*).

temporq, *tēmpore*, plur. *temporh*, *temporq'*, *tēmpore'* St. gerenda, szálfá | langholz, baubolz. — sv. *timmer*.

tērih, *teārih* U. (sk.) megesalni | betrügen (præs. s. 1. *tēäräm*, *tēäräm*, 2. *teär'*, 3. *tērie*); *tērema* p. præt. — L. *taret*.

tel, *tele*, *telje*, *tell*, *telle*, *tellele*; l. *täl*.

telli', *telli*; l. *tällih*.

tianere; l. *tiēnäre*.

thianka, plur. *thiänk'* U. (u.), F., *thiänka*, plur. *thiänk'* F. gondolat | gedanke. — sv. *tunke*.

tiawā; l. *tiäwā*.

tiavona; l. *tievona*.

tiäivⁱetije; l. *tievetit*.

tiäukih U. (u., a.) megjönni (eltévedt v. elbolyongott rénszarvasokról) | wieder kommen (von verirrtten renntieren); — *tiäukoma* U. (u., a.), *tēukomq* U. (a.) p. præt. — lpS. szöv. II. 116. lap.

tiäjje U. (a.), *tiējje* U. (u.), *täjje*, *tējje* St. kovász, tészta | teig. — Lul. *tājekan* (sv. *deg*)

tiäskara U. (sk.) kesztyübéllés | handschuhfutter.

tiänka dīt; l. *theankadīt*.

tiännesⁱt (præs. s. 3. *tiänese*); l. *tienasčt*.

tiäpie: *asska-t*. U. (sk.) holdvilág | mondschein. — Lul. *tihpie*.

tiäptit U. (a.) mártani | tunken, eintunken (*monna tiäptom laipiem vuojisen a kenyeret vajba mártom* | ich tunke das brot in butter ein). — v. ö. sv. *doppa*.

tiäwā, *tiäwa*, *tiawā* St. domb | hügel. — L. *täwa*.

tiävāra, *tiävär'*; l. *tievetit*.

tiärwosit, *tiärwusit*, *tiäröwosit*, *tiärewosit* U. (sk.) előtalálni beegnen, antreffen. — v. ö. *tievetit*, *tievärdīt*.

tie (vor vokalen: *ti*, *tī*) St., *tē* F. = *täl*, *tällie*, *tije*.

tiejv^os St. teendő, elvégezni való | anliegen, verrichtung; — *kärhkuo-t*. templomi teendő | kirchliche verrichtung.

thiekqⁿhtet F. megjelelni | bezeichnen. — sv. *be-täckna*.

tiekie J., St., *tiekie tiekie*, *tieke* U. (sn.), *tihke* St. adv. ide | hieher. — Lul. *tiehki*, *tiek*.

diet H., *diete* U. (m.), *tiete* U. (a.) *tieti* St. -ért, miatt | wegen, für, um; — *mānn diet* H., *mānn diete* U. (m.) miért | warum; — *tunn stütn tiete* U. (a.), *nemsokára* (?) | bald (?): *t. st. t. (ečč kuhkie)* förän vājaltah^tie tēse sarākām nem sokára rá elfelejté a

- maga búját | bald darauf (nicht lange danach) vergass er seinen kummer. lpS. szöv. II. 109. lap. 10. sor. — Lul. *tiehtī*.
- thiene*: *th.-phühte* plur. *phüht'*, *-hth* törvényszéki megidézés | gerichtliche vorladung. — norv. *thing-bud*; v. ö. *tikkie*.
- tienasit* F., *thienesit*, *-šit*, *tienesit* St., *tiānnesit* U. (sk.), *tienšit* U. (a.) szolgálni | dienen F.; keresni, szerezni | verdienen J., St.; *tienesomq* St. p. præt. — Lul. *tiāunahet*.
- tienasatet* F. vb. frequ. id.
- tienesējā*, *tienesējā* F. p. præs. = *tiēnare*.
- tiēnare*, *tiēnāre*, *tiēnere*, *tiānere*, *tiānere*, plur. *tiēnār'* *tiēnār^s*, *tiēner'*, *tiānerh* St. szolgál | diener. — v. ö. *čeanara*.
- tientallih*, *tientällih* U. (u.), *teāntellih*, *teāntelli'* U. (a.) kergetni | treiben, jagen.
- tiepih*, *tiēpi'*; l. *tiēpih*.
- tievas*, *tiēvos* F., *tiēvu^s*, *tieva* St. tele | voll. — Lul. *tieva*, *tievas*.
- tievetit* U. (sk., a.), *tiēvietit*, *tiēvietit* St., *tiēverit*, *tiāvarit* U. (a., u.), *tiē^serdit* U. (u.), *tiē^sardit* H., *tiā^sietit* U. (u.) eltalálni | treffen; præs. s. 2. *tiēvet'* U. (sk.), St. *tiāvār* U. (u.), *tiēvet'* St.; *tiēvietomq* St. p. præt. — L. *tiēvetet*.
- tiēvona*, *tiāvona*, plur. *tiēvon'* U. (u.) jávorszarvastehén | elenntierkuh; *miješka* t. borjas jávortehén | elenntierkuh, welche ein kalb hat. — v. ö. *waiše*.
- tiēra*, plur. *tiēr'*; l. *thijje*.
- tiēstan* H. csütörtök | donnerstag. — sv. *thorsdag*.
- tiēlje*; l. *tāl*.
- tiūnka*, plur. *tiūnk'*; l. *tikkie*.
- tīhke*; l. *tiēke*.
- tīhk^e* F. tetű | laus; *vāggen* *tīhk^e* poloska | wanze (sv. *vāgglus*). — L. *tikke*.
- tīkkie*, plur. id. St., *tiūnka*, plur. *tiūnk'* U. (u.) 1. törvényszék, bíróság, törvényülés | gerichtssitzung, gericht (allat. s. *takkān* St.); 2. pör | process St.; — *tīkkie* *čuoctī* St. pör keletkezett | es entstand ein process; *juhtet* *oqjēvāčum^s* *takkān* St. a legfelsőbb bíróságig apellálni (menni) | bis zum obersten gerichtshof apelliren (gehen). — L. *tikke* (sv. *ting*).
- tiē'e* F., St., U. (a., sn.), *tiēh* St., *tiēje'*, *tiējeh* U. (sk., sn.), St., *tiēje'* U. (a.), *tejja* H., U. (u., a.), *tejja'* U. (u., a.), *tejje'* H., U. (a.), St., *tejih*, *tejje'* St. ti | ihr, vos (acc. *tiēm*, *tiējem* J., *tiēm*, *tejjim*

U. (sk.), *tijite*, *tijjite* U. (a.), St., *tijjep*, *tejjep*, *tejjite* St.; — gen. *tijen*, *tijjen* J., St., *tiji*, *tijji* U. (sk., a.), *tejjen* U. (sk.), St., *tijjen*, *tijjin* St.; — com. *tijenä*, *tijjenä* J., St., *tijenä* U. (a.), *tiji* *kuimie* U. (sk.); — essiv. = com. U. (a.); — iness. *tijisne*, *tijenä* U. (a.), *tiješne* U. (sk.), *tijjesne* F., *tijjisne* St.; — elat. *tijesta*, *tijjeste* F., *tijjiste* U. (a.), St., *tiješte* U. (sk.); — allat. *tijjise* J., St., *tijjise* U. (a.), *tijese* U. (sk.), *tijjesa* F., *tijjis* U. (a.), *tijjese*, *tejjese* F., St., *tijjite* U. (a.), *tijite* St.; — abess. *tijjet* F.). — Lul. *tij*, *tidda*.

thijje, *thejje*, *thejje* St., *thijje* St., F., plur. id., *tīṭa*, *tīṭe*, *tīṭe*, plur. *tīṭ'*, *tīt'* H., U., *tīre*, *tīre*, *tiere*, plur. *tīr'*, *tīr'*, *tier'*, U. (a.) idő | zeit; — *ušetimmie-thijje* St. meggondoló idő | bedenkzeit; *karratīṭe* U. (a.) halívás ideje | fischleichzeit; *mānā-t* U. (a.) gyermekkor | kindheit; *tan tīṭn* U. (a.) akkor | damals; *kuk kies thijjep* St. adv. sokáig | lange. — sv. *tid*.

tihte J., St., *tihta*, *tihtā*, *tihtē* F., *tihti* F., H., *tihtā* U. (sk.), H., *tihte*, *tīte* H. pron. demonstr. ez, az; ő | der, die, das; er, sie, es (sing. acc. *ṭam*, *ṭamm*, *ṭamma* J., *ṭam*, *ṭamā* F., *ṭam^a* U. (a.), *ṭamm*, *ṭamma* F., U. (a.), *tamm^a* U. (sk.), *tamm^a*, *ṭamm^a* F., *ṭap*, *ṭap*, *tapp*, *tabb*, *tappa*, *tappa*, *tappa*, *tappo*, *tappu*, *tav* St.; gen. *tan*, *tann* J., St., *ṭan*, *ṭann* F., *ṭan*, *ṭann* J., St., *ṭann^a* U. (sk.), *ṭanna* H., U. (sk., u.), *ṭannā* H., *tanne*, *tanne* U. (sk., tr.), St., *tān* H., St., *tānn* St.; com. *ṭainie* U. (a.), *ṭain^a* H., *tainie* F., *ṭainiā*, *ṭainie* J., St., *ṭain^a* H., *ṭēinie*, *teinie* F., St.; iness. *tan^{iā}*, *ṭannie*, *ṭann^e*, *ṭanniā*, *ṭannie*, *ṭann^e*, *ṭanniā*, *ṭannie*, *ṭann^{iā}*, *ṭann^e* J., St.; elat. *tahtiā* F., *tahtie* J., *tāhtiā*, *tāhtie*, *tāhtiā* U. (sk.), *tāhtie* U. (sk.), St.; *tastie* St., *tāstie* U. (a.), *tāstie*, *tāstiā* F., U. (sk., u.), St., *tāstie* F.; allat. *tassa*, *tasse* J., *ṭessā*, *ṭessā*, *ṭissā* U. (sk.), *tesse*, *tesse* St., *tāssā* F.; — plur. nom. *tah*, J., St., *tahha* F.; acc. *taitie* J., St., *tajjētiā* U. (sk.), *tāitie*, U. (sk.), *tāitie*, *teitie* J., St., *tīṭiā* U. (sk.), *tītie* U. (a.); gen. *ṭai* J., *taje* U. (a.), *taje* F., *tāje* U. (sk.), *tāi* J., St., *tāje* U. (sk.), F., *tājjā*, *tāje* U. (sk.), *tei* J., St., *teje* F., *tejjā* U. (a.), *teje* U. (a.), H.; com. *ṭai* *kuimie* J., *ṭai k.* J., St.; iness. *taisnie* F., *taisnie*, *tainie* U. (a.), *tāisnie* St.; elat. *taistie* J., *tāistie* J., St., *tāistiā*, *tāistie* U. (sk.), *ṭaištie* H., *teistie* F.; allat. = accus.). — Lul. *taht*, *tatt*; v. ö. *tāta*.

tītie U. (a.), *tītiā* U. (sk.) allat. et accus. plur.; l. *tihte*.

tīstie, *tīstie*, *tīstie* H., U., *tihtie*, *tīhtie* H., U. (a.), *teštiā* U. (sk.),

- tēšt'e* U. (u.), *tēšte* U. (ov.) adv. többé | mehr, weiterhin, ferner. — Lul. *tast*.
- tispols* U. (sk.) rossz, gonosz, | schlecht, böse, boshaft. — L. *tiskepelak*, *tiskepele*.
- tiss*—*tiss* conj. mennél-annál | je — desto.
- tissä*, *tisse* U. (sk., ov.), St., *tissa*, *tissä* F., *tëssa* U. (sk., ov.) adv. ide, oda | hieher, dorthin (allat. s.); l. *tihte*.
- ti̇pih*, *ti̇pih* H., U., *ḋpih*, *ti̇pih*, *ti̇pih* H. venni, elvenni, megfogni | nehmen, wegnehmen, greifen, ergreifen (præs. s. 1. *ti̇pm*, *ti̇pm* U. (u., a.), *ti̇pum*, *ti̇pum* U. (sk.); 2. *ti̇p'*, *ti̇p'*; 3. *täipä*; — præt. s. 3. *ti̇pie* H., U., *tijēpie*, *tējēpie*, *tājēpie* U. (sk.)); *ti̇pema* U. (u.), *ti̇pema*, *ti̇pma* p. præt.
- tiptema* = *tüptema*. [Lul. *tabërit*.
- tibretit* U. (sk.) erősíteni vhová | an etwas befestigen. — v. ö.
- tīma* U. (sk., a.) óra | stunde. — Lul. *tīma* (sv.)
- ti̇mtie*, *ti̇mtie*, *ti̇mtie*, *ḋmtie*, *ḋmtie*, *ḋmtie* H., *ti̇mtie* U. (sk.) adv. így, úgy | so. — v. ö. *namētie*.
- timperdīt* U. (u., a.) ácsolni, faragni | zimmern; — *timperdahksén* U. (a.) ácsolva | gezimmert; — v. ö. *tempora*. — sv. *timra*, R. *timber*.
- tīlëka* U. (a.), *tijjēliga* H. adv. jókor, korán | zeitlich, früh. — sv. *tidlig*, R. *tiliga*.
- ti̇lje*, *tīlje*, *tīlle*, *tīlie*, *tīlie*; l. *tāl*, *tālliä*.
- to'* St. (nom. plur.); l. *tuhte*.
- toaivatīt*, *toqivahtīt* H., U. (tr., u., a.), *toqivoṭīt*, *toqjēvoṭīt*, *toqivohtīt*, *toivoṭit*, *tojēvoṭit* U. (sk.), *toivahtit*, *toivaṭit* U. (u., a.), *ṫqivatīt*, *ṫqivatīt* H., *toqivuohtīt*, *toqjēvuoṭīt*, *tuqjēvuohtīt* St. igérni, odaigérni | versprechen; *toaivatqma*, *toqivahtamma* H., *toaivahtamā*, *toivahtamā*, *tojāvahtomā*, *toivahtoma* U. (sk.), *toaivuohtomq*, *toqivuohtomq* St. p. præt. — L. *ṫqivotet*
- toqivoh̄tassa*, *-tässä* U. (sk.), *toivoṭassa* H. igéret | das versprechen. — L. *tāivotes*.
- toqjih* U. (sk.) törni, tördelni | brechen, abbrechen (præs. plur. 3. *toajā'*). — Lul. *toqddiet*.
- thoaskā*, *thoaskan* U. (u.), *thoaska* U. (sk.), plur. id.; *thoaska*, plur. *thoask'* St.; *thoassā* U. (u., a.) ostoba, bolond | dumm. — R. *tos*.
- tqostāhtet* F., *toastah̄tīt*, *toastatīt* U. (sk.), *tuqsṫtīt* St., *tuostotet*,

- tōstotet F., *tuqstuotit*, *tuqstuotit* St. fogadni, elfogadni, átvenni | empfangen, in empfang nehmen, übernehmen (præs. s. 1. *toastatam*, 2. *toastet*, 3. *toastata*, *toastete*, *toastate* U. (sk.)); *toastātema* U. (sk.) p. præt. — Lul. *tūosstuot*.
- thoqpuo*, *thuqpuo* St. ostoba | dumm.
- toamā* U. (sk.), *tuomuo* St. itélet | urteil. — sv. *dom*.
- toamiädīt*, *toamietejjetit*, *tuoimiätit* U. (sk.) magát viselni, cselekedni | handeln, sich aufführen. — Lul. *toqmotet*.
- toqwā* U. (a.) gőz | dunst. — v. ö. R. *dáva*.
- toarā*, plur. *toara*’ H., U., *toaruo*, *toaruo*, *toaruo* St. háború, harc, csata | krieg, schlacht; *toarā-niārā*; *toaruo-karvuo*, t.-*fuowq*; l. *niāra*, *karvuo*, *fuowq*. — Lul. *toqrruo*.
- toarat*, *toarrat* F., *toqret*, *tuqrot*, *tūarut*’ St., *toqrih* H., U. harczolni | kämpfen, sich schlagen, kriegführen (præt. s. 3. *toareje* U. (m.), *toarajēja*, *toarrejaje* H., *toqrui* St., præt. plur. 3. *toqrijēn*, *tōrijēn*, *tuqruijēn* St.); *toaramienie* U. (sk.), *tuqrruominnie* St. ger. — *tōroma*, *tōroma* F. p. præt. — L. *tārot*.
- toqratīt*, *toqretīt* J., St., *toaretīt*, *tuqredīt*, *tuqredīt* St., *toare-rit*, *toarerit* U. (a.), *toarērit*, -rit U. (u.) követni, utána menni, kísérni | folgen, begleiten (præs. s. 2. *toaret*’ U.). — Lul. *toqri-rietet*.
- toarest* H., U., *toqräst* U. (u.), *toarešt*, *toqrešt* U. (sk., sn.), *toarešt* H., *toarost* H., U. (m.), *tuqrest* F. pp. át, által, keresztül | durch (t. *jauriem* v. *jaurien* t. durch den see). — v. ö. L. *tārest* adv. oblique, transversa.
- toqries* U. (sk.): t. *čälēmiene warješa* görbe szemmel néz | er macht ein scheeles gesicht. — L. *tāres*; — v. ö. *tōres*.
- toqruomo* St. (t.) harczolás, hadakozás | das kämpfen; *slūhtij toqruomistie* abbanhagyta a harczolást | er brach das kämpfen ab. — L. *tārom*.
- toqrg*, plur. id. H. katona | soldat.
- toalpie* U. (u.) svéd apró pénz | schwedische münze (25 öre).
- toqlōwih* U. H., *toqlōwuj* U. (sk., u.), *toqlōvuot*, *toqlōvut*, *tuqlōvut*, *tuqlōvuot* St. üldözni, kergetni | verfolgen, treiben (præs. s. 3. *toqlōwa* U. (sk.), *toqlōwa*, *tqlōwa*, *tollōwa* U. (u.); præt. s. 3. *tqlōwuje* U. (u.), plur. 3. *toqlōvuojēn* St.); *toqlōvuon*, *tuqlōvuon* St. ger. — Lul. *toqlōvut*.
- toi*, *toitie*, *toistie*; l. *tuhta*.

- thoiijje, thoijje* U. (u.) kötél | das seil. — L. *tåke* (sv. *tåg*).
- toite, toitmq, toitoma, toitumq*; l. *taith*.
- toitlk̄it* U. (u., a.) vb. pass. csináltatni | gemacht werden; *toitlk̄amma, toitlk̄ammā, toitlk̄ammā* U. (a.) p. præt. — l. *taith*.
- toivoatit, tojēvotit, toivahtit*; *toivohtum*; *tojōvotē, toivohte*; *toivātejja*; *tojāvahtomā, toivahtoma* stb.; l. *toaivatit*.
- toivoṭassa*; l. *toivohtassa*.
- toṭu, toṭu* St. gen. sing.; l. *taṭna*.
- touftā* U. (a.) illat | geruch. — sv. *doft*.
- tohkāšit, tohkāšit, -šit, -šet* St. bírni, képes lenni | vermögen, im stande sein (præs. s. 1. *tohkšep, tohkšep, tohkšup*, 2. *tohkš'*, 3. *tohkšē*; præt. s. 1. *tohkāsip, -šip*, 3. *tohkši, tohkši*, plur. 3. *tohkasi'n*); *tohkāšemma, -šemma, -šemma* p. præt. — v. ö. L. *dākahet idoneum, aptum esse*.
- thōhkih* H., *thōhkoṭ, thōhkuṭ* St. köszönni, megköszönni | danken, sich bedanken (præt. s. 3. *thōhki* St., *thōhkiyejja* H.). — sv. *takka*.
- toḥku, toḥkuo*; l. *tuhkā*.
- toḥ, toḥ*; l. *tuhta*.
- thohčit* St. szívelni; vélni, gondolni | ausstehen, leiden; denken, meinen (præs. s. 2. *thohč'*). — v. ö. *thuhčēt*.
- tohčādit, thohčētīt* St. id. vb. frequ. (præs. s. 2. *thohčit', -čēt'*; præt. s. 3. *thohčeti*).
- toḥte*; l. *tuhta*.
- totna, todna, toṭnā, todnā, totne, toṭno*; *totnqm, totnum*; *totnqnq*; *totnosta*; *totnā'*, stb.; l. *tatna*; *tatnah*.
- toṭstie, tossa, toṣso*; l. *tuhta*.
- tōstotet*; l. *toṣstāhtet*.
- tossvorīt, tossvorītan* U. (sk.) [rosszúl] bānni vkivel | gegen jemand [übel] handeln, [übel] verfahren mit einem (*ih kqk' missä nümtiä sāmenä tossvorītan* ne bánj úgy a lapp emberrel | handle (verfahre) nicht so mit dem Lappen lpS. szöv. II. 70. lap, 6. sor). — L. *tāssvoret male valere*.
- toṇč F., U. (u.) dög* | aas.
- toṇtqrq, toṇtare*; l. *tuntqrq*.
- tonn* (gen. s.); l. *tuhta*.
- tonnoi, tonnuoi*; l. *tatnah*.
- top* (acc. s.); l. *tuhta*.

- thōhp ut* St. veszteti, elveszteti | verlieren; *thōhpomq* p. præs. — sv. tappa, norv. tåbe.
- thōmq, tōmq* St. üres | leer. — L. *tuobmes* (sv. tom).
- tompora*, plur. *tompor'* U. (u., a.) zaj, tárma | lärm, geräusch.
- tom m, tōmma* (acc. s.); l. *tuhta*.
- tō°r i jē'n*; *tōroma*; l. *toarat*.
- toroja, toroje*; *torojoma, torojoma*; l. *tarajet*.
- tolti h* U. (u.), *tolōti h* U. (a.) fölszerelni | ausrüsten; *toltām q* U. (u.), *tolōtām a* U. (a.) p. præt.
- Tolstā, Tolste* St. Dolstad (egy helység neve Norvégiában | namen eines ortes in Norwegen).
- tolvā tet* F. bepiszkítani, bemocskolni | verunreinigen, besudeln. — L. *tuolvatet*.
- tolōwo t i t, tolōwo t i t* U. (sk., sn., a.) vb. frequ. (præs. s. 2. et plur. 3. *tolvot'*); *tolōwotemienie* U. (sk.) ger.; *tolvotoma* U. (sk.) p. præt. = *toalōwih*.
- tollov q*; l. *toalōwih*.
- tolla*, plur. *toll*; *tollo*, l. *talla*.
- tōaloče* U. (sk.) hajdani | das frühere, vorige, ehemalige. — Lul. *toluč*.
- tōte*, plur. *tōt'* U. (u., a.) halál | der tod. — sv. död.
- tōres* félre eső | abseits liegend; — *t.-lahkan* U. (sk.) adv. félre | auf die seite (*mannam hulek' tōreslahkan kövess engemet félre* | folge mir auf die seite). — v. ö. *toaries*.
- tōhle, tohle* U. (a.) lusta | faul (comp. *tōhleba, tohleba*; sup. *tōhlemus, tohlemus*). — R. *dāl*.
- thōll i h* U. (sk.) tűrni, szívelni | dulden, leiden (*ijje thōllo' kənnā* er konnte nicht leiden). — sv. *tåla*.
- töllijeka, tollijeka* U. (a., sk.) nagyon megterhelt | schwer belastet (sv. *tungbelastad*); gonddal terhelt | mit sorgen beladen *)

*) A következő még nem közölt dalban fordul elő:

Alda nieit wuērije
töllijeka n'ēiti, pānie oajjā'.
ijje kuhte kih jeačā puīl
ān alta-n'ēita.
tihte wuērije v'ēse min'nešen.

- tū*, *tū^u*, *tuō*; l. *tatna*.
tuqjěvuohtī^t; *tuqivuohtomq*; l. *toqivatīt*.
tuākā; l. *tuokat*.
tuqkān St. = *teakān*; l. *tuokān*.
tūase, plur. *tūas'* St.; l. *tuosa*,
tuqsečče St. id., nom. dim.
tuqst^tī^t, *tuqstuohtī^t*; l. *toqstāhtet*.
thuqpuo St. ostoba | dumm.
tuqredī^t; l. *toqraī^t*.
tuqrest; l. *toarest*.
tuqruo; *tuqrut*, *tuqrruominie*; l. *toarā*; *toarat*.
tuqlövuot; l. *toqlöwih*.
tueksne, *tuëksne*, *tüëksne*; l. *tuöksne*.
tuē^{le}; l. *tuö^{le}*.
tuī, *tui*, *tuitie*, *tuitie*, *tuistie*, *tuinie*, *tüinie*; l. *tuhta*.
thuīnih, *thüīnih*, *thüīnie* U. (a.) megölni | erschlagen. — R. *tyna*.
tuō, *tuō'*, *tuoi*; l. *tuota*.
tuōimiätit; l. *toamiädīt*.
tuokqt, *tüokqt*, *tuoket*, *tüoket* St., *tuokqt* F., *tuökh'*, *tuökih* U. (u., a.) eladni | verkaufen, feil haben (præs. s. 3. *tuākā* v. *tuökh* U. (u.), præt. s. 3. *tuokije* U. (u.), *tüjoki* U. (a.), *tuoki* St.). — L. *tuoket*.
tuokān F., *tuqkān* St., *teakān* U. (a.) pp. mögé | hinter (*mū t.* mögém | hinter mich). — Lul. *tuohkai*.
tuohke, plur. *tuohk'* U. (sk.) csapat, falka | haufe, schwarm, schaar; — *tuohki-tuohki* csapatonkint, falkánkint | haufenweise, schaarenweise. — L. *täkke*.
tuokkara, plur. *tuokkar'* St. olyan | solcher, -e, -es. — L. *tuoggar*.
tuökste, *tuökste* F., U. (a.), *tuökste* F. pp. mögöl | «von hinter», hinter-hervor: *waccie' porta mū ruččen tuökste* F. menj el hátam mögöl | geh weg von hinter meinem rücken.

Pásztor leány (tkp. rénszarvastehén leány) vigasztalja (vigasztalta)

gonddal terhelt (szomorkodó) leányoknak, legényeknek fejét. Senki más nem bírja [ezt tenni], mint a pásztorleány.

Ez megvigasztalta magát (megvigasztalódott maga) [is] aztán (együttal).

tuoksne, *tučksne*, *tuöksne*, *tuöksne*, *tučksne* F., *tučksn* U. (a.),
tueksne, *tūeksne* St. pp. mögött | hinter (*mū t. mögöttem* | hin-
 ter mir). — Lul. *tuokien*.

tuoh; l. *tuota*.

tuota, *tuote* J., St., *tuota* U. (sk.), *amaz* | jener (acc. sing. *tuop*
 St.; gen. *tuon* J., St., *tuon*, *tüon* U. (u.), *tüön* U. (sk.), *tūⁿ*, *tuun*
 H.; com. *tuoinie*, *tuojenie* St.; iness. *tuosnie* F., *tüjönie* U. (a.);
 elat. *tuostie*, *tuostie* F.; allat. *tuosa* F., *tuose* St.; plur. nom. *tuoh*,
tuó J., St., *to* St.; acc. et. allat. *tuotie* St.; gen. *tuoi* St.; iness.
tuojisnie St.; elat. *tüöjistä* U. (sk.), *tuojistie* St.). — Lul. *tuot*.

tuotaka, *tuotoka*, plur. id: *oijjā v. oijje-t. vánkos* | kopfkissen. —
 Lul. *tuotak*.

tuottara U. (sk.) förmeteg (olyan csúnya idő, midőn az embe-
 rek nem lehetnek odakünn) | sehr schlechtes wetter (ett mycket
 styggt väder, när menniskor kunna icke vara ute). — L. *tuoddar*
mons altus arboribus nudus.

tuosa, plur. *tuos* F., *tūase*, plur. *tūas* St. szelencze | dose; —
tqkkā-t. F. dohányzacskó, dohányszelencze | tabakdose. — sv.
dosa.

tuostet St., *tuostih* U. (u.) merni | wagen (præs. s. 2. *tuost* U.,
 St., *tu^{ost}* St.). — L. *tuostet*.

tuostotet, *tuostuotit*; l. *togstāhtet*.

tuon, *tuon*; l. *tuota*.

tuonā, *tuone* H., U. (u.) ördög | teufel. — L. *tuona*, *tuone* mors.
tuonestā F. (elat. s.); l. *tū^{na}*.

tuõnesa, plur. *tuõnes* U. (u.); *tuõnesa*, *tuõngesa*, *tuõngesa* U. (a.),
tuõngesa U. (sk.), plur. *tuõnges*, *tuõnks* U. (a.), *tuõnges* U. (sk.)
 ruhafolt, ruhaczafat | kleiderlappen, fetzen U. (sk.); lapp ember |
 Lappländer U. (u., a.). — Lul. *tuokñas*.

tuoptit U. (tr.), *tuoptijit* U. (u.) utána menni, üldözni | nach-
 jagen; megfogni | fangen. — v. ö. L. *tuóbbetet*, *tuóbpetet* sectari.

tuopseltā U. (u.), *tuopselt* U. (a.) csunya | hässlich.

tuomet F. készíteni, elkészíteni | verfertigen.

tuomuo St. = *toamā*; *straff^{uo}-t.* St. büntető ítélet | strafurteil.

tuorēkste, *tuorēkstih* U. (a.) reszketni, remegni | beben, zittern.
 — Lul. *torhkiestit*.

tuorptet F. szükségelni | nötig haben, bedürfen (præs. s. 2.
túorpt). — v. ö. *tarēpašit*.

tuol^{ie}, *tuol^{ie}*, *tuolje* U. (a., u.), *tuolie* U. (u.), *tuol^{ie}* H., *tuolje*, *tuolje* U. (u.), *tül^{ie}*, *tülie* F. bõr | fell. — L. *tuolje*.

tuolie F., S., *tülie* St. adv.: *mātātama* t. F. bizonyára (ime) megette | gewiss hat sie's aufgegessen; — *t. tüt^{ie} čälēmie* St. ime (nesze) [neked] a szemeid | sieh da hast du (eig. [sind] dir) die augen. — L. *tuole* ecce.

tuolhka, plur. *tuolhk'* St. tolmács | dolmetsch. — L. *tālk* (sv. *tolk*).

tuoltat, *tuoltat* F., *tuoltet* St. főni, forrni | kochen, sieden (intr.) (præs. s. 2. *tuolt'*); *tuolteje* F. p. præs.; *tuoltoma*, *tultoma* F. p. præt. — Lul. *tuólltāt*, *tuólltit*.

tuoltetet F., *tuolt^{et}et*, *tuolttet*, *tuólttet* St. id., vb. mom. — Lul. *tuóltatit*.

tuoltotet, *tuóltotet* F., *tuolt^{et}t^{it}*, *tuolttit* H., U. (u.), *tuolt^{et}tijit*, *tuolt^{et}t^{it}* U. (u.) vb. caus. főzni, forrásba hozni | kochen (trans.). — Lul. *túoltāhtit*.

tuolttema U. (u.), főzés, forrás | das kochen, sieden.

tuöks^{te}, *tuöksne*; l. *tuokste*, *tuoksne*.

tuunenä, *tuunešn*, *tuunun*, *tuuneste*, *tuunesa*; l. *tatnah*, *tatnā'*.

tū^uka, *tūka*, plur. *tū^uk'* U. (u.) csöngő, kolomp | schelle, glocke. — Lul. *tiuoka*.

tū^uka, plur. *tū^uk'* U. (u.) kendő | tuch. — sv. *duk*.

tūkara, *tūkara*, plur. *tūkar'* játékszer | spielzeug. — L. *tokor*.

tuhkā, *tuhka* J., *tuhkū* U. (a.), *tuhkuo*, *tuhku^o*, *tōhkuo*, *tōhku* St., adv. oda | hin, dorthin; el | fort, weg; *tuhkā ih tiekie* U. (a.) ide-oda | hin und her; *ass tuhka*; l. *ass*.

tukka U. (a.) ott, arra | dort, dortzu. — Lul. *tuohku*, *tuoggu*; v. ö. *tuhkā*.

tukkar, *tukkar^s* U. (a.) olyan | solcher. — l. *tuokkara*.

tukkō, *tükkō*, plur. *tukk'*, *tükk'* U. (sk.) dohány, rágó dohánytabak, kautabak. — sv. *tugg-tabak*. — v. ö. *takkā*.

dugñ H.; l. *tū^una*.

tuh; *tujje*, *tujje*, *tuji*; *tujitie*; *tujinie*; l. *tukta*.

tūjoki; l. *tuokat*.

thuhč^{et} F., St., *thohč^{it}* St., *tuhč^{ih}* H., *thuhčⁱ*, *thühč^{ih}* U. (sk., a.) vélⁿi, gondolⁿi, tetszeⁿi | meinen, denken, dünken, scheinen; dicsérⁿi | loben F.; szíveⁿi | ausstehen, leiden St.; (præs. s. 2. *thuhč'* J., *thühč'* U., *thohč'* St., 3. *thuhč^{ie}*, *thuhč^{ije}*); *thuhč^{ema}* F. p. præt. — sv. *tycka*.

tu h c e t i t H., tohčādit, thohčēti^t St. (præs. s. 2. thohčit', -čēt'; præt. s. 3. thohčeti St.) id. vb. frequ.

tuhta J., tuhtā U. (sk., a.), tuhte J., St., tuhti U. (a.), tühte U. (sk.), tohte St., tuht (t. akte) St., tut (t. šiámma) U. (a.), tūte H. az, azon; ő | jener; der, die, das; er, sie, es (sing. acc. tumm J., tumm^a, tummā, tummu U. (a.), tom^a F., tomm F., U. (sk.), tomm^u F., tōmma U. (sk., a.), tupp, top St.; gen. tunn J., St., tun F., U. (a.), tunnā, tunne U. (a.), tonn F.; com. tuiniä, tuinie J., St., tui-
niä, tui^unie U. (a.), tui^unie U. (a.), St., toiniä F., tuunä (tū^unä) U. (u.); iness. tuñie J., St., tui^uniä U. (a.), tunnie, tunnie St., tū^uie U. (a.), F. tonn, tonn^u F., tusnie St., tušnie U. (a.); elat. tutt^uie U. (a.), tühtiä U. (sk.), tustie F., St., U. (a.), tust^uie, tostie, tuštie F.; allat. tussa, tussā U. (a.), tusse J., St., tossa, toso F., tū^unan H.; — nom. plur. tuh J., St., toh F., U. (a.), toh, toh^u F.; acc. et allat. tuitie, tuitie J., St., tütie, tui^utie St., toitie F.; gen. tui, tui J., St., tui U. (m.), St.; tuje, tui^u, tui^uje U. (a.), toj, toje, tojje F.; iness. tuišnie U., tuisnie F., St., tuišnie St.; elat. tuistie, tui^ustie J., St., tui^ustie St., tui^ustie U. (a.), toistie F.) — v. ö. tuota.

tutna', tutnā'; tutnam, tutnan stb.; l. tatna', tatnah.

tutnie n, tutn^uen, tutnien, tui^utn^uen; l. tatna.

tustie, tuštie J. adv. onnan | von dort. — v. ö. tuhta.

tussa, tussā, tusse J. adv. oda | dorthin. — v. ö. tuhta.

tusnie F., St., tušnie, tui^uniä U. (a.), tui^uniä J. adv. ott, amott | dort.

thūsene, thū^usene, thausene, plur. thū^usn', thū^uhsān St., thūs n H. ezer | tausend. — sv. tusen.

dun U. (a.) toll, پہely | daune, flaum. — sv. dun.

tū^una, tū^une U., St., tū^unā U. (sk., a.), plur. tū^un'; — tū^uñā, tū^uñā, tū^uñe, tui^uñ, tūñ, plur. tū^uñ', tūñ' H., U. (a.), tui^uñ' (iness. s. tui^uññe) H. mind, minden, egész | all, ganz; — tū^un kaik, tū^uñ kaik J., kaihka-tū^una, kaihka-tū^une F., St. valamennyi, minden | alle, sämtlich, alles; tū^uñ' kaiks U. (a.), kaiks tū^unis F. id.; tū^uñ jāpie H. adv. mindig | immer; — 2. adv. nagyon, egészen | sehr, ganz; — 3. pp. tū^une viákse U. (a.), a falig | bis zur mauer. — Lul. tiuna.

tū^unes: t.-kaiks (allat. plur. tū^unesitie kaiksitie); kaiks-tū^unis; l. kaiks.

tū^un H. (gen. s.); tū^unan H. (allat. s.); tū^unā U. (u.) com. s.; — l. tuhta.

- tüñena*, *tüñena* U. (a., u.), plur. *tügen'* U. (u.) egész nap (24 óra) | tag und nacht zusammen (24 stunden). — sv. *dygn*.
- tuntara*, *tuntara*, *tontara* plur. *tuntar'* F; *tuntera*, *tuntere*, plur. *tunter'* St.; *tontora*, plur. *tontor'* U. (a.); *tuntura*, plur. *tuntur'* U. (u.) zaj, láрма, zakatolás zörgés | lärm, geräusch, gepolter. — *tunteracëa* St. nom. dim., id. — sv. *dunder*.
- tuntertīt* St. lármázni, zajongni, zakatolni, kalapálni | lärmen, tosen, poltern (præs. s. 2., plur. 3. *tunterth*) — sv. *dundra*.
- tunn*, *tunna*, *tunnie*, *tuñie* stb.; l. *tuhta*.
- tupte*, *tüpte* U. (a.) adv. onnan | von dort. — v. ö. *tappete*.
- tuptema*, *tüptema* U. (sk.), *tuptuma*, *tüptum* U. (m.), *tüpteme*, *tüptems* U. (a.) olyan | solch. — l. *taptema*.
- tuppete* St. = *tuppelte*.
- tuppene* J., St., *tuppene*, *tüppene* J., *tuppen* U. (a.) adv. ott | dort.
- tüppelte*, *tüppelte*, *tupplä* U. (a.) adv. onnan | von dort.
- tuppola* U. (a.) kettős, dupla | doppelt. — sv. *dubbel*.
- tuppulun* U. (a.) pp. -n tul | jenseits (t. *perjem* jenseits des berges). — v. ö. *tappulun*.
- tupriehetet*, *tüpriehetet* F. megerősíteni, odaerősíteni | befestigen, fest machen, — L. *tabretet*. — v. ö. *taparāñit*, *tüpretit*.
- tumtem*s, *tümtems* U. (a.) olyan | solch. — v. ö. *tuptema*, *tüptems*.
- tumporīt*, *-tīt* U. (a.), = *tuntertīt*. — v. ö. *tompóra*.
- dummerie*, *dümmerie* U. (a.) ostobaság | dummheit. — sv. *dum-meri*.
- turije* U. (a.) hód | biber. — v. ö. sv. *djur*.
- turuje*; *turujoma*, *turujoma*, *turujima* stb.; l. *tarajet*.
- turujudahkšn* U. (sk.) megcsinálva, elkészítve | gemacht, fertig. — v. ö. *tarajet*.
- tülie* F. adv. amott | dort.
- thüläräkon*: *kallärä'ken-thüläräkon* U. (sk.) eine fluchformel | káromkodó kifejezés, lpS. szövegek II. 67. lap.
- tultoma*; l. *tuoltat*.
- tullō*, *tüllu*, plur. *tüll'*; l. *talla*.
- tüi*, *tüitie*, *tüistie*; l. *tuhta*.
- thüinik*; l. *thüinik*.
- thüo*; l. *thüjo*.
- tüöistie*, *tüöjstie* (elat. plur. U. (sk.), *tüön*, *tüön* (gen. s.); *tüönie*, *tüjön* (iness.) u. (a.); l. *tuota*.

tüoñges; l. tuñesa.

tüöröka, plur. tüörk' U. (sk.) galy | zweig, reisig. — Lul. tuoräka.

thüjə, plur. id. U. (u.), thüə U. (a.), thüjuka, plur. thüjuk' F., U.

(u.) holmi, posztó | zeug. — sv. tyg.

thühčih; l. thuhčet.

tühke; tühtiä; l. tuhta.

tütné, tütnə, tütnö, tütnen, tütn'en, tütnien; l. tatna.

tüñena; l. tuñena.

tün'e (iness.); l. tuhta.

tüpte; tüptema, tüpteme, tüptems; l. tüpte; tüptema stb.

tüppelte; l. tüppelte.

tüpriehet; l. tüpriehet.

tümtems; l. tümtems.

dümmerie; l. dümmerie.

tha-, the-, thi-, tho-, thu-; l. ta-, te-, ti-, to-, tu-.

tjüorəs U. (a.) drága | teuer. — Lul. tieuras (sv.)

traukā; l. triaukā.

trauwā; l. trūih.

drāgeles F. csaló | betrügerisch. — v. ö. sv. be-draga.

trqjjitet F. tetszeni | behagen, gefallen (küktie trqjjit' tasniä
hogyan tetszik neked itt | wie gefällt es dir hier?).

trappalakz, plur. trappalak', trappalk' U. (sk., u.), trappolaka,
plur. trappolak' U. (sk.) folt; foltos | fleck, macula; fleckig. —
L. trable, teble macula; teblak maculosus.

trāhpa, plur. trāhp' U. (u.); truohpuo, plur. id. St. lépcső | treppe.
— sv. trappa.

trahpa, plur. id. U. (a.) csöpp | tropfen; čācie-tr. vízesöpp | was-
sertropfen. — sv. droppa.

trahpātahtih, -taktie U. (a.) csöpögni | tropfen. — L. drypa,

trānūih H. szükségelni | bedürfen, nötig haben.

trāmpštīt U. (sk.) belépni, belehāgni vmibe, rálépni | auf etwas
treten: ruónča lamčan trāmpšte a huzó rén belép (tipor) a gye-
plöbe | das zugrenntier steigt (springt, tritt) auf das leitseil. — L.
trāmpet (sv. trampa).

treahtih U. (a.) veszekedni, pörlekedni | zanken, streiten; treah-
tamienie U. (a.) ger. — sv. träta.

trčanka, plur. trčank' U. (a.); trčanka, plur. trčank' H.; trčanka,
plur. trčank' J.; trčanka, pl. trčänk' F.; tričanka, plur. tričank' U.

- (a.), *triánkq*, *triánkq*, *triánkq*, *triénka*, plur. *triánk'* *triánk'*, *triánk'*, *triénk'* St. szolga | knecht, diener. — sv. *dräng*.
- treanklejjih*, *treanklejjij* H. id.
- tr'ese d'it*; *tréjsatallet*; l. *triesat'it*, *triesatallet*.
- trejjëvut* St. hajtani | treiben (præt. s. 3. *trejjëvujij*). — sv. *drifva*.
- trêkel'tet* F. megcsalni | betrügen; — *trêkelteja* F. p. præs. csalo | betrüger. — sv. *be-draga*; v. ö. *drägeles*.
- triaukā* St., *traukā* F. hótalp, hókoresolya | schneeschlittschuh. — L. *träuka*. — v. ö. Lul. *sāpiek*.
- triaukāsāssa* St. hókoresolyának való fa | holz was zum verfertigen das schneeschlittschuhes geeignet ist.
- triánka*, *triénka*; l. *trénka*.
- triesat'it*, *tr'ese'tit*, *tr'iset'it* St. fölszállni (porról stb.), föl- v. szétszóródni | aufsteigen, aufstieben, in die höhe fahren. — L. *trisset*, *triset* aspergere; dispergi.
- triesatallet*, *tréjsatallet* St. id. vb. frequ.
- triénkq*, plur. *triénk'*; l. *trénka*.
- trogrq*, *truqrq*, plur. *troqr'*, *truqr'* F. czérna, fonál | zwirn, faden. — sv. *tråd*.
- troqllē*, *troqllā*, *troqllē*, *truqllē*, *truolla*, plur. *troqll'*, *troqllh*, *troall'* *troalla'*, *troallh'* stb. St.; *troll'*, *troll'*, plur. id. H. manó, szörnyeteg, ördög | zaubergeist, kobold, ungeheuer, teufel. — L. *tráll* (sv. *troll*).
- trouken* U. (sk.) hű | treu. — sv. *trogen*.
- trōsmos* U. (a.) bél | darm.
- trō'hneka*, *trō'neka*, *trō'hnika*, *trōhnika*, *trō'neka*, plur. *trō'hnek'* stb. St.; *trō'h nuk*, *trō' nuk*, *trō'h nuk*, plur. id. St.; *trohnika*, plur. *trohnik'* U. (a.), *tröhne*, *trō'ne*, *trō'hneka*, *trōhnike*, St.; *trōtnika*, plur. *trōtnik'* U. (u.), királyné | königin. — Lul. *trotnik*.
- Tronde*: *Tr. wārie*; l. *wārie*.
- troppa*: *sōmtroppa*, plur. *-tropp'* St. álomital (tkp. álomesöpp) | schlaftrunk (eig. schlaftröpfen). — v. ö. sv. *somn* schlaf, *droppa* tropfen. — l. *trahpa*.
- troll'*, *troll'*; l. *troqllē*.
- trō'hne*, *trōhnike*, *trōtnika*; l. *trō'hneka*.
- trō'restet* St. lépni, tiporni vmire | auf etwas treten. — sv. *träda*.

truqra; l. *trograq*.

trūih, *trū^wih* H. hinni | glauben (præs. s. 3. *trauwā*). — sv. *tro*.

truq̄lle; l. *troglle*.

truohpuo St. lépcső | stiege. = *trāhpa*.

trujje, *trujje* U. (ov.) kedv | lust. — v. ö. *trajjitet*.

truwun U. (sk.) = *trouken*.

trumpa, plur. *trump'* U. (a., u.) trombita | trompete. — L. *trumpet* (sv.).

tl, *tlā*, *tlā*, *tle*, *tlē*, *tlī*, *tlīe*, *tlj*, *tlje*; l. *tāl*, *tälliä*.

sq, *sā*; l. *sō*.

saanan; l. *satnan*.

saanam, *saanum* (acc. s.); l. *satna*.

saane H. igaz; igazság | wahr; wahrheit. — v. ö. *satnan*, *satnies*.
— L. *sadna* (sv. *sann*).

sajētā, *sajēhtā*; l. *sētiet*.

saihtie St. lándsa | spiess; — *s.-klāhkā*; l. *klāhkā*. — Lul. *sajēhtie*.

sajēwa, *sajēvoq*, *saiwuq*, *sajēwuq*, *sajēvuo*, *sājevuo* St. földalatti lények | unterirdische wesen; *s.-jaure*; l. *jaure*. — L. *saiv*, *saiva sanctus*. — v. ö. Lul. *sājāva*.

sajjēra, *sajjērā*, *sāirā* U. (sk.) oldal | seite. — sv. *sida*.

sairie St. sebes, fájós | wundig, weh. — L. *sarjes* (sv. *sår*).

sairetit U. (a.) fájni | weh tun (*oijjā' sairet' fáj a fejem* | mein kopf tut weh). — L. *sarjitet*.

sajēlut, *sajjēlut* St., *šajēlih*, *šailih* U. (u., tr.), H., *šajālih* U. (sk.) elfáradni, fáradt lenni | müde werden, müde sein (præs. s. 1. *šailam* U. (tr.), H., *šeilam* U. (a.), *sajēluop* St.; præt. s. 3. *sajēluoi* v. *sejēlui* St.); *šajūlum*, *šajūluma* H., *sujēlumq*, *sūjūlumq*, *sūjolumq*, *sūilomq* St. p. præt. — v. ö. L. *sillot*, *silot*.

saukā; l. *sūhkat*.

sauč U. (sk.) kenderből készült kötél, fék. | strick, seil, zaum aus hanf. — v. ö. *karhks*.

saučā, plur. *sauč'* F. juh | schlaf. — Lul. *sauāca*; v. ö. *söude*.

sauātā U. (sk.) nyomorult, szegényke | elend, wicht.

Squse, *Sausu* (iness. *Squssne*) St. Susendal (egy völgy neve Norvégiában | namen eines tales in Norwegen).

sāka, plur. *sāk'* J., St. ügy, dolog | sache, angelegenheit. — sv. *sak*.

sākā, plur. id. St. történet, esemény | begebenheit. — sv. *saga*.

sahka dī't H. elmerülni, lesülyedni | versinken, untergehen. — L. *sāket*.

sākara, plur. id. U. (u.) orvosság | medicin, heilmittel. — v. ö. sv. *socker zucker*.

sākare, plur. -ar' U. (a.), *sākere*, plur. *sāker'* St. = *sāka*, pl. *sāk'*. — v. ö. sv. *saker* (plur).

sāket St. = *cāket*.

sāhk^{ie}; l. *sāhk^{ie}*.

sakki, *sakkij* St. adv. igen, nagyon | sehr; — *tann* s. olyan nagyon | so sehr. — Lul. *sagga*.

saknie U. (sk.) áldás | segen (com. *saknenä*). — R. *signa*.

sajjā; l. *sujjet*.

sājjan, *sājjan*; l. *sijje*.

sat, *sata* F., *satq* F., U. (ov.) conjunctio: hogy | damit; dass. — sv. *så at* = so dass.

sattie St. homok | sand. — Lul. *saddie* (sv. *sand*).

satna, *satne* J., St., *satna*, *satnq*, *satna*, *satnā*, *satno* U. (sk.), *sotna* F. pron. pers. s. 3. ő | er, sie, es (acc. *satnam*, *satnqm*, *satnqm*, *satnum* U. (sk.), *saanam* U. (tr.), *saanum* U. (a.), *satnap*, *satnop*, *satnup* St.; — gen. *sū*, *sū^u* J., St., *sō* U. (m.), *sou* U. (sk.), St., *suo* U. (sk.), *sū^o* F.; — com. *satnenā* U. (sk.), *satnana*, *satnine* St.; iness. *satnesne* U. (sk.), St.; — elat. *satneste* U. (sk.), St., *satneste* U. (sk.); — allat. *sūthien* U. (sk.), *sōṇan* U. (a.), *sūthie*, *sūthno*, *sūthnō*, *sutnie*, *sutnie*, *satnije* St.). — Lul. *son*.

satnā', *satnāh* U. (sk.), *sotnā'*, *sutnā'*, *sutnah* F., *satnui*, *satnoi*, *sotn^uoi*, *sotnuoi*, *sotnie* St. pron. pers. dual. 3. ők ketten | sie beide (acc. *sotnqm* U. (sk.), *sutnam* F., *sotnuop* St.; — gen. *sotnun* U. (sk.), F., *sotnuon* St.; — com. *sotnenā* U. (sk.), *sutnānā* St.; — iness. *sotnesne* U. (sk.), *sutnesne* St.; — elat. *sotnešte* U. (sk.), *sutneste* St.; — allat. *sotnese* U. (sk.), *sathite*, *sūthite*, *satnese*, *sūtnese* St.), — Lul. *soaj*.

satnan U. (sk., a.), *satnqn* U. (sk.), *sātnān* F., *sātnan* U. (u.), *saanān* H. adj., adv.: igaz, való; igazán, valóban | wahr, wahrlich, wahrhaftig. — v. ö. *saan^{ie}*, *satnies*. [satnies.

satnies St., *satnies* U. (sk.) adj. igaz, való | wahr, echt. — Lul.

sāñerdī't, *sāññerī't* St. megbánni | bereuen. — Lul. *sañkartét*.

sáhpełt U. (a.), *sáhpeltá* U. (u.) csúnya, rút | hässlich.

sáppie U. (u.) epe | galle. — Lul. *sahppie*.

sāmie J., St., *sāmie*, *sāmie* U. (sk., sn.) lapp, lapp ember | Lappe, Lappländer (plur. gen. *sāmij*, *sēmij*; acc. *sāmite*, *sēmite*, stb. St.); *kuelie-s*, F. halász lapp | fischerlappe; *škuoka-s*. F. erdőben élő lapp | waldlappe; *wārie-s*. F. hegységben élő lapp | berglappe. — *sāmien kēlle*, *s. kiēla*, *s. pāhēe*, *s. parnie*, *s. nieite*; 1. *kēlle*, *kiēla*, *pāhēe*, *parnie nieite*. — *sāmien* J., *sāmene* U. (a.) adv. lappúl | lappisch (*kuktie tiehte s. hogy van ez lappúl*; *s. liārih lappúl tanúl*ni). — Lul. *sapmie*.

samkī, *samkij* U. (a.), *samgih*, *samāgih* H. odamaradni, késni | ausbleiben, weilen (præs. s. 3. *samku* U. (a.); præt. s. 3. *samgā-jejjā* H.). — L. *samketet*.

sāret St. teremteni, szerezni | erschaffen, formen, bereiten. — L. *saret*.

sāreṭī't, St. id., vb. frequ.; jövendöl, jósolni | wahrsagen, prophезeien. (*ṭlāhkuop sārete*).

sārih U. (sk.) fújni, szuszogni | schnauben, schnaufen, blasen. — L. *sadhet*.

sarāka, *sarrāka* H., *sarākā* U. (u.), *sqrāka* F., *sqrók^{uo}*, *sārōkuo* St. gond, bánat, aggodalom | Sorge betrübniß (*sqrōksne lī'n* St. bústak | sie sorgten, waren betrübt; *sqrāksa šuttije* F. szomorú lett | er wurde traurig). — L. *surgo* (sv. *sorg*).

sārdic, *sārēdie* H. szív | herz.

sārnie, *sārniä* U. (sk.), F. elbeszélés, mese | erzählung, märchen. — v. ö. Lul. *sārēnie*.

sārnajet H., U. (m.) beszélni vmiről, mesél, erzählen (præt. s. 3. *sārrnajejjā* U. (m.), *sārnafejja* H.).

sārni h, *sārni'* U. (sk., m., u.), *sarnih* H., *sārni j* U. (u.), mondani, megmondani | sagen (præs. s. 1. *sārnam*, 2. *sarna'* U. (sk.), 3. *sornā*, *sorne* U. (u.), *sornā*, *sorne* U. (sk.), *sārūn^{uo}* H.; imp. s. 2. *sarna'*, *sarnno'* U. (sk.)); *sornoma* U. (sk.), *sgrnuma*, *sārnuma* U. (m.) p. præt. — L. *sārānuot*.

sarnene, *sarnēne*, *sarnine*, *sārñene* U. (a.), *sārñenā* U. (u.), *sarninie*, *sārēninie* H. id. (*āhčiä talowā sārñene*, *atē pūc' tiāukoma*, U. (a.), az atya jön megmondani (jelenteni), hogy a rénszarvasok megjöttek | der vater kommt sagen, dass die renntiere wie-

der gekommen sind; *wuélkie' kúotre ruǵhtn sarninie* H. elmennek haza futva megmondani | sie gehen laufend nach hause zu sagen; — lpS. szöv. II. 133 lap.)

s a r n o h t e t, *s a r n o h t e t* F. elbeszélni; bizonyítani | erzählen; bekräftigen, bestätigen. — L. *s a r d n o t e t* annunciare.

s a r ā v ā, *s a r ō v a* U. (sk.), *s a r r ō v ā* U. (a.) rénbika, rénszarvasbak | renntierbock; *ātša s.* U. (sk.) = *ātša*. — Lul. *s a r ā v ā*.

s a r r ā v a St. jávorszarvas | elenntier. — L. *s a r v*.

s a r v i e s U. (sk.) nom. collectivum: az összes rénbikák | alle renntierböcke zusammen. — L. *s a r v e s* ein renntierbock.

s a l t i e F. só | salz. — Lul. *s a l h t i e*, *s a l t i e*.

s ā á n k ā; l. *siánkā*.

s ā i t ā, *s ā j ē t ā*, *s ā j j ē t ā*; l. *s i h t e t*.

s ā i t t i j e j j a; l. *s ē t t e t*.

s ā i n ā U. (a.) adv. későn | spät. — sv. *sen*, *sent*.

s ā j ē p a n (gen. et all. s.); l. *siéipie*.

s ā i r ā; l. *s a j j ē r a*.

s ā u d e, *s ā u t e*; l. *s ö u d e*.

s ā h k i e, *s ā h k i e* F. puska | flinte, büchse.

s ā k s U. (a.) sűrű | dicht. — L. *suokes*.

s ā j j i' U. (a.), meghajtani, hajlítani | biegen, beugen. — L. *s ā j ā t e t*; v. ö. *s u j j e t*.

s ā j j e t a h t i' U. (a.) föl- v. kifeszíteni | stemmen, aufstemmen, spannen (*uksum s.*). — L. *s ā j ā t a t t e t* curvandum curare.

s ā t t i h; l. *s ē t t e t*.

s ā n, *s ā n n* U. (sk.) miután, mióta | nachdem, seitdem; *s ā n l i e* U. (ov.) = *s ā n t i l j e* azután | dann, nacher — v. ö. *s ē n*, *s ē n a*, *s e n i*. — sv. *sedan*.

s ā m i e; *s ā m e n ā*, *s ā m i j* stb.; l. *s ā m i e*.

s ā m s t e m u s F. legrosszabb | schlechtest. — sv. *s ā m s t*.

s ā r ā t t i t U. (sk.); *s i j j e'* *s ā r ā t t i t* költözködni, máshová költözni | anderswohin ziehen (sv. *flytta*). — L. *s i r t e t*, *s i r d e t*. [schritt.

s ā l l ō s t e, plur. id. U. (ov.), *s ē l l o s t ā*, plur. *s ē l l o s t'* U. (u.) lépés |

s e St. particula: *tah se lie para sajēvui nieit'* ime ezek saivo leányok | sieh, das sind saivo mädchen. — v. ö. L. *s ā*.

e ā k ā; l. *siékcih*.

s e a s a; l. *s e ā s ā*.

s e ā n k a m (acc.), *s e ā ŋ k s e* (all. s.); l. *siánkā*.

s^ea m m a, *s^eammā*, *s^eamma*, *s^eammā*; l. *siámmā*.

s e a l ā d e t, *sealādiit*, *seallqtiit*, *sealadīt*; l. *suolātiit*.

s e ä j ě p i e; l. *siéipie*.

s e ä s ä, *seasa* U. (sk.), *šeäsā* U. (u.) nagynéne (az atya nővére) | tante, vaterschwester. — L. *säsa*.

s^eä m m ā; l. *siámmā*.

s e ä r ā m a; l. *siärōma*.

s^eett et, *sêttit* St. küldeni | senden, schicken (præs. s. 1. *s^eëttup*, 2. *s^eett* 3. *s^eettije* v. *seittije*); *s^eettomq* p. præt. — v. ö. Lul. *sad-diet*. (sv. *sända*).

s e i k e t F., *šeiki* U. (u.) letérni | abweichen, abgehen (*allieh-ko* .. *keinoste seik* F. ne térj le az útról | weiche nicht vom wege ab!); præs. s. 2. *seik*, *seik* F., *šeik* U. (u.).

s e i h t e t F. *seihth*, *sēthi* U. (sk.) parancsolni | befehlen: *m^oqt-kqm je seip^ekem seithije sūhkt a medvét és farkast evezni rendelte* (parancsolta) | dem bären und wolf befahl er zu rudern (præs. s. 2. *seiht*, 3. *seihth*, *sēthije* U. (sk.)); — *seihthoma* U. (sk.) p. præt. — sv. *sätta* (?).

s e i h t e t, *sēitet*, *šeith*; *seit*, *seih*, *seihā*, *šeitā*, *sējjetā*, *sejēt*, *sēj-jēt* stb.; l. *sēhtet*.

s e i t t i, *seitti*; l. *sêttet*.

s e i s a, *s e i s e*, *sejsa*, *sējise*, *sējjesa*, *šējjesa* stb.; l. *sīsa*. [sāiniā.

s e i n t e U. (a.), *šeinte* U. (u.) adv. későn | spät. — sv. *sent*; v. ö.

s e i p i e, *šeipie*; l. *siéipie*.

s e i p e k e, *seip^eke*, *seipke*, *sēpke*, plur. *seipék*, *seip^k*, *seipk*, *sēpk* F., *sījēpa*, plur. *sieip* St. farkas | wolf. — Lul. *sieipek*.

s e j ě l u i; l. *sajēlut*.

s e j ě l u q t e t F. vb. caus. kifárasztani | abmatten, ermüden. — L. *silotet*.

s e j j e; l. *sījje* és *sije*.

s e j j a n U. (a.) conj.: míg, mielőtt | bis, bevor. — sv. *sedan*.

s ē d e, plur. *sēd* H. szokás | sitte, — sv. *sed*.

s ē h t i; l. *seihthet*.

s ê t t e t, *sittet* St., *setth* U. (sk., m., u.), *sêth* U. (u.), *sättih* U. (sk.). *sättih*, *sêth* H., *seith* U. (a.) dobni, hajítani | werfen (præt. s. 3. *sêthije*, *sättijeja* H.)

s ê t t i e s t i t, *sittiestit* St. id., vb. mom. (præt. s. 3. *olukse sêttsti ki-dobta* | er warf hinaus).

sêttit; l. *s'ettet*.

sêstie; *sêsnie*, l. *sistie*; *sisnie*.

sēn U. (a.), *seni*, *sēna*, *sēnā* F. óta, mióta; aztán, miután | seit, seitdem; dann, nachdem (*sēn mū mānathītem* U. (a.) gyermekkorom óta | seit meiner kindheit; *seni im le' munna wuēinamq totnam* F. mióta nem láttalak | seit ich dich nicht gesehen habe; *sēna liele ūhtā turujuma* F. miután elvégezte (végrehajtott) nachdem er vollbracht hat). — v. ö. *sān* (sv. *sedan*).

sēnsitnin; l. *sinsatnān*.

sēbijäg; l. *sibijega*.

sēmij, *sēmite* stb.; l. *sāmie*.

semmatit U. (sk.) súgni | (ins ohr) flüstern. — L. *sammatet*.

sérrie; l. *sirrie*.

sēllostā, plur. *sēllost'*; l. *sällöšte*.

siānkā, *siānkā* J., *siānkā* F., *siānkuo* St. *siāñkā* F., *siāñkā* U. (a.), *seānkā*, *seāñka* U. (sk.), *sāānkā* U. (u.) ágy | bett (allat. s. *suōnkse*, *suonkuje*, *suonkuse*, *siānkuse* St.). — Lul. *sāñka*.

siām mā, *siāmmā* U. (sk.), *s'amma*, *siām mā* U. (m., a.), *siām mā* U. (a.), *s'ammā* St., *s'amma*, *seām mā* U. (sk.), St., *s'ammā*, *seāmmā* F., St., U. (sk.), *seām mā* F., *seāmmā* U. (sk.), *s'ēmmā* St., *siemā* F., *šamma* H. ugyanaz, ugyanazon | derselbe; s. *lākan*; l. *lākan*; tihte v. tuhte s. id. — Lul. *seābmā*.

siāhka, plur. *siāhk'* U. (sk., tr.), *siāhka*, plur. *siāhk'* U. (u.), *süqhka*, plur. *süqhk'* U. (sk.) zsák | sack; *ströjji* s. U. (sk.) szalma-zsák | strohsack. — sv. *säck*.

siātādīt U. (u.) törödni vmivel | sich kümmern: *im monna siātet' külskutti* nem törödöm vele | ich kümmere mich nicht darum (sv.: jag bryr mig icke om...).

siārō mā F., *siārā mā* U. (a.), *seārā mā* U. (u.), plur. *siārom*, *siāram*, *seāram* (allat. s. *siārmose* U. (a.), *seārām qse*, *seārāmāsā* U. (u.)) orcza | wange.

siālo, *s'ālo* F. lélek | seele. — L. *siālo* (sv. *själ*). [sällskap).

siālska, plur. *siālsk'* F. társaság | gesellschaft. — L. *sāls* (sv. *siēipie* J., St., *šēipie* *s'ēipie* U., *s'āipie*, *šāipie* U. (u.), *s'ējēpie*, *siējēpie* St., *seipie*, *seipie* U. (sk.), *šēipie* U. (u.), *seājēpie* U. (u.) fark | schweif, schwanz (elat. s. *sīpste* St. *sīpste* U. (ov.); allat. s. *sājēpan* U. (sk.), *siēipān* St.; allat. et acc. plur. *sīpīte* St.). — Lul. *siejēpie*.

sieip’; l. *seipeke*.

siékkih, siékkih šiákkih U. (sk.) megvigyázni, szemmel tartani, leselkedni | lauern, belauern, aufpassen, auf der lauer sein (præs. s. 1. *siékkem*, 2. *siékk’*, 3. *seákkā, seákkā* U. (sk.), præt. s. 3. *šiákkīejja* U. (u.)); *siékkama* U. (sk.) p. præt. — Lul. *šiákkat*.

siéktih, siékti’ U. (sk.) éhezni | hungern, hunger leiden.

sietara, sietere, sietara, sietere, plur. *sieter, sietar’* U. (sk.) hegyi major | sennhütte. — sv. *säter*.

siedelq, plur. *siedel’* F., *šietelq*, plur. *šietel* U. (u.) czédula | zettel; *panka-s*. bankjegy | bankzettel. — sv. *sedel*.

sienie, šienie U. (a., u.) feleség | gattin. — v. ö. L. *hene* femina.

s^{ie}ento F. adv. későn | spät. — sv. *sent*.

siemā; l. *siamma*.

s^{ie}loatahtet F. megterhelni | beschweren, belasten, beladen. — v. ö. L. *silotet* defatigare, és *sejluqtet*.

sikket F., St., *šikkih, šikki’* U. (sk.), H. húzni, fölhúzni, kibúzni, elhúzni, lehúzni | ziehen, heraus-, herab-, weg-, hinunterziehen (præs. et imper. s. 2. *sikk’* St.); *moáttam š.* U. (sk.) a bundát levetni | den pelz ausziehen. — L. *sigget*; — v. ö. *šakkih*.

sikkstī’t St. id. vb. mom.; *krū^uhtop sikkste* elhúzza (a tűz mellett) a fazekat | er zieht den topf [vom feuer] weg.

siktet St. czélozni | zielen, visiren (præt. plur. 3. *siktijā’n*). — sv. *sigta*.

sikñq St. növényzár, a melyen bogyó nő | staude, auf der beeren wachsen (*ris hvor baer voxer paa*): *krīkin* s. schwarze moosbeere, krähenbeere (*empetrum nigrum*, norv. *kraekling*); *sérrien* v. *sirrien* s. áfonya | heidelbeere (*vaccinium myrtillus*); *latteki* s. sumpfbrombeere (*rubus chamæmorus*).

siñje U., *sije, sejje* U. (sk.), St., plur. id. U. (sk.), plur. *sijjh* St.; *šijje*, plur. id. U. (a., u.) hely | stelle, platz (iness. s. *šīšēn*, *šijšen*, *šīšīne*, *šijšīne* U. (a.)); allat. s. *sājjan, sājjan* U. (sk.), *sājjan* U. (u.)); *arrama* v. *viāsoma-š.* U. (a., u.) lakhely | wohnort; *kuotie-s* U. (sk.) sátorhely | zeltstelle; *oāreme-s.* U. (sk.) alvóhely | schlafstelle; *marhnān* s. St. vásárhely marktplatz. — Lul. *saddie*.

sije’, sijeh, sije’ v. *sijjeh* F., St., U. (sk.), *sejje’, sejje’* St. pron.

pers. plur. 3. ök | sie (acc. *sijēm, sijjēm* U. (sk.), *sijjeb* St.; gen. *sijen, sijjen* U. (sk.), St., *sějjen* St.; com. *sijjenā* U. (sk.), *sijjine* St.; iness. *sijjesne, sijjesne* U. (sk.), St.; elat. *sijjeste, sijeste* U. (sk.), *sijjiste* St.; allat. *sijjese, sijise* U. (sk.), *sijjite, sijjiti, sijjise* St.). — Lul. *sij, siđđā*.

s i j ě t a, šijěta, sī'ta, šī'ta, plur. *sī't', šī't'* U. (u., a.) lakhely, hely | wohnort, stelle (iness. s. *šītsen, šītsen* U. (a.), *šijětsen* U. (u.), allat. s. *šī'tsen, šijětse, sītse* U. (a.); gen. plur. *šitie* U. (a.)). — Lul. *sijěta*.

s i ĩ h t e t F., St., *sītih, sītih, šītih* H., U., *seihtet, seihitet* F., St., *seih-tih* U. (sk.), *seitih* U. (u.), *seitet, sejitet* St., *šīeti'* U. (u.) akarni | wollen (præs. s. 1. *šī'tam, šītem, šītim, šītum, šī'tum* H., U., *šīttim* U. (u.), *sīhtup* St., *seihtqm, seihtom, seitām* F., *seihtep, seihtqp* St.; 2. *šīt, sīt'* U., H., *sīt', sīt'* J., St., *sīht'* St., *seit'* St., U. (sk., u.), *seit', seiht', seiht, F., St., šejět', sejjět'* U. (sk.), *sejět'* U. (u.) *šīt'* U. (a., u.); 3. *šaitā, seitā* U., H., *seihtā, šaihtā, sajěhtā* St., *sejjětā, šajjětā, šajjětā, šaitā, šaitā, sajětā* U. (sk.); præs. plur. 3. *sijjēti'* U. (sk.); præt. s. 1. *sītiim, sītijim* J., *sīhtip* St., 3. *šītiijēja* H., *seihtije, sīhtije* F., *sīhti* St.; plur. 3. *sītiin, šēttien* U. (a.), *sīhtin* St.); *sītema, šītema* U. (sk.), *sīhtomq* St. p. præt. — Lul. *sihtat*.

s i t t i e s t i t; l. *sēttiestit*.

s i ĩ s a, sī'se J., *šīs* H., U. (tr.), *sīs* St., *šīsa* U. (a.), *sīsa* U. (a.), F. *šīsā* U. (a.), *sīsā* U. (sk.), *šīse, šī'se* U. (a., u.), *sēisa* U. (sk.), *seisa, seise* F., *sejjěsa, sejjěsā* U. (sk.), *sejīsa* U. (sk.), St., *sejīse, sejīse, sijīse* St. adv. et pp. bele, be, -ba; -be | hinein, herein; in (*īč šīs* H. *magāba* | in sich; *sōuri šīsa* U. (a.) *juhok közē* | unter (zwischen) schafe). — Lul. *sisā*.

s i ĩ s e n, sī'sine; l. *sījje*.

s i s t i e F., St., *šist'e, šistie* U. (a.), *sēstie* St. adv. et pp. belülről, -ból, -ból | von innen; aus, von. — Lul. *sistā*

s i s n i e F., St., *šišn'e* H., U. (a.), *šišnie* U., H., *šisnie, šisnie* U. (a.), *šišne* U. (a., sk.), *sēsnie* St., *šēsnie* U. (sk.), adv. et pp. bent, belül; -ban, -ben | innen, inwendig; in; *ałamacī š.* U. (a.) emberek közt | unter menschen; *kuotien šišnie* U. (sk.) a sátor belseje | das innere des zeltés; *čiarovu š.* U. (sk.) részeg (tkp. sörben) | betrunken; *škaīm š.* U. (a.) ostoba | dumm. — Lul. *sisnā, sinnā*.

sinsatnān, sinsitnin, sēnsitnin St. egymásnak, egymáshoz | einander, an v. zu einander. — v. ö. sv. *sinsemellan*.

sibijega, sēbijega, -jāga, plur. *sibijeg', -jäg'* U. (sk.); *šibijēga, šibijigā*, plur. *šibijeg' šibijige'* U. (a., u.) sógor (a férj részéről) schwager (des mannes bruder, broder åt gubben) U. (a., u.); *om de båda män äro kusin eller bröder, så heter den ene man den annans fru sēbijeg; broder kallar broders fru också så* U. (sk.). — L. *sib-jok'* maritus sororis; uxor fratris.

sīpste, sīpite; l. *siēpie*.

sirrie, sērie St. (*sirrie-rīsie, sirrien sikāq*); *širriä, širrie, šierrie* U. (a.), heidelbeere (*vaccinium myrtillus*). — L. *sarre*.

siļēke U. (sj.) kendő | tuch. — v. ö. sv. *silke* seide.

siļpa, siļpa, siļlōpa, siļlōpa, plur. *siļop' F.; siļopa, plur. siļop, St.; siļpa, siļāpa, siļāpa, solpa*, plur. *siļp', solp'* U. (sk.), *sōlāpa, sōlōpa, sōlōpo*, plur. *sōlāp', sōlōp', sōlp'* St. ezüst | silber (elat. s. *soļōpsta F.*); *s.-halsie, s. pāltā, s.-tālie*: l. *halsie, peāltā, tālie*. — Lul. *siļāpa*.

sō U. (sk.), St., *sō°, soq* St., *sā* F. így, úgy, akkor, aztán, hát; *olyan* | *so* U. (sk.), F., St.; *da, dann* (*sō čāppies* St. *olyan szép*); *tan* *sā* F., *tānn sō* St., *tānn sa* U. (ov.) *olyan* | *so* (*tan sā ručēros* F. *olyan nyughatatlan* | *so unruhig*; *tānn sa hujēnišn* U. (ov.) *olyan szomoruan* | *so traurig*; *tānn sō viākska* St. *olyan erős* | *so stark*). — sv. *så*.

sō U. (m.) gen. s.; l. *satna*.

soqikie; l. *soakie*.

soqihitet St. történni | geschehen (præs. s. 3. *soqihitā*, præt. s. 3. *soihiti*): *soihiti mennēt* történt, *hogy ment, véletlenül ment* | *es geschah dass er ging, zufällig ging er*; *soihiti jāmet* történt, *hogy meghalt*. — Lul. *sajēhtiet*.

soqjēmōhka, sojēmāq St. lassú | langsam (*tējje' litie sō soqjēmōhka waccet ti olyan lassan mentek* | *ihr geht so langsam* [eig.: *seid so langsam zu gehn*]). — L. *suoim, suoimak*.

soakie, soqkie F., U. (u.), *soak* H., *suekie, soqkie* U. (u.), *suoike, suoikie* U. (sk., tr.), *sueikie* U. (a.) nyirfa | birke. — L. *sāke*.

Soahka U. (u., a.) Undersäker; *Soahkan wārie*; l. *wārie*.

soqkih, -ki' U. (u.) zúgni | brausen, rauschen.

soqkies, suqkies St. sekély | untief, seicht. — L. *cākes*; v. ö. *sōkka*.

- soqjā* U. (sk., a.) szárny flügel. — Lul. *soqjie*.
- soaṇātet* F., *soṇēdīt*, *sōṇōdīt*, *soāñōīt*, *sōḡñōīt*, *sōñōīt* St. leányt megkérni | freien, um ein mädchen anhalten (præs. s. 3. *soṇūte* St., plur. 3. *soṇūt* St.; præt. s. 3. *sōñetij*, *sōñuti*, *soṇēti* St., *soāñatie* F.); *soṇetiminnie*, *sōñotiminnie* St. ger.; *sōḡñotumq*, *sōñotumq* St. p. præt. — Lul. *suogñotit*; v. ö. *suḡñuo*.
- soḡhpatimie*: *miešken* s. U. (u.) a rénszarvasok borjazás ideje | zeit, da die renntiere kalben.
- oapse*, *soḡpse* St. (t.), *soḡhpse* St., plur. *soaps'*, *soḡps'* St. (t.), *soḡhps'* St.: *ruōtie*-s. vas cső, melylyel a *stāluo* felesége az emberek vérét kiszívta | eisernes rohr, mit welchem die frau des *stāluo* den menschen das blut aussog. — v. ö. Lul. *pohčča* és *soḡbbie*.
- soafa* U. (sk.) rét, pázsit | wiese, grasweide (elat. *soafšte*, all. *soafse*).
- soqmies*, *soqmies*, *suqmies* St., *sōmies* F. valamely, némely, valaki, egy | ein, irgend ein, ein gewisser. — Lul. *soqmies*.
- soarvie* U. (u.), *suōrvie* U. (a.), *suḡrēvie* St. elszáradt fenyő || dürre fichte. — Lul. *soḡrēvie*.
- soqlātīt*; *soqlātōmma*; l. *suolātīt*.
- soihtī*; l. *soihtet*.
- sojěmak*; l. *sojěmohka*.
- soqonan* (allat. s.); *sou*, *sōu* (gen. s.); l. *satna*.
- soulu*, *soulum*, *soulušn*; l. *sōla*.
- sohko* (?) St.: *jūle sohko krāsie*; l. *krāsie*.
- sōḡkḡka* = *soḡkies*, *suḡkies*.
- soks*, *soksa*, plur. *soks'* U. (sk.) égés-szag, rossz szag | brandgeruch, schlechter geruch. — L. *sāks*.
- soknih* U. (sk.) szívesen adni | gönnen: *jupmele soknejijji taitie hervän hälsam* isten jó egészséggel áldotta meg őket | Gott segnete sie mit guter gesundheit (gönnte ihnen gute gesundheit). — v. ö. *sqknie*. [l. *soṇātet*.
- sōḡñōdīt*, *sōñōdīt*; *sōñēti*, *sōñuti*; *sōñotiminnie*; *sōḡñotumq*; *sōñtet* St., *sūñti* U. (sk.) vizen szállítani | zu wasser führen, überführen; — *fara med en båt från en strand till annan* U. (sk.).
- ottitet* St. vétkezni | sündigen (præs. s. 2. et plur. 3. *sottit'*). — L. *suddotet*.

sottu, plur. id. St. bün, véték | sünde (acc. plur. *sottite*). — Lul. *sudduo* (sv. *synd*).

sotna; l. *satna*; — *sotnā'*, *sotnoi*, *sotnuoi*; *sotnom*, *sotnum* stb.; l. *satnā'*.

son, *sonn* U. (sk.) bizony, biz, hát | fürwahr, nun (sv. *väl*, finn *kyllä*).

sonntäre U. (sk.) pp. -hoz, felé | an, zu, gegen (*mānā larhkanatuma s. kājjēsā* a gyermek odaütődött a tehervivő edényhez | das kind schlug sich an der packkiste an).

sopcsit^{it}, *sopcsallet*; *sopcs'*; l. *supcs*-.

sōmies; l. *soqmies*.

sōm-troppq; l. *troppq*.

sorōket St. (t.) búsulni | sorgen, bekümmert sein. — v. ö. *sarkā*.

sorōkse (allat. s.); s. *šattet* St. (t.) búsulni, bús lenni | traurig werden — v. ö. *sarkā*.

sorna, *sorrna*, *sornā*; *sornoma*; l. *sārni*.

sōlā F., *sōlō*, *sōlō* H., U. (m.), *sōle* St., plur. *sōl'*; *soulu*, plur. *soul'* U. (m.) sziget | insel. — Lul. *suoluo*.

sōlokā U. (sk.) megboldogult | selig (*mū s. āhcie*). — v. ö. Lul. *sāluk* (sv.).

solokolt, *sulkolt* U. (sk.) pizok, pizkos | schmutz, schmutzig.

sōlpa, *solōpsta*; l. *šilpa*.

sōlādime U. (u.) lopás | das stehlen. — v. ö. *suolātīt*.

sōihtet; l. *süihtet*.

sōude, plur. *sōud'* H., *säude*, plur. *säud'* U. (m.), *sōura*, *sōurā*, *sōure*, plur. *sōur'* U. (sk., u., a.) juh, birka | schaf. — v. ö. *sauča*. (R. *saud*, *sōa*).

sōte, *šōte* H. édes | süss. — sv. *söt*.

sōlāpa, *sōlōpa*, *sōlōpo*; l. *šilpa*.

sōllōštīt U. (sk.) ugorni | hüpfen, springen (*pījālū s. ātugorni* | hinüberspringen).

sū, *sū*^u (gen. s.); l. *satna*.

suāineče, plur. *suāineč'* St. nom. dim. = *suoinie*.

suākies; l. *soqkies*.

suāñuo, *suōñuo* St. leánykérés | das freien, die brautwerbung;

suōña v. *suāñuo-parnie*; l. *parnie*. — Lul. *suogñuo*.

suāhpāne, *sūhpāne*, *suohpāne*, *sūhpāne*, plur. *suāhpān'*, *suohpōn'*, *sūhpōn'* St. hajító kötél | wurfstrick. — Lul. *šuohpan*.

suq mies; l. *soqmies*.

suqrēvie; l. *soqrvie*.

suqlā dīt, *suqlētīt*; l. *suolātīt*.

sueikie, *suekie*; l. *soakie*.

suinie; l. *suoinie*.

suježluma; l. *sajčlut*.

su o, *sū°* (gen. s.); l. *satna*.

suoike; l. *soakie*.

suóikketit U. (sk.) búzleni, búdös leanni | stinken (præs. plur. 3. *suóikket'*). — v. ö. *soks*.

suoinie H., U. (u.), *su'jēnie*, *sujīnie*, *suinie* St., *süiniä*, *süinie* U. (sk.) széna, fű | heu, gras. — *suinie-lāruo*; l. *lāruo*. — Lul. *suojēnie*.

suojēm uč čī, *-muččē* St. adv. lassan, halkan, titkon | langsam, leise, heimlich. — v. ö. *sojēmohka*.

suokne, plur. *suokn'* St. egyházkerület | kirchspiel. — L. *suokno*. (sv. *sockn*, norv. *sogne*).

suona, plur. *suon'* F. csöbör, dézsa | zuber; *čācie-s*. vizes dézsa | wassereimer.

suonñuo; l. *suqñuo*.

suonkuje, *su'nkse* (allat. s.); l. *siánkā*.

suohpoñe; l. *suqhpañe*.

suowa, *suowq* J., St., *süowq* U. (sk.), plur. *suow'*, *suowh* füst | Rauch. — Lul. *suoßßa*.

suomqsetet F. meghatározni (napot) | festsetzen, bestimmen.

suórvie; l. *soqrvie*.

suorma, *su'orma*, *surma*, plur. *suorm'*, *su'orm'*, *surm'* J., St., *süörma*, *süörma*, plur. *süörm'*, *süörm'* U. (sk.) ujj | finger; *kaska-süörm* U. (sk.) középső ujj | mittelfinger. — L. *suörm*, *suorbm*.

su'ormuse, plur. *su'ormus'* F. gyűrű | fingerring. — Lul. *suorhmas*.

suola, plur. *suol'* St., *suola*, plur. *suol'* U. (u.) tolvaj | dieb. — Lul. *suol*.

suolātīt, *suqlātīt*, *soqlātīt* St., *sealātijit*, *seallātīt*, *seallātīt* H., U. (u.) lopni, ellopni | stehlen (præs. s. 2. *seal'd* H., s. 3. *sealota* U. (u.) *soglete* St.); *suolāṭomq*, *soqlāṭomq* St., *sealādamā* F., p. præt. — Lul. *suolātīt*.

suole' F. hogy | damit, dass. — v. ö. *sō*, *sō°*.

suolak a, *suolakā* St., *suolka*, *suolka* U. (a.) = *suola*.

- suolet* St., *suologo* H., adv. titkon | heimlich; lassan | langsam
H. — Lul. *su^ollēt*.
- sühkq̄t*, *sū^uhkq̄t* F., St., *sū^uket*, *sūket* St., *sū^ukīh* H., U., *sū^ukkīh*
U. (u.) evezni | rudern (præs. s. 1. *sū^ukom*, 2. *sū^uk'*, 3. *saukā* U.
(u.) præt. s. 3. *sū^ukijejja*, plur. 3. *sū^ukujijjin* H., *sū^ukojīⁿ* St.).
sū^ukoma U. (u.) p. præt. — Lul. *suhkat*. [L. *sājāt*.]
- sujjēt* St. hajlani, meghajlani | sich biegen (præs. s. 3. *sajjā*). —
sujjima U. (a.) hajlott, görbe | bogig, gekrümmt.
- suh^ta* U. (sk.) betegség, láz | krankheit, fieber. — L. *sutta* (v. ö.
sv. *far-sot*).
- sutnā'*; *sutnam*; l. *satnā'*.
- sutnie*, *sutnie* St. = *sütnie*; l. *satna*.
- sū^uhpāⁿe*; l. *sughpāⁿe*.
- suhpōdit* U. (sk.) rágsálni, csontról a húst lerágni, szopogatni |
nagen, abnagen; saugen, nutschen.
- supcsē* H., *supcs* F., St., plur. *supcs'* mese, elbeszélés | erzählung,
märchen; beszéd | rede H. — L. *supces*, *supca*; Lul. *supcas*.
- supcstet* F., St., U. (tr.), *supcstīt*, *sopecstēt*, *sopecstēt* St., *supcstīt*,
supcstīt H., U., *supcstīt* H., *supcstiten* U. (sk.) beszélni | sprechen;
sagen; erzählen (præs. s. 2. *supcst'* J., St., *sopecst'*, *sopecst'* St.);
præt. s. 1. *sopecstijip* St., plur. 3. *supcstijjin* H., *sopecstijjin* St.)
supcstmienie U. (m.) ger.; *supcstāmā* F., *supcstāma* U. (sk.), *supcs-*
tamma H., *supcstoma*, *supcstumā*, *supcstāmma*, *supcstemmā* St. p.
præt. — Lul. *supcastet*.
- supcstallet*, *sopecstallet*, *supcs'alit* St., *supcstallih* H., U. id. vb.
frequ. ((præt. s. 3. *supcstallijejja* H.); *supcstallima*, *-talluma* H.,
supcstalloma St. p. præt.
- supcstatahtet* F. elbeszélni | erzählen.
- sumčie*, *sumčie* U. (u., a.) por | staub. — L. *cumcz*.
- surma*; l. *suorma*.
- sulkōlt*; l. *solókolt*.
- sūqhkā*, plur. *sūqhk'*; l. *siđhka*.
- sūihtet*, *sōihtet* St. legeltetni | weiden lassen, hüten (*pō^ocite* s.);
sūihtemini^e ger.
- süinie*; l. *suoinie*.
- sūjōluma*, *sūiloma*; l. *sajēlut*.
- süönak* U. (sk.) idegekből négyrétűen font kötél v. fék | seil od.
zügel aus seihen geflochten. — L. *suonak*.

- süör m*, süörma; l. suorma.
sü^utih; l. sō^otet.
sütné, sütnø, sütnö, sütnen, sütnien; l. satna.
sühpedä, plur. *sühped'* U. (sk.) borjazás ideje | zeit, da die renntiere kalben. — v. ö. *soqhpaticie*.
skāhtie, *skätie*: *prū^ut*- v. *prout*- sk. U. (u.) menyasszonyi hozomány | brautschatz, mitgift. — (sv. *brudskatt*).
skāmā^utīt, *skāmetūt* St., *škāmāšat*, *škāmāšatet*, *škāmāsetet* F., *skāmih* U. (u.) magát szégyelni | sich schämen; *škāmāsetemienie* F. ger. — *skāmiekootij* U. (u.) vb. inch. id. — L. *skubmāhet* id.; *skabmet pudore afficere*.
skāmats, *škāmats* F. szégyenlős | verschämt.
skāmātemmie, *skāmuotimmie* St., szégyentelen, szemtelen | schamlos, unverschämt. [Škaranā.
skarāna, plur. id. H. völgy (hegységben) | gebirgstal. — v. ö. *skāltā* U. (u.), *skoltā* U. (a.), *skālltuo* St. ok | schuld (*koqppok skoltām uunijē'* U. (a.) mindkettő az oka | beide sind [daran] schuld; *rīpsn skālltuen autste* St. a róka miatt | des fuchses halber). — L. *skuldo* (sv. *skuld*).
skālluo St. gyónás; úrvacsora | beichte; das heilige abendmahl; *sk-alāmuče*; l. *alāmača*. — L. *skalio*.
skeakan, *škeakan* (allat. s.); l. *skoqka*.
skēhkih; l. *skihkih*.
skēnna; l. *skinna*.
skiālāma, *skiālomq*; l. *skiālamq*.
skiālposit, *skiālpošit* U. (sk.), *skiālpsit*, *škīlpsit* U. (a.), *skielēps-tet*, *skielēpstet* St. reszketni, remegni | zittern, beben (præs. s. 1. *skiālūpsom*, *škīlpsom* U. (a.)). — Lul. *skielēpit*.
skiālāma, *skiālēma*, *skiālōma*, *skiālōmq*, *skiālāma*, *skiālōmq* St. gazember | schelm, spitzbube. — Lul. *skiālāma*.
skiebu c St. beteg | krank; l. *skimc*. — Lul. *skiepsies*, *šiepties*.
skielēps^eti (præs. s. 3.); l. *skiālposit*.
skihkelie, *skihkelike*, *skihkelijke* St. közönséges | gewöhnlich; tisztességes | schicklich, anständig. — L. *skihkelig* (sv.).
skihkih, *skēhkih* U. (sk.), *skihkih* U. (sk.), H. küldeni | schicken (præs. s. 2. *skihk'*, *skēhk'*). — sv. *skicka*.
skinna, *skēnna*, *skenna*, plur. *skinnh* St.; *skinn*, pl. id. H. bőr | haut, fell. — sv. *skinn*.

s k i h p a St., *škihpa* J., *škihpa*, *škihpe* H., plur. *skihp'* St., *škihp'* J. hajó | schiff. — Lul. *skihppi*.

s k o q k a, *skoqke*, *skoqka*, *skuqka*, *skuqke*, *skōqka*, plur. *skaqk'*, *skaqk'*, *skuqk'*, *skōk'* St.; *skuoka*, *skuoka*, *škouka*, *škōka*, *skūka*, *škūk* t, plur. *skuok*, *skouk'* etc. F.; *skuokie*, *skuok'e*, *skūekie* plur. id. U. (u. a.), H. erdő | wald (iness. s. *skūoksne*, *skūekšne* H., *škiekšn*, *skucksin* U. (a.), *škouksne*, *skūksne* F., *skaqksne*, *skōksne* St.; allat. s. *skōuse*, *skeakan*, *škeakan* U. (a.), H., *skūksa*, *skuokata*, *skoukata* F., *skaqkse*, *skaqkije*, *skōkije*, *skōkuje* St.). — v. ö. *skaqwa*, *skojje*. — L. *skog*, *skoug* (sv.)

s k o q h t ā t i j i t, *skaqhta'tijit* U. (u.) löni | schießen; — *skaatah-tēja* p. præs. lövö | schiesser, schütze. — l. *skoihtih*.

s k o q h t e, *skuqhte*, *skaqhte*, plur. *skaqht'*, *skuqht'*: muore- v. muorra-sk. St. fás kamra | holzkammer. — v. ö. R. *skâte*.

s k o q p a, *skuopa*, *skōpa*, plur. *skaqp'*, *skuop'*, *skōp'* F. szekrény | schrank. — sv. *skåp*.

s k o q w a, plur. *skaqw'* U. (u.) = *skaqka*.

s k o q r k e c, plur. id. U. (a.); *skaqrhce*, plur. *skaqrkeč'* U. (u.), *skōreč* U. (sk.) szárny, toll | flügel, feder, pluma. — L. *soroč*.

s k o i h t i h, *skouhti'*, *skaqhtih*, *skūhti'* U. (u.), *škuihtih* U. (a.) = *skahtātijit*; — *skoihtema*, *skouhtema* p. præt. — sv. *skjuta*.

s k o u k a; *skoukata*; *skouksne*; *skōuse*; l. *skaqka*.

s k o u h t i h; *skouhtema*; l. *skoihtih*.

s k o u w a H., U. (u.) = *skaqwa* = *skaqka*

s k ō k a; *skōkuje*; l. *skaqka*.

s k o j j a, *skojje*, *škojje* U. (u., sn.), *skujsje* U. (u.), plur. *skoj'*, *skujs'* = *skaqka*, (iness. s. *škōjisn*; allat. s. *skojisa*); *vierra-sk*. U. (u.) vadas erdő | wald, wo sich wild aufhält.

s k ō p a, plur. *skōp'*; l. *skaqpa*.

s k o p m a h k a, *škopmahka*, *škupmaka*, plur. -mak' U. (sk.) köpönyeg ujjak nélkül | mantel ohne ärmel. — L. *skobmok* tegumentum capitis.

s k o f f u t, *skaqfuttet*, St., *škaqfuttet* F. szerezni, előteremteni | verschaffen, sich anschaffen (præs. s. 2. *skaqfut'*). — sv. *skaffa*.

s k ō r e c; l. *skaqrkec*.

s k ō l a; l. *skuóla*.

s k o l t ā; l. *skltā*.

s k u q k a, *skuqke*, plur. *skuqk'*; l. *skaqka*.

- skuqhte*, plur. *skuqht'*; l. *skoqhte*.
skūekie; *skūekšne*, *škuekšn*; l. *skoqka*.
škuihtih; l. *škoihtih*.
skuoka, *škuoka*, *skuokie*, *skuokie*; l. *skoqka*.
škuonča U. (sk.) farkas | wolf.
skuopa; l. *skoqpa*.
skuóla, *škōla*, *škoula* F. iskola | schule. — L. *skol*.
skūka, *škūka*; *skūksa*, *škūksna*; l. *skoqka*.
skukkie St. árnyék | schatten. — L. *skugge* (sv.)
skujje, plur. *skuĵ'* = *skoĵja*.
skuččih, U. (a.) zajongni, zörögni | lärmen toben, poltern; —
Hūr skučče mennydörög es donnert. — L. *skāčēt*.
skuttet, *škuttet* F., *skuttih*, *škuttih* U. sietni | sich eilen; *sk. warāka*
id. — sv. *skynda*.
skupmaka; l. *skopmahka*.
skumie: *puoñ-sk.* U. (a.) melltakaró bőrből vagy másból | bryst-
decke aus leder od. anderem stoffe. — L. *skume*.
skurūpōt St. szürni, megszürni | stechen (præt. pl. 3. *skurū-*
pujin, *skurūpojĭn*). — L. *skurbetet*.
skurūpstīt St. id; vb. mom. — L. *skurbetastet*.
skūlē F. St., *skuile* F., pl. *skū'l* F. St., *skū'leh* St. tanító | leh-
rer. — v. ö. *skuóla*.
skū'let St., *škū'lih* U. (sk.) kiöblíteni, leöblíteni | spülen, aus-
spülen (præs. s. 1. *škū'lam*, 2. *škū'l*, 3. *škū'lie*); *škū'luma* U.
(sk.) p. præt. — L. *skullet* (sv. *skölja*).
skühçctit U. (a.) *skjühctit* U. (u.), *šçuhçstīt*, *šlühçstīt*, *stuhçstīt*
H. dobni | werfen. — sv. *skjuta*.
skjuhte, plur. *skjuhth* St. lövő | schütze. — sv. *skytt*.
stāināke, -neke, plur. *stāinek'* St. meddő rénszarvastehen | eine
gelte (unfurchtbare) renntierkuh. — L. *stainak*.
stājāre U. (a.) játék (?) | spiel (?).
staukadīt; l. *stogkedīt*.
staura, *staurā* J., St., *stāura* St. bot | stock; *hóqkk-st.* H. horog-
vessző | angelrute. — Lul. id.
stāhkā U. (sk.), *štahkie* U. (sk., a.) szénaboglya | heuschober U.
(sk.) — sv. *stack*.
stahkie U. (a.) pad | bank. — v. ö. sv. *stake* pfahl, stecken.
stāhkāres, *stāhkāres* F., St. szegény | arm. — sv. *stackare*.

- stahkuq*, *stahkua* F., *steahkā* U. (a.), rōf | elle. — L. *stihkuo*. — v. ö. *stāhkā*.
- stānka*, plur. *stānk'* St.orong | stange. — L. *staggo* (sv. *stång*).
- stāppq*, *stāppā*, plur. id. St. favágító | haublock, hauklotz. — R. *stabbe*.
- stārq*, *stāre*, plur. *stār'* St.; *štāra*, plur. *štār'* F. város | stadt. — Lul. *stāta* (sv. *stād*).
- stālā*, *štālā*, *štālā*, *stālā* H., U., *stāla* U. (sk., m.), *štālā* U. (tr.) *stālu*, *stāluq* St., F., *štālu^a*, *štāluq*, F., *stāluo*, *stālluo* St. óriás | riese. — Lul. *stālluo*.
- stalhpā dī^t* St. fölbillenni, földölni; fölbillenteni, földönteni | umwerfen, umstürzen (trans. et intrans.). — sv. *stjelpa*; R. *stälpa*, *stālp* (imperf. *stalp*).
- stallie*, *stāllie* St., *stallie* F. istálló | stall. — sv. *stall*.
- stājērih*; l. *steārit*.
- stämpet* St. tiporni, taposni | stampfen. — sv. *stampa*.
- stāllān* (allat. s.), *stālliesne* (iness. s.); l. *stiella*.
- stāllet*, *štāllet*, *štāllih*, *stelli'* U. (sk.), hozzákészülni | sich anstellen, sich anschicken. — sv. *ställa*.
- stāllādet*, *štāllādet*, *štēällātet* *štēllātet*, *stēllāret* F., *stēällādit* St. (t.), *stēllādī^t* St. készíteni; megtenni, ellátni | bereiten; bestellen besorgen; *st. kučiluka* F. elkészíteni, rendbe hozni | fertig stellen, in ordnung bringen; *st. siānkam* F. az ágyat elkészíteni, megvetni | das bett machen; *prū^urese st.* St. lakodalomra rendezkedni | anstalten zur hochzeit machen; — *stēällātmq* F. p. præt. — sv. *be-ställa*.
- stearpa*, *stēarpa*, plur. *stearp'*, *stēarp'*, *steārp'*, *stēārp'*; l. *stuora*.
- stēārit* U. (tr.), *stēārih* U. (sk.), *stēārit*, *stēārit*, *stēārit* St., *stērih* U. (sk.), *stājerih* U. (tr., u.), *stējēdih* H. tartani, fogni, megfogni | halten, festhalten J., St.; visszatartani; megkapaszkodni, megfogózni | zurückhalten; sich an etwas anhalten U. (sk.) (præs. s. 1. *stēārup*, 2. *stēr'*, *stēār*, 3. *stēārije*; — præt. s. 1. *stārip* St.); *stēāromq* St. p. præt. — v. ö. sv. *stöda*.
- stēāra^tit* U. (sk.) kapaszkodni, fogózkodni | sich anhalten.
- stēāllādit*; *stēāllātmq*; l. *stāllādet*.
- stējēdih*; l. *stēārit*.
- stekkih* U. (a.) bezárni, becsukni | zuschliessen, zumachen, zu-

- sperren. — L. *stagget* (sv. *stänga*).
- stekkel̥taħk̥šn* U. (a.) becsukva | zugesperrt (*ukse st.*)
- stéssarušti'* U. (sk.) megállni, megállapodni, abban hagyni | stehen bleiben, still stehen (præs. s. 2. *stéssarušt'*).
- stéssardahti'* U. (sk.) vb. caus. megállítani | stehen machen, aufhalten.
- stellatet, stellāret*, l. *stállādet*.
- stélle*; l. *stille*.
- stellet, stellet* F.: *ruonča stellije* megetette a lovakat | er fütterte die pferde. — sv. *stilla*.
- stellet, stellet, stillet* St. parancsolni, rendelni | befehlen, anordnen, (præs. s. 2. *stíllh*); *stellemq, stellomq* p. præt. — L. *stillet*.
- stelletejā, stelletejā* p. præt. F. iparkodó, dolgos | betriebsam, geschäftig, emsig. — l. *stállādet*.
- stiabónih, štíoubūnih* U. (u.), *stiepūnut* St. bepörölni | einklagen, vor gericht laden. — L. *stebnet, stebnot* (norv. *stävñ*).
- stiejēna, st'ejēna* St. *kő* | stein. — sv. *sten*.
- stiepūnut*; l. *stiabónih*.
- stiere* U. (sk.): *kuelie-st.* halpikkely | fischschuppen.
- stiella, št'ella, sticllie, stéllie, still'e* F., *stílle* St., plur. id.; *štiälla*, plur. *štiáll'* H. hely | stelle (iness. s. *stálliesne, stéllesne* F., allat. s. *stállān* F.). — sv. *ställa*.
- stiellādīt*; l. *stállādet*.
- stiö, stüo* U. (a.) mostoha | stief: *st.-āhčiä, st.-taktare*. — sv. *stuf*.
- stille, stelle* St. adv. et adj.: csöndes, csöndesen | still. — sv. *still*.
- stíllie, stíll'e*; l. *stiella*.
- stillet*; l. *stellet*.
- stogkedīt* H., *stoukaťit, stoukaťit* U. (a.), *stōkaťit* U. (sk., u.), *stuokadīt* H., *staukadīt* U. (u.) játszani | spielen; *stoukaťimienie* U. (a.) ger. — L. *stāket*.
- stōqpa* H., *stuopie* U. (a.), *stuopuo, stuqpuo* St. szoba | stube, zimmer. — L. *stāpo*.
- stoukaťit*; l. *stogkedīt*.
- stō'rahka* = *stuora*.
- stō'lit* St. harapni, csipni (balháról) | beissen. — L. *stālet*.
- stō'remus*; l. *stuora*.

- Stuqkholöma*, *Stuokh^alma* St. Stockholm.
stūqnet, *stūonet* St. bukni | stürzen, purzeln.
stuqpuo; l. *stōqpa*.
stuokadīt; l. *stokkedīt*.
stuohko, plur. *stuohk'* U. (u.), *štuhho*, plur. *štuhk'* F. gerenda | balken. — L. *stuokke*.
stūonet; l. *stūqnet*.
stuonteče, plur. *stuontec'* St. darabka idő | eine kleine weile. — v. ö. *stunťa*.
stuopie, *stuopuo*; l. *stōqpa*.
stūovodijit, *stūovodijit*, *stūovodīt* U. (a., u.) megmaradni (egy helyen) | bleiben (auf einer stelle); *stūovodommā*, *stūovodomma* p. præt. — L. *stuovot* (v. ö. sv. *stå*).
stuora, *stuorra* J., St., *stuorra* H., *štuoja* J., *stuorra* U. (a.), *stuora*, *štuoja*, *stuorra* U. (sk., u.), *stūora*, *stūorra*, *štūorra* U. (sk.), *stuore* St. F., *štuore*, *stūore* U. (u.), *stuurre* St., U. (ov.), *stūore*, *stūore* St., *stuurie* U. (a.), *štuor* F., *stūr*, *štūr* H., U. (u.), *šturra*, *šturra*, *šturre* U. (sn.), nagy | gross; — comp. *stuorqba*, *štiarba* U. (a.), *stēarpa* U. (u.), *stuorqpa* St., plur. *stearp'*, *stēarp'*, *stēarp'* U. (a.), *stēar^ap'* U. (u.), *stuorqp'* St.; — superl. *stuoremus* U. (a.), *stōremus* U. (sk.). — Lul. *stuur* (sv. *stor*).
sturoet St. kormányozni | regieren. — L. *stivret* (sv. *styra*).
stuhča, *stuhčā*, *stuhče*, plur. *stuhč*, *stuhč'* J., St.; *štuhče* J., *stühče*, plur. *stühč'* U. (sk.) darab | stück. — sv. *stykke*.
stuhčeče, *stuhčiče*, plur. -čēč', -čič' St. id., nom dim.
stuhčstīt, *stuhčstīt*; l. *sküchcstīt*.
stunťa, *štunťa*, plur. *stunt'*, *štunt'* U. (u.); H., *štünthe*, pl. *štünt'* U. darab idő | eine weile; — *štundum* H. adv. egy darabig | eine weile, eine spanne zeit; *kühkiem štundum* H. jó darab ideig | eine geraume zeit, eine gute weile. — sv. *stund*.
stū^ule, plur. *stū^ul'* St.; *štōla*, plur. *štōl'* F. szék | stuhl; *vīvo-st.* F. szövőszék | webstuhl. — Lul. *stouluo*.
stüo; l. *stiö*.
stūovodīt; *stūovodomma*; l. *stūorodīt*.
stūora, *stūorra*; l. *stuora*.
stücken H. csunya | hässlich. — sv. *stygg*.
stühce; l. *stuhča*.
stünthe; l. *stunťa*.

straffuo, *straff^{uo}* St. büntetés | strafe; *st.-tuomuo*; l. *tuomuo*. —

L. *straff* (sv.)

[*straffa*.

straffut F., *stroffih*, *ströffi* H. megbüntetni | strafen. — sv. *strïete*, plur. *strïel*°, H. rucza | ente.

stroffih, *ströffi*; l. *straffut*.

ströjje, *ströjji*, plur. *ströjjh^e* U. (sk.) szalma | stroh. — sv. *strö-*

Snāse U. (sn.), Snaasa högar (hegység neve | namen eines gebirges).

snappie St., *šněps* U. (sk.) gyors | schnell, flink. — L. *snabb* (sv.).

snarräkā, *šnarāka*, plur. *šnark*° U. (sk.); *šnurrākā* U. (a.), *šnurrōkā* *snurrega*, *šnurrūka*, plur. *šnurrk*° H. disznó | schwein; — *hurries* šn. U. (sk.) vadkan | eber (fargalt). — L. *snorka* (v. ö. sv. *snorka* schnüffeln).

snarta, *snarrta*, *snarrta*, *šnarrrta* F., *snarte* St., *šnarhta* U. (a.) nemsokára | bald. F., St.; már | schon F., U.; alig | kaum F. — sv. *snart*.

snarrā, *šnarrā* U. (sk.) bokor | strauch, busch.

snogltie, *snuóltie* St. darab | stück; *nerrumq-sn.* bolondító szer v. darab | narrenstück, narrenzeug (norv. *narrestycke*). — v. ö. *snuolteče*.

snolāka, plur. *snolkh* St., *snölke*, *snölēke*, *snölke* plur. *snölk*°, *snölk*° H., U. (tr.) farkas | wolf.

snuólteče, plur. *snuóltec*° St. darabka, forgács | stückchen, span, holzspan.

snuóltie; l. *snoogltie*.

snurrega, *šnurrūka*, *šnurrākā*; l. *šnarāka*.

spaihkkara, *spaihker*, plur. *spaihkar*°, *spaihker*° St. vasszeg | eiserner nagel. — L. *spikar* (sv. *spik*, plur. *spikar*).

spāhta, *spāhtā*, *špāhta* U. (sk., u.) bögölyfajta (oestrus tarandi, mely a rénszarvas bőrébe rakja tojását) | eine art bremse, welche ihre eier in die haut des renntiers legt. — v. ö. *nurōpa*.

spāise, *spājise*, *spēise*, *spējise*, plur. *spāis*°, *spējis*° St.; *sp. tāla*; l. *tāla*. — sv. *species*.

spehkih U. (sk.) tenyérrel ütni | mit der flachen hand schlagen. — L. *spekhet*.

spiālātīt°, *spielātīt*° St. játszani | spielen; *spialeteminni*° ger. —

L. *spiälet* (sv. *spela*)

spiele, *spīele*, plur. *spielh^e* St. játék, hangszer | spiel, instrument;

- nālēmie-sp.* doromb | maultrommel. — L. *spiāl*, *spjāla* chartæ lusoriæ (sv. *spel*).
- spōret* St. kimélⁿi, megkimélⁿi, takarítani | sparen, schonen. — L. *sparet* (sv. *para*).
- spōrohtet* F. vb. frequ. megtakarítani | ersparen.
- spōjila*, *spōjjila*, *špōjila*, plur. *spōjil'* U. (u.) tükör | spiegel. — L. *spejel* (sv. *spegel*).
- sprīntāhtih* U. (a., u.) szétugrasztani | zersprengen, auseinanderjagen; *sprīntāhtoma* U. (a.), *sprīntāhtoma* U. (u.) p. præt. — v. ö. sv. *spränga*.
- sploq nka*, *spl^uonka* plur. *sploq n k'*, *spl^uon k'* St. forgács | span, holzspan, splitter. — v. ö. sv. *splint*.
- sploq n k ā c c e*, plur. *-kā c c'* St. id., nom. dim.
- svāruq* (præs. s. 3.); l. *svōrot*.
- svājēn ā n*, *svienie*, *svēnie*, *svijēnie*; l. *svīnie*.
- svienska*, plur. *sviensk'* St. svéd | der schwede. — sv. *svensk*.
- Svⁱerje*; l. *Svirie*.
- svīnie*, *svienie*, *svēnie*, *svijēnie* St. disznó | schwein (allat. s. *svājēn ā n*). — Lul. *svienie*.
- svīnies*, *svijēnies* St. adj., disznó | schweinen, schweinern.
- Svirie*, *Svīrie*, *Svīrje*, *Svīrje*, *Svīrje* St., *Svōrie* U. (u.), *Švōrie* U. (a.) Svédorszá^g | Schweden. — Lul. *Sverje*.
- svirrte* St. adv. gyorsan | schnell.
- svōrot*, *švōrot* F., *svōrut* St., *svōrih*, *švōrih* H., U., *švōruih* U. (sk.), *svogrot* F., *švōrōditan* U. (sk.) felelⁿi | antworten (præs. 3. *svōruq* J., St., *švōruq* J., *svāruq*, *svōru* St., *svōruā* H., U. (sk.), *svōrua* H.; præt. s. 3. *svōrij* St., *švōrui* U. (m.), *svōruje*, *švōruje* U. (m., a., u.), *svōrujejjā*, *švōrujejjā* H.). — Lul. *svarrut* (sv. *svara*).
- Svōrie*; l. *Svirie*.
- smāwo* J., St., *šmāwo* U. (sk.), *smāvog*, *smāw^uo*, *smāvuo* St. kicsiny, apró | klein. — Lul. *smābra*.
- smārega*, plur. *smāreg'*, *-rēg'* H. beszéd, mondás | rede, spruch. — L. *smarog* confabulatio.
- smārⁱe dī^t* H., *šmārejtⁱ* U. (sn.) beszélⁿi, beszélgetⁿi | sprechen, reden (præs. plur. 3. *šmarht'* U. (sn.), præt. s. 3. *smārⁱedejjā* H.). — L. *smarešet*.
- smālā*, *smāllā*, *smāla* St. juh | schaf; *sm.-puihkie*. — Lul. *smālā*.

smärējuo, smerējuo, smerrējuo, smerrējuo, smerrājuo St. kovács-műhely | die schmiede. — sv. *smedja*. [smed].

smërra, smörra, smörre St. kovács | schmied. — L. *smidd* (sv. *smiállétit* St. csattani, ropogni | knallen. — L. *smäll* fragor; R. *smälla* (imperf. *small*).

smuohte St. adv. egy kicsit | ein wenig; *smuaghte jeh smuaghte* adv. lassanként | nach und nach. — sv. *smatt*.

slaks, slaks: kaik sl. F. mindenféle | allerlei. — sv. *slags*.

slāje, plur. *slāj'* J., St.; *slāje*, plur. *slāj'* J. nem, fajta | art, gattung, sorte; — *fierhtop slājeb* St. (acc.) mindenfélét | allerlei. — Lul. *slāpmat*.

slārāvustīt, slarēvustīt, slarōvustīt St. hazudni | lügen (præs. s. 2. *slārāvust'*). — L. *slarvet* nugari.

slārāvustallet, -tallet St. id. vb. frequ.

slāpčih U. (u.), *šlāpčit, šlāpčih* U. (tr.) kilyukasztani | durchlöchern.

slieihkit St. nyalni, megnyalni | lecken, belecken. — Lul. *slih-kiestit* (sv. *sleka, slicka*).

sloqhte, slughte, sluohhte, plur. *sloqht', slught', sluoh'* St. kastély | schloss. — L. *slått* (sv. *slott*).

sluqvete, sluqvette, šluqvete, šluqvette, plur. *-vet'* St. verés | schläge, prügel. — v. ö. sv. *slå, slående*.

sluqwahtallet St. megveretni | geschla gen. werden. — L. *slåvetallet*.

sluqwahtallemq St. megveretés | das geschlagen werden.

sluqvolīt St. megverni | schlagen, prügeln. — v. ö. Lul. *slōrvet*.

sluokuo, šluokuo St. csép | dreschflegel. — sv. *slaga*.

šailih, šajēlih; šajūlūma; l. sajēlut.

šajjēlas U. (sk.) fáradt | müde. — v. ö. L. *sillos, silos* languor, lassitudo.

šauwā; l. sūwih.

šakkih, šakki' U. (a., u.) húzni, kihúzni | ziehen, herausziehen, (præt. s. 1. *šakkajijim*). — L. *sagget*.

šattā, plur. id. U. (u., a.), *šattuo* St. gyümölcs | frucht; acc. *šattom* U. (a.). — Lul. *šadduo*.

šattet, šattā, šättā; l. šittet.

šāvot, šāvut, šāvu^{ot}, šāvuot, šāvun St., šāawot U. (sk.), šeavot F., šiewut H. csöndes, hallgatag | still; š. arrat, árrot, arrih hallgatni | schweigen, still sein. — Lul. sāvuot.

šamma; l. siámma.

šállējā, plur. id. F., U. (u.) taposott út, pálya | bahn. — v. ö L. šalk, Lul. šallduo.

šāawot; l. šāvot.

šaitā, šājjētā; l. šīhtet.

šättih, šättij; l. šittet.

šehtā, šeahtan; l. šiehtih.

šeavot; l. šāvot.

šeitā, šeitih; l. šīhtet.

šejjěsa; l. šīsa.

šeine, šein H. adv. lassan | langsam. — v. ö. sv. sen.

šeinte; l. seⁱnte.

šēipie; l. siēipie.

šeilam; l. sajēlut.

šettet, šettemq; l. šittet.

šěšnie; l. sisnie.

šērūtedīt U. (sk.) bántalmaztatni | übel zugerichtet werden
(kuktie šērūtede=sv. huru han var tilltygadt).

šélékti; l. šīleketit.

šiámma; l. siámma.

šiāhka, plur. šiāhk'; l. siāhka.

šiākcīh; l. siēkcīh.

šēipie, šiāipie; l. siēipie.

šēilete (acc. plur.); l. sijēle, šīle.

šietara, šietere, plur. šietar'; l. sietara.

šietelq, plur. šietel; l. siedelq.

šietī; l. šīhtet.

šiehtih U., H., šiāhtij U. (u.); præs. s. 1. šiehtam, 2. šieht', 3. šeahtā U. H., šeahtā U. (u.), šeahtan U. (sk.): tihte mū jealkan šeahtan U. (sk.) ez lábomra fér, illik | das passt, (geht) auf meinen fuss; — katt'en, h'erkiei, piāssan mihtie š. vadrént, lovakat, medvét előtalálni (tkp. közé jutni) | einem wilden renntiere, pferden, bären begegnen; — Lul. šiettet.

šiehtih (?) H. (præt. s. 3. šiehtijejja történt | es geschah); v. ö. šittet.=šiehtih?

š i e n i e; 1. *sienie*.

š i ^{ve} e ^{ne} t e; 1. *šivenete*.

š i e w u t = *šāvot*.

š i e r r i e; 1. *sirrie*.

š i e l e k e t i t, *š i e l e k t i t* St. olvasztani | schmelzen (trans.); præs. s.

1. *š i e l e k t o p*, 2. *š i e l e k e t'*, 3. *š i e l e k e t e*, *š i e l e k e t e*, *š i e l e k t e*. — *š i e l e k i e t o m n a* p. præt.

š i u ^{ne} t e, *š i u ^{ne} t e*; 1. *šivenete*.

š i k k i h; 1. *sikket*.

š i j j e; 1. *sijje*.

š i j ^č t a, *š i t a*; 1. *sijčeta*.

š i t i h; 1. *šihet*.

š i t t e t St., *š i t t i h*, *š i t t i'*, *s i t t i'* H., U., *š i t t i e*, *š i t t i e* U. (a.), H., *š e t t e t*, *š e t t e t* St., *š e t t i h*, *š e t t i'* U. (sk., u.), *š ä t t i h*, *š ä t t i j* U. (sk.), *š ä t t e t*, *š ä t t e t* St. (t.), *š u t t e t*, *š u t t e t*, *š u t t e t* F., *š u t t i'* U. (u.) lenni (fieri); nőni; történni; maradni (vhol), odamaradni | werden (fieri); wachsen; geschehen; bleiben (irgendwo), verbleiben (præs. s. 1. *š i t t a m* U., H., *š i t t u p*, *š e t t u p* St., *š u t t u m* F., U. (u.), 2. *š i t t'*, *š e t t'*, *š u t t'*, 3. *š ä t t ä* J., St., *š ä t t ä*, *š ä t t ä*, *š e t t a* U. (a.); præt. s. 3. *š i t t i* St., *š i t t i j e*, *š i t t i j i* U., *š u t t i j e*, *š u t t i j e*, *š u t t i j e* U., F., *š i t t i j e j j a* H., *š u t t e j e j j a* U. (u.), *š ä t t i*, *š ä t t i* St. (t.); — *m i m u ⁿ n e n š ä t t ä* U. (a.) *a m i* engemet illet | was mich betrifft (anbelangt); — *š e t t e m i n i e* U. (a.), *š i t t i m i n i*, *š i t t i e m i n i e* H. ger.; *š i t t ä m a* U. (a.), H., *š i t t i m a* H., *š i t t e m a* U. (a.), *š i t t o m a* St., *š e t t e m a* U. (sk.), *š e t t e m a*, *š e t t e m a* St., *š u t t a m a*, *š u t t a m a* F. p. præt. — Lul. *š ä d d a t*.

š i š t i e, *š i š n i e*; 1. *sistie*, *sisnie*.

š i b i j e g a, plur. *š i b i j e g'*; 1. *sibijega*.

š i v e ^{ne} t e, *š i v u ^{ne} t e*, *š i u ^{ne} t e*, *š i u ^{ne} t e*, *š i ^{ve} e ^{ne} t e* St. sötét | finster. —

Lul. *š e u n ä s*.

š i r r i e; 1. *sirrie*.

š i l e, *š i j e l a*, plur. *š i l'* St., *š i e i l e*, plur. *š i e i l'* St. (t.) parázs | glut. —

L. *š i l a*, *š i l*.

š i l a p a; 1. *š i l p a*.

š o i v e t (*vuejjem š.*) F. köpülni | butter rühren.

š o i m u m a U. (a.) terhes | schwanger.

š o u w a t i t, *š o u v a d a t t i t* U. (sk.) magában beszélni | bei sich sprechen.

š o u w o m i e n i e; 1. *š u w i t*.

šō^ona; l. šū^una.

šompa U. (a.) ló | pferd. — L. tǎmp.

šö U. (m.) tó, tenger | see. — sv. sjö.

šöte; l. söte.

šugwōhtīt St. kaparni, összekotorni | scharren, zusammenscharren. — v. ö. L. šuovet agitare spatha, immiscere.

šúártuo; l. šuórtā.

šučštahtet F. teherbe ejteni | schwängern.

šúórtā F., šuórtuo, šúártuo St., šurta, šurta U. (a.) ing | hemd. — L. šårt (sv. skjorta).

šūketoma U. (a.) betegség | krankheit. — sv. sjukdom.

šujjúka U. (sk., a.), šujjuhka U. (u.) sima | glatt.

šuttet, šuttet, šutti'; šuttama; l. šittet.

šū^una, šū^une J., St., šū^unā H., šō^ona U. (u.), šō^one St., plur. šū^un', šō^on' szolgáló | dienstmädchen. — L. šun.

šunka : uksn š, U. (a.) ajtósarok | türangel.

šūvese, šūvese, plur. -ves' U. (a., u.) követ, küldött | bote.

šū^uwit St., šū^uwih, šūwih U. (sk.), zúgni, suhogni, süvölteni | sausen, brausen (præs. s. 1. šūwum, 2. šūwh, šūhe U. (sk.), šauwa, šauwā U. (sk.), St.); šouwomienie U. (sk.) ger. — L. šuwet.

šurta; l. šuórtā.

Šū^ule St. nom. prop. (viri).

šüōšidīt, šüōšidīt H., U. (m.), šüōsedīt U. (a.) örülni | sich freuen.

šüttije præt. s. 3.; l. šittet.

šūvese; l. šūvese.

škaikalet, škaikalet F. ütni, verni | schlagen — sk. škaka.

škaim U. (a.): šk. šišnie U. (a.) ostoba | dumm. — v. ö. R. skamm.

škaučua F. bajusz, szakáll | bart. — Lul. škauaca.

škākala, plur. škākal' U. (sk.) kocsirúd | stange einer gabeldeichsel. — sv. skakel.

škāhta, plur. škāht' F. adó | steuer, abgabe. — Lul. skahttie. — v. ö. škāhtie.

škāmāšat škāmāšatet, škāmāsetet; l. škāmātīt.

škāmats; l. škāmats.

škāra U. (sk.) kár | schade. — L. škada (sv.).

Škarańā U. (sk.) egy hegység neve Rörås vidéken | name eines gebirges. — v. ö. *skarańa*.

škalŋce U. (sk.) a mint mondják | wie man sagt.

škāqwahka, *škeawahka* U. (sk.) gyors | schnell, flink; comp. *škāqwahkappa*.

škāihktit U. (sk.) leszoktatni | abgewöhnen.

škāinedīt U. (a.), *škeinātīt* ragyogni, fényleni | glänzen, schimmern. — sv. *skina*; R. *skäina*.

škeakan (allat. s.); l. *skoqka*.

Škeáhkár J. Skäckarfjäll (hegység Jemtlandban).

škearmā, *škearmahkā* U. (sk.) beteg | krank. — Lul. *skierēma claudus*.

škeinātimie U. (a.) fényes, ragyogó | glänzend. — L. *škāinedīt*.

škejālit U. (a.) hervadni, fonnyadni, sárgulni (levélről) | welk werden (*laste' škejālā* die blätter werden welk).

škiāńka F., U. (u.), *škienka* St (t.), plur. *škiāńk'*, *škienk'* ajándék, adomány | geschenk, gabe. — L. *skänk* (sv.).

škiālpōšit, *škiālpšit*; l. *skiālpōsit*.

škie^{mc}, *škimc* F., *skie^{buc}* St. beteg | krank. — Lul. *skiepcies*.

škie^{mc}et, *škiemcēt* F. beteg lenni, megbetegedni | krank werden, erkranken. — L. *skūbēt*.

škierēapahkua F. halánték | schläfe.

škihke, plur. *škihk'* U. (u.) szokás | sitte, brauch. — sv. *skick*.

škihkih; l. *skihkih*.

škinškie' U. (u.) bőrnadrág | lederne hosen. — L. *skinkek*; — v. ö. *skinna*.

škinⁿ; l. *skinna*.

škihpa, *škihpe*; l. *skihpa*.

škimc; l. *škie^{mc}*.

škilpue, *škilpsit* U. (a.) = *skiālpōsit*.

škóq^{rr}ie, *sko^{rr}iä* U. (sk.) bőr | leder; *šk. wu^{ssa}* bőrszak | ledersack. — L. *skāde* aluta, *skārr* sacculus.

škouka, *škouksne* l. *skaaka*.

škoula; l. *skuóla*.

škojje (*škōjīšn* iness. s.) = *skojja*.

škopmahka; l. *škopmahka*.

ško^{ff}utet; l. *sko^{ff}ut*.

škorwī, škorcui' U. (sk.) szerezni, beszerezni | einschaffen, einkaufen.

škuəkšn; l. skogka.

škuihtih U. (a.) lōni | schiessen. — sv. skjuta. — v. ö. skoihtih.

škuoka, škūka; l. skogka.

škuttet, škutth; l. skuttet.

škūrštih U. (a.): čoiĵā' škurštīmienie meġa a hasam, hasmené-

škū^ulih; l. skū^ulet.

sem van | ich habe durchfall.

škrauwa U. (sk.) szájfek | maulzaum (für renntierkälber). — L.

skrāva.

škrōlet F. kiáltozni | schreien.

ščuhčstīt, šluhčstīt; l. škuchtit.

štaima F. zaj, lárma | lärm, aufruhr. — L. staima.

štahkie; l. stahkā.

štahkua; l. stahkuq.

štāra, plur. štār'; l. stāra.

štālā, štāluq; l. stālā.

štāllet, -ih, štāllādet, štēllādet; l. stället.

štepmana; l. štēpmih.

štērih; l. stērit.

štellet; l. stellet.

štelletejā; l. stelletejā.

štiālukā, plur. štīāluk' H.; štīulka U. (u.), štīulka, štīulko U. (a.), plur. štīulk'; štīoka, štīuka, plur. štīuk' U. (a., u.) puska | flinte, büchse; — piāle-štīoka U. (a., u.) ĩĵ | bogen. — L. steuk.

štiālla, štēlla; l. stiella.

štēpmih, štūcpmih U. (sk.) zajongni, lārmāzni | lärmēn, geräusch machen, toben, poltern (præs. s. 1. štēpmam, 2. štēpm', štēpmē', 3. štepma; negat. 1. im stiepma'); štēpmamine, štūcpmamīnie ger. štepmana p. præt. — v. ö. Lul. stujēmie; L. stuibmet.

štiewun H., U. (a.), štīevn U. (a.) štīven U. (sk.) jó | gut; št.-likke adv. jól | gut.

štierka, štīerhka, štīerhkā, štīerhke, štīerhk H., štūrka, štīerhkoko F. erös | stark H., F.; keserū, fanyar | bitter | herb F. — L. stārk, stārkok (sv. stark).

štīoubūnih; l. stiabōnih.

štioka, štīuka, štīulka; l. štīālukā.

štō^oka t̃i^t; l. *stogkedī^t*.

štō^ula; l. *stū^ule*.

štų^épmih, *štų^épmamīnie*; l. *štiépmih*.

štuorra; l. *stuorra*.

stuhko, plur. *štuhk'*; l. *stuohko*.

štunṭa; l. *stunṭa*.

šturra, *štüorra*; l. *stuora*.

štürka; l. *štierka*.

strāwor U. (sk.) szorgalmas, iparkodó, dolgoz | fleissig, bestrebsam. — L. *strāvar* (sv. *sträfvā*).

šnaičih, *šnüiči'* U. (u.) megijedni | erschrecken; *šnäičān* ger.

šnahkārīh U. (sk.) megbotlani, belebükni, belebotlani | stolpern, stürzen; *šnahkārāmā* p. prät.

šnahkārattih U. (sk.) id. — v. ö. L. *snokarmet* prolabi.

šnarāka; l. *snarrākā*.

šnarṛta, *šnarhta*; l. *snarta*.

šnarṛā; l. *snarrā*.

šnekālā U. (a.), *šnakala* U. (sk.) denevér | fledermaus; *jijji-šn*.
U. (a.) bagoly | eule.

šnēhps U. (sk.) = *snappie*.

šnipkih U. (u.) elereszteni, szabadon ereszteni | loslassen.

šņorovu' U. (sk.) fanyar képet vágni | ein saures gesicht machen (præs. s. 3. *šņorovuq*, -*vu^wq*).

šnurra, *šņorra* U. (sk.) két éves rénbika | zweijähriges renntierstierkalb.

šnurrōka; l. *snarrākā*.

špāhta; l. *spāhta*.

[*kruihkie*.

špānnā F. csat, kapocs | schnalle, spange. — sv. *spänne*; v. ö.

špōjila; l. *spōjila*.

švahkā U. (a.), *švahka*, *švāhka*, *šveāhkā*, *šveāhkā* U. (sk.) rénszarvasra való nyereg | renntiersattel (*švahkan oiija* U. (sk.) a nyeregsúcsa | spitze des sattels). — Lul. *svahka*.

šwattī' U. (sk.) kérni, megkérni | bitten.

šwalka, plur. *šwalk'* U. (sk.) hasadék, repedés, barlang, üreg | spalte, riss, höhle, grube; — *kirkīā-šw*. kőhasadék | steinspalte, steinhöhle. — L. *svalg*, *svalga*.

švēārhkā U. (sk.) fészekforma, a mit a fán csinálnak, hogy fejés alatt a *nūhpie*-t oda tehessek | nestartige stelle zum hinlegen

- des nāhpie während des melkens. — v. ö. L. *sverka* locus aptus ad asservandas res.
- šviārī°tie U. (a., u.) kard | schwert. — Lul. *svierthie*.
- švih°čet F. mozdúlui, mozogni | sich rühren, sich bewegen (præs. s. 2. *švihc'*). — Lul. *svahčcat*.
- švilkstet F., švilkieštīt U. (a.) dideregni, reszketni (hidegtől), fázni | zittern, beben (vor kälte). — L. *svilkestet* tremere.
- švōrot, švōrih, švōruih, švōrudītan; l. *svōrot*.
- Švōrie; l. *Svirie*.
- šmḡjuḡhka, plur. -juḡhk' F. morzsa, darabka | bröschchen, bischen. — v. ö. *smāwo* és *juōkī'*.
- šmāwo; l. *smāwo*.
- šmārē°tīt; l. *smārēdīt*.
- šmalļosī°t U. (sk.) beteg lenni | krank sein.
- šmuhks U. (sk.) gyors; gyorsaság | flink; flinkheit.
- šlai°vān St. bozontos, kőczos | zottig.
- šlaura U. (sk.) csipás | triefig, eiterig.
- šlaks; l. *slaks*.
- šlāje, l. *slāje*.
- šlarrā F. járómű | fuhrwerk.
- šläipe U. (sk.) sima | glatt.
- šlāpkie F. sólyom (?), ölyü (?) | falke (?), habicht (?).
- šlāpēit U. (tr.) kilyukasztani | durchlöchern; l. *slāpčih*.
- šlēppet F. önteni | giessen. — Lul. *slebbet*.
- šlējetaka; l. *šlijetaka*.
- šliäktā F. U. (sj.), šliekta St., plur. šliäkt', šliekt'; šliäktā' U. (sj.) rokon | anverwandte. — L. *släkt* (sv. *slägt*).
- šliektakoppuo v. -koppuo St. id.
- šliäččā, šliēččā U. (sk.) nedves | nass. — v. ö. L. *släččahet* humidum esse.
- šliepie' (præs. plur. 3.); l. *šlīpih*.
- šliewḡ, plur. šliew' F. főzőkanál | kochlöffel. — sv. *slef*.
- šlieret F. dobni, hajítani | werfen. — L. *sliret*.
- šlijētaka, šlējētaka, šlijjūtaka, plur. -tak' szolgál, kinek sokat kell kinlódnia, ügyesbajos ember | sehr geplagter knecht. — v. ö. L. *slitet* mala perpeti (sv. *slita*).
- šlīpih, šliepi' U. (sk.) köszörülni | schleifen. — L. *slipet* (sv. *slipa*).

ślīpije U. (sk.) p. præs.: *akšā-śl.* fejszeköszörülő | axtschleifer.

ślōqhpui' U. (u.) szabadon eresztetni; kiszabadulni | loslassen; frei werden, entkommen (præt. s. 3. *ślōahpojejjā*). — v. ö. *ślūohpot*.

ślōámpā; l. *ślūámpā*.

ślōuwq St., *ślūwā* U. (sk.) ravasz | schlau St.; okos | klug U. (sk.); comp. *ślūwupa* U. (sk.); sup. *ślōuwumus*, *ślōuwums* St. — Lul. *sluokas*.

ślōuwoma; l. *ślōvui'*.

ślopara, plur. *ślōpar'* U. (a., u.) nagyobb pénzdarab (tallér, krona) | eine grössere münze (taler, krone).

ślōvui' U. (sk.) ütni, agyonütni | schlagen, erschlagen (præs. s. 1. *ślōwum*, 2. *ślōwh*, 3. *ślōwua*); *ślōuwoma* p. præt. — Lul. *slōvvet*.

ślōūtīt; l. *ślūohtet*.

ślūámpā U. (a.), *ślōámpā* U. (u.) aprópénz | kleingeld, kleine münze.

ślūāmekā, plur. *ślūāmek'* U. (sk.); egérfajta (Myodes lemmus) | lemming. — L. *luomek*.

ślūokuo; l. *sluokuo*.

ślūohtet, *ślūhtet* St., *ślūohtet* F., *ślōūtīt* U. (sn.) bevégezni, befejezni; véget érni | enden, beenden; ein ende haben (præt. s. 3. *ślūhti*); *ślūhti jwoikemiste* St. abbanhagyta a dalolást, megszűnt dalolni | er hörte auf zu singen; *ślūhtij togruomistie* St. megszűnt harcolni | er hörte auf zu kämpfen; — *ślūohtumq* p. præt. — sv. *sluta*.

ślūohpot, *ślū^ohpot* F., *ślūohput*, *ślūöhput*, *ślūohput*, *ślūohpot* *ślūöhput* St. megszabadulni (vmi dologtól) | los werden, loskommen, (præs. s. 2: *ślūohp'*, *ślūöhp'*); *ślūöhputmq* St. p. præt. — l. *ślōahpui'*.

ślūčče, plur. *ślūčč'* U. (sk.) női nemző rész | weibliche scham.

ślūhtēt; l. *ślūohtet*.

ślūmpurdīt U. (sk.) oldalon lóbálózni, oldalát verdesni | an der seite schlenkern.

ślūöhtet; l. *ślūohtet*.

ślūöhput; l. *ślūohpot*.

ślūwā, *ślūwupa*; l. *ślōuwq*.

-n, -na; l. -ne.

nāan; l. nākan.

najjēka U. (u.), nejjēkā U. (sj.) szúnyog | mücke.

naiksit U. (a.), n'äiksit U. (u.) hajolni, meghajolni | sich beugen,
(præs. s. 2. naiks', n'äiks'. — v. ö. L. neikelet inclinare.

nākata, nākatq F., nōkota U. (sk.) valaki, valami, némely,
némi | jemand, etwas, einiges. — l. nākan. — sv. något.

nahkqt, nāhqt, nohkot F., nāhqt St., nahkih H., U. elmúlni,
elfogyni, elvégződni, véget érni | vergehen, abnehmen, aus-
gehen, sich endigen (præt. s. 3. nāhkaje, nāhkeje, nohkoje, nuh-
koje F., nahkajejja, nahkajejja, nahkijejja H.); — nahkamq J.,
nahkamā H., nāhkama U. (a.), nāhkum U. (m.) p. præt. (mejjā
fäatat nahkamq U. (u.) étel nélkül maradtunk | wir blieben ohne
speise; tann n. jījjin U. (a.) a múlt éjtszaka | die vergangene
nacht). — Lul. nohkot.

nāhkq dī't U. (u.), nohkotet F. vb. frequ. fogyni | abnehmen
(asska alkā n. a hold kezd fogyni | der mond beginnt abzu-
nehmen).

nahkatī't, nahkātī't, nahktī't U. (u.), nahkātīt, nahketīt U. (sk.) vb.
caus. elfogyasztani, elkölteni; kiadni (pénzt) | aufzehren, ver-
zehren, verbrauchen; ausgeben (geld); præs. s. 2. nahkāt'
U. (sk.); p. præt. nahkatama, nahktama U. (u.). — L. nokketet
atterere.

nahkādīt U. (m.), nāhkādīt U. (u.) támaszkodni | sich stützen.
nākane, nākene St., nākan, nākin, nāken U. (sk.), St., nāgen H.,
U. (u., a.), nāgon, nāgon U. (a.), nāan St., nan J. valaki, vala-
mely, valami, némely | jemand, etwas, irgend ein; — ij . . n-
semmi | nichts, kein; — ij . . nāgen kih U. (a.) sohasem | nie. —
sv. någon; v. ö. nākata.

nahkara F., St., nahkare St., plur. nahkarh; njahkara, nāhkara,
plur. -kar' U. (a., u.) álom | schlaf, traum (elat. plur. nāhkāristie
F.). — Lul. nahkār.

nahkaren J., nahkarēn, nāhkarēn, nahkarn F., nāhkaren U. (u.)
fáradt; álmos | müde; schläfrig.

nahketīt H. taszítani, lökni, tolni, betaszítani, betolni | schie-
ben, einschieben, stossen. — L. nakketet.

nahkielit, nahkielit, nāhkielit F. vb. mom. id. — L. nakkelet.

- n a k k* St. conj. pedig, bizony | doch, jedoch, fürwahr. — L. *nak*, *nakk*.
- n a h k s i t* U. (sk.), *nahkšēt* St. alkalmas lenni U. (sk.); bírni vkivel St. | taugen U. (sk.); einem gewachsen sein, St. (præs. s. 2. *nahks'*, *nahks'*). — Lt. *nakkahet*.
- n a h k s t i t* J., *nahkštit* U. (sk.) aludni, elalunni, elszunnyadni | schlafen, einschlafen; *nahkstamma* U. (u.), *nahkstumq* St. p. præt. — Lul. *nohkotit*.
- n a h t ā* U. (u.), F., *nohtā* F., *nahča*, *nahla* H. haszon | nutzen (allat. s. *nahkse*); *mie pāra nohtsne tānnie kuotsne a mi csak szükséges a házban* | was nur im hause nothwendig ist. — sv. *nytta*.
- n a s k ā s*, *naškās*, *nuskās* F., *nāskās*, *nāskas* U. (a.) nyughatatlan | unruhig, der keine ruhe gibt. — v. ö. *nasski'*.
- n a s s k i'* U. (sk.) unszolni, nógatni, békében nem hagyni | antreiben, nicht in ruhe lassen.
- n ā s t i e* St. csillag | stern. — Lul. *nasstie*. — v. ö. *tašta*, *tāsta*.
- n a s s t i h*, *nassti'* U. (sk.), éleszteni (tűzet) | (feuer) anfachen (a lapp szolgálja magyarázata szerint: bestarka, öka pā, at det skall brinna starkare); præs. s. 2. *nasst'*. — L. *nastetet*, *nastet* concutere; *tállāb n. ignem concutiendo excitare*.
- n a n*; l. *nākane*.
- n a n n a s*, *nannās* U. (sk.), *nannuos*, *nānnuos* St. erős, szoros | stark, fest. — Lul. *nannos*.
- n ā p a r a*, *nāpāra*, plur. *nāpar'* furu | bohrer. — L. *nabar* (sv. *nafvare*).
- n ā h p i e* F., *nāhpiā* U. (sk.) fejő edény | melkgeschirr. — Lul. *nahppie*.
- n a p p ā d e s t* U. (u.) másodszor, újra | zum zweiten mal, wiederum. — Lul. *nuppātest*.
- n a p p a n* (allat. s.); l. *nuppie*.
- n a m t ā* F., *namhtā* St. 1. nélkül | ohne (*namhtā kū^uliste* St. halak nélkül | ohne fische); — 2. *tutnā' mātie' kqn nūgūta arrat* *nāmtā* F. ti ketten nem lehettek semmivel megelégedve | ihr beide könnt mit nichts zufrieden sein. — v. ö. *numta*.
- n a m t e m s* U. (a.) ilyen | solcher.
- n a m ē t i e* J., St., *namtie* St. így | so.
- n ā m m a h t i t* U. (sk.) nászajándékul adni | als mitgift geben.

nārene, plur. *nāren'* St. daganat, kelés | geschwür, beule. — L. *naranēs*, *naran*.

narratīt, *narrātītan* U. (sk.) sértegetni, pirongatni | beleidigen, verletzen, schelten.

nāla H., *nāluq*, *nāluo* St. tū | nadel. — sv. *nål*.

nal suatet F. kiesufolmi, kigunyolmi | verspotten, verhöhnen. — L. *nalset*, *nalsetet* conviciari.

nālēnie, *nālñie*; l. *nālñie*.

nāalan; l. *nealan*.

nāitā, *neitā*, plur. *nāita'* U. (sk.), *niāita* U. (sk.), H., plur. *niāita'*, *nāit'* U. (sk.), *niāt'* H.; *nēita*, *nēitā*, *nēite*, *nieita*, plur. *nēit'*, *nieit'* J., St.; *nējēta*, *niejēta* F., St.; *nēit*, plur. id. U. (a., tr.); *nēida*, *nēide* U. (tr.), *nēita*, *neita*, *njēta*, *njēta*, plur. *nēit'*, *njēit'* U. (a.) leány | mädchen, tochter (gen. plur. *niājīi* U. (sk.), *njēti* St.); *alā nēit* rénszarvas őrző leány | renntierhüterin (sv. *vallflicka*); *kristi-njēta* U. (a.) keresztleány | die taufpatha; *sāmien* n. F., St. lapp leány | lappisches mädchen; *piejje-n* U. (tr.) nap leánya | sonnenmädchen (eine mythische person). — Lul. *niējēta*.

nāipih U. (sk.) parancsolni | befehlen. — L. *neipet* svadere.

nāipiep (acc. s.), *nāipena* (com. s.); l. *nāpie*.

nāhkielit; l. *nahkielit*.

nākkij, *nākki'* U. (sk.) futuere. — v. ö. *nahkielit*.

nāhpie; l. *nāhpie*.

nāmhtemesē, plur. *nāmhtemes'* St. olyan | solch. — v. ö. *namtems*.

nāmētie, *nāmhtie* St. úgy | so. — v. ö. *namētie*.

nāljie, *niālje* U. (sk.), *niālje* St., *nēlje*, *nielje* J., St., *nēlja* F., *nēlėje* St., *nielje* H., *nilje* U. (a.), *niēlje* U. (u.), *njilje* U. (sk.) négy | vier; — *luhkie* n., *luhki ih* *niālje* U. (sk.) = 14. — Lul. *neldē*.

nālťie, *nālttie* J., St., *nāllhtie* St. pp.-ról, -ról | von. — Lul. *nalt*.

nālñie, *nāllnie* J., St., *nālēnie*, *nālñie* U. (a.), *nālēnie* F., H. adv. és pp. rajta, rá | darauf; -n, -on, -en, | auf (*kūsn* n. auf der kuh).

nālļe, *nāllā*; l. *nille*.

-ne F., U. (sk.), St. (t.), -na F., -n U. (sk.), -ne, -ñe St. particula

- (tagadó mondatokban | in negativen sätzen): *ē-ne jaks' kannā* F., *īj-ñe (i-ñe) jaks' kennā* St. nem éri utol | er erreicht ihn nicht; *ičče-n manñ kann kuhkelda tästie* U. (sk.) nem oly messze onnan | nicht so weit von dort; *ečem-na rūqm utñe* F. nem volt nyugtom | ich hatte keine ruhe. — v. ö. *anne, ann^{ie}, äññe*.
- ne aḷan* U., H., *nealān* U., St., *nūaḷan* U. (a.), *neala* U. (m.), H. pp. alá | unter (*sāankān* n. unter das bett).
- nejjēkā*; l. *najjēkā*.
- neitā*; l. *nāitā*.
- neipie*; l. *nīpie*.
- neurā, neuōra* U. (m.), *neurua*, plur. *neurā'* F., *niāurā, nⁱāurā, nⁱeurā* U. (u.), *nōda* H. baj, szorultság | not. — L. *niāda* (sv. *nöd*).
- nerret, nerret* St., *ñerrih* U. (a.) elbolondítani, lóvá tenni, rászedni, csalni | zum narren haben, betören, übertölpeln, betrügen; *nerrumq* p. præt.; *nerrije* p. præs. — *nerrijet* id. vb. inch. — sv. *narra*. [nerret.
- nerreṭeks, -ṭeks* St. csalárd, elbolondító | betrügerisch. — l. *nēlle*; l. *nīlle*.
- nⁱäiksit*; l. *naiksit*.
- nⁱeitša, nāiča* H., *nⁱeitsa* U. (a.) leány | mädchen; l. *nāitā*.
- niāra* F., U. (sk.), *niārg, niārrā, nīāra* U. (sk.), plur. *niār'* U. (sk.), F. ember | mann; *oas^{ies} n.* F. kereskedő | kaufmann; — *kih-čije-n.* U. (sk.) ellenség | feind; — *toarā-n.* U. katona | soldat, kriegsmann. — L. *njāra*.
- niāḷan* U. (a.) = *nealān*.
- niālje*; l. *nālje*; — *nⁱāljeta, nⁱāljes*; l. *nⁱeljeta, nⁱeljes*.
- nⁱeita, nejēta, nⁱeide*; l. *nāita*.
- niekaṭiṭ* St., *niākadīṭ* U. (u.), *nūokṭiṭ* U. (a.) álmodni | träumen; *niekaṭomma* St. p. præt. — L. *njāketet*.
- nīestie* St., *niestie, nⁱestie* U. (a., u.) utravaló eledel | reisekost. — L. *nete*.
- niesties*: n. *vuōssa*; l. *vuōssa*.
- nielān*; l. *nealān*.
- nⁱelj, nⁱelja, nⁱeljā, nⁱelje, nielj^{ie}*; l. *nālje*.
- nⁱeljaṭa* F., U. (u.), *nⁱāljeta, nⁱāljeṭe* U. (sk., sn.), *niāljeta* U. (sk.) negyedik | der vierte; — *nⁱelitn aik^{ien}* U. (sn.) negyedszer | das vierte mal.

nⁱeljä tassa U. (u.), *nⁱeljatassa* U. (sk.), *nⁱeljetasa* U. (a.), plur. — *-tas'* negyedrészt | der vierte teil, viertel. — L. *neljades, neljates*.

nⁱeljes J., St., *nⁱäljes* St. négyen | viere (zusammen). — Lul. *nielädes*.

Nielse H. nom. prop. (viri). — sv. *Nils*.

niččie U. (a.), *niččie* U. (a.), F. emlő | mutterbrust. — L. *nidče*.

nihtet St. fenyegetni | drohen. — Lul. *nihttet*.

nījti (gen. plur.); l. *nāitā*.

nīpie, neipie, nāipie J., St. kés | messer (com. *nīpinā, nīpinā* St. *nāipenā* U. (u.), F.). — L. *nijēpie*.

nimtie U. (a.) = *namtie*.

nirratet, nīrratet F. verspotten, verhöhnen (præs. s. 2. *nirraht'*). — v. ö. *nerret*.

nille J., St., *nēlle* St., F., U. (sk.), *nälle, nälliä* U. (sk.) adv. és pp. rá, rája; -ra, re | auf ihn, auf sie, darauf; auf. — Lul. *nalā*.

nō, nō, nou, nō^u, nū, nū^o St., *no, nu* F., *noq* U. (sk.) particula: no, hát, bizony, biz, ugyan | nun, fürwahr, wohl (finn: *kyllä: n. oqcu'kyllä saat*). — sv. *nog, norv. nok*.

noqitāstallet, inch. noqitāställejūt, nuqitāställejūt St. varázsolni, bűbájos igéket mondani | zaubern, hexen. — Lul. *noqitāstallat*.

noqitie St., F., *n^oqitie, nqitie, noitie* F., *nuqitie, nuqjētie* St. varázsló, boszorkány | zauberer, hexenmeister; — n. -kommā; l. *kommā*. — L. *nāite, nāide*.

noqities, no^oities, nuqities, nuoitie St. adj.: n. *alāmāj* = *noqitie*; n. *āhkā*; l. *āhkā*; n. *pārēnie*; l. *pārēnie*. — L. *nāites*.

noarastahti' U. (a. sk.) megállítani a rēnnyájat, hogy belőle kifogják a szarvasokat, melyeket szán elé fogni v. melyekre terhet rakni akarnak (vānda om renhjorden, för att den skall stanna, mellan lapparne taga fast de ren, som man skall åka med) | die renntiere zum stehen bringen, um von ihnen diejenigen zu fangen, die man anspannen will. — (*pū^uc n.*). — v. ö. L. *nādotet onerare, farcinam imponere*.

noalān; noalēste; noalešn; noal'em; noālie; l. *nuolān; nuoleste; nuolesne; nuol'em; nuol'e*.

nouda, noude H. néhány | einige. — sv. *någon*. v. ö. *nākan, nō^okota*.

- nō^okota* U. (sk.), *nougota* U. (u.) valaki | jemand. — l. *nākata*.
nōhkot, *nōhкот*; l. *nahkat*.
nōhkotet; l. *nahkqđt*.
nō^ota, *-tā* U. (sk.) sógorasszony | schwägerin (systers man säger det till sin frus syster, om hun är yngre än frun). — v. ö. *sibijege*.
nōhtā; l. *nqhtā*.
nōnō F. üdvözlő formula az elmenésnél | grussformel beim weggehen.
nōvī U. (ov.), *novotit* U. (u.) -hat, -het, bírni, képes lenni | können, vermögen, im stande sein.
nōmtā; l. *numta*.
nomtet F. semmi nélkül | ohne nichts. — v. ö. *namta*, *numta*.
Norje, *Nörje* St. Norvégia | Norwegen. — L. *Norje* (sv. *Norige*).
nollite U. (a.) egy növény neve | name einer pflanze (*linnaea borealis*).
nō^oihkut, *nō^oihkut*, *nōihkut*, *nūihkut* St., *nāj^ojēk^oih*, frequ. *nēj^ojēk^oat^ot* U. (sk.) ellentmondani, tagadó választ adni, megtagadni verneinen, verweigern, abschlagen. — L. *neikot* (sv. *neka*).
nō^og, *nōgōta* F. elégedett | zufrieden. — sv. *nōjd*, *nōgd*.
nōjket F., *nōjkij* U. (u.), *nū^oket* St. megelégedni | zufrieden sein (*monna nōjkem k^oihkom* F. mindennel megelégszem | ich bin mit allem zufrieden); — v. ö. *nō^og*.
nō^oda = *neura*.
nō^ot^ot^oih U. (u.), *nō^orih* U. (sk.) 1. elérni | erreichen; — 2. -hat, -het | können (*nō^otteijjin k^oättiem* U. (u.) sie erreichen das ufer; *nō^orum-vid^ohkietit* U. (sk.) segíthettem | ich konnte helfen). — sv. *nå* (R.).
nōmtie U. (ov.) így, úgy | so. — l. *nāmētie*.
nō^oremus, *nōöremus*; l. *nuora*.
nu, *nū*; l. *nō*.
nū St. elég | genug. — sv. *nog*.
nuqitāställej^ot; l. *noqitāstället*.
nuqitie, *nuqjētie*; *nuqities*, *nuoities*; l. *noqitie*, *noqities*.
nuqlet; l. *nuolet*.
nu^oek^oes F. elég | genug. — L. *nuokes* (sv. *nog*).
nueremes; l. *nuora*.
nuonie, *nyōnie*, *nū^onie*; l. *nūonie*.

nuomätie, *nuomätie* St. = *numtie*.

nuora, *nuorra* J., St., *nūora* St., *nūgra*, *nūōra* U. (sk.) *fiatal* | jung; comp. *nuorappā*, *nuorappā* (allat. s. *nuorabusse*) St., *nüōrapa* U. (sk.); — sup. *nuoramus*, *nuoramas*, *nuoremes*, *nueremes* St. (t.), *nuōramus*, *nüōramus*, *nõ^oremus*, *nöōromus* U. (sk.). — Lul. *nuorr*, *nuorra*.

nuorta, *nuorhta*, *nūrte*, plur. *nuort'*, *nuorht'* U. (a.); *nuorhteče* St. *éjszaki* | nördlich. — L. *nuort*, *nuorta*; *nuortac*. (sv. *norr*, *nord*).

nuortenä U. (sk., a.), *nur^ttene* F. adv. *éjszakon* | im norden; — *nuortelte* U. (sk.), *nuortlte*, *nuortstie* U. (a.) *északról* | von norden; — *nurtelⁿ* U. (sk.), *nuortse*, *nu^orrtse*, *nurrtse* U. (a.), *nüörtse*, *nurtse* U. (sk.) *éjszakra* | nach norden. — L. *nuorten*, *nuortet*, *nuortas*.

nuolet St., F., *nuglet* St., *nuclet* F., *nüölih* U. (a.) *föloldozni*, *ki-bontani* | losmachen, losbinden, auflösen; *levetköztetni* | ausziehen (das gewand) U. (a.). — præt. s. 1. *nuolijem* F.; præt. s. 3. *nülie* U. (a.), *nüölie* U. (u.), præt. pl. 3. *nuolējēⁿ* St. — *nuglemā* St. p. præt. — L. *nuollat*.

nuolatē^t St. *levetközni* | sich ausziehen, sich entkleiden; *nuoladamna*, *-tõmma* p. præt. — v. ö. Lul. *nuolatit*.

nuolie F., St., *nüölie* F., *noylie* U. (u.), *noalie* St. *alj* | der untere teil; *oqlkien nuolān* F., *oqlkien noylie* U. (u.) *hónalj* | armhöhle; *sieipie nuolie* St. *farokalj* | das untere des schwanzes; *qavq-nüölien* F. *segg* | arsch.

nuolān, *nuqlān*, *noqlān* St., *nuqlan*, *nuqlan* F., *nüālān* U. (sk.) pp. *alā* | unter (*pierjen n.* unter den berg) = *neqlan*.

nuolestē, *nuelestē* St., *noalēstē* U. (a.) pp. *alól* | von unter, unter . . her (*pierjen n.* unter dem berge her).

nuolestēne U. (m.), *nuolestne*, *nüolestne* F., *nuelēsne*, *nuölēsne*, *nuelisn*, *nuelisnie*, *nuqliēn* St., *nuölēsⁿ* U. (sk.), *nuolestēn* U. (a.), *nüolestne* St. (t.), *nüölēsⁿ* U. (tr.), *noalēsne* U. (m.), *noalēsⁿ* U. (u.), *nuol^{em}*, *noql^{em}* H. pp. *alatt* | unter (*pierjen n.* unter dem berge).

nu^ukēt St. = *nöjket*.

nu^ukēpā St. = *nõ^og*.

nuhkot; l. *nahkat*.

nuktsi' U. (sk.) *folyvást dolgozni valamin* | fortwährend an etwas arbeiten (*hälla på ihärdigt*).

n u k s U. (sk.) pedig, de | aber.

n u h č i i U. (a.) használni | gebrauchen, benutzen. — sv. *nyttja*.

n u h t i g a, *nuhtega*, *nuhtegq* H. derék, jó; hasznos; jótét | brav, tüchtig, gut; nützlich; wohlthat; *nuhtiga lākan* H. adv. jól | gut, brav. — sv. *nyttig*.

n u s k ā s; l. *nqskās*.

n u n n a h k a U. (sk.) adj. adv. erős, erősen | stark, fest. — L. *nannok*.

n u p p i e, *nuppie*, *nüppie* H., U., *nuppiä*, *nüppiä* U. (sk.) más, másik, második | der andere; der zweite (allat. s. *nappan*); *tü^un' nuppie'* H. mind a többiek | alle übrigen, andern. — Lul. *nubbie*. — l. *muppie*.

n u p p, *nüpp* U. (sk.) adv. máskor | ein anderes mal; — *nuppišt* H., *nüppöst* U. (m.) adv. másodszor | das zweite mal.

n u m t a, *numtah*, *nōmtā* F. pp. nélkül | ohne : *n. pennat* ohne feder; *n. tiĵjet* ohne euch; *numtah toi* azok nélkül | ohne jene; *nōmtā hieptom* lélekzet nélkül | ohne atem. — l. *nqmtā*.

n u m t e m e s, *numtemes* F., *num^htemese*, plur. *num^htemes'* St.; *nümteme*, *nūmtems*, *nümtems* U. (a.) olyan | solch ein, solch. — v. ö. *nämhtemese*.

n u m t i e, *numtie*, *nümtie* J., St., *nümētie*, *nümetie* U., St. (t.), *nümhtie* St., *nümtiä* U. (sk.) adv. úgy, így | so. — v. ö. *nuomätie*, *nömtie*, *nämtie*.

n u m m q plur. id. St., F., U.; *nimmq*, plur. *nimmh* H. név | namen. — Lul. *namma*.

n ű r t e, *nurtelte*, *nur^ttene*, *nurtse*, *nurrtse*; l. *nuorta*, *nuortenä*.

n u r t o g a s i U. (a.) éjszaki | nördlich. — v. ö. *orĵigasi*.

n u r ö p a U. (sk.) bögöly fajta, mely a rénszarvas orrába rakja tojásait | eine art bremse, welche ihre eier in die nasenlöcher des renntiers legt. — v. ö. *spahta*.

n ű r r h t i t U. (sk.) megtiltani | verbieten.

n ű l l i ä h t i t, *nüllähtit* U. (sk., u.) rászedni, megesalni, elbolondítani | narren, täuschen, prellen (præs. s. 2. *nüllät'* U. (sk.); *nüllähtammā* p. præt.

n ű g r a; l. *nuora*.

n ű g l ā n; l. *nuolan*.

n ű i h k u t; l. *nööhkut*.

n ű o k k a U. (sk.) emsedisznó | die sau.

n ü ö j ā, plur. *nüöj'* U. (u.); *ńuoja*, plur. *ńuoj'* F. halom, domb | hügel, anhöhe.

n ü ö v i e U. (a.), *ńüövie* U. (u.) kócz, csepű | werg, hede. — L. *nuove*, *nuöve*.

n ü ö r a; l. *nuora*.

n ü o l e s n e, *nüölesne*, *nüölešn*; l. *nuolesne*.

n ü ö l i e, *nüölien*; l. *nuolie*.

n ü ö l i h; l. *nuolet*.

n ü s e n e j a U. (a.), *nüsenejja*, *nüśsonejjā* U. (sk.), *nüsn* H. asszony | frau, weib. — Lul. *nisū*, *nissun*.

n ü p p; *nüppost*; l. *nupp*, *nuppišt*.

n ü p p i e; l. *nuppie*,

n ü m t e m e, *nümtems*; l. *numtemes*.

n ü m t i e, *nümetie*, *nümatiā*, *nümtiā*, *nümh^{ti}ie*; l. *numtie*.

n ü l l i ä h t i t; l. *nüllähtit*.

n ü l l h ě s t i t; l. *ńulhěet*.

ń a h k ā d ī t; l. *nahkādīt*.

ń a h k ā d ē t U. (a.) szunnyadni | schlummern. — L. *nākketet*.

ń a h k a r a = *nahkara*.

ń a h k a r e n = *nahkaren*.

[L. *niaketet*.

ń ā k ā l i t U. (sk.) vb. mom. 1. = *ńākēt*; 2. *ellopni* | stehlen. —

ń ā k ē t St., *ńākih* U. (sk., tr.) lopózkodni, mászva előre menni; lesbe állni, meglesni, leskelődni | anschleichen, sich (wohin) stehlen; auflauern. — L. *niaket*. [nqhtā.

ń a h t a' t ī' t H. használni | nützen (præs. s. 2. *ńahtet'*). — v. ö.

ń ā s k a s; l. *naskās*.

ń ā m u j U. (u.), *ńāmi'* U. (sk.) kenni | schmieren, streichen (*ńāmā* . . . *ĉālēmie'* dörzsöli a szemeket); *ńāmqma* U. (u.) p. præt. — L. *ńiamet*.

ń a m m ā St., *ńommā* F. emlő | mutterbrust (gen. plur. *ńammāi* St., acc. pl. *ńammuite* St.). — l. *ńiammot*.

ń a m m o t, *ńammuo^t* St. szopni, szívni | saugen. — Lul. *ńiammat*

ń a m m o s t ī' t, *ńāmmustīt* St. id., vb. mom. — L. *ńiammestet*.

ń a m m a h t i t U. (u.), *ńommotet* F., *ńommatit*, *ńommotit* U. (a.) vb. caus., szoptatni | säugen. — Lul. *ńamāhtet*.

ń a m m a h t e j j ā U. (u.) p. præs. szoptató, dajka | säugerin, amme. — Lul. *ńamāhtedďie*.

ńālkies, *ńālēkies* St., *ńalkies*, *ńālkies* F., U. (u., a.), *ńālkies* St.
jőizü, jó, édes | wohlschmeckend, gut, süß; *ń. lākan* adv. éde-
sen, jól | süß, gut. — Lul. *ńālkok*.

ńālmie J., *ńālmie* U. (sk., m.), H., *ńālmie* (all. s. *ńāłman*)
U. (sk., ov.), *ńālēmie* (all. s. *ńāłāmān*) St. száj | mund. — Lul.
ńālēmie.

ńūjjēkkih; l. *ńōōihkut*.

ńūhpih H. nyelni | schlingen, verschlucken.

ńūhpiłit U. (m.) vb. frequ. id.

ńūhpiłdīt H. vb. frequ. id.

ńārvelit, *ńārēvolit* St. szorítani, facsarni | drücken, pressen,
auswinden.

ńālkies; l. *ńalkies*.

ńālmie; l. *ńālmie*.

ńāłłtet St. megnyúzni, a bőrt lenyúzni | die haut abziehen. —
L. *ńāłldet* depilare.

-ńe; l. *-ne*.

ńējjēhkatit; l. *ńōōihkut*.

ńēččāla; l. *ńiččāla*.

ńērrih; l. *nerret*.

ńiāra; l. *niāra*.

ńienie; l. *ńuonie*.

ńiewā; l. *ńuowih*.

ńierowq, plur. *ńierowch* St. sík legelőhely | grasplatz, weide.

ńielat F. elrontani, tönkretenni, elpusztítani | verderben, zer-
stören, vernichten. — v. ö. L. *ńjālet* deglutire, devorare.

ńielje, l. *ńālje*.

ńiččāla, plur. *ńiččāl'*; *ńēččāla*, plur. *ńēččāl'* U. (sk.) fenyőlé,
gyanta | tannenharz. — v. ö. L. *ńiččos*.

ńiččie; l. *ńiččie*.

ńidda, *ńidda*, plur. *ńidd'* H.; *ńirra*, *ńirra*, plur. *ńirraha* U. (u.)
ńirra, plur. id. F. nyél | schaft, stiel; *akšan* *ń.* axtschaft;
neipien n. messerstiel. — L. *nadda*.

ńimmaq; l. *nummaq*.

ńirra; l. *ńidda*.

ńilje; l. *ńālje*.

ńillet F. nyelni, lenyelni | schlingen, verschlingen, verschluk-
ken. — Lul. *ńiellat*.

- ñillemtet*, *ñjillemtet* F. id., vb. mom.
ñoqcc^uohtī't, *ñuqccuohťī't* teriteni | ausbreiten.
ñoutet U. (a.) kalapálni, törni (pl. sôt) | hämmern, stossen (salz). — L. *ñutet*.
ñomma; l. *ñumma*.
ñommā = *ñammā*.
ñomot, *ñommot* F., *ñomuj*, *ñommuĵ* U. (a.) = *ñammot*; — *ñommo-*
mienie U. (a.) ger.
ñomoĵe F. p. præs. szopó, szivó | sauger; *ñiččie'* *ñ. mănā* cse-
 csemő | säugling.
ñommatit, *ñommotet*; l. *ñammahťit*.
ñolhčet; l. *ñulhčet*.
ñömäktit U. (sk.) összeilleszteni | zusammenfügen.
ñöpčih U. (sk.) kúszni, mászni | klettern (præs. s. 3. *ñöpčije*). —
 L. *ñāpčot*.
ñuqnā St. földnyelv, félsziget, hegyfok | erdzunge, schmale halb-
 insel, vorgebirge. — v. ö. *ñuonie*.
ñuqmele, *ñuqmele*, *ñuomele*, plur. -*melh* (acc. plur. *ñuqmie-*
litie) nyul | hase. — L. *niommel*.
ñūenie; l. *ñuonie*.
ñuoja; l. *ñüöja*.
ñuonie, *ñūonie*, *ñūenie* St., *ñüonie* F., *ñüonie* U. (u.), *ñienie*,
nyonie, *ñū^onie* U. (a.) orr | nase. — L. *ñuñhie*.
ñuowih, *ñūowih* H., U., *ñüowih* H., *ñüowih* U. (a.), *ñüovuj* U. (u.)
 megnyúzni, lenyúzni; levágni (állatot) | (die haut) abziehen,
 schinden; schlachten (præs. s. 3. *ñiewā*, *ñüāwā* U. (u.); præt.
 plur. 3. *ñüowujĵin* U. (u.), H.); *ñüowuma* U. (u.), *ñüowuma*
 U. (a.). — Lul. *ñuorvat*.
ñuörih U. (sk.) leszűrni | abseihen. — L. *ñjārot*.
ñuole, *ñūole*, plur. *ñuol'*, *ñuolh*, *ñuole'* St. nyil | pfeil. — L. *ñuol*,
ñuola.
ñumma U. (u.), H., *ñomma* U. (u.), *numma* U. (u., sn.) száz | hun-
 dert; *stuora* *ñ. U.* (u.) ezer | tausend. — v. ö. *numma*.
ñulhčet, *ñulhčet*, *ñulhčet*, *ñolhčet*, *ñolhčet* St., *ñülčē'*, *ñüllöči'*,
ñüllüči' U. (sk.) ugorni | springen, hüpfen; *ñulhčema* St. p.
 præt. — L. *ñulcet*, *ñulčēt*.
ñulhčestī't, *ñulhčestī't*, *ñüllhčestī't*, *ñüllhčestī't* St. vb. mom. id. —
 L. *ñulčestet*.

nüönie; l. *nuonie*.

nüowih; l. *nuowih*.

nülč'i, *nülhčet*, *nüllhčeti*; l. *nülhčet*, *nülhčesti*.

pa a; l. *bāta*.

pa a n^{ie}; l. *patnie*.

pa a n i h; *paanenit*; l. *patnet*; *patnenit*.

pa i h k a, *paihkā*, *paihke*, plur. *paik'*, *paihk'*, *pajhkk'* St.; *pajēka*, *pajeka*, plur. *pajēk'* U. (sk., u., a.) szar | dreck (merda). — Lul. *pājāhka*.

pa i h k e t, *paikhet* St., *paikih*, *paiki'*, *pajēhkih* U. (sk.) szarni | scheissen (præs. s. 1. *paikam*, 2. *poikā'*, 3. *poikā*; neg. im ... *poikie'* U. (sk.)); *paikama* U. (sk.) p. præt. — Lul. *pajāhkkāt*, F. *boikkat*.

pa j ā k t ā j j ā U. (sk.) szaros | scheisser, beschissen. [antreiben.

pa i t i h H., *paiti'* U. (a.) hajtani, menésre serkenteni | treiben,

pa i h p ā St. cső; sip || rohr; pfeife. — sv. *pipa*.

pa q u t e r e s St. leológó | herabhängend (?); p. *s^{ie}jēpie*.

pa u s ā (præs. s. 3.); l. *pū^usi'*.

pa u n a, *pauōna*, plur. *paun'*, *pauōn'* U. (sk.) halom, domb | hügel (litet fjällklimp, som en kägla).

pa u w ā; *pauwema*; l. *pū^uwet*.

pa u w a U. (u., a.) tár, bódé | bude, speicher. — v. ö. sv. *bod*.

pa u r a n, *pauārān* (all. s.); l. *pū^urie*.

p ā k a, plur. id. H., U. (sk.) szó | wort. — Lul. *pāhkuo*.

p a h k a, *pahkā* plur. *pahk'* U., H. domb, magaslat | hügel, anhöhe; *kuotie-p.* a sátor mellett levő dombos hely | hügeliger platz neben dem zelte; *snarrā-p.* bokros domb | strauchiger hügel; — *piejjēt-p.* U. (tr.), *piejje-p.* U. (u.) napdomb (?) | sonnenhügel(?) lpS. szövegek II. 76. — v. ö. L. *bakko* inclinatio collis (sv. *backe*).

pa h k u č ā F., *pahkačā* U. (u.), plur. *pahkač* U. (u.) id., nom. dim.

p ā h k q St. forró, meleg | heiss, warm. — Lul. *pāhka*.

p ā h k a m d i t H. melegíteni, fölmelegíteni | erwärmen.

pa h k a r e s U. (sk.) közöszlenni szerető, kurafi | brünstig, buhler.

p ā h k a n i t, *pāhkanit*, *pāhkanit'* U. (sk., ov.) szökni, menekülni | fliehen, entfliehen; *pāhkanemienie* U. (sk.) ger.; *pāhkanen* U. (ov.) ger.; *pāhkanamma* U. (sk.) p. præt. — finn *pakene-*.

pāhkes U. (sk.), *pāhks* U. (sk.), St., *pāhkese*, *pāhkese*, *pāhkes*,
pāhks St. = *pāhkq*.

pāhkenī't, *pāhkānī't* St. megtüzesedni, megmelegedni, forró
lenni | heiss, glühend werden (præs. plur. 3. *pāhken'*); *pāhke-*
nomma p. præt. — L. *pakanet*, *pakenet*.

pahkua: *škierea*-p.; l. *škierea*.

pākkā U. (sk., a.) darab | stück. — Lul. *piehkkie*.

pākčiehtī't U. (u.), *pākčitit* St. fájni | schmerzen, weh tun
(*čojjīe'* *pākčit'* der bauch tut weh). — L. *pakcitet*.

paktā, *pakta* U. (sk.), *paktu* St. pp. át, által, keresztül; mellette
el, mentében | durch; an . . vorbei; längs. — Lul. *pakti*.

paktātet F. megmelegedni | sich wärmen.

paktie F., U. (sk.), *pāktie* F., St., *paktie* U. (sk.) hegy, sziklás
hegy, szirt, szikla | berg, bergfelsen, fels. — Lul. *paktie*.

paksā; l. *pikset*.

pghhā U. (sk.), F., *pohhā*, *pohā* F. ördög, a gonosz | teufel, der
böse. — v. ö. Lul. *pahā*, *pahākes*.

pajqanqat F. hajtani (kocsin, szánon) | fahren; *pajqanqan* ger. —
v. ö. *paitih*.

pājet F., St., *pājet* F., *pājit* St., *pājih* U., H. engedni, hagyni
lassen, gestatten (præs. s. 2. *pāj'*, *pāje'* J., St.; præt. s. 1. *pējip*
v. *pājip*, 3. *pājije* U. (a.), *pēji* v. *pāji* St.); *pājoma* St., *pajema*
U. (a.) p. præt. — Lul. *pāddat*.

pājetet F. id. vb. frequ. (præs. s. 2. *pājet'*).

pajeñoln, *pajeñoln*, *pajeñuln*, *pajeñoln*, *pajuñuln* St. adv. és pp.
kívül félre, mögött | aussen, ausser, seitwärts, hinter. — v. ö. L.
pignolen.

pājjisā; l. *pejjese*.

pāča, *pāče*, plur. *pāč'* U. (m., tr., a.); *pāč* U. (tr.); *pāča* F.,
pāčē, plur. *pāč'* J., St.; *pāčē*, plur. *pāč'* H., U. (u.); *pāči*
U. (m.), *pāčē* St. fiú, legény | knabe, bursch. — L. *pača*.

pācet St., *pāč'* U. (u., a.), *pāči'* U. (sk.) maradni, megmaradni,
hátra- v. visszamaradni | bleiben, zurück- od. übrigbleiben
(præt. s. 1. *pēcip*, 2. *pēcī'*, 3. *pēcī* stb. St.); *pācemā* St., *pāčema*
U. (sk.). — Lul. *pāčiet*.

pāčelit U. (sk.) vb. mom., id.

pāhcekq, plur. *pāhcek'* St. fenyőtoboz | tannenzapfen, fichten-
apfel. — L. *paca*, *pacek*.

- pacca* U. (u.), plur. *pacc'* J., St., *pačč'* U. (sk.), *pocc'* U. (a.) toll, hely | feder, flaum. — L. *pads*.
- pačč* : *p. ojjā* U. (sk.) kópé, hunczut | schelm, sv. *figur* (= kopasz fejű?) — v. ö. *pocc*, *poaccete*.
- pāta* U. (u.), *paa* F., plur. *pāt'* U. (u.) fürdő | bad. — sv. *bad*.
- pāhtā*, plur. id. bődön, puttony | fässchen, tönnchen, butte. — L. *bytto* (sv. *bytta*).
- pātātet*, *pātaret*, F. fürödni | sich baden; *pātātoma* p. præt. — sv. *bada*.
- pāterī^v* U. (sk.), *pāterī^t* St. szökni, elfutni, menekülni | fliehen, entfliehen, davonlaufen. — Lul. *pāhteret*.
- patt* U., *patt*, *pātt*, *pott* J., St. biz, bizony, hát, ugyan | wahrlich, fürwahr, wohl (finn: *kyllä*). [binda).
- patttet* F. kötni, megkötni | binden. — L. *baddet* (v. ö. sv. *band*, *patttetqhkq*, plur. *-tghk'* F. kötelék | band, binde.
- patnie*, *patn^e*, *pātnie*, *pātn^e* U., F., *pattnie* U. (u.), *pātnie*, *pātnie* St., *potnie*, *potn^e* U. (m., u.), F., *pān^e*, *pān^e* U. (u.), H., *poan^e* U. (u.) fenék | grund, boden (all. s. *patnan*, *potnan*). — L. *bādne*, *bātne* (sv. *botten*).
- patnih*, *pattnih* U. (u.), *paan^h* H., U. (u.), *pooni'* U. (a.) 1. = *patnenī^t* U. (u.); 2. eltenni vhová, elrejteni, megőrizni | verwahren, verbergen, verstecken; *saan^{em}* p. H. az igazságot eltitkolni (præt. s. 3. *patnījēja*, *paanījēja*). — *paanoma* U. (u.), *poonomā* U. (a.), *puunuma* H. p. præt.
- patnenī^t*, *pattnenī^t* U., St., *pātnenit* St., *paanenī^t* H., U. (a.) elsülyedni, elmerülni, vízbe fulni | untergehn, versinken, ertrinken (præs. s. 2. *patnen'* St.); *pattnenommā* St. p. præt.
- pāsā* U. (u.), *pāse* F., plur. *pās'*, *pās'* fürdő | bad.
- pāsqret* F. fürödni | sich baden.
- pāskih*, *pāsski'* J. szúrni, megbökní, öklelni, döfni, csípni (szunyog) | stechen, stossen (mit den hörnern).
- pāskādīt*, *passkedīt* U. (sk., sj.) id., vb. frequ. — L. *pāsketet*.
- pāskijihēi'* U. (u.) id., vb. inch. (præs. s. 3. *pāskijāhčā*).
- pāstata*, *pāsto^{ta}*; l. *poastata*.
- pāstēt*, *pāstet* St. éles lenni | scharf sein (*iččij-^{ne}* *ruoutie* *pāstie'* *kennā* a *vas* sem hatol át | eisen dringt auch nicht durch). — L. *pāstet*.
- pāsā* (præs. s. 3.); l. *pisset*.

passatit U. (sk.) szuszogni, fújni | schnauben, schnaufen. —

v. ö. *pū^usi'*, *possuq'tet*.

pqssih, *pqssij*, *pqssujit*; l. *posset*.

panakātīt U. (sk.) szúrni | stechen (præs. s. 3. *pānakte*).

pānatuowih U. (u.) eltompulni, élet veszteni | stumpf werden;

pānatuovum(a) p. præt. *tompa* | stumpf. — L. *panetowet dentibus orbari*.

pānie J., St. fog | zahn. — Lul. *patnie*.

pānkā: p.-siedela; l. *siedela*.

pante, plur. *pant'*, *panth* U. (sj.), St. szalag, pántlika, kötelék, csomó | band, binde, bündel; *karēnie*-p. St. gabnakéve | korngarbe. — L. *badde* (sv. *band*).

pānnq̄kih, -*kih* U. (u.) dagadni, megdagadni | schwellen, schwären. — L. *panketet*.

pāhpere, plur. *pāhper'* St. papir | papier. — sv. *papper*.

bawola, plur. id. H., U., *bawula* U. (a.) hegység, a hol nyirfa terem | gebirg, auf dem birken wachsen; — *suoike* b. U. (sk.) id.

pāmore, plur. *pānor'* St. meredek part | steiles ufer. — v. ö. L. *parbmo*.

para J., St., *parra* U. (sk.), St., *pāq*, *pārāq* U., F., St., *parrā*, *parrā*, *pare*, *parre* St., *por*, *porā* F., *porra* St., *par*, *parr* U., St., *pqr* U. (a.), *pqrr* U. (sk.), *p^ar* F., *p^arr* U. (sn.), *p^ara*, *p^er*, *pra* H. csak csupán; ugyancsak, biz, hát | nur, bloss; wirklich, also — p. *epmarīhkan* igen nagyon | ungemein, sehr. — Lul. *para* (sv. *bara*).

pārā U. (a.) hullám | welle. — Lul. *pārruo*. [ratīs.

pārātīse, plur. -*tīs'* St. paradicsom | paradies. — Lul. *parakštāhtih* U. (sk.) megijeszteni | erschrecken (trans.), scheuchen.

varatit U. (sk.), *parratīt*, *parretīt* U. (u., a.), *pqrreti'* U. (a.) vérzeni | bluten; *parretiemienie* U. (a.) ger.; *paratoma* U. (sk.) p. præt. — v. ö. L. *varrtet*.

paratčīit U. (sk.) helyezni, tenni (vhová) | setzen, stellen, legen. — Lul. *porōtiet*.

pāresiela, plur. -*siel'* F. gyermekágy | kindbett, Wochenbett (*frua kahčelq pāresieleša az asszony megszorodik* | die Frau kommt nieder: svéd: *frun faller i barnsäng*) — norv. *barsel* (R.).

pāroh : *čācie-p.* U. (sk.) vízi szellem | wassergeist; — v. ö. *pārā*.

parāhkā, *parrāhkā* U. (sk.), *pqrākoq*, plur. *pqrākā'* F.; *parākuo*, *pqrākuo*, *parrāku*, plur. id. St. dolog, tett, munka | arbeit, tat. — Lul. *parākuo*.

pqrākat F., *parāket*, *parrākēt* St. dolgozni | arbeiten. — Lul. *parākuo*.

pqrqkoma F. p. præt. et nom. actionis = *parāhkā*.

pqrkā, plur. id. F. kéreg | rinde, baumrinde. — L. *barko*. (sv. *bark*).

parkakā, *parśkaka*, plur. *-kak*, *-kek'* nyári boeskor | sommer-schuhe. — L. *barkak* calceamenti species.

parkaldes U. (sk.) fonott haj, hajfonat | geflochtenes haar. — L. *parkaltak*.

parēkelīt U. (sk.) fonni, befonni | flechten (*cuopt' p.* das haar flechten). — L. *parkaltet*.

parēkestīt St. fölszállni (füstről), füstölni, füstölögni | aufsteigen (vom rauch), rauchen (præs. s. 3. *parēkste*). — Lul. *pōrākkistāt*.

parnie, *parēnie*, *pārnīe*, *pārēnie* J., St., *parēnie*, *parēneje* U. (a.), *pārnīe* St. (t.) fiú, legény J., St.; kéré | sohn, kind, bursch J., St.; freier U. (u., a.); plur. gen. *pārnāi*, *parnie* U. (sk.), *pārniei*, *pārnij* St., acc. plur. *pārnite* St., com. s. *pārnine* St. — *pārnemq* U. (sk.) fiam | mein sohn. — *sāmien parnie* St. lapp legény | lappenbursche; *kriste-pārnīe* U. (sk.) keresztfiú | taufsohn; *suqñuo* v. *suoña-p.* St. leánykerő | freier. — Lul. *pārēnie*.

pārēnebg, *pārēnebo* U. (u., a.) vőlegény | bräutigam.

pārneče St. nom. dim. = *parnie*.

pqrqatallih; l. *porratallih*.

[*poddānit*.

parranī' U. (sk.) elszóródni, elszéledni | sich zerstreuen. — Lul.

parretit St. elszórni, szórni | zerstreuen. — Lul. *poddetēt*.

pāleste pp. óta, körül (időre) | seit, um (von zeit) : *mū māna-pāleste* U. (a.) gyermekkorom óta | seit meiner kindheit; *łuhkie jēh kaccie čuetien jēh łuhkie o kuokten jāpij pāleste* St. um das jahr 1812. — L. *palest*.

pālien F. adv. aktñ *pālien* egyszer | einmal. — Lul. *pālien*.

palkā, *palkā* H., U., *pālka* U. (u.), plur. id., út | weg. — Lul. *pālākā*.

pālķā, *pālķā* F. szénacsomó, melyet a lapp czipőbe tesznek | schuhheu für die lappen. — Lul. *pilāka*. Düb. 151.

pālķi āštīt U. (sk.) dobni | werfen, schmeissen. — Lul. *palkiestet*.

palta F., U. (a.), *palt* U. (sk.) pp. mellett, mellé | neben (*p. kuotiem* neben dem hause; *kamrātn palt* neben den kamraden).

paltelen St., *paltln* U. (a.) pp. mellett el U. (a.); nélkül St. | an . . vorbei; ohne — Lul. *pältelen*.

palts U. (a.) pp. mellé | neben (*mū p.* neben mich). — Lul. *paltai*.

paltsn U. (a.) pp. mellett | neben (*mū p.* neben mir).

paltste U. (a.) pp. mellől | von nebenher. — L. *paldest*.

pāltajeh tiejeja (præt. s. 3.); l. *poāltājahtet*.

pāltet F., *pālti'*, *pāltih* U. (sk.) megijeszt, elijeszt | schrecken, verscheuchen. — L. *paldet*.

paltie U. (u.), *polta* F.: *piēren p.* U. (u.), *piēji-p.* F. hegyhát | gebirgrücken.

pālnie St. domb | hügel. — L. *pāldne*.

pālōwa, plur. *pālōw'* F. felhő | wolke. — Lul. *pālāva*.

pāllit St. ásni | graben: *lupma' pāllit* havat elkotorni | schnee wegschaufeln. — Lul. *pālliet*.

pāark; l. *piārķā*,

pāipa, *pājpa* H., *peihpā* F. pipa | pfeife. — Lul. *piehpa*; v. ö. *paihpā*.

pāksā (præs, s. 3.); l. *pikset*.

pāhōw'i' H., *behōwui'* U. (sk.) szükségesnek lenni, szükségelni | nötig haben, bedürfen (præs. s. 2. *pāhōv'*). — sv. *behöfva*.

pājise, *pājese*, *pājise*; l. *pejjesa*.

pājuñuln; l. *pajeñoln*.

pāhtuo, *pāhtuo* St. = *pāhtā*; *vējēne-p.* pálinkás hordócska | brandweinfässchen. (iness. plur, *pāhttūinā*). — norv. (dialect.) *bött*.

pātnāka, *pātnak'*; l. *pednaka*.

pābmotet F. enni | essen. — v. ö. *pōpmatallat*.

pārkelā U. (a., u.), F., *pärkele*, *pärkel*, *p'ärkela*, *p'ärkel* F. ördög | teufel. — Lul. *peärākal*.

pärkeleša, *p'ärkeloša*, *pärkeluš*, *p'ärkeloš* F. id.

- pärn i j*, *pärnⁱäi* (gen. plur.); l. *parnie*.
pältä, plur. *pält'* U. (u.), H.; *pältä*, plur. id. U. (a.); *p^eälta*, *pⁱälta*, plur. *p^eält'* F.; *buälte*, plur. *buält'* H. öv | gürtel; — *silpa-p*. F. ezüst öv | mit silber verzierter gürtel.
pälllā (præs. s. 3.); l. *pillih*.
peáksā (præs. s. 3.); l. *pikset*.
peajā (præs. s. 3.); l. *piejet*.
peasā, *peäsā* (præs. s. 3.); l. *pieset*.
pēāštīt U. (sn.) = *piāstih*.
phearā F. burgonya | erdäpfel. — R. *pāra*.
pearāka, plur. *pearak'* U. (sk.) kópé, hunczut, fufangos | schelm. — v. ö. *pärkela*.
pēarāda, plur. *pēarad'* F. utód | nachkomme, abkömmling. — L. *pārad*.
pear k ā, *pēarākā*; l. *piārkā*.
peala; *pealan*; *pealešn*; l. *piela*.
pealla, *peallā*, plur. id. U. (a., u.); *piälluo*, *pielluo* plur. id. St. kolomp, csöngő | glocke, schelle; *p. rognča*. — Lul. *pielluo*.
peallahka, plur. *peallak'* U. (u.) id., nom. dim.
peāremus, *p^eāremus*, *p^eāromust*; l. *puorakā*.
peālam, *pēālie*, *peālese*, *peālesne*; l. *piela*, *pielie*.
pēalta, plur. *p^eält'*; l. *pälta*.
Pheikq St- nom. prop. (viri).
beita, *beite* U. (u., a.)? *kanaka šattā rente beite* v. *beitem* der könig wird ganz ratlos (konungen blir alldeles rädlös).
pheinā, *phejēnā* F. kín | pein, plage. — L. *pino* (sv. *pina*).
pheinātahtet F. kínozni | peinigen, plagen. — L. *pinetēi*.
pheinātemie, *pheinātoma*, *pheinātomus* F. kín | pein, plage.
peihpā; l. *pāipa*; *lāiriā-p*. F. agyag pipa | thonpfeife.
pejvqlq; l. *pijēvuls*.
pēira, *pejēra*, *pejjēra*, *pējjēra*; l. *pīra*.
bēhke U. (u.) szurok | pech. — sv. *beck*.
pēhte, *pēhkte*, plur. *pēhth^e*, *pēhkh^e*, *pēht'* U. (sk.) női szemérem-test | weibliche scham.
pēkset, *pekset*; l. *pikset*.
bēhōwui, l. *pāhōwi*.
pēji (præt. s. 3.); l. *piejet*.
pejjesa, *pejjese*, *pejjése*, *pejjise* J., St., *pejjesa* F., *pējjise* U. (ov.),

- pejjis*^e St., *päjjese*, *päjjese* U. (sk.), St., *päjise* St., *päjjise* J., St., *päjjis* St., *pejjisi* H., *päjjisi* U. (a.) adv. et pp. föl, fölé | auf, hinauf; *p. kuocet*, *p. čuočelēt* stb.; *pejjese perjem*, v. *perjen p. a hegyre* | auf den berg. — Lul. *pajās*.
- pejjene*, *pëjjene*, *pejjine*; l. *pijjene*; — *pejjeln*, *pëjjeln*; l. *pijjeln*.
- pečännit* St. megvallani, bevallani | bekennen, gestehen. — sv. *bekänna*.
- pēcip*, *pēci*; l. *pācet*.
- petūköt* St. jelenteni | bedeuten. — sv. *betyga*.
- pednaka*, *peṭneka*, *petněka*, *petnika*, plur. *pednak'*, *petnek'*, *petnik'* F., U. (sk.); *pätnaka*, *p'ätneka*, *piätnika*, plur. *pätnak'*, *p'ätnek'*, *piätnik'* U. (sk.); *pūtneka*, plur. *pūtnek'* St. pénz | geld; — *peṭne-punkq*, l. *punkq*. — Lul. *pietnik*.
- pēset*, *pēssē*; *pēssēdūt*, *pēssētejjetn*; l. *pisset*, *pissedūt*.
- penna* F. irótoll | schreibfeder. — L. *pänn* (sv. *penna*).
- p^{er}*, l. *para*.
- perje*, *përje*, plur. *perj'* H., U. (a.); *pirja* F., *pirje* U. (ov.), St., *pirėje* St., plur. *pirj'* F., St., U. (ov.). *p^{ier}je*, plur. *p^{ier}j'* U. (u.); *pierje*, *p^{er}je*, plur. *pierj'*, *p^{er}j'* St. hegy | berg; *pirji-polta*, l. *paltie*. — sv. *berg*.
- përnine*, *përnij*, *përnite* stb.; l. *parnie*.
- perret*, *berri*; l. *piddih*
- pēltā*, plur. id. U. (a.) = *pālta*; *kiāsult-p. id.*
- bellqk'* U. (sj.) ikrek | zwillinge (jemtlandi svéd nyelven: *bälling*).
- peļļet*, *pöllet* St., *piļļih* H., U., *piellih* H. félni, megijedni | sich fürchten, erschrecken (præs. s. 3. *pällā* U. (sk.), præt. s. 3. *piļļi-jejjā* H., U.). — Lul. *pallat*.
- pellijit*, *pëllijit*, *pöllejit* St., *piļļöjet* F., *piļļijih* H., U., *piļļijit*, *pi'ellijit'* H., *piļļajit'* U. (sk.), *piällijit'* U. (tr.) vb. inch., megijedni | erschrecken. — L. *pallajet*.
- piāsi*; l. *pieset*.
- piāpmuo*; l. *piāpma*.
- piārka*, *piarkuo*; l. *piārķā*.
- piālese*, *pialesse*; *pialesne*, *pialesn*, *pialesn*; l. *piela*.
- piālkhā*, *piālkhomq*; l. *piālkhket*.
- piāhka*, plur. *piāhk'* U. (sk.) rénszarvasszar | renntierdreck.
- piāķka*, *piāķkq*, plur. *piāķk'* J., St.; *piāgg*, plur. id. H., *piākkh*,

- piäkkh^a* (plur.) U. (u.); *piékka*, plur. *piékk'* U. (a.), F., St. szél | wind; *orjil p* H. déli szél | südwind; *jallalt p* H. nyugati szél | westwind. — Lul. *piägga*.
- piäkkih* H., U. (a.) fujni (szélről) | blasen (vom wind); *piäķka* v. *piäkkqmienie* der wind bläst. — L. *piägget*.
- piäkselit* U. (tr., u.) vb. mom. = *pikset*.
- piäje*, *piäjje*; l. *piejje*.
- piäjih*; l. *piejet*.
- piätneka*, *pietnika*; l. *pednaka*.
- piäs i'*, *piäselit*; l. *pieset*, *pieselit*.
- piäsie*; l. *piesie*.
- piäsestet*, *piäsiästit*, *piäsěstit* U. (sk.) agyonütni | erschlagen (praes. s. 1. *piäsistem*, 2. *piäsěst'*, 3. *piäsěstä* v. *piässtä*); *piäsistema* p. praet. — v. ö. *pestet* amittere.
- piäštä*, *piäštä*, plur. *piäšt'* U. (sk.) élelmi szerek (főleg liszt, kávé, cukor) | nahrungsmittel (mehl, kaffe, zucker), brödsaker (allt, hvad dertill hör).
- piästih* U. (sk.), *piäštih* U. (sn.) ereszteti, bocsátani | lassen, loslassen, gehen lassen. — Lul. *piässtiet*.
- piästelit*; l. *piestelit*.
- piässa*, plur. id. U. (u.) medve | bäär.
- piässiä*; l. *piessie*.
- piänä*; l. *piena*.
- piäpma*, *piäpmā* U. (sk.), *piäpmuo*, *piäpmuo* St. étel | speise, nahrung; — *piäpmuoht* St. eledel nélkül | ohne nahrung. — Lul. *piäbmat*.
- piärkä*, *piärka* J., *piäräka* H., *peärkä*, *peäräkā*, *pearākā* U. (sk.), *pearkā* U. (a.), *piärka*, *päark* H., *piäräkuo*, *piäräkuo*, *piärkuo*, *piarkuo* St. hús | fleisch; — *oijja-piärka* H. agyvelő | gehirn; *piši p* U. (a.) szív | herz (eig. heiliges fleisch). — Lul. *piäräkuo*.
- piärākala*, *piärkela*, *piärkel*, *piärkeleša*; l. *pärkelq*, *pärkeleša*.
- piärna*, *piärnä*, *piärnä*, *piärnä*, *piärne*, *piärna*, *piärne*, *piärna*, *piärnä*, *piärna*, *piärnä*, *piärne*, plur. *piärn'*, *piärn'*, *piärnn* J. medve | bär.. — sv. *björn*.
- piäle* U. (a., a.) nyil | pfeil; *p-štiqkq*; l. *štiqluka*. — sv. *pil*.
- piälān*, *piälesne*, *piälisne*, *piälesn*; l. *pielān*.
- piälēn*, *piälēn*, *pijeln*, *piälleln* U. (sk.) pp. nélkül | ohne (*p. tatnum*

v. *tū p. nélküled* | ohne dich; — *monna tarejam piälleln kulikäpt*
v. *kuliket kés nélkül csinálom* | ich mache es ohne messer.

piälkie; l. *pilkie*.

piälhket, pielhkit St. csúfolni | spotten (præs. s. 3. *piälhkā, pialhkā*); *piälhkomq, pialhkomq* p. præt. — Lul. *pilēhkietit*.

päлта; l. *pälta*.

piälluo St. = *pealla*.

pīekit St. hóban gyalog (hótalp nélkül) menni | im schnee zu fuss (ohne schneeschlittschule) gehn, gå i snön till fots. — L. *peket, piäket* manibus pedibusque simul incidere.

piejet F., St., *piejih* U., H., *piäji* U. (sk.) tenni vmire, helyezni | legen, stellen, setzen (wohin, auf etwas); *ordnokosa piejet* F. rendbe hozni | in ordnung bringen; *jordsa piejet* F. eltemetni | begraben; *tallom, tollom, tullum* p. J. tüzet rakni | feuer anmachen; *muihtsem* p. F. vigyázni | acht geben (præs. s. 1. *piejem*, 2. *piej'*, *piejh*, *pieje'*, 3. *peajā* J., *pieje*, *pieja* U. (a., tr.); præt. s. 3. *pieji*, *piejije* J., *piejeje* U. (m.), *piejij* U. (u.), *pīji* U. (sk.), St.); *piejemq* J., St. p. præt. — Lul. *pieddat*.

piejelkih, piejälkuowih, -kuovui' vb. pass., 1. id.; 2. eltemettetni | begraben werden.

piejīkare U. (a.), *piejīkarā* U. (u.), plur. -kar' pohár, serleg | becher. — sv. *bägare*.

piejje, piejje J., St., *pieje* U. (a.), *piejje, piejje* St., *piäjje* U. (sk.), *pījje* F., *pījje, pijje* F., U. (a., sk.), plur. *piej'*, *piejje'* nap, nappal | sonne; tag (allat. s. *pījjise* v. *piejān* U. (a.)) — *ailiks* p. U. (a.) ünnepnap | feiertag; *iehkets* p. J., St. délután, este | abend; *kaska-p* J., St. dél | mittag; — *jijjim ih piejje* v. *jijji' piejje'* H. éjjel, nappal | tag und nacht; *kārm piejje* H., *fiārñnen pijjen* F., U. (u.) minden nap | jeden tag; *appq pijjem* F., *tū^une piejje* U. (sk., u.), *tū^une piejje* H., *tū^une piäješn* U. (a.) egész napon | den ganzen tag; — *tan piejjen* F., U. (sk.), *tan pijen*, *tam pijem* v. *pijje* J., *tan piējjen* H., U. (u.), *tan pījen* U. (a.) ma | heute; *tunn pijjen* F. tegnapelőtt | vorgestern; *jirrete* v. *jirrode piejjen* U. (u.), *jirrotn pijjen* U. (a.) holnap | morgen; *muppien piejjen* F. holnapután | übermorgen; *mañan kaska-pijen* U. (a.) délután | nachmittag. — Lul. *piejēvie*.

piejjeke St., U. (sk.), *piejeki, piejjeke* St. adv. nappal | bei tag; *tan piejjeke* St. ezen a napon | an diesem tage.

piejječa, pičječa, piječa F. adj. napi | tages- (*tan piječsta wuoče-čemusta azon napi löttből v. lövésből | von dem an dem tage geschossenen*); — *tan p. azon napon | an dem tage*.

piejjet: *p-pahka*; *l. pahka*.

piecie U. (a.) fenyő | fichte, sv. tall. — L. *pece*.

pieckredet F. levágni, lenyírni | abschneiden, scheeren (præs. s. 1. *piecketam*); *ävo p. id.* — L. *pesketet*.

pieset St., F., *piesit* St., *piasih* U. (tr., u. a.), H., *piasi'* H. szabadulni, elszabadulni, megszabadulni; jutni vhová | los werden, davonkommen, entweichen; gelangen (præs. s. 2. *pies'*, 3. *peäsä*, *peasä* U. (a.), *piäsä* U. (tr.), *peasä* U. (u.)); *piesemä* St. p. præt. — Lul. *peässat*.

piesie St., J., *piäsie* U. (sk.), *piäsie* U. (a.) fészek | nest; *lättien p. U. (a.) madárfészek | vogelnest.* — Lul. *piesie*.

piestelit, piästelit St., U. (sk.), *piestielit* St., *piästelit, piästelit* U. (sk.) 1. = *pieset*; 2. ki- v. eleresztteni, kiejteni (kézből) | loslassen, (aus der hand) fallen lassen (*akšuop piestele juhkse* St. die axt lässt er in den fluss fallen). — v. ö. *piästih.* — Lul. *pestelet*.

piessie St., *piässiä* U. (sk.) nyirfakéreg | birkenrinde. — Lul. *piessie*.

piena, piēnq, piäni U. (u.), *piene* U. (u., a.), H., plur. *pienh* H., U. (a., u.), *pienh^a* U. (u.); *pieñe*, plur. *pien'* U. (sk., ov.), F., St.; *pieñe* St. kutya | hund. — Lul. *peäna*, plur. *peätnaka'*.

piera, pi^era, piere; *l. pira*.

Phiera, Phiere nom. prop. (viri) Péter; *Phiereče* dim. id.

piērākuo, pierkuo; *l. piärkā*.

piérokša U. (sk.) ördög | teufel (*mī dihte pirokštie* was ist das für teufelszeug, djefvulsak?). — v. ö. *pärkelq*.

pie^rje, pierje, pi^erje; *l. perje*.

piérna, piérne, pi^errnä; *l. piärna*.

piela J., St. *pielā, piāla* St., *peula, peāla* U. (sk., u.), *peāla* U. (sk.) part, oldal | ufer, seite; *hāwq-p.* St. (t.) tengerpart meeresufer; *jaurⁱe-p.* tópart | seeufer; *jeanā-p.* U. (sk.), *jeānuo-p.* St., *juhko-p.* folyópart | flussufer; *piejje-p.* U. (u.) sonnenseite; *wārien tān pielān* St. (all. s.) a hegyen innenre | diesseits des berges; *wārien tūnn pielān* St. túl | jenseits; *juhko-peālam wačēi'* U. (sk.) a folyó mentén menni | längs des flusses gehn; — *ma^ttie*

- pieliste* ? U. (a.) merről, melyik felől? | von welcher richtung, woher? — *kuppilte pieliste* ? U. (a.) id. (kettőről | von zweien); — *māññie* v. *māññ'e* *pielišne* ? U. (a.) merre, melyik félen v. oldalon | wozu, in welcher richtung, auf welcher seite; — *kōppokon pieliste* U. (a.) két felől, két oldalról | von beiden (zwei) seiten, richtungen; — inessiv. *pielesne*, *piālsne*, *pielesn* St., *pielsn*, *piels'n* H., *pielisne*, *piālisne* St., *piālešn* U. (u., sk.), *piālesne*, *piālesn* St., *piālešn* U. (u.), *piālesne*, *piālesn* St., *peālesne* St. (t.), *peālešn* U. (u.), *peālešn* U. (sk., u.), *peālešn* U. (u.), *pealsn* H. pp. et adv. mellette, -nāl | bei, neben; — allat. *pielāse* U. (m.), St., *pielese* F., *piālese*, *piālāso*, *piālese* St., *peālese* U. (sk.), St. (t.), *peālesā*, *peālese* U. (u.), *peālese* St. (t.) pp. mellē, -hoz | neben, an, zu, (*koatie-p.* a ház mellē, házhoz | neben das haus, zu dem hause); — elat. *pielestie* F. pp. -től, mellől | von (*wuol̄kā portā mū p.* elmegy tőlem, mellőlem | er geht weg von mir, von meiner seite). — v. ö. Lul. *piellie*.
- pielie* J., St., *piel'e* F., *piālie*, *peālie* U. (sk.) fél | halb; — *ieh-kets p.* F. *kiāt-p.*, *kiāte-p* U. (sk.) fél kéz | die eine hand; *čālē-mie-p.* St. fél szem | das eine auge; *čālēmie-piolet* U. (a.) fél szemű | einäugig. — L. *pele*.
- piēlēkie* U. (sk.) darab | stück: *muēksie-p.* egy darab māj | ein stück leber. — v. ö. *puolāhka*.
- pielhkēt*, *pielhkit* St., *pielki'* H., *pilki'* U. (a.) 1. csúfolni, szidni | schelten, zanken St.; 2. megbüntetni | strafen U. (a.); 3. panaszkodni | klagen, sich beklagen H. — Lul. *pielēhki'e*, *pilēhkiētit*.
- pielkčätti'* H. esküdni, káromkodni | schwören, fluchen.
- pielējie*, *pieljie* St., *pilje* F. fül | ohr. — Lul. *piell'die*.
- pieljets* U. (u.), *pijets* U. (a.), *pieljetāčē* U. (u.), *pijetečē* U. (a.) süket | taub. — Lul. *pieljietepmie*.
- piell'ih*, *piell'ijit*; l. *pellet*, *pellijit*.
- piēlluo* = *pealla*.
- pioññose*, *püoññose* F. adv. hátrafelé | rückwärts. — L. *pignos*.
- piukstah't'* U. (sk.) siettetni, unszolni | beschleunigen, antreiben (sv. tillskynda).
- pihk'v'* U. (a.) szakítani, tépni | reissen, pflücken; *murjie' p.* bo-gyókat szedni | beeren pflücken. — L. *pakket*.
- pihkomtit* U. (sk.), *pihkum'tit*, -tīt (-tijit) U. (u.) megtanítani, oktatni | unterweisen, lehren (praes. s. 2. *pihkom't'*, *pihkum't'*).

pikkít St. építeni | bauen; *pikking*, *pikkemq* p. praet. — L. *bigget* (sv. *bygga*).

pikset, *pékset*, *pekset* St., *piksi'* U. (u.), *piáksi'* U. (tr.) megfogni, megragadni | greifen, ergreifen, festnehmen (praes. s. 2. *péks'* St., 3. *peksā*, *päksā* U. (u.), *peáksā* U. (tr.)); *piksemq*, *péksemq* St. p. praet.

piksū^mq, plur. *piksū^m'* St. épület, építés | bau, gebäude.

pihlét St. fölszerszámozni | anschirren, das kummet anlegen.

pijälñ; l. *piälñ*.

pije, *pijje*, *pīje*; l. *pieje*, *piejje*.

pījje U. (sk., u.) felső, felül levő | ober, oben befindlich. — L. *paije*.

pijjet St. adv. fölülről | von oben. — L. *paijet*.

pijjetī^t St. fölnevelni | erziehen, auferziehen. — L. *paijetet*: Lul. *paijetit*.

pijjene J., St., *pījjene* U. (a.), *pijjine*, *pejjene*, *pejjene*, *pejjine* St. adv. fönt | oben. — Lul. *paddien*.

pijjeli U. (a.) pp. fölé, -ra | über, auf (*suclkon* p. auf den dieb). — Lul. *paddielē*.

pijjilte U. (a.) adv. fölülről | von oben. — v. ö. Lul. *paddielt* pp. über.

pijjeln, *pejjeln* J., St., *pījjeln* F., U. (a., u.), *pījjelⁿ* F., *pijjälñ*, *pijjälñ* U. (sk.), *pijjilñ*, *pejjeln* U. (a.) adv. és pp. 1. fölött, át, keresztül, -ra, fölé | über, auf, durch (*p. söllöstit* U. (sk.) átugorni | überspringen; *p. kałāki'* H. übrinnen; *p. sitti'* U. (a.) fönt- v. megmaradni | überbleiben; — *hākenen* p. a kerítésen át | über die einzäumung; *p. mū^urep* über die mauer; — *tan* p. F. azért, a miatt | darüber, darum) — 2. azonfölül | ausserdem (*tatnā aktum śloparum feihk'*, *pejjeln keélte luhkie ślóámpā'* U. (a.) te egy krónát kapsz, azon fölül husz öret | du bekommst eine krone, ausserdem [darüber] zwanzig öre). — Lul. *paddielin*.

pijjeli št, *pijjelištē* H. pp. -ra | über (*ābrie poatā mu* p. ein regen kam über mich).

pijjelisnie St. pp. -an, -on, fölött, felső részén | auf, über (*ñuqnān* p. a földnyelven | auf der landzunge).

pījjuls = *pijevuls*.

pid dih, *piťtiH* H., *piřriH*, *perri'* U., *pirret*, *perret*, *pörret*, F., *pörri'* U. (a.) kérni | bitten, beten (imp. s. 2. *pidd'* H.; praet.

s. 3. *pirrie* F., *pirrijejjā* U. (a.), *pittējēja* H.). — R. *bida* (sv. *bedja*).

pītne, *pītnek*; l. *pednaka*.

pītna kqč', *pītnekāč'* St. nom. dim. = *pednaka*.

piše, *pišše* U. (a.) szent | heilig; *piši piārka*, l. *piärkā*. — Lul. *passie*.

piskupa, plur. *piskup'* St. *püspök* | bischof. — sv. *biskop*.

pišset, *pěšset* F., *pissi'*, *pišših*, *pišši'* H., U. *sütni* | backen, braten (præt. s. 1. *pišjejjim* H.); *pissem'enie* F. ger.; *pissemā*, *pěssemā* F. p. præt. — L. *passet*.

pišsije U. (sk.) p. præs.: *p. māno sūtō hold* | leuchtender mond.

pissemā F. nom. act. *sült* | der braten.

pišsut, *pěšot* U. (sk.) vb. refl. *sülni* | braten, gebraten werden (præs. s. 3. *pišso*, *pěšso*). — L. *passot*.

pišset, *pěšset* F., St., *pissih*, *pišši'*, *pišši'*, *pěssi'* U. *mosni* | waschen (præs. s. 1. *pissqm*, 2. *piss'*, 3. *passā*; præt. s. 1. *pěssejjim* U. (u.), *pěssejem* F.); *pissemienie* U. ger. — Lul. *passat*.

pišsedīt, *pěšedīt* U. (sk., a.), *pěšetejjetn* U. (sk.) id. vb. frequ. — L. *passatet*.

pišlkkīt, *pišlkcūwih*, -*owih*, -*vui'* U. (sk.) id., vb. passiv. (præs. s. 3. *pišlkküewā*; præt. s. 3. *pišlkkūwuin*).

pijēvut St., *pijevuj*, *pijevui'* U. (a., u.), *pijevujit* U. (u.) *melegen lenni*, *nem fázni* | warm sein, sich warm halten, nicht frieren. — L. *pivet*.

pijēvuls, *pijevuls* U. (sk., a.), *pijjuls*, *pijjēvula* H., *peivqlā* F. *meleg* | warm. — L. *pivales*.

pīra, *pīra*, *pīre*, *pīre* J., St., *pīr* U. (sk.), *pijera*, *pijjera* St., *pēira* F., *pejera* St., *pejjera*, *pějjera* U. (s¹.), St., *piera*, *piere* J., *pēra* F. adv., pp. *körül*, *köré*; -*ról*, -*röl* | um, herum, (circum); von, über (de): *p. kruohpm* v. *kruohpn* p. F. a test *körül* | um den körper; *pir-jarkan*, *pīri-jarkan*; l. *jarākān*; *pīra-kaħca*, l. *kaħca*. — Lul. *pirra*.

pirokšītie (allat. plur.), l. *piérokša*.

pirja, *pirje*, plur. *pirj'*; l. *perje*.

pirjes' (plur.) U. (sk.) *posztódarab a sátor füstnyilásának befödése* rossz időben | ein stück tuch zum bedecken der rauchöffnung am zelte. — L. *perjes*.

- pirša* U. (a.), *pirrēša* U. (u.), plur. *pirš'*, *pirrēš'* puska | büchse, flinte. — L. *birso* (sv. *bössa*).
- piršk'i*, *pu^{er}ski* U. (sk.) hátrahagyni | zurücklassen. — L. *pedget* destruere, dissipare.
- pirna*, *pirrne*; l. *piärna*.
- pirret*, *pirri'*; l. *piddih*.
- pirrešit*, *pirrišit* U. (sk.) megkérni, fölkérni | ersuchen, bitten.
- pilki'*; l. *pielhket*.
- pilkie* U. (sk.), *pilk'e* U. (a.) hüvelykujj | daumen. — L. *pelqe*.
- pilje*; l. *pielējie*.
- piljets*, *piljetečče*; l. *pieljets*, *pieljetačče*.
- pilta*, *pilte*, plur. *pilt'* F., U. (u.) kép | bild. — sv. *bild*.
- pils* U. (a.) rövid szőrű | kurzhaarig. — L. *pils* pellis rangiferina aut alia non satis villosa.
- pillih*; l. *pellet*.
- pillq'i'*, *pillijih*, *pillijit*, *pillöjet* vb. inch.; l. *pellijit*.
- pillējätti'* H. vb. frequ. megijedni | erschrecken. — l. *pellet*.
- po* U. (sk.) -ra | auf: *comp' po comp'* csapatonkint (tkp. csapatok csapatokra) | haufenweise, schaarenweise. — sv. *på*.
- pō*, *pu* St. hiszen | doch, ja (*tatne pō °očč'paihpāb* hiszen megkaptad a sipot | du hast ja (doch) die pfeife bekommen; *juo pu °očč'* hiszen már megkaptad | du hast [es] ja schon bekommen; *ih pu nāken küelie' ūtnie'* hisz nincs semmi halad | du hast ja gar keine fische.
- poqitaka*, *poqjētkā*, *poqit'kq*, *puoitka* St., *puđitak* U. (sk.), *puéitka*, *puéitke*, *puéitk* H. kövér | fett. — Lul. *puojētie*.
- poqjēttet*, *poqitet* St. meghizlalni, meghízni | fett machen, fett werden (præs. s. 2. *poqjēt'*, *poqit'*, 3. *poqjēte*, *poite*). — L. *puoitet*.
- poqjētuot*, *poaituot* St. meghízni | fett werden (præs. s. 2. *poqituo'*, 3. *poqituaq*, *poituaq*; præt. s. 1. *poqitujip*); *po^oitumaq* p. præt. — L. *puoitot*.
- poqkč'ka*, *poqkčēka*, -kā; l. *pokčoka*.
- poakaštīt*, *poakštīt* U. (u.), *puokštēt* F., *poqkuostiīt*, *puakustiīt* St. nevetni | lachen (præs. s. 3. *poaksta* U. (u.), *poqkste*, *poqkste*, *puakste* St.). — L. *pākostet*.
- poacā*, *poacā* U. (u.), *pōaca*, *poacā*, *poāca*, *poāčā* U. (a.) 1. = *pūce*; 2. (pluralisban) rénszarvas nyáj | renntierheerde.

p o a c ā s, *poaccās*, *poaccas* U. (a.), *poācas*, *poācās* U. (sk.), *puoccas* H., *poccas* F., *poaccete* U. (u.), St., *poccotā* F. mezítelen, esu-
pasz, kopasz, kopár | nackt, kahl (*poaccās* jilkien, *oijjan* U. (a.)
mezítláb, hajadon fővel | barfuss, barköpfig). — L. *puodsos*,
puodsot.

p o a t e t, *poätet*, *puätet* F., St., *puotet* F., *puotit* U. (sn.), *poatih*,
puotih H., U., *pō'ti'*, *pūtih* U. (sk.) jönni | kommen (præs. s. 1.
poatam, *puatam*, *puotam* J., *poatap*, *poatāp* St.; præt. s. 1. *pō'tim*
J., *poatim* U. (a.), *pō'tijim* F., *pō'tip*, *pō'tip* St., 2. *pō't'*; 3. *pō'ti*,
pō'ti, *pō'tij*, *pō'tij* St., *pō'tije*, *pō'tije*, *poatije*, *puotije*, *pō'it'i* F.,
poätie, *puotiejēja* H., *puiti*, *putin*, *pō'tin* U. (sk.), præt. plur. 1.
pō'tim St., *putimie* U. (sk.), plur. 3. *pō'tin*, *pō'tin*, *pō'htin* St.,
pō'tien, *poētīn*, *poitin*, *poatijjin*, *puotijjēn* F.; imper. s. 2. *poat'e'*
H., U. (a.), *poätieh* J., St., *pō'tie'* U. (sk., a.), *pō'tie'* U. (a.), *pō'tie'*
U. (sk.), *puotie'* J.); — *poatama* H., U., *pōatama*, *pōātoma* H.,
poatqma F., *poätqma*, *poātoma*, *poātema* St. p. præt. — *poätemen*
St. ger. — *poatije*, *puotije* U. (a.) p. præs. — Lul. *poqhtiet*,
poqhtiejä.

p o a t e l i t St. vb. frequ., id. nagy számmal jönni, összejönni | in
grosser zahl, nach einander kommen (præs. plur. 3. *poqtelh*). —
L. *pātelet*.

p o a š k e t i t, *pošketit*, *pušketit*, *puešketit* U. (sk.) kimenni |
hinausgehen, stiga upp för at gå ut (præs. s. 1. *poāšketum* v.
puešketum, 2. *poāšket'*, *pošket'* v. *puešket'*, 3. *poāšketā* v. *pueš-*
kete); *poāšketamma*, *puešketama* p. præt.

p o a š t a t a, *poštata* U. (sk.), *poštātā*, *pō'statā* F., *poštete*
U. (sk., ov.), F., *poāstete* U. (sk.), *poštēte*, *poštite* St., *poštote*
U. (u.), *pā'sto'ta*, *pā'stata*, U. (m.), *pō'stata*, *pō'stota*, *pō'stote*, *pos-*
totā F., *pō'stata* U. (sk.), *pō'stete*, *pō'stite*, *pō'stīt*, *pō'stite* St.; —
poqstln H., U., *poqštln* U. (sk.), *pōsteln*, *pōstolen*, *pōstolun* F.,
postln, *pōstln* U. (a.) adv. vissza | zurück.

p o a š s t e l e s; l. *pōstols*.

p o a š š ā, *pošša* J., *poššuo* St. a lapp sátor hátsó része | hinterteil
des lappischen zeltés. — Lul. *poššuo*.

p o a n i e; l. *patnie*.

p o á n t a, *poanta* U. (sk.), St., *poante* U. (sk.), *poñte* U. (sk., u.),
pōñte U. (sk.), *pontā* F. gazda, házi g., sátorg. | hausherr, zelt-
eigentümer, wirt. — *jēce-pontā* F. id. — L. *pōqnnā*.

- pođntā*, *pođntās* St. gazdag | reich. — Lul. id.
- poqrāstah̄tet* St. (t.), *puarastāhtet* F. üdvözölni, köszönteni grüssen (præt. s. 1. *poarāstēhtip* St.); *poqrāstah̄tomq* St. (t.) p. præt. — Lul. *puorāstah̄ttiet*.
- poaries*, *poqr̄ies*, *poq̄ries*, *puories* J., St., *puq̄ries* St., *poories*, *pō̄ries*, *pō̄ries* U. (sk.) öreg, vén | alt; comp. *pō̄r̄iesappa* U. (sk.); sup. *poqrāmus*, *poarāsemus*, *poqrāsummus*, *puarāsemes* St., *poarāsems* U. (sk.). — Lul. *poq̄ries*.
- poarkih* U. (u.), *poqrhkih* H., *poqr̄kat*, *porkqt*, *por'kqt* F., *pu'rki'* U. (a.), *purhket* St. széttépni, eltépni, leszakítani | zerreißen, abreissen; *krāšie'* pāj̄jise *pu'rki'* U. (a.) a fűvet föl szaggatni | das gras aufwühlen; *poqr̄kajēn* . . *fuetn patniem* F. ki- (v. szét) ütötte a hordó fenekét | er zerschlug den boden des fasses (præt. s. 3. *porkajē* F., *purhki* St., *poqrh̄kajejja* H.); *poqr̄kemq* U. (u.), *pu'r̄kemq*, *purkemq* U. (a.) p. præt. — Lul. *poqr̄h̄kkit*.
- poqr̄kodes̄tet* St. id., vb. mom.; *poqr̄kodes̄tomq* p. præt. — L. *pātkotet*.
- poqr̄te*, *poqr̄hte* adv.; l. *porta*.
- Phoql̄e*, *Phoala*, *Phoule*, *Phū̄le* St. (nom. prop.) Pál | Paul.
- poql̄ač̄et*, *puolač̄et* St. magát megégetni | sich brennen, sich verbrennen (præt. s. 3. *poql̄eči*).
- poql̄tet*, *poql̄ltet*, *puoltet* St., *poql̄tet*, *poql̄tet* F., *póql̄tih*, *puoltih* U., H. égetni, megégetni, elégetni | brennen, verbrennen (trans.); præs. s. 3. *pōql̄ti*, *puoltī* St.; *poql̄tomq* St., *poql̄tama* U. (u.), *puolt̄tama* U. (a.), *poql̄tama* F. p. præt. — Lul. *poql̄tiet*.
- poql̄teje*, *poql̄tije*, *poql̄ltije* St. p. præs.: *čirra-p.* szénégető | kohlenbrenner. — L. *pālleje*.
- poql̄tājah̄tet*, *pōql̄tājihtit* St., *poaldajah̄tih*, *poldajah̄ti'* H., *pql̄tajehtih* U. (m.), *poltajāhtet*, *-jatet*, *-jēhtet*, *-jūhtet* F. gyújtani, meggyújtani, fölgyújtani | anzünden. — L. *pāldajattet*.
- poql̄tem̄s* U. (u.) meggyújtani való: p. *muora*.
- poql̄tskuč̄e*, *pōltskuč̄e*, *pōltskuč̄e* plur. *-kuč̄e'* St. medve | bär. — L. *puoldakač̄* (v. ö. *puōlta*, *puālta*.)
- poet̄in* F. (præt. plur. 3.); l. *poqtet*.
- poika*, *poikā*, *poike*, plur. *poik'* J., St. fiú, legény | bursche. — sv. *pojke*.
- poikā*, *poikie'*; l. *paihket*.
- poitin* F. (præt. plur. 3.); l. *poqtet*.

- poimodīt*, *poimoditan* U. (sk.) enni | essen. — v. ö. *põpmatet*.
poirih U. (a., u.) szétszórni, szétugrasztani | auseinandersprengen; *poirama*, *poiroma* p. præt.
pootih = *poqtet*.
pooni, *poonoma*; l. *patnih*.
poohke; l. *puohke*.
pouhce; l. *pūce*.
pouwistet, *pouwistīt*, *pouwuma*, l. *pū^uwit*, *pū^uwustīt*.
poḥkādihčī; l. *puḥkādihčī*. [backa.
pōhkih U. (u.), *pōhkšet*, *puokšet*, *puoḥšet* F. sütni | backen. — sv.
pōhkomq U. (a.) nom. act.; *pōhkšomiä* F. id.: p. *unenā* F.,
 p. *obonā* U. (u.) sütökemencze | backofen.
pokčoka F., *pōḥčeka*, *pōqkēka*, *pōqkēkā* St. fájós, fájdalmas | wehe; p. *toroje* F. fáj | es tut weh. — v. ö. L. *pakčas*.
pohčoket F. fájni | schmerzen, weh thun. — L. *pakčeket* deterreri.
pohā, *pohhā*; l. *puhā*.
bōhne, plur. *bōhn* H. = *patnie*.
pohčēt, *pōhčēt*; l. *puhčēt*.
poččādīt St. bekenni | einschmieren.
pō^oce, *pō^oče*, *pōč*; l. *pūce*.
pocce; l. *pacca*.
pocce F., St. = *poacās* (p. *oijjen* F. hajadon fött | barköpfig; p. *jilkien* F., p. *jülēki* St. mezítláb | barfuss); *poccas*, *poccotā* = *poaccas*, *poaccete*.
pō^otih, *pō^otih* = *poqtet*; — *pō^otip*, *pō^ot*, *pō^oti* stb.; l. *poqtet*.
pott = *patt*.
pō^ode H. adv. nagyon | sehr; p. *kiāpok* ganska vred (sehr zornig).
potnet F., St., *pottnet*, *putnet* St. fonni | spinnen. — L. *potniet*.
potnie, *potnie*; l. *patnie*.
poskā, plur. id., bokor | busch. — L. *busko* (sv. *buske*).
posktallih U. (a.) vb. frequ. = *paskih*.
pōstata, *pōštata*, *pōstote*, *pōstite*, *pōstln*, *pōsteln*, *pōstolen*; l. *poastata*.
pōstols U. (a.), *pōqssteles* St. éles | scharf, schneidig. — Lul. *pastielēs*.
pōssā F., U. (u.) fakadék, keléske, bibircsók | hitzblatter, hitzbläschen.

- posse, posse*, plur. *poss'*, *poss'* U. (sk.) bagó, rágódohánydarabka | ein stückchen kautabak; *tukkö-p.* id. — sv. *buss, tuggbuss*.
- posset, posset, pusset* St., F., *pæssih, pæssij, pussi'* U. (a.) fújni | blasen; *possaminie* U. (a.) ger.; — *passuje'* U. (a.) id., vb. inch. (negat. *ĩč . . pæssuje*). — Lul. *possuot*.
- possestĩ't, possustĩ't* St. id., vb. mom. — L. *pussestet*.
- possuq̃t* F. lélekzeni | atmen; — v. ö. *posset*.
- possuq̃tet, possu'o'tet, possu'o'tet, pusstot* F. id. vb. frequ.; *possu'htomā, possu'o'tqmā* p. præt. — v. ö. *passatit*.
- posskā*, plur. id.; *pössokā*, plur. *pössok'* F. fűzfavessző | weidenrute. — L. *päso*, Lul. *piesutahka*.
- pontā, poĩte, poĩte*; l. *poĩnta*.
- porq, porrā*; l. *para*.
- pōret* St., F., *puoret* F., *pōrih, puōrih, p'ōrih* U. (u.) meghívni | einladen; kínálni | anbieten U. (u.), F. (præt. s. 3. *pōrije* St., F., *pōrije* St. (t.), *p'ōrije, p'ōrije* U. (u.), *puorije* F.).
- pōries, pōries*; l. *poqries*.
- porostāĩ't, porrostāĩ't* St. éhezni, éhes lenni | hungern, hungrig sein; *porosteteminie* ger. — Lul. *porōstuvvat*.
- porq̃t, por'kat*; l. *poarkih*.
- porta, portā, porrtā* J., St., *porte* St., *por'ta, p'orrtā, purrtā* F., *puorte, puorhte, poarte, poarhte* St. adv. el, oda | weg, fort (*porrtā lie orruma appā jāpiem* F. oda volt egész évig | er ist das ganze jahr weg gewesen; *porrtā pū'c' kaunā* U. (u.) az oda levő réneket megtalálja | die weg [gewesenen] renntiere findet er; *p. waccā* elmegy | er geht weg). — sv. *bort*.
- porrot* St. enni | essen (præs. s. 1. *porrup*, 2. *porreh, porro'*, *porreh*, 3. *porrā*); *porromini* ger.; *porromq, porromq, porrumq* p. præt. — Lul. *porrot*.
- porrokoq̃tet, porrojĩt* St. vb. inch. id. (præt. s. 3. *porrokō'ti*).
- porratallih, parratallih* U. (sk.) vb. pass., megharapatni | gebissen werden; *parratallama, porratallama* p. præt. — L. *pārrātallet*.
- porrolit* St. vb. frequ. megenni | aufessen (præs. s. 2. *porrol'*); *porrolommq, -lommq* p. præt. — L. *pārrelet, pārrālet*.
- porromosa*, plur. *porromos'* St. eledel, ennivaló, étel | speise, das essen. — L. *pārremas, pārrāmas*.

pörröset, *purruset* St. sustorogni, habzani | zischen, brausen, schäumen. — L. *porsset*.

polta; l. *paltie*.

polttet; *pöłti*; *polutama*, l. *poaltet*.

poltajähtet, *-jéhtet*; l. *połtājahtet*.

poltelet F. vb. frequ. = *poaltet*.

p^oltskučče; l. *połtskučče*.

polmiähtes U. (sk.) fonott szalag, fonat (pántlika?) | geflochtenes band (*flätadt band*).

pöje, *pūje* F., *böje* U. (u.) falu | dorf. — sv. *by*.

böötih U. (u.) büntetést fizetni | geldstrafe bezahlen, sv. *plikta*.

pööti; l. *poqtet*.

pössokā, plur. *pössok*; l. *posskā*.

pöpmatet, *pöpmatet*, *pübmotet* F. enni | essen (præs. s. 2. *pöpmat'*); 2. vb. caus. megetetni | zu essen geben. — L. *piäbmotet cibandum curare*.

pöpmatallat, *pöpmotallat*, *pööpmałallet*, *püpmātallat* St. vb. frequ. enni | essen (præs. s. 2. *püpmotallh*, *-tall'*). — L. *piäbmotallet*.

pööranašti', *püöänašti'* U. (sk.) megkisérteni, megpróbálni, fáradni | versuchen, sich bemühen, sv. *bjuda till*. — L. *puoranas-tet emendari*.

börih U. (a.) kelleni | müssen. — Lul. *pierrat* (sv. *bör*).

pööríje (præt. s. 3.); l. *pöoret*.

pörrret, *pörrí'*; l. *piddih*.

pöle U. (a.) teher | last, Bürde.

pöllet, *pöllejít*; l. *pellet*, *pellijít*.

pu St. particula; l. *pö*.

puakustiit; l. *poakaštiit*.

puąktā, *puąktomą*; l. *puoktet*.

p^aaktie; l. *paktie*.

puqtet (præs. s. 1. *puatam*, 3. *puqtā* stb.); l. *poqtet*.

puąskietit; l. *poąsketit*.

puąśqrkq; l. *puošarka*.

puąrahka; l. *puoraka*.

puarastāhtet; l. *poqrāstahet*.

puārābu; l. *puoraka*.

puarek; l. *puerak*.

puarries, *puarāsemes*, l. *pogries*.

puarātān (allat. s.); l. *puortie*.

puarhte; l. *porta*.

puqlā, *puelā* F. falat, harapni való | imbiss, ein brocken, bisschen essen; *iehkeds p. vacsora* | nachtmahl. — L. *puola*.

puāitāk; l. *puoitka*.

puāktet, *puāktietit*; l. *puoktet*.

puāšših H. megvigyázni | aufpassen; sv. *passa på*.

puālehka, *-lähka*, plur. id., U. (u.) *pálinka* | brantwein; v. ö. *puolet*.

puālelīt U. (sk.) elégni | verbrennen.

puālih; l. *puolet*.

puālij, *pueli* : *tāi* v. *tāje p.* U. (sk.) adv. hajdan | einst, vorzeiten.

puālka; l. *puolāhka*.

puāлта, *-tā*, plur. *puālt'* U. (sk.) lombos erdő | laubwald. — v. ö. *puolta*.

buālte, plur. *buālt'*; l. *pālta*.

puēihk'e, plur. *puēihk'*; l. *puoihke*.

puēikies; l. *puoikies*.

puēitie, *puēitka*; l. *puoitie*, *puoitka*.

pūehkie; l. *puoihke*.

puéktet, *puéktih*; l. *puoktet*.

puéktietīt J., St., *puéktietīt* H., U. (sk.), *puéktetīt*, *puéktiūtīt* U. (sk.) jutni, eljutni (vhová), érne (vhová) | gelangen, hinkommen, sv. *hinna*; præs. s. 2. *puéktet'*; — *kussātark lie lattnie'* *puéktietamma* U. (sk.) mig a hókorcsolyákat elkészítette (tkp. [elkészíteni] jutott) | bis er die schneeschlittschuhe [fertig] brachte. — v. ö. *puoktet*. — L. *puoktetet*.

pūēē U. (sk.) fasz | männliches glied. — L. *puoča*.

puēšātuowih H. megharagudni | böse, zornig werden (præs. s. 3. *puēšatiēwa*). — v. ö. L. *puošot*; — l. *puošark*.

puēšk'ietit; *puēškietama*; l. *poāšketit*.

puerak, *puerrak* U. (u.), *puerg* H., *puerek* St. (t.) üdvözlő formula találkozásnál | grussformel beim begegnen: jó napot! | guten tag! etc. — L. *puoraiik*.

pueradahti', *-tē'* U. (a.), *puerādahtih* U. (u.) kiderülni, kitisztulni (időről) | sich ausheutern, schöner werden (vom wetter).

puer āstah ti' H. = *poqrāstah tet*.

puera ba, *puerepe*, *puerāpqt*, *pueramus*, *pueremus*, *puerrumus*;
1. *puora*.

puertan (all. s.); 1. *puortie*.

puerr^ski'; 1. *pirški'*.

puelā; 1. *puqlā*.

puellet, *pueli'*; 1. *puolet*.

puelajet; 1. *puolajet*.

pueli: *täje p.*; 1. *puälij*.

puellajähti', *puellejahti'* H. = *puolajet*.

buella U. (u.), *buelle* U. (a.) *lapda* | ball, spielball. — sv. *boll*.

puélet F., *puélih* H., U., *puéllih* H. *bírní*, *képes lenni* | vermögen,
im stande sein (præs. s. 2. *puélh*, *puéllh^e*, *puélj*; præt. s. 3. *puéllí*
U. (u.), *puélijeja* U. (m.), *puéllijejja* H.; — negat. *ijje* . . *puil'*
U. (a.)). — R. *bälla*, *bäll*, *bell*.

puihkie; 1. *puoihke*.

puti (præt. s. 3.), *putin* (id.), *putimie* (præt. plur. 1.); 1.
poqtet.

puítie; 1. *puoitie*.

puilih; 1. *puolet*.

puilka; 1. *puolahka*.

puoihke, *puoihke*, *pooihke*, *puèihke*, *puèhke*, *puihke* U. (sk.),
puoike U. (a., u.), *pūehkie*, *pūehkie*, *puihkie*, *pūihkie*, *pu'hkie*,
pu'eihkie St., plur. *puoihk'* stb. bak | bock; — *smālā-p*. St. kos
widder; — *čälēmets p.* St. blinde kuh (ein spiel) | szem-
bekötösdi. — sv. *bock*.

puoikies, *puiekies* U. (u.), *puikies* U. (a.) *gazdag* | reich; comp.
puikeba, *puikesappa* U. (a.); sup. *puiokomus*, *puoikemus* U. (a.). —
v. ö. L. *puoike heros*, *viribus*, *inaprimis corporis*, *excellens*.

puoitie, *puetie* St., *putie*, *puítie* St., U. (sk.) *kövérség*, *háj*;
svīnin p. *szalonna* | speck. — Lul. *puojétie*.

puóitka, *poaitka* St., *puéitk*, *puéitka*, *puéitke* H., *puüták* U. (sk.)
kövér | fett; — *puóite* H., *puijtie* U. (a.) id. — Lul. *puojétie*,
puojéties; L. *puoitak*.

buoka, *buok*, plur. *buok'* H. *könyv* | buch. — sv. *bok*.

puokq, plur. *puok'* U. (a., u.) *büch* | buche. — sv. *bok*.

puoktet, *puoktet*, *puektet*, *puektet* St., *puéktih* U. (sk., u.), *puákti'*,
puékti', *puíkti'* U. (sk.) *hozni*, *előhozni* | bringen, hervorbringen,

- herschaffen (præs. s. 2. *puokt'* St., *puekt'* U. (sk.), 3. *puoktā*, *puoktā* St., præt. s. 3. *pūkti*, *pū^ukti* St.; neg. *im puéktie* U. (u., sk.)); *puoktomq* St. p. præt. — L. *puoktet*.
- puókšejā*, *puóχšejā* F. p. præs. pék | bäcker; *laipie-p.* id.; v. ö. *pōhkih*, *pōhkšet*.
- puokštet* F.; l. *poakaštēt*.
- puoččih* U. (sk.) hókoresolyán futni (igen gyorsan) | auf schneeschlittschuhen laufen (sehr schnell). — v. ö. *pū^uce*, *čuoikq̄t*.
- puoccas*; l. *poacās*.
- puotet*, *puctih*; *puotije*; l. *poatet*.
- puotemesē*, *puotemes* F. jövetel, megérkezés | ankunft.
- puošark*, *pušārka*, *puešārka* F. gonosz, haragos | böse, boshaft, arg; *šuttet p.* megharagudni | böse werden. — L. *puošak*.
- puoñā*, *puoñe*, plur. *puoñ'* J., St. kebel | busen; *puoñ-skumie*, l. *skumie*. — Lul. *puokñā*.
- puoraka*, *puorahka* St., *puorahka* F., *puōraka* U. (sn.), *puorie* St., *purē* F. jó | gut; comp. *puorapa* F., *puorepa* St., *puerapa* U. (a.), St., *puerepa* St.; *puerepe* F.; sup. *puorems* F., *pūōromus* U. (sk.), *pueramus*, *pueremus* U. (a.), *puerrumus* H., *peāremus*, *p^eāremus* St.; — *puorako* U. (a.) adv. jól | gut; comp. *puārābu*, *puorebu*, *puerāpāt*, *puerāpāt* U. (a.), *puorepu*, *puorapa* stb. St. jobban, inkább | besser lieber, eher; sup. *p^eāromust*, *p^eāremus* St. — Lul. *puorak*, *puorrie*.
- puoradahkā*, *puoraltahka* U. (sk., u.) szép idő | schönes wetter.
- puorāče* F. = *puoraka*; — sup. *puorāčems*, -mus.
- puoramit*, *puoramūt* U. (a.) megjavulni | sich bessern. — Lul. *puorrānet*.
- puoremtīt* U. (a.) fúróval lyukat csinálni, megfúrni | bohren, durchbohren.
- puorie*; l. *puoraka*.
- puorie*; l. *pū^urie*.
- puories* l. *pogries*.
- puōrih*, *puoret*; l. *pō^oret*.
- puorimentāhtī'* U. (a.) vb. caus., megjavítani | bessern, verbessern. — v. ö. *puoramit*.
- puorhkanit* U. (u.) elszakadni, leszakadni | zerreißen, entzwei reißen (intr.). — L. *pātkanet*.
- pu^orkih*, *pu^orkemq*; l. *poarkih*.

puorṭie, *pu^orṭie*, *purṭie* J., St., *puerētie* St. asztal | tisch (allat. s. *puqrātān* St., *puertan* U. (u.), *purtan* F.). — L. *buorde* (sv. *bord*).

puórstā, *puóršte*, plur. id. U. (u., a.) *serte* | borste. — sv. *borst*.

puorte, *pu^orrta*, *p^oorrtā*; l. *porta*.

puolajet, *puelajet* F., *puellaji* U. (u.) vb. inch. meggyuladni | sich entzünden, entbrennen. — L. *puolajet*.

puolet, *puelet* St., F., *puolet*, *puölet* F., *püelēt* St., *puoli*’, *pučli*’ U. (u.), *puelih*, *puālih* H., U., *püeli*’, *puili*’ U. (m.) *égni*, *elégni* | brennen, verbrennen (præs. s. 3. *puollā* F., præt. s. 3. *puolije*, *puelijs*, *puilēje* F., *puelējejs* U. (m.), H., *pū^uli* St.); *puolemienie*, *pueliemienie* J., *pučlēmīnie* U. (u.); *puelema* H. p. præt. (*puelemā jaurie* *égō tenger* | brennendes meer; *puellemēn jaur^ten kancemēn* az *égō tenger mōgōtt* | hinter (über) dem brennenden meere H.). — Lul. *pučlīet*, *pūollet*.

puolijs, F. *puelijs* H., U. (m.) p. præs. *égō* | brennend.

puolēcēt *poalēcēt* St. *magāt megégetni* | sich brennen, sich verbrennen (præt. s. 3. *puolēcī*).

puoleče: *tāi puolečen sārnie* U. (sk.) *hajdankori mese* | sage aus der alten zeit. — v. ö. *tāi puālij*.

puolāhka, *puolka*, *pu^olka*, *pučlka*, plur. *puolķ*’, *pu^olķ*’, *pučlķ*’ H., U.; *puilķa*, plur. *puilķ*’ (allat. s. *puļūkse*); *puālķa* (allat. s. *puālķata*) U. (sk.); *pučļlōka*, plur. *puōlķ*’ H.; *puļōka* U. (a.) *darab* (idō, út) | eine spanne zeit, weile, ein stück weg; — v. ö. *puqlā*.

pu^olta, plur. *pu^olt*’ F. *halom*, *hegy* | hügel, bergabhang. — Lul. *puolta*.

pu^oltāčā, *pultāčā*, plur. *-tač*’, *-tāč*’ F. nom. dim., id. — Lul. *puoldāč*.

puoltaja, *puoltaja aijā*; *p^ooltskučē*, *p^ooltskučē*, *poqltskučē*, plur. *-skučē*’ St. *medve* | bär. — L. *puoldakač*. v. ö. *pu^olta*, *puālta* *és aijja*.

puolṭet, *puolṭih*, *puolṭamā*; l. *poalṭet*.

pu^olva F., *pu^olōvo*, *pu^olōvo* U. (a.) *térd* | knie; p. *jēlkien cōčt^t* U. (a.) *letérdelni*, *tērdet* *hajtani* | niederkniesen, das knie beugen (tkp. *térd lábōn állni*). — Lul. *puolāva*.

pučļļi (præt. s. 3.); l. *pučlet*.

- puöktet*; l. *puoktet*.
púöhta, plur. *puoht'* U. (sk., u.) üveg, palaczk | flasche.
puöraka; l. *puoraka*.
püölih; l. *puolet*.
puunuma (p. præt.); l. *patnih*.
puhki' U. (sk.) bújni, elbújni | sich verstecken.
puhkedit U. (sk.) id., vb. frequ.
puhkedihe'i, *pohkädihci'* U. (sk.) id., vb. inch.
pükti, *pükti* (præt. s. 3.); l. *puoktet*.
pukñet, *pukñet* F. csavarni, összefonni | drehen, winden (*posskã' pukñei* fűz vesszőket font, csavart össze). — v. ö. *potnet*.
püce, *püce*, plur. *püç'*, *püç'* J., St.; *püçe*, *püçe*, *püçe*, plur. *püç'*, *püç'*, *püç'*, *püçeh* U. (sk.); *pöce*, plur. *pöc'* St.; *pöce*, plur. *pöc'* U. (a.); *pöçe*, *pöçe*, *pöçe*, plur. *pöç'*, *pöç'* *pöç'* U. (sk., sn.); *poaca*, *poacă* U. (a., u.); *pouhce*, plur. *pöc'* F.; *puoca*, *puoce*, plur. *puoc'* U. (a.), F., St.; *puoca* U. (sk.); *puohce*, *püohce* plur. *püoc'* F. rénszarvas | renntier J., St.; rénszarvasnyáj | renntierheerde U. (tr., a.); *püçet* U. (sk.) rén nélkül | ohne renntier. — Lul. *poçuj*, plur. *poçccu'*.
puhçet St., F., *puhçi'*, *puhçi* H., U., *pohçet*, *pohçet* St. fejni | melken; *puhçieminnie* St. ger.; *pohçemã*, *puhçemã* St. p. præt. — Lul. *poğhçiet*.
puhtqla, *puhtela*, plur. *puhtel'* St. palaczk | flasche; *vĩne-p* pálinkás üveg, egy üveg pálinka | weinflasche, eine flasche wein. — sv. *butelj*. — v. ö. *püöhta*.
püti, *püti*; l. *poçtet*.
puttg U. (u.) csomó | bund, bündel; *p. suoinie* csomó széna | ein bund heu. — sv. *bunt*.
putnèt; l. *potnet*.
püsi' U. (sk.) szuszogni, fujni | schnauben, schnaufen (præs. s. 1. *püsum*, 2. *püç'*, 3. *pausã*). — L. *poset* spirare, flare; v. ö. *posset*.
pustã F., *puste* St., plur. *pust'* kanál (rénszarvas csontból) | löffel (von renntierhorn). — Lul. *passti*.
pussèt, *pussi'*; l. *posset*.
pussotet; l. *possuçtet*.
punka, *punkã*, plur. *punk'* J., St. zacskó, erszény | beutel; *takkã* p. F. dohányzacskó | tabaksbeutel; *petne* p. F., *pĩne* p. St. pénzes erszény | geldbeutel. — sv. *pung*.

puppoltīt St. bugyborékolni, kavarógni, forrni | blasen, treiben, wallen, sieden. — norv. *boble*.

bupmie U. (a., sk.) ár (subula) | pfriemen. — L. *pobme*.

buffie U. (u., tr.) vadállat | wildes tier (elat. pl. *buffejistie*). — L. *buve* bos, pecus (sv. *bo-skap*).

pūwét, *pūwét*, -wít St., F., *pūwih*, *pūwih* H., U., *puwi* U. (m.), *puwvi* U. (a.) megöltni, agyonüttni | tödten, todtöschlagen (præs. s. 2. *pūwum*, 2. *pūw'*, 3. *pauwā*, præt. s. 3. *puw^éejij*, *puwijiije* U. (m.), *puweije* F.) *pauwuma* J., St., *pauwumā*, -me H., *pouwumq* St., *puwuma* F. p. præt. — L. *buvet*, *puvet* strangulare.

pūwustīt, *pouwustit*, *pouwistīt* St., *pouwistet* F. id., vb. mom. (præs. s. 2. *pūwust'*, *pouwust'*) ; *pouwustomq* St. p. præt. — L. *puvestet*.

pūwučīt, *puwucīt* St. id.; *pūwučemq*, -čemq p. præt.

puwwočallet St. id.; vb. frequ.

pūwustallet St. id., vb. pass.

pūwulēttet, -littet St. egymást megöltni | einander umbringen.

pūrie J., St., *puwie*, *pūwrie* *puwērie* U. (a.), *puwūrie* U. (u.) czölöpökön nyugvó kis faépület, melyben a lappok különféle holmijukat tartják | auf pfählen errichtete vorratskammer (allat. s. *pauran*, *pauārān*, *pauórān*, *pauērān*) ; *māta-puorie* F. id. (éléstár | vorratshaus, sv. *visthus*). — L. *bure* (sv. *bur*).

puré ; l. *puoraka*.

purhkét, *purkemq* ; l. *poarkih*.

purhkstīt, *purhk^éstīt* St. vb. mom. = *poarkih*.

purta = *porta*.

purtie ; l. *puortie*.

purhvie J., St., *puršvie*, *puršvie* H. rénzuzmó, rénszarvas legelő | renntiermoos, renntierweide.

purriä U. (sk.) halom, bércz | hügel, anhöhe.

purruset l. *porroset*.

Phū^ule ; l. *Phoala*.

pū^uli (præt. s. 3.) ; l. *puolet*.

pułōka ; l. *puolqhkka*.

pultāčā ; l. *pu^oltāčā*.

pułovo ; l. *pu^olva*.

pūih^{te}, plur. *phūihth* : *thiene-p.* ; l. *thiene*.

püoññose ; l. *pioññose*.

püöränašti'; l. *pööränašti'*.

püörömus; l. *puoraka*.

püje; l. *pöje*.

püpmotallet; l. *pöpmatallat*.

pra; l. *para*.

prā H., St. jó | gut. — sv. *bra*.

prāhkā, *prauhkhā*; l. *prūhkhāt*.

prakkā U. (u.), *prākkā* F. mell | bryst; élet | leben F.

pračousti', -stīt U. (sk.) erővel menni (rénszarvasról) | mit gewalt gehen, sv.: med våld resa. — L. *pradčet*. — v. ö. *rihčet*.

prattie J., St. parázs | glut. — L. *pradde*.

pratnan (allat. s.); l. *prutnie*.

prāra J., St. meredek | steil. — L. *brad*, *brades* (sv. *bråd*).

preaki' U. (u.) pattogni, ropogni | knackern, krachen, knistern (*tullu preakā*). — v. ö. L. *brakkohet* (sv. *braka*).

preiti U. (u.) teríteni, kiteríteni | ausbreiten (*tū^ukum puertan pr. das tuch auf den tisch breiten*). — sv. *breda*.

prēkih U. (u.) megharagudni | zornig werden. — v. ö. *preaki'*.

preñse, *preñsessa*; l. *prinse*, *prinsessa*.

prieikka, plur. *prieikk'* St. predikáció | predigt.

priennet, *prinnet* St. égni | brennen (imp. s. 2. *prienne'* v. *prin- nie'*). — sv. *bränna*.

prieve St. levél | brief. — sv. *bref*.

prihčeka, *prihček* U. (u.), *prihčok* F. kávé | kaffee. — L. *briskok*, *briččok* amarus.

prinse, *preñse*, *preñse* St. királyfi | prinz. — sv. *prins*.

prinsessa J., St., *prinsässā* U. (sk.), *preñsessa* St. királyleány | prinzessin. — sv. *prinsessa*.

proqste, *pruqste*, *prū^uste*, plur. *proqst'*, *pruqst'*, *prū^ust'*, St. prépost | probst. — sv. *prost*.

prouhkhā (præs. s. 3.); l. *prūhkhāt*.

prouhkoq; l. *prūhka*.

proūtskātie; l. *skahtie*.

prourese, *prouresa*; l. *prū^urese*.

pröuwī, *pröuwih*, *pröuwui'*, *pröwui* U. (sk.), *pröowut*, *pröuwut*, *pröōwut*, *pröowut*, *pröōwut* St. próbálni, megpróbálni, megkísérteni | probiren, versuchen; *pröowumq*, *pröōwumq* St. p. *præt*.

pröuw oṭī^t U. (sk.), *pröowodīt* St. vb. frequ. id.

prō^ovi U. (u.) levél | brief; — l. *prieve*.

prō^owu i, *prō^owut*; l. *prōuw*'.

pruā; l. *pruwie*.

pruqste; l. *progste*.

pruohka, *pruohkāt*; l. *prū^uhka*, *prū^uhkāt*.

pruohka, plur. *pruchk'* U. (u.) nadrág | beinkleid. — L. *brakkoh* (sv. *bracka*).

pruosties F. csunya | hässlich.

prū^uhka, *pruohka*, plur. *prū^uk'*, *prū^uhk'* U. (u.); *prouhkoq* F. szokás | gebrauch, gewohnheit. — sv. *bruk*.

prū^ukq mā, *prūrgamā*, plur. id. U. (sk.); *prū^ukomq*, plur. *prū^ukom'* St. vőlegény | bräutigam. — sv. *brudgum*.

prū^uhkq t, *prū^ukāt*, -ket St., *prūkih*, *prū^uki'* H., U., *prūkie* U. (a.) használni | brauchen, gebrauchen (præs. s. 1. *prū^ukom* J., *prū^uhkop* St., 2. *prū^uk'*, *prū^uhk'* J., St., 3. *prauūhkā* J., St., *prauhkā*, *prauūhkā*, *prouhkā* St., *prauūkā*, *prūkuq* U. (sk.); præt. plur. 3. *prū^uhkin* v. *prū^uhkujin* St.). — L. *brukot* (sv. *bruk* i).

prutnie J., St., *prutnie*, *prütnie* U. (sk.) kút, forrás | brunnen, quelle; *cācie-pr.* St. id. (allat. s. *pratnan* U. (sk.)). — L. *brudne* (sv. *brunn*); Lul. *rudnie*.

prū^uste; l. *progste*.

prū^une U. (a.) barna | braun; *prū^unu warjā'* barna ruhák. — sv. *brun*.

prunče, plur. *prunč'* U. (ov.) kis tó | teich, kleiner see. — v. ö. *prutnie*.

prūfette St. próféta | prophet. — sv. *profet*.

pruwie U. (a.), *prū^uwie* St., *prū^uw'e*, *prū^uwie* U. (sk., u.), *prūwie* U. (a.), *pruā* H. híd | brücke. — L. *brove*, *bruve*, *brāuwe* (sv. *bro*).

prū^ura, *prū^urā*, *prū^ure*, plur. *prū^ur'* St.; *prūrā*, plur. *prūr'* U. (sk.) lakodalom | hochzeit; *pr.-alāmace*, *pr.-piärakuo*. — sv. *brud* *braut*.

prū^uret St., *prūrih*, *prū^uri'* U. (sk.) megházasodni, férjhez menni | heiraten; férjhez adni | verheiraten U. (sk.). *konokan parnie* *prū^urije tāinie föhtoka nieitine* St. a király fia feleségül vette a szegény leányt | der königssohn heiratete das arme mädchen. — *prū^uromq*, *prū^urumq* St. p. præt., házasság | verheiratet. — L. *brudet*.

prūreš, -reš J., *prūrest*, *prūrost* St. házas | verheiratet.

prūrase, *prūrese*, *prūrose*, *prourose*, plur. *prūres* St.; *prūresa*, *prūrosa*, *prūrose*, *prūröse*, *prūrusa*, plur. *prūres* F.; *prūrusa*, *proūrusa* U. (u.) menyasszony | braut; *prūres-prūkom* St. jegyesek | verlobte. — L. *brudes*.

prūrgamā; l. *prūkamā*.

prūowut, *prūōwut*; *prūowumq*; l. *prūowi*'.

prūōwodīt; l. *prūowōīt*.

prūōwōtallet St. vb. frequ. = *prūowi*'.

prūtnie; l. *prutnie*.

prūwīe; l. *prūwīe*.

prūwumq; l. *prūwi*'. [messers].

plāgie H. éle (vminek), acies | schneide, schärfe (z. b. des

plājjuo, *plajjū*, *plājjuo*, *plājjuo* St., *plejjā*, *plējja* U. (a.) ólom | blei. — L. *bli*, *blijo* (sv. *bly*).

plassā: *ruōutie-pl*. St. üllő | ambos. — Lul. *plassa saxum*.

plankā F. csat | schnelle.

plāwo, *plāwūq* St., *plāwos* U. (u., a.) kék | blau. — L. *blav*, *blaves* (sv. *blå*).

plārie F. falevél | blatt. — L. *blade* (sv. *blad*).

plājjuo; l. *plajjuo*.

plēāhkih; l. *plēhkih*.

plēāntit, *plentit* St., *pluēntet* F. keverni, elegyíteni | mischen (præs. s. 2. *plēānt*, *plent*'); *plēāntomq* p. præt. — L. *blandet* (sv. *blanda*).

plejjā; l. *plajjuo*.

pliāimā U. (a.) hólyag | blase, bläschen. — sv. *blemma*.

pliāhcā, *pliāhče* U. (sk., a.) lapos, sík | eben, flach. — L. *bleč*, *blečes*.

pliāhčet adv.: *källqsemienie pl*. oldalt fekünni | auf der flachen seite liegen, ligga på flat sidan.

pliāhčeka, *pliāhčuka*, plur. *pliāhček* F. sík hely | ebener platz, ebene stelle.

pliāra J., *pliera* F., plur. *plīār*', *plier*' arczzsin | gesichtsfarbe, aussehen; *tihte mū plīeresne* F. hozzám hasonlít | er gleicht mir, er sieht mir ähnlich; *tihte pāhče āhčebun plīārešn* U. (u.) ez a fiú atyjára ütött, atyjához hasonló | dieser knabe sieht seinem vater ähnlich. — L. *pläd*.

plíéjeka, plur. *pliejek'* U. (sk., u.) folt | fleck. — sv. *fleck*.

plíehki' U. (a.), *plēhkih* U. (u.) hajolni, támaszkodni vmire | sich auf etwas neigen, lehnen.

plíhke, plur. *plíhk'* F., St. tinta | tinte. — L. *blekk* (sv. *bläck*).

plí^hčet, *plíhčet* : pl. *vu^orne*; l. *vu^orne*.

plí^hčstí^t St. fütýölni, sípolni | pfeifen (præs. s. 2. *plí^hčst'*).

plóakātahti', *-tihti'* U. (u.) kínozni, gyötörni | plagen. — sv. *plåga*.

plóihkoka F. halvány | bleich. — L. *blaikok* (sv. *blek*).

plóihkotet F. elhalványúlni, elsápadni | bleich werden, erblasen. — L. *blaikot*, *blaikotet*.

plóihkotāhtet F. vb. caus., halványítani, fehéríteni | bleichen.

plóšksih U. (sk.) csudálkozni | sich wundern.

plūqkqnet, *-kenet* St. gyötörtetni, kínoztatni | geplagt, gepeinigt werden (præs. s. 2. és pl. 3. *plūqkenh*) ; *plūqkqnemma* p. præt. — sv. *plåga*.

plūāvie, *plūvie* St. mocsár, láp | sumpf, moor (allat. s. *plūq-wān*). — L. *plueve*.

pluéntet F. = *pl^eántet*.

plūōhki' U. (sk.) hasítani | spalten (præt. s. 1. *plūōhkiijjim*).

plummā J. virág | blume. — sv. *blomma*.

plūjries U. (a.) szemérmes, szégyenlős | schamhaft, bescheiden. — L. *blives*, *bleves* (sv. *blyg*).

plūjriestalli', *plūviestallih* U. (a.) szemérmes lenni, magát szégyenleni | scheu, schamhaft sein, sich schämen. — L. *blivas-tallet*.

fauruos St. szép | schön. — Lul. *fauruo*.

fāhkat F. fölébredni | erwachen. — v. ö. sv. *vaka* wachen.

fāhkāset F., *fahkašit* U. (u.) szundikálni, szundítani | schlummern.

fāta', *fātōh* U. (sk.) ruha | kleid.

fattara, *fattera*, plur. *fattar'*, *fatter'* U. (sk., a., u.) koma | gewatter; — *fatter-lākosa* U. (a.) : *mejjā uuniijejū fatterlākosa tunn mānesa* komák voltunk (komaságunk volt) azon gyermeknél (tkp. gyermeknek) | wir hatten gevatterschaft bei jenem kinde. — sv. *fadder*.

- fasta* F., *faste* St. adv. erősen, szorosan | fest; *f. waltet* F. megfogni | festnehmen, ergreifen. — sv. *fast*.
- faštōr'ī* U. (sk.) érteni | verstehen (negat. im . . *faštōqrh ken*). — sv. *förstå*.
- fanka* F., *fanka* plur. id. U. (u.), St.; *fank*, plur. id. St. fogoly; fogság | der gefangene; gefängniss. — Lul. *fānka*.
- fāmuo* St. erő | kraft. — Lul. *fapmuo*.
- fāreṭe* U. (a.), *fāruq* F. veszély | gefahr. — sv. *fara*.
- farhmā* St., *farhmie* H., *farrhmie* U. (a.) öl | schooss. — L. *fatme* (sk. *fadmr*).
- fārlige*, *fārēlige* U. (sk.), *fārēlike* St. veszélyes, bajos | gefährlich, beschwerlich. — sv. *farlig*.
- fāla*, *fāle* U. (sk.) út, utazás | fahrt, reise, weg, sv. *färde*.
- fālih* U. (sk.), *fālii* U. (a.) ígérni, ajánlani, kínálni, áruba bocsátani | anbieten, versprechen, feil halten, zum verkauf ausbieten. — sv. *fal*.
- fālēkq* U. (a.), *fālēkq*, plur. *fālāk'* U. (u.) sólyom | falke. — sv. *falk*.
- fālškies* U. (a.) hamis | falsch. — L. *falskes* (sv. *falsk*).
- fāatā*, *featā* J., *feātā* F., *fiāta*, *fiatā*, *fiāra* U. (a.) étel, ennivaló | speise; *fāatat* U. (u.) étel nélkül | ohne speise. — L. *fedo*, *fed* (sv. *föda*).
- fāila*; l. *fiélie*.
- fāje dīt*, *fājjetīt* U. (sk.) örülni | sich freuen. — v. ö. *fejīn*.
- fārit*, *fērit*, *fārīt* St., *fārīh* U. (sk.) menni, elmenni | gehen, weggehen (imper. s. 2. *fāre'*, *fārē'* St., *fārāh* U. (sk.), præt. plur. 3. *fārījīt'n* St.); *fārumq* St. p. præt. — v. ö. *fārīh*. — sv. *fara*.
- fārṭi* St., *fārṭiga* U. (a.) kész | fertig. — sv. *färdig*.
- fārṛa*; l. *fuérra*.
- fārṛige* H. veszedelem, baj | gefahr, gefährlichkeit, unfall. — sv. *farlighet* (v. ö. *farlige*).
- fārṛigelāka* H. adv. alig, bajosan | schwerlich.
- fālī*; l. *fārīh*.
- featā*, *feātā*; l. *fāatā*.
- fēāttēt*, *fēttēt* : *tallop* f. St. tüzet rakni | feuer anmachen.
- fēārat'*, *fēāret'* (præs. s. 2.); l. *fērātīt*.
- fārīt*; l. *fārīt*.
- fārēlike* St. = *fārṛige*.

feihk' (præs. s. 2.); 1. *fihket*.

fejñe, *fejñena*; 1. *fñe*.

fejin U. (m.), *fejjen* St. (t.): *f. šütti*h U. (m.), *f. šattet* St. (t.) meg-
örülni | froh werden. — v. ö. *fäjedīt*. — R. *fegin*, *fegen*, *fegjen*,
feien froh, vergnügt.

fejñene, plur. *fejjen'* F. ellenség | feind. — sv. *fiende*.

fēttet; 1. *fättet*.

fēber U. (sk.) láz | fieber. — sv. *feber*.

fērit; 1. *färit*.

erlöti' H. megbocsátani | verzeihen. — sv. *förlåta*.

fēli'; 1. *fälih*.

fēlie; 1. *fiélie*.

fiaṭā; 1. *fäaṭā*.

fiäiliä, *fiälie*, *fiélie*, *fiäilien*, *fiéilien* U., H., *fiälien*, *fiélien* U. (a.)
beteg | krank.

fiäṭa, *fiärā*; 1. *fäaṭā*.

fiäret' (præs. s. 2.); 1. *fierāṭīt*.

fiärhta, *fierhte*, *fierṭa*, *firhte*, plur. *fiärht'*, *fierht'* St., *fiärhne*,
fiärñe, *fiärñe*, *fiärñne* J., *firñe* F. minden | jeder, all; *fiärhtn*
aikien St. mindig | immer, ein jedes mal; *fiärñen pijjen* J. min-
den nap | jeden tag. — Lul. *feärt*.

fiälla, plur. *fiäll'* U. (u.); *fiälluo* plur. id. St. deszka | brett. — L.
fjullo.

fiélie J., St., *fiélie*, *fälie* U. (a.), *fēlie* F., *fäila* U. (sk.), hiba |
fehler. — sv. *fel*.

fiélie, *fiéilien*; 1. *fiäiliä*.

fierāṭīt, *fierāṭīt*, *fiärāṭīt* St. cselekedni | handeln, tun (præs.
s. 2. *fiäret'*, *fäeret'*, *fäarat'*; præt. s. 2. *fierādih*, 3. *fiereti*); *fierā-*
tumma p. præt.

fierṭa, *fierhte*, plur. *fierht*; 1. *fiärhta*.

fiēlec, *fiēilec* (*fiēlets*) F., U. (u.) parancs, rendelet | befehl. —
sv. *be-fäl*.

fiusie, *fiusie* St. marhaistálló | viehstall. — sv. *fåhus*.

fihket F., *fihkih* U., H. kapni, megkapni; bírni, -hat, -het |
bekommen, können (præs. s. 2. *fihk'*, *fihkh* J., *feihk'* U. (a.),
præt. s. 1. *fihkim* v. *fihkijjim*); *fihkema*, *fihkima* J., *fihkimä* H.,
fihkimä U. (m.) p. præt.; *fihkemen* U. (sk.) ger. — *kuelie'* f. ha-
lat fogni | fische fangen. — sv. *få* (præt. *fick*).

- fihkelit* U. (sk., tr., u.) vb. mom. megfogni megragadni | fangen, ergreifen.
- fī⁴ne*, *fejēne*, *fejēna* St. (t.), *fīniä* U. (a.) szép, finom | schön, fein. — sv. *fin*.
- fīnetit* H. akadályozni | hindern.
- fīnets* H. akadály | hinderniss.
- fīrhte*, *fīr^sne*; l. *fīārhta*.
- fīlie*; l. *fīēlie*.
- fīlien*; l. *fīāliä*.
- foatih* H. szerezni | verschaffen (præt. s. 1. *foatijim*).
- foqhtekq*, *fō^qhteka* St.; l. *fōhtuka*.
- foqra*, *foqra*, *fuqra*, *fuora*, plur. *foqr'* [stb. F. juh | schaf. — sv. *får*.
- foqrešīt^t*, *fuqrešīt^t* St., *fuarasit*, *-šit* U. (sk.) vezetni | führen. — sv. *föra*.
- fokola* F., U. (sk.) madár | vogel. — sv. *fogel*.
- fōhtitoma* F. szegénység | armut. — sv. *fattigdom*.
- fōhtuka* J., St., *fōhtokq* St., *fāhtuka* F., *foqhtekq*, *fō^qhteka* St. szegény | arm. — sv. *fattig*.
- fōštī* U. (sk.) böjtölni | fasten. — sv. *fasta*.
- forjāves* U. (a.) adv. hiába | vergebens, umsonst. — sv. *förgäves*.
- foršketet* F., *fuérhketet*, *fuér^sketet*, *fuör^sketet* U. (sk.) nevetni lachen. — L. *fuorke risus*.
- formstalli'* U. (a.) átölelni | umarmen, umfangen (præt. s. 3. *formstalléjēja*). — v. ö. *farhmā*.
- folka*, *folke*, *folhke*, *fuolhke*, *fuólka* F., *folk* H., F., plur. *folk'* H., F., *fuólk'* F. ember | mensch. — L. *fuolke* populus, homines (sv. *folk*).
- fōjjān* U. (u.) majdnem, alig | beinahe, kaum.
- för* St., F. 1. adv. : *tihte le för* *ō^mmoči čäppies* St. ez igen nagyon szép | das ist äusserst schön; — *alteln för* *höföligs* F. nagyon is szép | allzu schön; — 2. conj. mivel | weil St. — sv. *för*, *alltför*.
- för*, *före*, *före* St., *föran* U. (sk., a.), *föranu*, *förenu* F., *föran* U. (sk.), *förän* U. (sk., a.), *förän*, *fören*, *förn* St., *föaran* U. (sk.) mig, mielőtt | bis, bevor; — *auötsne före* mielőtt | bevor St. sv. *förr*, *förr än*.

fōret St. vezetni | führen (*toqruop f.*). — sv. *föra*.

fōrhōrā U. (sk.) kihallgatás | verhör. — sv. *förhör*.

fōrbōuri U. (a.) eltiltani | verbieten. — sv. *förbjuda*.

fōrlōtelse St. bocsánat | vergebung, verzeihung. — sv. *förlåtelse*.

fōlōka, plur. *fōlōk* U. (u.) negyedrés | viertel, vierte teil. — L. *fölok*, *felok* quarta pars tonnæ.

fu anā; l. *fuonā*.

fu qra; l. *fogra*.

fu arasit, -šit; *fu grešīt*; l. *fogrešīt*.

fu ārhkas U. (sk.) gonosz | böse.

f^uālih, *f^uēlih* U., H., *fuelet* F., *fāli*, *fēli* U. (m.), *fēli* U. (a.) 1. menni, úton menni, elmenni, járni | gehen, fahren, reisen; *f^uālemiēnie* U. (u.) ger.; 2. ac' h'āvenlike p'etniki kuimie *fuelet* F. jól fōlhasználd a pénzt | du sollst das geld gut anwenden; — *f^uēlije* H., U. (a.) p. præs. (*waccije* ih *f^uēlije* H. gehende und fahrende). — v. ö. *fārit*.

fuete, plur. *fuet* F. hordó | fass. — sv. *fat*.

f^uētera U. (sk.) ruhabéllés | kleidfutter. — sv. *foder*.

f^uērih; l. *fārit*.

f^uérhketet, *fuér^sketet*; l. *foršketet*.

fu érrā U. (u., a.), *fārra* U. (a.) 1. ördög, manó, a gonosz | teufel; 2. rabló | räuber U. (a.). — v. ö. *fuārhkas*.

f^uēlatit, *f^uēlätit* H., U. (sk.) vb. frequ. = *f^uālih*; præs. s. 3.

f^uēlte H.; *f^uēlätemenä* U. (sk.) ger.; *f^uēlatama* U. (sk.) p. præt.

fuelet, *f^uēlih*; *f^uēlije*; l. *f^uālih*.

fu elēket, *fulēket* F. követni | folgen. — sv. *följa*.

f^uēlte; l. *f^uēlatit*.

fu onā, *fu anā* U. (u., a.) ördög | teufel. — L. *fuonos*, *fāno* malus.

fu owq, plur. *fuow* St. csapat, tömeg | haufen, heer; *tuqruo-f*. hadcsapat | heerhaufen; *riewqre-f*. rabló csapat | räuberhorde. — L. *fuovva*.

fu ora, plur. *fuor*; l. *fogra*.

fu oršie U. (u.) vizesés | wasserfall. — sv. *fors*.

fu ör^sketet; l. *foršketet*.

fu ólka, *fuólhke*; l. *folke*.

fuhkstit, *fūhkstīt* St. fölébredni | erwachen. — v. ö. *fqhkat*.

- fun t a r e t* F., *fun t ā r i h* U. (sk.), *fund ē r i h* H., U. (a.) gondolkodni | nachdenken, überlegen. — sv. *fundera*.
- ful k i*, *ful kit* U. (a.) menni, utazni | fahren.
- ful le*, plur. *full* St. csikó | fohlen.
- fj ű l e*, plur. *fj ű l* St. keskeny tengeröböl, fjord | kleiner meerbusen. — norv. *fjord*.
- fra u ě ā*, plur. id. U. (a.) kisasszony | fräulein. — l. *fr ű*.
- fra s ka* U. (sk.) gyors, fürge; gyorsaság, fürgeség | flink, behende, rasch; flinkheit, behendigkeit. — L. *frasko* mulier alacris.
- fr ā m m a* H., *fram m a* St., F., *fr ā m m a* St. adv. elő, előre | hervor, vorwärts; fr. *poqtet*. — L. *fram*. (sv. *fram*, *framåt*).
- fr a r r i* U. (sk.) zúgni, suhogni, süvölteni | sausen, brausen : *piákka frarrā*.
- fra ĺ s ā t e t* F. megszabadítani | befreien. — sv. *frālsa*.
- fr ě s ka*; l. *friska*.
- fri ā r a* F. béke | friede. — sv. *fred*.
- fr ě t t a* H. péntek | freitag. — sv. *fredag*.
- fr i s k* H., *friska*, *fr ě s ka* F., *fr ě s k i e* U., H. egészséges, egészségesen gesund J.; jó | gut F., H. — sv. *frisk*.
- frou a*, *fr ű p*; l. *fr ű a*.
- fr ű a*, *fr ű a* J., St., *frou a*, *fr ű a* F., *frou e* H., *fr ű*, *fr ű u* H., U. (u.), *frou a*, *fr ű u a*, *fr ű u a* U. (u.), plur. *fr ű*, *fr ű* H., U. (u.), *fr ű e* F. asszony | frau (gen. *fr ű n*, acc. *fr ű m* J., *frou m* U. (m.), *fr ű p*, *fr ű p* St.; allat. *fr ű s e* J. stb.). — Lul. *fr ű ű a*.
- fruk ta*, plur. id. U. (a.) gyümölcs | frucht. — sv. *frukt*.
- fl ā k t e*, plur. *fl ā k t* St. zászló, lobogó | fahne, flagge. — sv. *flagg*.
- fl ā s ka*, plur. *fl ā s k* St. üveg flasche. — L. *flask*, *flasko* (sv. *flaska*).
- fl a s k e ě e*, plur. -*keě* St. id. nom. dim.
- fl ě n t a*; l. *flinta*.
- fli ā h ka*, plur. *fli ā h k* U. (sk.), H.; *fli ā h ka*, plur. *fli ā h k* U. (m.); *fli ě h ka*, plur. *fli ě h k*, *fli ě k* F. folt | flecken; *s ű o w a* v. *solokolt fl*. U. (sk.) piszokfolt | schmutzflecken. — sv. *fläck*.
- fli ā k t e t* F. bepiszkítani | beflecken, beschmutzen.
- fli ě h ka*; l. *fli ā h ka*.
- fli ě s ka*, plur. *fli ě s k* St. ház, szalonna, disznóhus | speck, schweinefleisch. — sv. *flāsk*.

flinta, *flënta*, plur. *flint'* U. (sk.) kovakő | feuerstein, flintenstein. — sv. *flinta*.

fluorie U. (u.) folyó | fluss. — sv. *flod*.

waanā; l. *watna*.

vaituus F. dolgos | arbeitsam, geschäftig. — v. ö. L. *vaitas obsequens, officiosus*.

waišie, *uáišie* U. H., *waišie*, *waiše* H., *waišie* St., *wājěšie* U. (u.)

1. jávorszarvas | ellentier. U., H.; 2. vadállat | wildes tier U. (a.), St. — L. *vaišše animal*.

vaivietet F. szomorítani | betrüben. — Lul. *vaivietit*.

vaivoq F. szomorúság | betrübniß, traurigkeit. — Lul. *vājěvie*.

vaiivot F. szomorú | betrübt, traurig.

waimā U. (sk., u., a.) szív | herz. — Lul. *vājěmuo*.

vaimqhtet F. teherbe ejteni | schwängern; *vaimqhtamā* p. præt.

wahkā J., *wahkā* U. (sk.), *wuáhkā* U. (sk., a.), *vuóhkā*, *vuáhkā* U. (a., u.), *wahkkuo* St. hét | woche; *kaska-w*. H. szerda | mittwoch; *autebun wahkan* U. (a.), *āvitepa wahkan* St. a múlt héten | die vorige woche; *nüppien wahkan* U. (u., a.) a jövő héten | die künftige woche. — Lul. *vahkkuo*.

vakte St. (t.) ör | wächter. — L. *vakt* (sv.).

vājaltahtih U. (a., u.), *vōjultahti'* H., *vuojildahtih* U. (tr., u.) elfelejteni | vergessen (præt. s. 3. *wājectihtějejja* U. (a.)); *vājaltahtemq*, *-taṃq* U. (u.) p. præt. — L. *vajaldattet*.

waccet, *wāccet* F., St., *wacet*, *wacēt*, *wācet* F., *waccih*, *wāccih*, *wācī'* H., U., *waċċi'*, *wācċih*, *wācīh* U. (sn., sk., ov.), H. menni | gehen (imper. s. 2. *wacc*, *wāc*, *waċċ* v. *waccie'*, *wācieh*, *waċċie'* U., H.; præt. s. 3. *weċċi* U. (m.), St., *wāciejejā*, *wācciejejja* U., H.); *waccimini*, *wacciemienie* U. (u.), *waċċemīnie* U. (sk.) ger. (*mū* *kuinu wacciemienie* U. (a.) feleségem teherben van | meine frau ist in der hoffnung); *waccije* H. p. præs.; *waccema* U. (a.), *waccoma* St. p. præt. — Lul. *vadciēt*.

waccājīt, *wāccājīt* U. (u.), St., *wāccājīt* U. (u.), *waċċajīt*, *waċċajitan*, *waċċajijīt*, *waċċājīt* U. (sk.) id., vb. inch.; *waccājimq* St. p. præt.

wacceċet St., F., *waċċiēt* U. (sk.), *waċċatti'*, *waċšatti'* U. (a.), *wācceċiēt*, *wācceiēt* St. vb. frequ. sétálni, járkálni | spazieren,

- herumgehen (præs. plur. 3. *waččič'* U. (sk.)); *waccčemma* St. p. præt. — L. *vadsecet*.
- waccet* St. vb. caus., vezetni | führen. — L. *vadsetet*.
- wacciestīt*, *wācciestēt* St. vb. dim., kissé elmenni | ein wenig weggehen. — L. *vadsetet*.
- wāttet*, *wāttet*, *wottet* St., F., *wattī* H., *wāttih*, *wātti'*, *wottih*, *wotti'* H., U. adni | geben (præt. s. 3. *wotti*, *wutti* St., *wattijejja* H., *wottieje* F.; imper. s. 2. *wāttie'*, *wottie* J., St., *wott'* F.); *wattamq*, *wattamq*, *wāttomq*, *wāttomq* St. p. præt. — Lul. *vaddiet*.
- watna* F., U. (a.), *wātnā* U. (sk.), *wātnā* U. (sk., a. u.), *waanā* U. (u.) dolgoz, munka | arbeit.
- watnanit* U. (u.) hiányozni | fehlen, mangeln; *vatnanoma* p. præt. (*monna petnikite vatnanoma nines pénzem es mangelt mir an geld*). — L. *vadnet*.
- vatnar*, *vātnar*, *vātnar* U. (sk.) dolgoz, munkás | arbeitsam.
- watresīt* U. (u., ov.) nézni, tekinteni | schauen, blicken. — v. ö. *wārtāsīt*.
- wašta*; l. *wuāstā*.
- wāsties* St., *wašties*, *wošties*, *wuōšties* U. (sk.), *wuāsties*, *wuāsties* F., U. (a.) rút, csunya; gonosz | hässlich; schlecht; — *wāstieslikkū* U. (sk.) adv. — Lul. *vasties*.
- vāššulečče*, *veššālečče*, plur. -*leč'* St. ellenség | feind. — Lul. *vašolač*.
- wānā* U. (a.) pp. nélkül | ohne (selten gebraucht). — Lul. *vāna*.
- vānēks* U. (sk.), *vānies* St. kevés | wenig. — Lul. *vānies*.
- vāntqet* F. győzni | siegen; *vāntatomā* F. p. præt. — v. ö. *vātnet*.
- vāntqrtet* F., *vāntertīt* St. vándorolni | wandern; *vāntqrtomā* p. præt. — sv. *vandra*.
- wārā* U. (sk.) árú, holmi | waare. — sv. *vara*.
- wārādet* F., *wārādet*, *wārāṭīt* St., *veārāṭīt*, *veārāṭīt* U. (a., u.), *viārāṭīt* U. (sk.) lenni | sein; 2. tartani | dauern F.; 3. vb. aux. *wārete jutuluse jēahā* a jutulenak mondja | er sagt dem jutule (er ist, sagt dem jutule) St. (præs. s. 2. *wāret'* St., *wārada* F., *wārete* St.); *wārādemq*, -*ṭomq*, -*ṭomma* St., *veārāṭamma* U. (u.), *viārāṭammā* U. (sk.) p. præt. — sv. *vara*.
- wārie*, *wārē*, *wāre* J., St. hegy | berg (gen. plur. *vārij*, *vērij*, acc

-allat. plur. *vērite* St. stb.); *Kask-čūvulkan w. Anarisfjäll* (tkp. középháthegy | mittelgrat berg); *Teännesn w. Tännas fjäll*; *Tronde w. Tranrisfjäll*; *Soahkan w. Undersåker fjäll*; *Skalmā w. Skalmodals fjäll*; *Škeáhhkar w. Sjäcker fjäll*; *Froštuka v. Frosteka w. Frostviken hegység*). — Lul. *vārrie*.

warēsā (præs. s. 3.), *wārišimienie* ger.; 1. *warjašīt*.

warākā, *warāka*, *warāka*, *warākā*, *warrāka* J., *varga*, *varāga*, *varrka*, *varōka* U. (a.), *vorōka*, *vorōkā*, *worōkā*, *worōkā*, *wurāka* F., *varāki* U. (a.), *warāki*, *warrāki* St., *warāks*, *warrāks* U. (a.), *warākse* U. (sk.) adv. hamar, gyorsan; korán, jókor; majdnem | schnell; zeitlich, früh; beinahe, fast. — Lul. *varākā*.

warjā J., *warjoq* F. ruha | kleid. — L. *varjo* arma.

warjasīt, *-šīt*, *-šīt*, *-šīt* H., U., *warjašit*, *warješit*, *warrējāšējet*, *wārjašit*, *wārjasejet*, *wārjašējit*, *werjašīt* U. (sk.) nézni, megnézni | schauen, anschauen (præs. s. 1. *warjesam*, 2. *warješ*, 3. *warješa*, *wārješe* U. (sk.), *warēsā* U. (a.)); *wārišimienie* H. ger.; *warješamma* U. (sk.) p. præt.

warjālīt U. (sk.), *warjelīt* St. megsegít, megoltalmaz, megvédni | helfen, beschützen, bewahren. — Lul. *varēdelit*.

wartāšīt, *wārtāšīt*, *wūrtāšīt* St., *wertāšet*, *uértāšet* F. nézni | schauen (præs. s. 1. *wartēšeb*, *wūrtēšeb*, 2. *wartš*, *wūrtš*, *wārētš*, 3. *wartēše*, *wārētše*, *wārētešše*, *wartše*, *wūretešše*, *wūrtše* St. *wertsa* F.; præt. s. 1. *wartāšip* St. stb.); *wārētšeminie* St. ger.; *wartāšumq*, *wūrtāšumq* St. p. præt. — Lul. *vārātahit*.

warpie U. (sk.), St. hálóhúzás | netzzug St.; sors | schicksal U. (sk.). — L. *varpe* (sv. *varp*). [varra.

warra U. (a.) vér | blut (selten: — v. ö. *mālie*, *čūoña*). — Lul.

warret St., F., *warrih* U., H. futni, szaladni, szökni | laufen. — L. *varret*.

warra kōtet St. vb. inch. — L. *varregåtet*.

warre tet F., St., *warredit* U. (sk.) id. vb. frequ.

warre timie St. szaladás | das laufen; *čālēmets pūehkie w. St. szembekötősdí játék* | blindkuh-spiel.

warrestet F., St. vb. mom. (*warrāki warrestin pejjise siank^uste* St. sie sprangen schnell vom bette auf). = *warret*.

wāleče, plur. *wāleč* U. (sk.) világ | welt.

wałowih, *wałowui* U. (sk.) haladni, előremenni, tovább menni fortschreiten, weiter gehen; *wałowuma* p. præt.

waltet, wāltet St., F., *wāltet* F., *waltih, waltī', wālti'* U., H., *wālti'* venni, elvenni; fogni; vinni | *nehmen* (præt. s. 3. *wālti, wēlti* St., *wāldi* St. (t.), *weltije* U. (m.), *waltiäji* U. (sk.), *waltije, waltiejie* F.; imper. s. 2. *waltie'* J., St., *walt', welt'* F.); *waltoma* U. (sk.), *waltamā* F., *waltemā, wāltemā, wāltomā* St. p. præt. — Lul. *valtiet, vāltiet*.

vāaralte; l. *viārqlte*.

vāarta; l. *viārāda*.

vāikqlq St. (t.) derék | *tüchtig*.

vāisak; l. *veisaka*.

wācēci (præt. s. 3.); l. *waccet*.

vāhtst St., F. adv. bizonyosan | *gewiss*; *ip monne v. tairie'* St. nem tudom bizonyosan | *ich weiss nicht gewiss*; *monna v. tairam, atte nūmtie* F. bizonyítom | *ich beweise, dass es so ist*. — v. ö. L. *vittes*.

vātnā; l. *watnā*.

wārij, wārite stb.; l. *wārie*.

wārjašīt, -šīt, -sējēt, -šējītn, wārjese, wārjisā; l. *warjasīt*.

vālkš; l. *velkes*.

wālti (præt. s. 3.); l. *waltet*.

veag, veaka; l. *viāka*.

veasā U. (sk.) vadas, hely, a hol vad rénszarvasok vannak | *ort, wo wilde renntiere sich aufhalten*; v. *wārie*. — v. ö. L. *vieso domicilium*.

veasas U. (sk.), *veassas, veassās, véassas, véassās* U. (sk., u.) szegény | *arm.* — v. ö. *viešes*.

veāntā, véāntā (præs. s. 3.); l. *viēntet*.

vearādīt, veārādīt; veārātamma; l. *wārādīt*.

vearalte; l. *viārqlte*.

veāhkete, vēāhkete (præs. s. 3.); l. *viehkietīt*.

veārādiġit; vēārātamma; l. *wārādīt*.

veārāda; l. *viārāda*.

veāllōka; l. *wīllōka*.

vejġēkolkuowih U. (sk.) vb. pass., eskettetni | *getraut, copulirt werden*; *vejġēkolkuowuma* p. præt. — v. ö. *vīki'*.

veite, vēġjete; vēitada; veits; l. *vīt, vīta*.

vėjīs' (imper. s. 2.); l. *vīset*.

veisaka, *veisqkq*, *veis^aka*, *vejšs^ekq*, *väisak*, plur. *veisak'*, *vejšsahk'*,
vejšsahk' St. okos | klug; sup. *veisācūmus*. — Lul. *vīsāk*.

veine, *vějēne*; l. *vī^{ne}*.

vějāra, plur. *vějār'* U. (sk.) vad | wild, wildpret. — v. ö. *viera*.

veirás, *vīrás* U. (sk.) vadász | jäger.

veirar, *vejžerar* U. (sk.) id. — v. ö. ném. *weid-mann*.

vějělehtit St. pillantani, tekinteni | blicken, hastig sehn. — L.
viletet.

vějje, plur. *vějž'* F.. U. (u.) út | weg; *järrne-v*. vasut | eisen-
 bahn. — sv. *väg*.

veččēt, *vēcčēt*, F., *wēcčēt* U. (tr.), *wēcčēi'*, *vēcčēi'* U. (sk.), *veččēi'*
 U. (a.), *vīēcčēt*, *v'ēcčēt* St., *viččēt* F. hozni, menni vmiért | holen
 (præs. s. 2. *vīēcčē'*, *v'ēcčē'*); *vīēcčēmq* St. p. præt. — Lul.
viedčāt.

wecci, *wēcčēi*, *wēcčēin*, *vēcčēin* (præt. s. et plur. 3.); l. *waccet*.

vetnaset; l. *witngsāt*.

vėtnit; *vėtnama*; l. *vitnet*.

vėtnehtet; l. *vitnehtet*.

veššālečče, plur. *veššāleč'* = *vāššulečče*.

vennce, *vėnnce*; l. *vinnce*.

werjašīt; l. *warjašīt*.

wertāšet; l. *wartāšīt*.

werra, plur. *werra'*, *wėrrēhe* U. (sk.) hunczut, kópé | schelm,
 spitzbub.

vēle F., H. adv. jól | gut, wohl. — sv. *väl*.

velkes U. (m.), *velks* J., *vālks* H., *vilēks*, *vilks* St. fehér | weiss. —
 Lul. *vielākat*.

welt, *welti*, *wėltij*; l. *waltet*.

vėllä; l. *wille*.

wėllōka; l. *willoka*.

vi, *vī*, *vīe*, *vījje* U. (sk.) talán, lehet | vielleicht, möglicher-
 weise.

viāks^aka, *viaks^eka*; l. *vieksaka*.

viajut St. megrészegedni | berauscht werden (præs. s. 1. *viajuop*,
 præt. s. 1. *viajuojip* v. *vōōjip*); *viajumq* v. *vōōjumq* St. p. præt.

viasut, *viāsut* St., *viāset* St., U. (a.), *viesut* St. élni | leben St.;
 lakni | wohnen U. (a.); præs. s. 1. *viasuob*, præt. s. 1. *viasujip*
 St.; *viasomq* St. p. præt. — Lul. *viessuot*.

- viasujit* St. vb. inch. föléledni | lebendig werden, aufleben (præt. s. 3. *vüösije*).
- viäsoma* U. (a.) lakás | wohnung : v. *šīje* lakhely | wohnort. — v. ö. Lul. *viessuom*. [*viessujie*].
- viasuje* St. p. præs. élő, eleven | lebend, lebendig. — Lul. *viäntä*; l. *viéntet*.
- viäpsa* St. darázs | wespe. — Lul. *viepsi*.
- viarqlte*; l. *viärqlte*.
- viäihkietit* U. (sk.); l. *viehkietet*.
- viäka* U. (a.), plur. *viäk'*, *veäka*, *veaka*, plur. *veak'* H., U. (u.), *vieka*, plur. *viek'* St. út | weg. — Lul. *veaga*.
- viähkietit*; l. *viehkietet*.
- viäkkä*, plur. *viäkk'* U. (u., a.) fal | wand. — sv. *vägg*.
- viäksäka*; l. *vieksaka*.
- viäčča*, *viēcča*, plur. *viäčč'*, *viēcč'* St., F. fal | wand. — L. *vädča*.
- viättará*, -re, plur. *viättar'* U. (u.) folyópart | flussufer. — L. *väddar*.
- viättet*, *viéttet* St., F., *viättih*, *viéttih* U., H. kötni, megkötni | binden, anbinden. — L. *veddet*.
- viättie* U. (u.), *vittie* F. farost, gyökérszál, gyökérvessző | bast, wurzelzweig. — Lul. *viettie*.
- viättelit*, -lēt, -lījt U. (sk.) vb. frequ. (præs. s. 2. *viättel'*); *viättelema* p. præt. = *viättet*.
- viättaldahkšn* U. (sk.) megkötve | gebunden, festgebunden.
- viänä* U. (a.) barát | freund. — Lul. *veänak*.
- viänes* U. (sk.) barátságos | freundlich.
- viäntet*, *viéntet* St., F., *viäntih*, *viénti'* U., H., *viéntih* U. (sk.), *vuäntih* U. (ov.) gondolni, vélni | denken, meinen (præs. s. 2. *viänt'* *viént'* St.; 3. *viäntä*, *viéntä* J., St. *veäntä* U. (sk.), *veäntä* U. (u.)).
- viärādīt*, *viärātammā*; l. *wārādīt*.
- viäraltahka* U. (a.) idő | wetter.
- viärqlte*, *viärälte*, *vieralte*, *viärälte* St., *väaralte*, *vearalte* U. (sk.), plur. *viäralt'* stb. világ | welt; levegő | luft St.; föld | die ganze erde St. — Lul. *veärält*.
- viäries*, *vieries* U. (sk., a.) gonosz, rossz | böse, schlecht (sv. *elak*, *argsint*). — v. ö. L. *vere iniquus*, *injustus*.

viärrappa St. comp. rosszabb | schlechter; sup. *viärromus*; adv. *viärropuo* (v. *moqrätovvui* még jobban megharagudott | er wurde noch mehr böse). — L. *värrab*, *värramus*. (sv. *värre*).

viäräda, plur. *viäräd'* F.; *veäräda*, plur. *veäräd'* U. (sk.); *viärta*, *väerta*, *vearta* U. (sk.), *viérda* U. (a.), plur. *viärt'* világ | welt, ország | land U. (a.); *täi* v. *täjje* *viärtai* U. (sk.) adv. hajdan | einst. — sv. *verld* (ejtsd: *verd*).

viärtečä: *teje* v. U. (sk.) hajdankori | einstig, vorzeitig.

viäliä, *viälie*; l. *vielie*.

viäлма; l. *vielma*.

viälla, *viälleba*, *viällopa*; l. *vielle*, *viellepa*.

viälloč; l. *viellēāh*.

vie; l. *vi*.

vieihketit, *vieihk'ēhtit*; l. *viehkietet*.

viēiteda; l. *vīteta*.

vieka, *viekq* plur. *viek'*; l. *viäka*.

viekkie J., St. segítés | hilfe. — Lul. *viekkie*.

viehkietet, *viehkeätet*, *viehkietet* F., *viehkietit* St., U., H., -*tijit* U. (u.), *viehketit* U. (a.), *viähkietit* U. (sk.), *vieihketit*, *vieihk'ēhtit*, -*kietit*, -*k'ēhtit* J., St., *viähkietit* U. (sk.) segíteni, megsegíteni | helfen (præs. s. 2. *viehkit'*, *vieihkēt*; 3. *viehkete*, *viehkētä* U. (u.), *veähk'ete*, *veähkete* U. (a.); neg. *ičči* . . . *vēhkit'*, *vēhkit'*, *vēhkit'* St.); *viehkeitomq*, *viähk'etamā* F., *viehkietammā* U. (sk.), *viehkiet'otmmq* St. p. præt.

viëksaka, *viäksqkq*, *viëksqkq* J., St., *viëksqkq*, *viëksehkq* St. *viëkska* U. (u.), *viësko* F. erős | stark; keserű | bitter F.; comp. *viëksapa*, *viëksqpa* St., *viëksahkappa* U. (u.) — L. *väksak*, *veksak*.

viëksqkavuote St. erő | stärke, kraft. — L. *veksesvuot*.

viëčera, plur. *viëčer'* St. kalapács | hammer. — Lul. *viečier*.

viëčča, plu. *viëčč'*; l. *viäčča*.

viëččēt; *viëččemq*; l. *weččēt*.

viēhta; l. *vīta*.

viēttēt, *viētti'*; l. *viättēt*.

viesut; l. *viasut*.

viēšes U. (sk.) szegény | arm. — Lul. *viēšies* schwach; v. ö. *viēšie*, *veasas*.

v'ēšie U. (tr.) gyöngé | schwach. — L. *veše*.

viena; l. *vīna*.

vientet, *vientih*; l. *viāntet*.

vīvet, *vīvet* St. szöni | weben. — sv. *väfva*.

vīvo: v.-*stūle*; l. *stūle*.

viera U. (u.) vad (különösen: (jávorszarvas) | das wild (bes.: ellen-tier); v.-*schoje* vadas erdő | wald, wo sich wild aufhält. — v. ö. *vējāra*.

vieradet, *vieradqmq*, *vierātamma*; l. *wārādīt*.

vieralte, plur. *vieralt'*; l. *viārgalte*.

vieret St. fejszével fát faragni | mit der axt behauen, snitzeln. — L. *viāret*.

vieries; l. *viāries*.

vīrēie F. tekercs, széntekercs | heurolle. — Düb. 152. — Lul. *vīrra*.

vīrtet, *vīrētet* F., *virrti'* U. (sk.) fát kívágni | bäume fällen, umhauen: *virrtiemīnie* U. (sk.) ger. — L. *verdet*.

viérda; l. *viārāda*.

viermie, *viēmie*, *virtmie* J., St., *vierēmie*, *viēēmie* St. háló | netz, fischnetz. — Lul. *vierēmie*.

vierrēje, plur. *vierrejh* St. fegyver | waffen. — ó-sk. *verja*.

vielie J., St., *viele*, *viēie* H., U. (a.), *viālie*, *viāliā* U. (sk.) adv. többé; még; ismét, még egyszer; tovább | mehr; noch; wieder, noch einmal; weiter U. (a.). — Lul. *vill*.

wiélkoka F., *wiélkagg*, *wiélókagg* H. *wilkoka* U. (sk.) fehér weiss. — Lul. *vielhkuk*.

viélje' (nom. plur.), *vieljen* (gen. s.); l. *viēlla*.

vielječče, plur. *vielječ'*, *vielēječ'* St. = *viēlla*.

wiélma, *viālmā* U., H. csöndesebb folyó, folyam | fluss, strom (sv. elf, stilla elf.) — L. *velmes* fluvius placide manans.

viēlla, *vielle*, *viēlla*, *viēlle*, plur. *viēll'*, *viēllh*, *vielje'* J., St.; *viālla*, plur. *viāllje'* U. (sk.) férfitestvér | bruder (gen. s. *viēlln* v. *vieljen* St.). — Lul. *viēlldā*.

viēlleba, *viālleba* U. (ov.), *viāllopa* U. (sk.) id.

viēllēāh U. (u.), *viāllōč'* U. (sj.) = *vielječče* (*mejjā' čče viēllēāh* mi hét testvérek vagyunk).

viinih; *viinima*; l. *vitnet*.

vīkit St., *vīki'*, *vēiki'* U. (sk.) esketni, megesketni | trauen (zur ehe). — L. *viget* (sv. *viga*).

vī^hkit'; l. *viehkietīt*.

wiχonštīt U. (sk.) bizonyítani | bezeugen, sv. *bevittna*.

vijje U. (sk.) = *vi*.

wijjim U. (sk.) meglehet, lehetséges | kann sein, es ist möglich. — v. ö. *vi*.

vihcīt H. észrevenni | merken, wahrnehmen.

vīta, *vīte*, *vīte*, *vīt*, *vīt*, U., H., *vīhta*, *vīhte* F., St., *vēite* H., *vējīte* U. (sn.) öt | fünf; — *luhkie* v. *luhki* v. (*luhkie jī* v.) = 15. — (*vītn aik'en* ötször | fünf mal) — Lul. *vīhtta*.

vīteṭa, *vīteṭa*, *vītede* U. H., *vēitaṭa*, *vēiteṭa*, *vēitete* F., U. (u.), *vīéiteda* (?) U. (sn.) ötödik | der fünfte (*vītetn aik'en* U. (sn.) ötödször | das fünfte mal. — Lul. *vītāt*.

vītietasa U. (a.) ötödrész | der fünfte teil, fünftel. — Lul. *vītātās*.

vīts J., *vēits* U. (sn.), *vīhtās* St. öten | fünf, fünf zusammen. — Lul. *vītās*.

vīht J., St., *vīt*, *vitt* St. adv. ismét | wieder. — L. *vast*, *vist*, *vitt*.

vīhtie, *vīhties* U. (sk.) bizonyos | gewiss. — L. *vittes*.

vittie F.; l. *viättie*.

witnqsāt, -šāt, -šgt, *vitnešet*, *vetnašet* F., *witnašit* U. (sk.), *witnešit* U. (a.) dolgozni | arbeiten (præs. s. 2. *vitnqs'*, 3. *vitneša* F., præt. plur. 1. *vitnešējū* U. (a.)); *vitnešema* U. (u.) p. præt. — L. *vidnohet*.

witnešahetet F. id. vb. frequ.

vitnešejā F. p. præs.

vitnešema U. (u.), *vitnešemie* F. munka | arbeit.

vitnet, *vittnet*, *vēnit*, *vetnit* St., *witnih*, *vittni'* U., *viinih* H. nyerni, megnyerni, győzni; bírni (vmit tenni); jutni (vhová) | gewinnen, siegen, besiegen; können; gelangen (irgendwohin); præs. s. 3. *vittnīje* U. (sk.); præt. s. 3. *viinījeja* H.; *vitnama* F. *vitnāmā*, -neme U. (m.), *vitnemq*, *vētnamq*, *vētnemq* St., *viinīma* H. p. præt. — Lul. *vidnēt* (sv. *vinna*).

vitnehtet, *vēnehtet* St. iparkodni, igyekezni | sich bestreben.

vīset, *vīsit* St., *vīsi'* U. (sk.) mutatni, vezetni, kalauzolni | weisen, führen (imper. s. 2. *vējīs'* U. (sk.), plur. 2. *vīsijitie* St.). — (sv. *visa*.)

vīseihetet F. elkísérni | begleiten.

vīsies St. bölcs | weise. — Lul. *vīsies*. — l. *veisaka*.

wištüowih U. (sk.) megundorodni vmitől, megünni vmit | abscheu bekommen, überdrüssig werden (præs. s. 1. *wištüum*, s. 3. *wišteawa*, præt. s. 3. *wištioi*, *wištuoï*). — v. ö. L. *vaššotet* odisse, *vaššotvet* pass. — l. *wüšših*.

viss U. (u.) ha | wenn. — norv. *hvis*.

vīna, *vīne*, *vijēne*, *vējēne*, *vējēne*, *vejēne*, *viena*, *viene* St., *veine* F. bor, pálinka | wein, brantwein; *v.-kārie* egy pohár bor | ein glas (becher) wein: *v. puhtelq* eine flasche wein. — Lul. *viena*.

vinnce J., St., *vinq* F., *vince*, *vince* U. (a.), *vince* U. (sk.), *vennce*, *vennce* St., plur. *vinnc'*, *vinc'* csónak, kis hajó | kahn, boot. — Lul. *vanās*.

vīvo U. (sk.) vő | schwiegersohn. — L. *viva*. — l. *vuójóvu*.

vīrás; l. *veirás*.

virtie; l. *viermie*.

wilkoka; l. *wiélkoka*.

wildeme U. (sk.) sógor (ha a feleségek testvérek) | schwager (wenn die frauen schwestern sind). — v. ö. *māka*. — L. *svill*, *sville*.

vilks, *vileks*; l. *velkes*.

wiltiä, *wilniä*; l. *wuítie*, *wuiniä*.

wille U., H., *vill'e*, *villje*, *villde*, *villjen* H., *wellä* U. (sk.) vad | wild; toll | bolond H. — sv. *vild*.

villuč, -č H. id.

willoka, *welloka*, -ka, *wélloka* U. (sk.) vad rénszarvas; vadrén-szarvasnyáj | wildes renntier; heerde von wilden renntieren.

wóáinā (præs. s. 3.); l. *wuéinih*.

voākā, *voāk* U. (u., a.) hullám | wog, welle. — sv. *våg*.

woqji', *voqjajet*; *wōajumq*; l. *woqjet*.

*vōajole*t, *voajuolēt*; l. *wuajolet*.

woinqt F., *voinet*, *voinut* St., *woini'*, *w^ooinih*, *wuóini'* U., H. lát-szani, láttatni | scheinen, gesehen werden (præs. s. 1. *woinum* J., *voinup* St., 2. *woin' J.*, St., *wuóin' U.*, H., *woina' F.*, 3. *woinu*, *woinua* J., St., *voinuq* St., *wuóinuā* U. (u.), *wuóinuq* U. (sk.), præt. s. 3. *wuáinī*, *wuóini* St., *wuéinije*, *wuéin'ejeja* H.; *woinuma*, *w^ooinuma* H. p. præt. — v. ö. *wuéinih*.

woinusámq F. bizonyíték | beweis.

wōlōse; l. *vūolese*.

voukie H. alak | form, gestalt. — Lul. *vuohkie*.

woulose, wouluse stb.; l. *vüolese*.

vō'jumq; l. *wuojet, wogjut*.

vōjuldahti'; l. *vājaldahtih*.

wottet, wotti', wotti'; l. *wāttet*.

worókā, worrókā, worrókā; l. *warāka*.

vörre; l. *vörre*.

wolkim (præt. s. 1.); l. *wuélket*.

vōlfärādīt U. (sk.) *elōtalālmi* | treffen, antreffen; *vōlfarādama*
p. præt.

vō'jip (præt. s. 1.) stb.; *vō'juma*; l. *viajut*.

vörre, vörre St., *warra* U. (a.), plur. *vörr', vörrh* St. vér | blut. —
Lul. *varra*.

wuáinā (præs. s. 3.), *wuáini* (præt. s. 3.); *wuáinumq*; l.
wuéinih.

wuáhkā; l. *wahkā*.

wuáksā St., *vuéksa* H., U. *ökör* | ochs. — Lul. *wuókksa*.

wuákšit, -šit', wuókših U. (sk.) *megnézni, utána nézni* | besichti-
gen, anschauen.

wuájet, wuajajet, wuajot; l. *wuojet, wuojajet*.

wuájuo dīt; l. *wuojuo dīt*.

wuáčih, wuóci' U. (u., a.) *csöpögni* | triefen, tröpfeln. — L.
wuócot.

wuáčap (præs. s. 1.), *wuáčema, wuáčemq*; l. *wuóčet*.

wuástā, wuástā St., F., *wuéstā, wuásta, J., wüestah* (plur. U. (u.),
huásta F., *wasta* H. *sajt* | käse. — Lul. *vuosstā*.

wuášties; l. *wāsties*.

wuáššā, wuáššā (præs. s. 3.); l. *wuóššet*.

Vuápste St. Vefsen (kirchenplatz und fjord in Norwegen).

wuáprs U. (sk.) *harmadéves rénbikaborjú* | ein drittjähriges
renntierstierkalb. — L. *vuobberes*.

wuártāšīt; *wuáretše, wuártše*; *wuártāšumq*; l. *wuártāšīt*.

wuáľākā (præs. s. 3.) stb.; *wuáľākomq*; l. *wuélket*.

wuáitih U. (a.) *hajtani* | treiben. — v. ö. *wuojet, wuejet, wuo-*
jetet.

wuáinih, huáini' U. (sk.) sv. *må* : *wuáinā' tälliä stelli'* most ké-
szítsd magad hozzá | jetzt magst du dich anstellen. — v. ö.
wuéinih.

wuáhkā; l. *wahkā*.

wu ä j ā (præs. s. 3.); l. *wuojet*.

wu ä j e = *wuoja*.

wu ä j i s, *wu ä j i j i s* U. (sk.) zsíros, vajas | fettig, schmierig. — L. *vuojajes*.

wu ä j e t' (præs. plur. 3.); l. *wuojet̃t̃*.

wu ä j e h t i t; l. *wuojetet*.

wu ä č ā (præs. s. 3.), *wu ä č i e j e j j a* (præt. s. 3.); l. *wuočet*.

wu ä s t a; l. *wuástā*.

wu ä s s; l. *vuosts*.

wu ä s s a, plur. *wuäss'*; l. *wuóssa*.

wu ā n a, *wuāne*; l. *wuona*.

wu ā n o U. (sk.) *wuēno* U. (a.), *wuānoq*, plur. *wuānoq* U. (a.) anyós, napa | schwiegermutter. — Lul. *vuótnam*.

wu ā n t i h; l. *viántet*.

wu ā ñ e l e U. (sk.) harmadéves rénüsző | eine dritttjährige renntierkuh (die noch nicht gekalbt hat). — L. *vuonjel*.

wu ä p t e s t i t, *wuéptestit* U. (sk.), *wuéptiestit̃t̃* St., *wuéptst̃t̃* H. észrevenni | gewahr werden; fölébredni | erwachen H. (præs. s. 3. *wuáptste* U. (sk.), præt. s. 3. *wuéptsti* St.). — Lul. *vuop-tiestet̃*.

wu ä b ā n a n (allat. s.); l. *vuobënie*.

wu ä m i e, *wuemie* U. (sk., u., a.) *wuémie* U. (sk.), *wuimie* U. (a.) *wujämie* U. (sk.), *wuويمie* U. (tr., u.) erdő, fenyőerdő | wald, tannenwald (allat. s. *wuāmān*, *wuāman* U. (sk., u.)) — L. *vuopmie*

wu ä r t i, *wuär̃t̃ih*; l. *wuértet*.

wu ä l i e; l. *vuolie*.

wu ä l ĩ k q; l. *vūolga*.

wu ä ĩ k i', *wuäĭk̃i'*; l. *wuélket*.

wu ä ĩ k t i t; l. *wuóĭkt̃t̃*.

wu e i h t u m (præs. s. 1.); l. *wuojetet*.

wu é i n i h, *wuéiñih* U., H., *wuäiñih*, *wuäjiñi'* U. (sk.), *vuinet*, *vūinet* St., F., *vuj̃enét* St., *wuini'* U., *wuīnih* H. lát̃ni, néz̃ni | sehen, schauen (præs. s. 1. *wuéinam*, *wuéinām*, J., *wuäinam* U. (sk.), *wuáinam* H., *wuóinam* F., *wuáinap*, *wuóināp* St.; 2. *wuéina'* J., *wuáinā'* U. (sk.), H.; 3. *wuéinā* J., St., *wuäinā*, *wuäjiñā* U. (sk.), *wuēinā*, *wuējiñā*, *wuójiñā*, *wuáinā*, *woáinā* St.; plur. 1. *wuinūh* U., H., *wuinepie* U. (sk.), F., St.; 3. *wuēinije'* U., H., *wuijnije'* H., *wuäiñih* U. (sk.), *vuinie'* St.; præt. s. 1. *wuéinim* U. (tr.),

wuijnijem F., *vuini* St.; 2. *wuēini'*, *wuini'* J., *wūinh* St.; 3. *wuēini*, *wuēinije*, *wuini* J., St., *wuini* F., *vuōini* St. (t.), *wuāinije* St. stb.); neg. *ij* . . . *wuiniē'* J., St., *ij* . . . *vuējēnie* St.; *wuēinama* J., *wuāinama* U. (sk.), *wuēinuma* U. (tr., u.), *wuāinoma*, *vuāinuma* St. — Lul. *vuojēniet*.

wuēinijit; *wuēinijetit* U. (u.) id. vb. inch.

wuēineset, *wuōineset* F. *tanusítani* (?) | beweisen (?).

wuēiñtīt, -tīt H. *lélekzeni*, *lélekzetet* venni | atmen, atem schöpfen; *wuēiñtamma* p. praet. — L. *vuoinet*.

vuēksa; l. *vuāksā*.

wuej; l. *wuoja*.

wuejekie U. (sk.) *menés* | fahrt, gang; *szállítás*(?) | fuhr, transport (?) ; v. ö. *vuojet*.

wueje'; *wuejet*; l. *vuojet*.

wuejehit; l. *wuojetet*.

wuejestahka; l. *wuojestahka*.

vūečit, *wūečih*; l. *vuōet*.

wuēčerit U. (a.) *leszállni* (nap) | untergehen (sonne) : *pieje tapā wuēčera a nap lemenőben van* | die sonne ist im untergehen. — L. *vuōčetet*.

vūečelit; l. *vūōčelit*.

vuesetīt; l. *vuosetet*.

wuéstā; l. *vuástā*.

wuéstak; l. *wuostak*.

vuēs sn (gen. s.); l. *vuossa*.

wuēštie, *wuēštie*; l. *vuiste*.

wuēštīt U. (sk.) *főzni* | kochen (praes. s. 2. *wuēšt'*). — v. ö. *wuoššet*.

wueno; l. *wuāno*.

wuenteme U. (sk.) *sógorasszony* (feleségnek nénje) | schwägerin (ältere schwester der frau). — v. ö. *nootā*.

vuehpa; l. *vuohpa*.

wuēptstīt, *wuēptetit*, *wuēptiestīt*; l. *wuāptetit*.

vuepsā U. (u.) *bőgöly* | bremse. — l. *viāpsā*.

wuemie; *wuēmie*; l. *wuāmie*.

wuērih U. *megvigasztalni*, *vigasztalni* | trösten. — v. ö. L. *vāret tueri*, *defendere*.

vuerētīt; l. *vuorētīt*.

wuérëkih; 1. *wuorhket*.

wuértet F., *vuërëtit* St., *wuërëti'*, *wuérü'* U., H., *wuärü'*, *wuärëti'* U. (sk.), *vuërëtet* St., *värni* | *warten*; *wuérü'emienie*, *-temienie* H. — Lul. *vuorëtiet*.

vuerëtëtet St. id., vb. frequ. — L. *vuordetet* vb. caus.

vuertiëstët, *vurtiëstët* St. id. vb. mom. (præs., imp. s. 2. *vuértst'*). — L. *vuordestet*.

vuërnie, *vuërënie*; 1. *vuornie*.

wuértäšet (præs. s. 3. *wuértša*, *wuërëtše*); 1. *wartäšët*.

vueläks, *-lëks* U. (u.) *alacsony* | *nieder*, *niedrig*.

wuelelišnie U. (u.) pp. *alatt* | *unterhalb* (*Soahkan w.*).

vüelie; 1. *vuolie*.

wuélket, *wuélket* F.; *wuélkü'*, *wuélkü*, *wuélküih*, *wuélëkih*, *wuélëkih* U., H., *vuélëkët*, *vülëkit* St. *menni*, *elmenni* | *gehen*, *fortgehen*, *fahren* (præs. s. 1. *wuélkam*, *wuälkam* J., *wuälkam* U. (sk.), *vuélkäp*, *vuälkäp* St.; 2. *wuélkä'* J., *wuälkä'* U. (sk.), *wuälkä* St.; 3. *wuélkä*, *wuälkä* J., St. (t.), *wuélkäp*, *vuélkä* St., *wuólkä* F.; plur. 1. *wuélkübe* U. (sk.), *vülëkepie* St. stb.; præt. s. 1. *wuélkëm*, *-kim* U., *wolkim* F., *vülkip*, *vülëkip* St. stb., *wuélküjijjim*, *wuélküjijjim* H. stb.; imper. s. 2. *wuélküeh* U. (u.), *wuélkü'* U. (sk.)); *wuélkümq*, *wuälküma*, *wuélküma* J., *welküma* F., *wuélküma* H., *wuélküma* F., *vuélkümq*, *vuélkümq* St p. præt. — Lul. *vuölëkiet*.

vüélëkade stët St. id. vb. mom.

wuélkët; 1. *wuölküët*.

wuélja, *wuälje* U. (u., a.) *választás* | *wahl*.

wuélje' U. (a.), *wuéljüh* U. (u.) *választani* | *wählen*. — sv. *välja*.

vuijije U. (sk.) p. præs. (kocsin, szánon vagy hajón) *menő*, *szállító* | *fahrer*, *führer* (accus. *vuijijim*); *suiniä-v.* *szénaszállító*, *szénavivő*.

wuicattij, *wuëjättij* U. (a., u.) *hótalpon futni* | *auf schneeschlittschuhen laufen*.

vuisëhtet F. *bizonyítani* | *beweisen*. — v. ö. *vuosetet*.

vuiste, *vuiste* St., *wuüstie*, *wuëstie*, *wuëstie* U. (sk.), *vüistie*, *vuistie* U. (a.), *wuüste* F. pp. és adv. *felé*, *iránt*, *ellen* | *gegen*, *entgegen* (*viäkkan v. a fal felé*, *a falnak* | *gegen die wand*; *poatä v.* *er kommt entgegen*). — Lul. *vuosstai*.

wuistete U. (sk.), *wuóstora*, *wuóštore*, *wuóstre* H. adv. vissza | zurück. — v. ö. *vuiste*.

vuíssesne (iness. s.); l. *wuóssa*.

wuínih, *vujénét*; l. *wuénih*.

wuínésatat F., *wuinesattih* U. (u.) egymást látni | einander sehen. — L. *vuoidnesattet*.

wuikipo; l. *wuohpa*.

wuipšmūwui, *wuipšm^uuwuj* föleszmél^uni, magához térni | zu sich kommen, zum Bewusstsein kommen.

wuimie; l. *wuämie*.

wuúlkih; l. *wuélket*.

wuúłktīt; l. *wuółktīt*. [L. *vuoldne*.

vuíłnie, *vułnie*, *vułnie*, *vułnie*, *vũłnie* St. lent, alant | unten. —

vuoikanes v. *vuoikene*, plur. *vuoiken*, -kán' St. lélek | seele. —

Lul. *vuoigen*, *vuoigenäs*.

vuojišen, *vuoisen* (allat. s.); l. *wuoja*.

wuóinĩ, *w^uóinuma*; l. *woinĩ*.

wuóinam, *vuóināp*, *vu^oženāp* (præs. s. 1.) stb.; l. *wuénih*.

wuóineset, *wuéineset* F. tanusítani (?) | beweisen (?)

vuójórvu St. vő | schwiegersohn. — L. *viva*. — v. ö. *vĩvo*.

vuójórvosassa St. leendő vő | künftiger schwiegersohn (essiv. plur. 3. sz. birt. raggal: *vu^ojėvosannene*).

wuóime; l. *wuämie*.

wuóhka; l. *wahka*.

wuokadet U. (a.), *wuokadijit* U. (u.) merni, merészelni | wagen. — L. *vuoikelet* (sv. *våga*).

wuókotet F. hajlandóság^ggal lenni | gewogen sein (*monna tqtngsq wuókotum* ich bin dir gewogen). — sv. *be-vågen*.

vuokon U. (a.) merész, bátor | kühn, dreist. — v. ö. *wuokadet*.

vuoktińne, plur. *vuoktiń* St. czölöp, melyre a halászhálót aggatják | pfahl zum aufhängen von fischnetzen (elat. pl. *vuokteńistie*). — L. *vuoktińe*.

vuoksén H. nőtt | gewachsen. — sv. *vuxen*.

wuókša (præs. s. 3.); l. *wuákšit*.

wuoja, *wuoje*, *wueje*, plur. *wuoj*, *wuej* J., St.; *wuäje* U. (sk.), *wuojja*, *wuojje* U. (a.), H., *wucjje*, *wuejje* F., *wüoje*, *wüejje*, plur. *vuoje*, *vüejje*, *vuejh* St. vaj, zsiradék (a mi a levesen úszik) | butter; fett. — Lul. *vuoje*.

wuojet, *wuejet* St., F., *vūojet*, *vūejet* St., *wuojih*, *wueji'* U., H., *wuäji'* U. (sk.) menni (kocsin, szánon); vinni, szállítani | fahren; führen (auf wagen od. schlitten); lovon menni | reiten U. (ov.) præt. s. 3. *wuojī*, *wūōji*, *wūūji* St., *wuojājāji* U. (sk.); *wuojien* St., *wuej'en* F. ger.; *wuojemienie* U. (tr.), *wuoj'emienie* U. (u.) ger. — Lul. *vuodđāt*.

wuojejit, *wūājejēt*, *wōājejit* St. id., vb. inch.; — *vuojiekoqtet*, *vūōjiekoqtet* (præt. s. 3. *-kōōti*) id. — L. *vuojajet*, *vuojegätet*.

vuojima St. menés (kocsin, szánon) | das fahren, die fahrt; *v.-roańču*, l. *roańca*. — Lul. *vuodđiem*.

wuojetet F., U. (tr.), *wuoj'iehtjit*, *wuejehtjit* U. (u.), *wuäjehtit*, *wuejëhtäjit*, *wuejähtiten* U. (sk.), *vuejehtit* St., *wuejëhtit*, *wuitit*, *wueihtit*, *wuäitih*, U. (a.) hajtani, terelni | treiben. — Lul. *vuoj'iehtit*.

wuojetejja, *wuejehteijā* U. (a.) p. præs. hajtó; vendéglős (kinek köteleessége az utasokat lóval tovaszállítani) | treiber; wirt (der die reisenden weiter beförden muss), sv. *gästgifvare*. — Lul. *vuojiehtiddie*.

wuojestahka, *wuejestahka*, *wuejestahka*, plur. *-tahk'* F. rén-szarvasnyereg (tehervivésre) | renntiersattel (zum lasttragen), sv. *bärsadel*.

wuojet St., F., *wuqjet*, *vūojet* St., *wuojī*, *wueji'* U., H. úszni | schwimmen. — Lul. *vuodđāt*. [U. (sk.).]

wuojajet F., U. (sk.) id., vb. inch. (præt. s. 3. *wuojājāji*) *wuojetīt* St., U. (ov.), *wuäjetīt* U. (sk.), *wuejetit* U. (a.) id., vb. frequ.; præs. plur. 3. *vūojet'* St., *wuäjet'* U. (sk.); *wuojetemen* U. (ov.), *vuojeteminie* St. ger. — L. *vuäjetet*.

wuojet F., *vūqjet*, *wuajot*, *wuajuōt*, *woqjut* St., *woqjih* U. (sk.), *wuojī'* H. lebukni, alámerülni, elsülyedni | untertauchen, sinken, versinken (præt. s. 3. *wuojoi* H., *wuajuōi*, *wuajuoi* St.); *wōqjuma*, *vōqjuma* St. p. præt.; — *patnan w.* id. — Lul. *vuoduo*t.

wuojajet F., *wuōjaji'*, *-jit* U. (sk.), *woqajait* U. (sk., m.), *wuajajit* U. (u.) id., vb. inch.; præt. s. 3. *wuōjaji*, *woqajaji* U. (sk.), *wuajajejja* U. (u.).

wuojolet, *vuqjuolet*, *vōajolet* St. id., vb. mom.; *vuajuolomq*, *vōajolomq* p. præt.

vuojuoťīt, *vuajuodīt* St. vb. caus., el- v. lesülyeszteni | versenken. — L. *vuojotet*.

wuojildahiti'; l. *vājaltahiti*.

wuočatahti' U. (a.) vb. caus. csöpögtetni | tropfen, tröpfeln (trans.). — L. *vuočotet*. — l. *vučih*.

wuočēt, -čēt F., St., *wučet*, *vūočet*, *vūēčēt* St., *wuočih*, *wuečih* U., H., *wuāčih* U. (u.) löni, meglöni | schiessen; vadászni | jagen, auf die jagd gehen H.; *tállōb v.* St. tüzet gyújtani | feuer anzünden (praet. s. 3. *vūōči*, *vū^uči* St., *wuāčiejejjā* U. (u.), *wuočejejjā* H.); *wuočiemienie* F. ger.; *wūgčēmā* St., *wuočēmā* J., *wuāčēmā* U. (ov.) p. praet. — Lul. *vuohčiet*.

wuočēma, *wūočēmā* H., U. lövés | der schuss.

wuočije, *wūočije* J. p. praet. lövő | schiesser, schütze; vadász | jäger H. (acc. sing. *wuočim* H.). — Lul. *vuohčijä*.

wuočēčēt F. vb. frequ. = *wuočēt*.

vuočeli't, *vūočeli't*, *vūēčeli't* St. vb. frequ. lövöldözni; meglöni, agyonlöni | schiessen, erschossen; *vuočelemā* p. praet.

wuóttēt F. = *wgttēt*.

wuóttōka, *wuóttōka*, *wuóttōka* F., *wuóttok* U. (a.), plur. *wuóttok'* czipőszalag | schuhband. — Lul. *vuotta*.

wuosetēt F., St., *wuesetēt* J., St., *wuēsiehtet* F. mutatni, megmutatni | weisen, zeigen; bizonyítani | beweisen F. (praet. s. 3. *wueste*, *wuesete*; praet. s. 3. *wūeseti*, *wūesti*).

wuostā U. (a.), *wuostō* F., plur. *wuost'* domb, halom | hügel, sv. backe. — L. *vuosto* acclivitas loci.

wuóstak, *wuóstqk* J., St., *wuéstak* U. (sk.), *vu^osstek* St., *vuostok* F. adv. először, előbb | erst, zuerst. — Lul. *vuosstak*.

vuostakastā St. adv. először | zuerst.

wuoste F. = *vuiste*.

wuostokomus F. (sup.) legelső | der allererste. — v. ö. *wuosts*.

wuósts J., St., *wu^osts*, *wuösts*, *wu^osts* F., *wuöšts* U. (u., sn.), H., *wuāsts*, *wuāss* U. (sk.) első | der erste; *w. aik^{en}* először | das erste mal. — Lul. *vuostas*.

wuóstōra, *wuóstōre*, *wuóstre* H. adv. = *wuistete*.

wuóssa F., *wuósse* St., plur. *wuóss'* F., St.; *wuāssa*, plur. *wuāss'* U. (sk.) zsák | sack (gen. s. *wuóssn*, *wu^ossn*, *wu^ossn* St., iness. s. *wuissesse* F.); *niesties-v.* F., *māta-v.* F., U. (sk.) tarisznya | schnappsack; *mugruo-v.* St. egy zsák csont | ein sack bein. — Lul. *vuossa*.

wuosties; l. *wästies*.

vuoššet, *wu°ššet*, *wuššet* St. főzni | kochen (præs. s. 2. *wuošš'*, *wu°šš'*, 3. *wuošša*, *wuđššā*; præt. s. 1. *wu°ššijip*); *wu°ššeminnie*, *wuššeminni°* ger.; *wuoššemq*, *wu°ššomq*, *wuššoma* p. præt. — L. *wuoššet*. — l. *wuēšti*.

wuona, *wuäna*, *wuena*, plur. *wuon'*, *wuän'*, *wuen'* U., H. falu, lakott hely | dorf (allat. s. *wuonesa*, *wuonse*, *wuänese* U., H. *wuēnäre* U. (a.), *wuonnäsä*, *wuennesä* U. (u.), *wuénidä* U. (sk.)). — v. ö. Lul. *Vuona* Norvegia.

wuónta H. rossz | schlecht, böse. — sv. *ond*, norv. *vond*.

wuohpa, plur. *wuohp'* J., *wuóhpo* U. (sk.), *wuéhpa* U. (u.), *wuíhpa*, *wuíhpo* U. (a.), plur. *wuéhpa*, *wuíhpa'* ip, após | schwiegervater. — Lul. *wuohppa*.

wuóptha, *wuópt'* (plur.) J. haj | haar. — Lul. *wuopta*.

wuobēnie, *wuäbēnie* U. (a.) kemencze, kályha | ofen (allat. s. *wuüānan*). — Lul. *wuóbēnie*.

wuovnájes F. dühös | grimmig. — L. *wuovdnajes* *terribilis*.

wuorhket F., *wu°rhket*, *wurhkit* St., *wu°rhki'* U. (a.), *wuérēkhik*, *wuérēkih*, *wuérkih* U. (u., a.) eltenni vhová, elrejteni | verwahren, verbergen (imper. dual. 2. *wuorhkejetn* U. (a.)); *wu°rhkemq* St. p. præt. — Lul. *wuorēhkit*.

wu°rhkēsuwet, *wurhkesuwet* St. vb. pass. id.; *wu°rhkesuwumq*, *-sūwumq* p. præt.

wuórhče, *wu°rhče*, plur. *wu°rhč'* St. holló | rabe. — L. *wuorča*.

wuorētīt, *wuerētīt* St. (t.) gyanítani, gyanakodni, észrevenni | mutmassen, verdacht hegen, gewahr werden (præs. s. 3. *wuorēte*, *wu°rētā*); *wurtiemene* ger. — v. ö. L. *wuoritet* *crapulam exhalare*; *evigilare* (= *wu°rētīt*?).

wu°rnie, *wu°rēnie*, *wurnie* St. síp, kürt | pfeife, blasehorn; *plijhčēt* v. *plīhčēt*-v. id. — sv. *horn*.

wu°rñeše U. (sk.) farkas | wolf. — v. ö. L. *wuorojn*, *wuorojnjes* *animal carnivorum*.

wuolose U. (sk.), St., *wuoles*, *wuolus*, *wuolēs°*, *wuolese* St., *woulose* J., St., *woulosá*, *woulose* St., *woułusa*, *-sá*, *-se* J., St., *wuolose* U. (sk.), *woułse*, *woułse* H. adv. le, alá, lefelé | hinab, hinunter, nieder. — Lul. *wuolus*.

wuolēsne F., *woułušn'e* H. pp. alatt | unter. — Lul. *wuolien*.

wuolie, *wuēlie* St., *wuālie*, *wujāliä* U. (sk.) dal | lied. — Lul. *wuollie*.

v ū o l g a H., *wūlqka*, *wūeloka*, plur. *-lqk'* U. (n.) sör | bier. — L. *vuolag* (sv. öl).

vu^{oi}āk a p (præs. s. 1.), *wuol̥kama* p. præt.; l. *wuēlket*.

wuól̥ktī^t, *-tījit*, *-tit* St., J., *wuól̥ktī^t*, *wuól̥ktit*, *wuēl̥ktit*, *wuēl̥ktit*, *wuēl̥ktit* U. (sk.) vezetni, elvezetni, elvinni, elhajtani | führen, wegführen (præs. s. 2. *wuēlket*, *wuēlkt'*); *vuól̥ktōmma* St. p. præt. — Lul. *vuolhkatit*.

vu^olhtie St., *wuēltie* U. (a.) adv. alulról | von unten. — Lul. *vu^olltie*.

vu^olnie, *vūlnie*, *vul̥nie* St., *wuēlnie*, *wuēlniä* U. (a.) adv. lent, alant | unten. — Lul. *vuolien*.

vuollat F. faragni | schnitzen, zimmern. — L. *vuolet*.

wujāmiä; l. *wuämie*.

wū^uči (præt. s. 3.); l. *wuocet*.

wutti (præt. s. 3.) l. *wqtet*.

vuššet; *vuššōmq*; l. *wuošset*.

vurhkit; l. *vuorhket*.

vurētet, *vur̥tiestī^t*; l. *wuértet*, *wuērtiestī^t*.

vur̥tiemene; l. *vuorēvī^t*.

vurnie; l. *vu^orn̥ie*.

vūlēkit, *vūl̥kit*; l. *wuēlket*.

vūln̥ie, *vul̥nie*; l. *vu^oln̥ie*.

vüösije (præt. s. 3.); l. *viasujit*.

wüönšit U. (a.) dolgozni | arbeiten. — v. ö. *witnqsāt*.

wüšših U. (u.) megharagudni | böse, zornig werden (præs. s. 3. *wüššö*); — v. ö. *wištüowih*.

-m (*-äm*, *-om*, *-um*, *-öm*) U. (sk.) encliticum; l. *tällö-m*, *ëm̄mo-m*, *ižām*, *eap-om*, *ean-um*.

mā St. = *man̄na* (*nō mā^otuokap* ich verkaufe wohl | eladok bizony).

mai: *ihkie mai* U. (a.) ámbár | obzwar. — Lul. *ihka mai*.

mai (gen. plur.); l. *mī*.

māita jī^t, *mājātājet* U. (sk.), *māiktājit* St. vb. inch., eszébe jutni, emlékezni vmire | sich an etwas erinnern (præs. s. 3. *māikteje* St.). — v. ö. *muitih*. — Lul. *mujēhtajet*.

māihtet F. id. — l. *muitih*.

maitie St. (interrogativum) vajjon, e | ob (*mait-ep uqēcu'* nem kapom-e meg | bekomme ich nicht?).

ma itie (acc. et allat. plur.); l. *mī*.

Maituo St. (t.) egy varázsféjsze neve | name einer zauberaxt.

ma isa, *maisā* J., St., *maisuo* St. teher | last, Bürde (com. s. *mai-süne* St.). — L. *maisa*.

ma i set (præs. plur. 3.), l. *moisetijit*.

ma istie, *maistie* (elat. plur.); l. *mī*.

ma inie, *mqinie* J., St. adv. miért | warum?; *mqinie tie* St. id.

ma inie (com. s., iness. plur.); l. *mī*.

mauka U. (u.) nadrág | beinkleid.

mauta U. (sk.) vesztegető pénz | geld, geschenk zu bestechung. — sv. *muta*.

māka, plur. *māk'* U. (a.) sógor (az asszony férfi testvére) | schwager (bruder der frau); — plur. *mākač'* U. (sk.); *tah kučks m.* ezek ketten sógorok | diese beiden sind schwäger; — v. ö. *wildeme*. — L. *mak*, *makačeh*.

makkarē, plur. *makkar'* St.; *makkar* J., St., *makkares* St., *mokkar^s* U. (a.); *makkāračče* U. (sk.) milyen | was für ein. — Lul. *makkar*.

makta, plur. *makt'* U. (a.) erő, hatalom | kraft, macht. — sv. *makt*.

makset St., F., *māksēt* St. fizetni, megfizetni | zahlen, bezahlen; megjutalmazni | belohnen F. (præt. s. 3. *mēksi* St.); *mqksmq* F. p. præt. — Lul. *maksiet*.

maksoq, -*suq*, *su^s* U. (sk.), *maksuo* St., plur. *maksu'* fizetés, bér, jutalom | bezahlung, lohn. — Lul. *maksuo*.

maksuoma, plur. *maksuom'* St. id. — Lul. *maksiem*.

maks^uohtit F. (*maks^uohtomā* p. præt.) = *makset*.

maksū' U. (a.) étel, enni való | esswaaren, speise.

makših, *makšēhtijit*, *makšietijit* U. (u.) enni | essen, speisen (præs. s. 3. *makštā*, *makšētā*).

mah J., St., 1. (interrog.) vajjon, -e | ob; 2. (nyomósító particula | affirm. partikel): *mah tamtie' jčset fēliem!* F. ismerd el hibádat | bekenne deinen fehler. — Lul. *mā*.

mah, *māhh* (nom. plur.); l. *mī*.

māja U. (sj.) ország, nagy távolság | land, grosse entfernung: *tatne kuhkies mājište* te igen messziről való vagy | du bist von sehr weit her. — L. *mai*, *maja*. [*māje*.

māje U. (sk.), St.: biz | wohl; ugyan | zwar. — Lul. *māi*,

mājič U. (u.), St. ime | sieh, nun.

maččełostĩ, *maččełusti* U. (sk.) megigérni, beleegyezni | versprechen, einwilligen (præs. s. 2. *maččełust*, 3. *maččełostuq*, *-lustuq*, *-lostu*).

māta, plur. *māt* F., U. (sk.) étel, ennivaló | speise, das essen. — sv. *mat*.

māhta St., *mata* F. majdnem | beinahe; — (tagadó mondatban | in negativen sätzen) : *alig* | kaum F.

mātdet, *mātādet* F., *mātādīt*, *mātātīt*, *mātādijit* U., H. enni | essen (præs. s. 2. *mātet*); *mātātama* J., *-tamma* U. (u.), *-temq* F. p. præt.; — *mātatejja* U. (a.) p. præs.

mātet, *māttet* F., *māhtet* F., St., *māhtih*, *mahti*, *māti* U., H. tudni, bírni, -hat, -het | können, im stande sein (præt. s. 3. *mēhti* St., *mātiejja* U., H.). — Lul. *mahttiet*.

mātkq; l. *m^oqtkq*.

māttaķa, *matteķa*, plur. *mattek* F., U. (sk.) törzsök; gyökér | stamm; wurzel; *tallā matteķisn'e* F. a tűz mellett, tűznél | an dem feuer; *pałtā stāhkā-matteķisťie* U. (sk.) elijeszti a szénabogtyák mellől | er schreckt sie von den heuschobern weg. — Lul. *māddak*.

māttĩ U. (a.) tudakozódni | nachfragen, sich erkundigen. — Lul. *māddiet rogare*.

māttie (m. *pieliestie* melyik oldalról | von welcher seite?) elat. s. — l. *mĩ*.

māstie St., *māšťie* U. (sk., a.) = 1. elat. s.; l. *mĩ*; — 2. adv. honnan | woher? — 3. *miért* | warum.

māssqse F. (allat. s.): *ĩj* . . *māssqse kqnn* hiába | vergebens; — v. ö. *mĩ*.

man J., St., *mann*, *mānn* J., *mānnq* F. (gen. s.); l. *mĩ*; — *man* štierhke H. milyen erős | wie stark; *mānn jēne* U. (a.) mennyi | wie viel; *il'e' tqtnā mānn stuora hierra* F. te nem vagy oly nagy úr | du bist kein so grosser herr; *ĩčēn mānn kann kukkelda tāstie* U. (sk.) nem olyan messze onnan | nicht so weit von dort; *mane jes p^oqķēgq šattā* St. bármily fájdalmas lesz is | wie weh es auch tun wird; *ēčē mānnq kan nqhtse šutt* F. nem használt semmit (tkp. semmi haszonra sem volt) | es nützte nichts, half nichts. — Lul. *man*.

mān; l. *mān*.

m ā n ā J., St. gyermek | kind; *kārroltahks m. F.* pólyás gyermek | wickelkind; *ñiččie ñomoje m.* csecsemő | säugling; — *mū kuinu mānešn U. (a.)* a feleségem viselő | meine frau ist schwanger. — Lul. *mānnā*.

m ā n e ē e, plur. *māneč'* St. id., nom. dim.; — *ki^orhkomus m.* bölcsőbeli gyermek | wiegekind. — Lul. *mānāč*.

m ā n ō U. (sk.), *mānoq F.* hold | mond U. (sk.); hónap | monat F. — Lul. *mānnuo*.

m a n n a, *mannā*, *mānnq*, *mānna J.*, St., *manne*, *mānne*, *mānnā* St., *monna*, *monnā J.*, St., *monnq J.*, *monne* St., *monno U. (u., sn.)*, *mōnna*, *munna J.*, *munnq F.*; *munnā U. (a.)* én | ich (acc. *man-nam*, *mannam*, *mannām*, *mannom*, *mānnom*, *mannom*, *mannum U.*, H., *monnam F.*, *monnom*, *monnum J.*, *mannap*, *mannāp*, *man-nep*, *mannop*, *mānnop*, *mannup* St.; — gen. *mū J.*, St., *mū^u St.*, *mu J.*, *mō*, *mō*, *mō F.*, St., *mō^u*, *mou* St. (önállóan | selbständig : *mūq*, *mūa U. (a., sk.)*, *muā U. (sk.)*, *mū^ua*, *mūwa U. (a.)* : *tihte m.* ez az enyém | das ist mein; *oajjam m.* fejemet | meinen kopf); — com. *mānnene*, *monnenā J.*, *mānnena U. (sk.)*, *manninā*, *mānnine* St. *munnana F.*; essiv. id.; iness. *mānnasne*, *monnasne F.*, *mān-nešne*, -sne F., U. (sk.), *monnešn U. (a., u.)*, H.; elat. *manneste* St., *mānnaste*, *monnaste F.*, *mannešte*, *monneste*, -šte J., *monnāste U. (u.)*; allat. *mun'en*, *mu'en*, *mu'nen*, *mu'ien*, *mu'ünen J.*, *mu'ien*, *mu'jen*, *mu'nen F.*, *munnān U. (u.)*, H., *mu'ne* St.; — abessiv. *monnot*, *numta m. F.*) — Lul. *mon*, *monno*.

m a n n a h, *mannā'*, *mānnā'*, *monnah*, *monnā'*, *munna'*, *munnā' J.* *monnoi*, *monn'oi*, *monnuoh* St. pron. pers. dual. 1. *mi* ketten | wir zwei (acc. *monnum U. (ov.)*, *munnom*, *munnum J.*, *monnuop* St.; gen. *monnen*, *monnon*, *munnan*, *munnān*, *munnon*, *munnun J.*, *monnuon* St.; com. *mōnnenā*, *munnenā J.*, *munnuna F.*, *mon-nuina*, *monnui* St.; essiv. id.; iness. *monnešne*, *munnešne U.*, H., *munnusne F.*, *munnene*, *munnonā U. (a.)*, *monnesne*, *munnesne* St.; elat. *mōnešte*, *munnešte U.*, H., *munnusta F.*, *monnuiste*, *munneste* St.; allat. *monnese*, *munnose*, *munnusa J.*, *munnese*, *munnesse* St.; abess. *numta munnot F.*) — Lul. *moqj*.

m a n n a, *mānnā*, *mānnq conj.*; 1. *mān*.

m ā n n ā (præs. s. 3.); 1. *mennet*.

m a n n a s ī n i ā, *mannasī'nije U. (sk.)*, *mannāšīnie U. (a.)* adv. miért | warum (*tihte m. kih iānt' U. (a.)* das taugt zu nichts).

mānnie U. (sk.) adv. id.

mānnies U. (a.) olyan | so : m. *fīniä viäraltahka* olyan szép idő | so schöne zeit.

mānnta : m. *-tappta* ; l. *tappta*.

māññā U. (sk.) ángy, sógorasszony | schwägerin (a leány hívja így bátyjának feleségét | die schwester heisst so die frau des bruders). — L. *manje*.

māññie : *ēñēñ* m. U. (u.), *enča-m*. U. (a.) özvegyember | wittwer. — sv. *man*. — v. ö. *āñča*.

māññie (iness. s.) ; l. *mī*.

māñan, *māññan* U., H., *māññan* H., *māñgan* U. (a.) pp. et adv. után, -ért | nach; aztán, miután | danach, nachdem (m. *kaskapijem* délután | nachmittag; *tan* m. aztán | dann, danach; m. *pācijin j'ēli* U. (a.) utána maradtak élve, túléltek | blieben nach ihm lebend, überlebten ihn).

māñalahka, plur. *-lahk'* U. (sk.) nőstény | weibchen. — v. ö. *mīññiels*.

māp, *mam*, *mām* (acc. s.) ; l. *mī*.

māhmora U. (sk.) háziasszony | hausfrau. — v. ö. sv. *matmor*.

marhkanīt U. (u.), H. szétmenni, szétrepedni | bersten, zer-springen, aus einander gehn. — v. ö. L. *mutkanet*.

marhkaldahkšn H. eltörve, széttörve | entzwei, zerbrochen.

marhku^o St., *murhkij* U. (a., tr.); præs. s. 3. *marhkā* U. (tr.), *marhkuā* U. (u.) = *marhkanīt*.

marhnā, *mar'na* St. vásár | markt. — sv. *marknad*.

mar'koma F. gallér | kragen.

mārrāhtet, *mārrā'tet* F. megölni, levágni (állatot) | schlach-ten; *mārrā'tomā* p. præt.

mārrās U. (sk.) szorgalmas | fleissig. — v. ö. L. *mārres*.

mālie J. vér | blut; *mālien* U. (a.) véres | blutig. — Lul. *māllie*.

mālōsi, *molōsi* U. (a.) cserélni | tauschen. — L. *mālsot*.

maltie : *karēnie-m* U. (sk.) gabonapálinka | kornbrantwein. — L. *malte malz* (sv. *malt*).

mājra U. (sk.) több | mehr. — sv. *mera*.

mässuo St. savóból készült sajt | molkenkäse (elat. s. *mässte*, *mässoste*). — sv. *mes-ost*.

- m ä n*, *men* J., St., *män* F., U. (a.), *männ* U. (sk.), *manna*, *mānna*, *männä* H. de, hanem, azonban | aber, sondern. — sv. *men*.
- m ä n n e s k e*, *männéske* U. (sk.), *människ*, *mennisk* H., plur. *männesk'*, *-nisk'* ember | mensch. — sv. *människa*, norv. *menneske*.
- m ä r k i* H. megjegyezni | merken. — sv. *märka*.
- m é ä*; l. *m i*.
- m é a t ā n*, *méātān*; l. *miatān*.
- m e a d a n*, *miadan* U. (a.), *meādan* H., U. (a.), *meādans* U. (m.)
míg, mialatt, mivel | bis, während; weil. — sv. *medan*.
- m é a s a r a h k a*; l. *miesarahka*.
- m e a l ā* (præs. s. 3.), *mealama* (p. præt.); l. *mielih*.
- m e ä d a n*, *meādans*; l. *meadan*.
- m e i* (gen. plur.); l. *m i*.
- m ē k s i* (præt. s. 3.); l. *makset*.
- m e j j ā*, *mejja'*, *mejje'* pron. pers. plur. 1.; l. *mije'*.
- m ē j j i*, *mejjepa*; l. *m i*.
- m ē h t i* (præt. s. 3.); l. *mahtet*.
- m é h t i e*; l. *mihtie*.
- m e s t ā* F. adv. leginkább | meist. v. ö. *jienems*. — sv. *på det mesta*.
- m e n*; l. *män*.
- m e n t e r* St. adv. külömben | sonst; hanem | sondern.
- m e n n e t* St., F., *menni'*, *mënnih*, *minni'* U., H. *menni* | gehen (præs. s. 2. *mënn'* U. (a.), *menne'* St., 3. *mennā*, *männā*); *men-noma* St. p. præt.; *mennen* St. ger. — L. *mannat*.
- m e n n e j i t* St. vb. inch., *elmenni*, *elindulni* | weggehen, sich auf den weg begeben (præs. s. 2. *mennejh*); *mennejemq*, *-jumq* p. præt. — L. *mannajet*.
- m e n n e j e m i e* St. nom. actionis: *elmenés*, *indulás* | das weggehen, weitergehen (*lēkiti mennejammai indulásra készült* | er breitete sich zum weggehen vor).
- m e n n e t i t* St. vb. frequ., *járni*, *mendegélni*; *bejárni*, *beutazni* | herumgehen; bereisen; *menneteminie* ger.; *mennetemmq* p. præt. — L. *mannatet*.
- m e n n ā* U. (sk.), St. *meny* | schwiegertochter. — v. ö. *mānā*.
- m e n n ē s e*, plur. *meñnes'* St. *leendő meny* | künftige schwieger-tochter (allat. s. *meñnāsesse*).
- m e n n ā s a s s ā* St. id.

mi, *mī*, *mij*, *mīj*, *mie* J., St., *mīe*, *mī^e*, *mije* F., St., *mijje* U. (sk., tr.), *mijj^e*, *mejje*, *mējji*, *mēä* U. (sk.), *mī^e*, *mē* U. (u.) *mi*, a *mi*, *ki*, a *ki* | wer, was, welcher (acc. *mam*, *mām* J., *māp* St.; gen. *man*, *mann*, *mānn* J., St., *mānnq* F.; com. *mainie*; iness. *mašnie*, *māšnie* U. (a.); elat. *māstie* St., *maštie* U. (sk.), *maštie*, *māštie*, *māttie* U. (a.); allat. *massa* U. (a.), *māssqse* F.; — plur. nom. *mah* J., St., *māhh* U. (sk.); acc. *maitie*, *māitie* J., St., *mājitie* U. (sk.), *maidie*, *maid^e* H.; gen. *mai* U. (a.), *mei* U. (m.); com. *mai* *kuimie* U. (a.), *mei* *kuimie* U. (m.); iness. *mainie* U. (a.); elat. *maistie* U. (a.), *maištie* U. (sk.); allat. = acc.); *i mī...kan*, *ken*, *kih*, *kj*, *tarhk*, *akt*; l. -*kan*, -*kih*, -*kj*, *tarhk*, *akt*; — *eähkebaq mī jēss* U. (sk.) *bārki*, *bārmi* | wer immer, was immer. — *mejjeppq* U. (sk.) = *mi*. — Lul. *mi*.

miadan; l. *meadan*.

miatān, *miātān*, *miätān*, *mietān*, *mēatān* St., *mēatān* F. vele, *magával*, *magukkal*; egyuttal | mit sich; zugleich. — v. ö. L. *metan secundum longitudinem*.

miättä, *miättä* U. (sk., u.) *hiba*, *bün* | fehler, schuld. — L. *mäddo*.

miättih U. (sk.), *miättēt* St. *hibázni*, *vétkezni*, *tévedni* | fehlen, irren; *miättoma* p. præt. — Lul. *meäddiet*.

miättok F. *csaló*, *csalárd* | betrügerisch. — v. ö. L. *mäddokes reus*.

miäsie, *miäšie*; l. *miesie*.

miärhkā, plur. id. St. *köd* | nebel. — Lul. *murökhkuo*.

miärhke, plur. *miärhk'* St. *jel* | zeichen. — Lul. *meärähka*.

miäli'; l. *mielet*.

miällkä J. *mell* | Brust. — L. *miälga*.

mie; l. *mi*.

miekciv H. *rothadni*, *korhadni*, *elrothadni* | faulen, verfaulen; *miekcema* p. præt.

miekceltahkšn H. *rothadt*, *korhadt* | verfault, verwittert, vermorscht.

miehčese U. (a.) adv. (allat.) *messzire* | weit (weithin); *mīhčete* F. adv. *messziröl* | von weit her; *m. teppete* F. *oldalról* | von abseits; *miehčiebāsa* U. (a.) *messzebbre* | weiter (weiter weg); *miehčebišnie* (iness.) *messzebb* | weiter; *miehčiebištie*, *mihčiebištie* (elat.) *messzebbrol* | von weiter her. — Lul. *meähčus*.

mieten U. (sk.) halikra | fischrogen, fischlaich. — L. *medden*.

mietie J., St., *miet'e*, *mietie* H. pp. után, szerint; -ért; mentében; -n (an, on), -ra, -re | nach; um; längs; auf; *kukkite mietie* messziről | von weit her. — Lul. *miehta*.

mietān; l. *miatān*.

miettēt; l. *miättih*.

miesarahka U. (u.), *mēasarahka* U. (a.), plur. -*rahk'* borjubör | kalbsfell. — Lul. *miessātaħk*.

miesie J., St., *miešie* H., U. (a.), *miäsie*, *miäšie* U. (sk.) rénszarvasborjú | renntierkalb. — Lul. *miessie*.

mieska, *mieške* U., *miješka* U. (u.) 1. borjas | trächtig; tehén, melynek borja van | kuh (renntierkuh) mit einem kalbe (m. *tievona*); 2. idő, midőn a rénszarvastehenek borjaznak | zeit, da die renntierkühe kalben U. (ov.); *miesken soqhpatimie* U. (u.) id. — L. *mesak*.

mieran (allat.): *tan*. m. H. eddig | bisher. — Lul. *märrai*.

mⁱerruo, *mierruo* St. kanczaló | stute. — L. *märro* (sv. *märr*).

miolet F., *miēliħ* J., *miäli'* U. (sk.) tudni, megtudni | wissen, erfahren (præs. s. 2. *miel'* J., 3. *mielā* F., *mealā* U., H. præt. plur. 3. *mielijjin* H.); *mealama* U. (sk.) p. præt. — L. *miälet*.

mielkie, *mielħkie*; l. *milkie*.

miukse U. (a.) puha, lágy | weich. — sv. *mjuk*. [makk.

mihk U. (sk.) (interrog.) ugyan, vajjon | wohl, denn. — Lul.

mij, *mīj*, *mije*, *mijje*; l. *mi*.

mije', *mijje'* J., St., *mie* St., F., *mijeh*, *mijjeh*, *mejih*, *mējjeħ* St., *mējja'* H., *mējje'* St., U. (sn.), *mejja'*, *mejja'*, *mejje'* H., U. (a., u.), *mi* | wir (acc. *mijem*, *mijēm* J., *mijum* F., *mijjim*, *mējjeħ* U. (sk.), *mijjep*, *mējjeħ* St., *mijite* U. (a.), *mējjeħ* St.; — gen. *mijen*, *mijjen* J., St., *mējjeħ* St., *miji*, *mijji* St., U. (sk.); — com. *mijenä*, *mijjenä*, *mijjine* J., St., *mējjeħ* St., *miji* *kuimie* U. (sk.); — iness. *mijesne* F., *mijesne* U. (sk.), *mijesne*, *mijesne* U. (a., u.), H.; — elat. *mijesta* F., *mijjiste* J., St., *mijeste*, *mijeste* U., H.; — allat. *mijise*, *mijjise* J., St., *mijjesa* F., *mijese* U. (sk.), *mijjise* St.; — abess. *numta mijjet* F.). — Lul. *mīj*, *miđda*.

miješka; l. *mieska*.

mihⁱte, plur. *miht'* H., U. (sk.) völgy a hegységben | bergtal (fjälldal) H.; kis hegy, a melyen sátrat szoktak felütni | kleiner berg, wo lappen ihr zelt aufzuschlagen pflegen U. (sk.).

mihtie H., U. (u., a.), *mēhtie*, *mihti* U. (u.), *mihtā* U. (a.) pp. közepén, közepére, közepéig; közé | mitten im, inmitten, bis zur mitte; unter; — *mihtī mucjete monnom* U. (a.) épen velem szemközt | gerade mir gegenüber, sv. midt emot mig. — sv. midt i. *missä* U. (sk.) tagadó mondatban | in negativen sätzen: *ih kqk' missä nümtiä sämenä tossvoritan* ne bánj így egy lappal | du sollst mit einem lappen nicht so umgehen; *ullum m. manná tareja'* semmikép se tegyem | ich soll es keineswegs tun. — v. ö. minnie.

min: *min jēn'* U. (a.) mennyi, hány | wie viel? — v. ö. mi.

minnie U., H., *miñnie*, *miñne*, *minn'e* U. (a.) = *missä (ižic minnie wacci'* U. (a.) ne menj | du sollst nicht gehn).

minni', *minnih*; l. mennet.

miñnie F., St., *miñnie* St., *miññā*, *miññā* U. (sk.) hátsó, utána v. mögötte levő, következő | folgend; — m. -kiecie; l. kicie. — L. mange.

miññete: *tähtiä m.* U. (sk.) azután | hernach, danach.

miññets, *miññec*, *miññes* U. (sk.): m. *keacān* végre, utóvégre | endlich.

miññesen U. (a.) adv. (allat.) hátra, után | nach, hinter.

miññesne, *miññesne* F., St., *miññesn* St., *miññešn* U., H., *miññešn*, *miññešn'*, *miññešen* U. (a.), *miññešne* U. (m.) adv. es pp. után | nach; -vel | mit (*il'e' äcie kqna miññešn* U. (sn.) atyám nines velem | der vater ist nicht mit mir; *ieh mātie' tūñ kaik waltie miññešn* U. (a.) nem tudnak mindent magukkal vinni | sie können nicht alles mit sich nehmen). — Lul. *mañien*, L. *mangesne*.

miññemus J., St., *miññemus* J. utolsó, utóbbi | der letzte; végre | endlich, zuletzt; *älləm m.* U. (sk.), *kaihkq m.* St. legutoljára | allerletzt; leghátul U. (sk.). — Lul. *mañiemustā*.

miññemusēn, -šen, -šn H. adv. id.

miññelistie, -ist'e, -iste J., *miññelistie*, *miññ'elistie*, *miññ'el'stie* H. adv. et pp. után | nach; mögött | hinter U. (sk.); *tan m.* v. *tahtie m.* H. azután | danach, hernach. — L. *mangelest*.

miññelišnie U. (m.) mögött | hinter (*m. tam tulla jauriem* a tüzes tenger mögött | hinter dem feuermeere).

miññelte U. (a.) adv. et pp. után, mögött, hátul | nach (*jāpien m.*; m. *minni'*). — Lul. *mañelt*.

miñíeln J., St. után | nach J., St.; mögött U. (m.) hátra; mögé |
hinter U. (a.); aztán, miután | hernach, danach, nachdem;
tann m. St. azután | dann, danach; — L. *mangelen*.

miñíels, *miñíels*, *miñíels* U. (sk.) nőstény | weibchen. — v. ö. *mañal akka*.

milhkie, *mielkhie* St., *mielkie*, *mielkie* J. tej | milch. — Lul. *milkie* F., *mielkie*, *mielkhie*, *mielkhie*.

mō, *mō*, *mou* (gen. s.); l. *manna*.

mōtkq, *mōtkq* plur. *mōtak* F. medve | bär (allat. s. *mōqt-tākse*). — v. ö. *muättā*.

mōáttā; l. *muättā*.

mōttie, *-tē* J., *mōttie* U. (sk.) sok | viel; comp. *muóttepa* U. (sk.)
több | mehr; — *moattālī*, *moattēlī*, *moattele*: tann m. U. (sk.)
annyi | so viel. — Lul. *mōddä*.

mōarā, *mōgrā* J., *mōgrā*, *muarrā* F., *mugruo* St. csont | bein;
artokan m. F. válsont | axelbein; *kuelie-m.* St. halszálka |
fischgräte; *jirroma-m.* F. velőcsont | markbein.

mōgra, *mōgrra*, *mōrra*, *mōrra*, plur. *mōr'* U. (sk.) asszony | frau;
īče m. háziasszony, gazdaasszony | hausfrau.

mōgrahka, *muorahka* J., *muorrahka* F., *muorka* U. (a.), *muoraka*,
mugraka, *mugra'ka*, plur. *muorak'* St.; *moarahks*, *moaraks*,
muorahkas, *muorakqs* F. gonosz, rossz, haragos | böse, zornig. —
L. *mārak*, *mārakēs*.

mōarie J., *mōgrie*, *muḡrie* St. harag | zorn (iness. s. *mōresne* F.,
moarnē H.). — Lul. *mōgrrie*.

mōgrātūwut, *muḡrātūwut*, *muorāhtuvvut* St., *mōrrāhtuowot*
F., *mōgrātūwih*, *-tūowi'*, *mōrrātūōwi'* U., H., *mōratūōwuj*, *muorātūowuj*
U. (u., a.) megharagudni | böse, zornig werden (præs. s. 3. *-teawā*, *-teāwa*, *-tiewa* U., H., præt. s. 3. *-tovui*, *-towwui* St., *-tūvie*, *-tūovi* F., *-tūōwie* U.). — Lul. *mōgrahuvvet*.

mōttie; l. *mōttie*.

moitse; l. *muóitse*.

moiseti't J., St., *-tijit* U. (u.), *moisoti't* U. (a.), *māiseti't* U. (u.)
teherrel megrakodni | eine last auf sich nehmen, eine last auf
dem rücken tragen (præs. s. 2. *moiset'*, *māiset'*). — v. ö. *maisā*.

mōussa; l. *mūsa*.

mōkit, *mōkit* St.: *muohtek'* m. havat elkotorni, ellapátolni |
schnee wegschaufeln.

mokkar, *mokkar*^s U. (a.) = *makkar*.

mottie U. (a.) elat. s.: *m. kuotste* melyik v. milyen házból | aus was für einem hause. — v. ö. *mi*.

motse = *mörhtsi*.

mosksī't, *mosksit* U. (sk.), *muskset* F., *musksit*, *-šit*, *-šī't* U. (m. u.), H. megfuladni | ersticken.

mosksšīstīt U. (sk.) id., vb. mom. id.; *mosksšīstīājī* id., vb. inch.

mosksšīstielit U. (sk.) id.

mōštie, *māštie* U. (a.) elat. s., adv.: honnan | woher, von wo.

mōsniā U. (a.) iness. s., adv.: hol | wo.

monda H. hétfő | Montag. — sv. *mondag*.

mōnsterā, *mōnnsterā* U. (sk.) forma, minta | form, muster. — sv. *mönster*.

monna, *monnā*, *mōnna*, *monne*, *monno*; *monnom*; *monneste*; *monnenā*; *monnesne*; l. *manna*.

monna', *monnah*, *monnā'*, *monnoi*, *monn^uoi*, *monnuoh*; *monnum*; *monnen*; *mōnnenā*, *monnese*; l. *manna'*, *mannah*.

monnātī't, *-tiet* U. (a.) a rénszarvast szán elé fogni, befogni | das renntier vor den schlitten spannen, einspannen. — L. *monnetet*.

monnān (allat. s.); l. *munnie*.

moppātēst, *mōppātist* St. másodszor | das zweite mal, zum zweiten male.

mō^ora, *mō^orra* plur. *mō^or'*; l. *moara*.

mōratüöwuj; l. *mogrātuwut*.

mō^olet St. mérni, kimérni | messen, ausmessen; *mō^olemq*, *-lomq*, *-lumq* p. præt. — L. *malet*.

mōhtse F. (allat. s.) adv. oldalt, félre | auf die seite, seitwärts (*waccējim m.*); *mōhtsne*, *mō^otsne* F. (iness. s.) oldalt, félre | abseits (*čuoččajem m.*); *kuhkene mōhtsne* F. messze félre eső | weit abgelegen, entlegen. — v. ö. *miehčse*.

mörhtsi, *motse* U. (sk.) majdnem, alig | beinahe, kaum.

mu, *mū*, *mū^u*, *muā*, *mūa*, *mūg*, *mū^ua* (gen. s.); l. *manna*.

muátta, *muātta*, *muāttā*, *muāttā* U. (a., u.), *mōāttā* U. (sk.) bunda | pelz.

muqra; l. *muora*.

muarā, *muarrā*, *muqruo*; l. *moarā*.

muqrātuwut; l. *moqrātuwut*.

muqrie; l. *moarie*.

muqrekste, -stit U. (a.) reszketni, remegni | beben, zittern.

muqraka; l. *mograhka*.

muqle, plur. *muql'* St. lakoma, mahl, mahlzeit. — sv. *mål*.

muättä; l. *muätta*.

muävoltij U. (sk.) dicsekedni | sich prahlen, brüsten.

muékse F. máj | leber; *muéksie- piéžkie* U. (sk.) egy darab máj | ein stück leber. — L. *muokse*, *muekse*. — v. ö. *lébrie*.

mūét; l. *mūte*

muettet; l. *muttel*.

muéhra U. (sk.) nagynéne (az anyának huga) | tante (jüngere schwester der mutter). — v. ö. *guoskiä*. — L. *muetha*.

muenaka U. (sk.) betegség | krankheit; m. *aimā*; l. *aimā*.

muittäjhti U. (a.) vb. caus. et vb. ineb. emlékeztetni | jemand erinnern; emlékezni | sich erinnern. — L. *muittajattet*.

muutih U. (a.) vmire emlékezni, eszébe jutni | sich erinnern an etwas. — Lul. *mujëhtiet*.

muító F. conj., mivel | weil.

muitolit U. (a., u.) gondolkodni | nachdenken. — L. *muitelet* reminiszi.

muihitse F., *muitse* U. (u.) vigyázat | achtsamkeit, obacht; *muih-tsem piejet* F. vigyázni | acht geben.

muittet; l. *muttel*.

muóite, *muóitse* U. (a.), *muóitse* U. (a., sk.), *moitse* U. (sk.) adv. et pp. elé | entgegen; l. *mihti muóite*. — sv. *emot*.

muohdeka, plur. *muohtek'* St. hó | schnee. — Lul. *muohtta*.

muotolk F. fáradságos, vesződéséges, bajos | beschwerlich. — v. ö. L. *muodelač*, *muodeles*.

muóttepq; l. *moattie*.

muora J., St., *muorra* J., *muore*, *mūore*, *muqra* St., *muorra* U. (sk.) plur. *muor'* J., St., *muorr'* J., *muorh*, *muorh^e*, *muorah* St., *muor^s* F. fa | baum, holz; *uhce* m. U. (u.) bokor | busch, strauch; *puokq-m.* F., U. (u.) bükkfa | buche; *poqltems* m. U. (u.) tüzelő fa | brennholz. — Lul. *muorra*.

muoreče, plur. *muoreč'* id., nom. dim. — L. *muorač*.

muoratüowih, *muorähtowut*, *muorrātuwut*; l. *moqrātuwut*,

muoraka, *muorka*, *muorahka*, *muorrahka*, *muorqqs*, *muorahkas* ;
l. *moqrahka*.

muorje, *muorje*, *muorjie* J., *muorrije* H., *mu^orrjie* U. (sk.), *murjie* U. (a.), St., *murējie* St. bogyó, gyümölcs; alma | beere, frucht; apfel. — Lul. *muorēda*.

muolātet F. lefesteni | abmalen. — L. *malet* (sv. *mala*).

muōitse; l. *mućitse*.

mūkaik F. általános | allgemein.

mukka U. (u.), *mukko* U. (a.) ganaj, trágya | dünger. — L. *mukko*.

mūte, *mū^ute* J., *mūwote* U. (sk.), plur. *mūt'*, *mū^ut'* J., *mūt'*, *mūt*, U. (sk.) némely, néhány | mancher, einige. — Lul. *muhtiem*.

muttet, *mu^utet*, *mu^uttet* St. leölni, levágni | schlachten; *mutte-minni^e* ger.; *muttomq* p. præt. — *muttejit*, *mu^uttejit* vb. inch.

muttelit St. id. vb. mom.

mūsa, *moussa* U. (sk.) női szeméremtest | weibliche scham. — l. *čassa*.

mūsāts U. (sk.) (nő), kinek nincs szeméremteste | ohne *mūsa*.

musksset, *musksit*, -šit, -šit; l. *mosksi^t*.

Mussöre St. Mosjöen (egy helység neve Norvégiában | name eines ortes in Norwegen).

munna, *munna*, *munna*, *munna*, l. *manna*.

munna', *munna*, *munna'*; *munnom*, *munna*, *munna*, *munna*, *munna*, *munna*, *munna*; l. *manna'*.

munnie J., St., *munne*, *mu^unie* tojás | ei (all. s. *monna* St.); *kāsn* m. St. lúdtojás | gansei. — L. *monne*.

mu^unie, *mu^unie*, *mu^unie*, *mu^unie*, *mu^unie* (allat. s.); l. *manna*.

muppie, *muppie* F., St., U. (sk., u.) más, másik; második | der andere, der zweite; *luhkieja* m. F. tizenkettedik | der zwölfte; *mupph aikien* F. másodsor | das zweite mal, zum zweiten mal. — l. *nuppie*.

mūwote; l. *mūte*.

Mūwule U. (a.) Valbo (helynév Jemtlandban | Ortsname in Jemtland).

mū^ure, plur. *mū^ur'* St. 1. kályha, tűzhely | ofen, feuerstätte; — 2. fal | mauer St. (t.). — L. *mur* (sv.)

murhkie U. (sk.) lassú | saumselig; comp. *murhkepq*.

murhkit St., *murkkih*, *murhkij* U., H., *mur^ski'*, *mur^shki'* U. (sk.)
 össze- v. széttörni, eltörni, összezúzni, szétütni | zerbrechen
 zerschlagen, zermalmen (præs. s. 2. *murhk'*, *mur^sk'*, 3. *marhkuä*
 U. (u.); præt. s. 3. *mur^skie* U. (sk.); *murhkije* U. (m.), *murkkie-
 jejjä* H.); *mur^skemä*, *mur^shkema* U. (sk.). — L. *mutket*.

murhkielⁱt St. id., vb. mom.

murjie, *murějje*; l. *muorjie*.

murröte St.: *mī m. poatā* a mi útjába (?) jön | was in den weg,
 entgegen (?) kommt; lpS. nyelv III., 50.

mulltie St. por | staub. — L. *mulde*.

mullie H. felhő | wolke.

raikie J., St., *rāikie* St., *rājikie* U. (u.) lyuk, nyílás | loch, öff-
 nung; gödör | grube U. (a., u.); *jeänuo-r* St. (t.) folyam medre |
 flussbeet. — Lul. *rajěkie*.

raikemdi^jit U. (u.), *raikemdīt* U. (sk.) kilyukasztani, lyukat v.
 léket vágni | durchlöchern, eine öffnung machen (præs. s. 3.
raikemta).

rajjěk ā, *rājěk ā*, *rājěk ā*, *rejjěka*, *rujjukzka*, *rujukzka*, *rujukka*,
 U. (sk.), *raihko*, *reihkuq* F., *raihkuq* U. (u.), *reihkuo* St. (t.), *raih-
 kuo*, *rāihkuos* St. 1. gazdag | reich; 2. gazdagság | reichthum J.;
 comp. *reihkapq* F.; sup. *rāihkuomus* St. — L. *riko*, *rikok* (sv. *rik*).

raid ā (præs. s. 3.) ; l. *rīdī'*.

raitie St., szán, szánsor | schlitten, schlittenreihe. — Lul.
rājětuo; — l. *rair ā*.

rajěwuih, *rejjěwuih* H. széttépni | zerreisen (præt. s. 3. *reiva-
 jejjä*). — Lul. *reivēt*.

rair ā U., H.. sor, szánsor v. tehervivő rénszarvasok sora | reihe,
 reihenfolge von schlittenziehenden oder bürde tragenden renn-
 tieren. — Lul. *rājětuo*; l. *raitie* (sv. *rad*).

rairet F. dörög | es donnert (præs. s. 3. *rairije*). — L. *raidet*.

rauk ā U. (u., a.) bör | fell. — L. *rāuko*.

rauki' U. (sk., u.) rőfögni, bégni | grunzen, blöcken (præs. s. 2.
rauk'); *alta ih miesie rauk ā* a rénszarvastehén és borjú rőfög-
 nek | die renntierkuh und das kalb grunzen. — L. *rāuket*,
ruouket.

rauti' U. (sk.) fölrúgni, eltaszítani | mit dem fuss umstossen,
 wegstossen (præs. s. 3. *rū^utā*, plur. 3. *raut ā*).

- rauna*, *rauõna*, *rauõna* U. (a., u.) paraszt | bauer.
raunie, plur. *raunih* U. (sk.) berkenyefa | eberkirsche, vogelbeerbaum, sperberbaum. — L. *raun*, *raudna* (sv. rön-träd).
rauwa, *rauwa* U. (sk., u.), *rauwa* St., *raqwaq*, *rawo*, *rawwaq*, *rowwo*, *rowo* F. segg | arsch; nõi szeméremtest | weibliche scham F.; *rowwo-holā* F. férfiszeméremtest | männliches glied.
raurā U. (u., a.) lapda | ball, spielball. — L. *ruro*.
raurostallī, *rūrostallih* U. (u., a.) labdázni | ball spielen.
rahkā U. (a.) esküvés, káromkodás | schwur, fluch.
rāktā; l. *riektā*.
rājet, *rājet* F., *rājih*, *rājjih* J. küldeni, parancsolni | schicken, befehlen; *rājama* U. (sk.) p. præt. — Lul. *rāddat*.
rājan U. (a.) pp. -ig | bis (*viakkan r. a* falig | bis zur wand). — Lul. *rāddai*.
rajjātīt, *rajjādīt* St. zajongni, lármázni, nyughatatlankodni, veszekedni, hunczutkodni, gonoszúl elbánni | lärmen, geräusch machen, unruhig sein, schabernacken, böse umgehen (præs. plur. 3. *rajjet'*); *rajjātumma* p. præt. — v. ö. L. *ruojet* strepere. [bernack.
rajjātemie St. veszekedés, hunczutkodás | stänkerei, scharräjjere, plur. *rajjer'* : r. *kammarāhte* ; l. *kamrāta*.
rahčā, *rahčā* ; l. *rihč*.
raččakā U. (sk.) szorgalmas, iparkodó; szorgalmasan | fleissig, bestrebsam. — L. *raččok* ; v. ö. *rihč*'.
rattih U. (a.) : *piejjs rattemienie* nappalodik, a nap fölkel | es tagt, die sonne geht auf.
rattie J., St., *rättie* U. (a.), *rättie* U. (sk.) széle vminek, irány, oldal | rand, richtung, seite; *wārie-r.* út a hegyoldalban | weg an der berghalde (*lūliä rattšt* H. délről | von süden; *lūliä rattšn* délen | in süden). — L. *radde* (sv. rand).
rastā U. (a.) pp. át, keresztül | durch, über (*r.viēlmam a folyón keresztül* | über den fluss). — Lul. *rastā*.
rqštamāla U. (sk.) species tallér, 4 svéd kronát érő pénzdarab | species taler (= 4 schwedische kronen).
rāhpīe, *rāhpīe* St. ház teteje, csúcsa | first, dachgiebel; r. *noalie*, *nuolie* szoba teteje, mennyezet | plafond. — Lul. *rohpie*.
raqptq, plur. *raqpt'* F. egy lapp sapka fajta | eine art lappische kopfbekleidung.

rāmpule, plur. *rāmpulh* St. zaj, láрма, zörgés, csilingelés | getöse, geprassel, gerassel; *piälluo-r.* kolompzúgás | schellenge-töse. — sv. *rammel*.

rāmpoltīt, -*pultīt* St. lármázni, zöröggni; esni, dőlni | lärmen, geräusch machen; stürzen (præs. plur. 3. *rāmpolt'*). — sv. *ramla*.

rāra, -*ä* H. víg | lustig.

rārie J., St. tanács, nézet, mód | rat, meinung, mittel (im monnānan *rāriem untúieh* U. (sk.) nem tehetek róla, nem segíthetek rajtad | ich kann nicht dafür od. ich kann dir nicht helfen; *rāriep' tairā* St. tud segíteni, tud módot rá | er weiss zu helfen, er hat ein mittel dafür; *māb qē'rārene utnet* St. mit csináljanak v. hogyan segítsenek magukon | wie sie sich helfen sollen). — Lul. *rātie*.

rārestīt U. (sk.), *rārestīt*, -*stīt* St. tanácsolni, tanácsot adni | raten, rat geben (præs. s. 2. *rārest'*, 3. *rāreste*); *rāriestomq*, -*tōmmq* St. p. præt.

rarhki', *rarhkih* H., U. (a.), *radki'*, -*kie*, -*kij* U. (a.) elválasztani, különválasztani, elosztani, elcsereľni | absondern, teilen, um-tauschen U. (a.); keresztűl v. feltörni | durch- od. aufbrechen H. — Lul. *rārāhkāt*.

rājĵĕkā; l. *rājĵĕkā*.

rāipq, *reipq*, plur. *rāip'*, *reip'* U. (u.); *riehpa*, plur. *riehp'* F. kötél | strick. — sv. *rep*.

rāivie U. (sk.) madárfészek | vogelnest.

rāpmih; l. *rupmet*.

reakātīt, *reakātejjetn*, *reaktīt* U. (sk.) szűlni | gebären (præs. s. 3. *reaktā*); *reakātammā*, *reakātamma* p. præt. — Lul. *riekātet*.

reaktā; l. *riektā*.

reawo, *reāwo*; l. *riāwo*.

rejĵĕka; *reihkuo*, *reihkapa*; l. *rājĵĕkā*.

reivā U. (u., a.) rongy, pólya | lappen, windel.

rejĵewuih; *reivajeĵja*; l. *rājĵewuih*.

[*rairet*.

reirse: *Huren orĵā r.* U. (a.) mennydörög | es donnert. — v. ő.

reurq, plur. *reur'* U. (a., u.); *rōura* plur. *rōur'* U. (u.); *rū're*, plur.

rū'r', *rū'r'* St. puska | flinte, büchse. — L. *reure*.

rĕkkiä; l. *rikkie*.

rēh čälit; l. *rihčēlēt*.

rešt = *dest*.

rēnnkq, *rēnkq*; l. *rinnka*.

rent, *rente* U. (a., u.) adv. egészen | ganz, ganz und gar. — sv. *rent*.

reps H., *reppes* U. (m.), *röps* F., St. (t.), *ruops*, *ru^ops* St. piros, veres | rot. — L. *ruopses*.

riawo; l. *riäwo*.

riäkkā U. (sk.) övön levő karika | ring an dem gürtel. — v. ö. Lul. *rikkas*, *riekkas*.

riäktas = *riekts*; *riäktu*; l. *riekto*.

riäwo, *riewo*, *reäwo*, *reäwo* U., *riäwo*, *rjiäwq*, *rjiewo* U. (sk.), *reäwq*, *reäwq*, *reawo* U. (u.), plur. *riew' róka* | fuchs. — sv. *räf*. *rieise*; l. *rīse*.

riektā, *reaktā* J., *riehta*, *rāktā* F., *riekto*, *riektu*, *riäktu* St. adj. et adv. igaz, igazán | wahr, echt; — r. lie F., U. (u.) igaza van | er hat recht. — L. *rekto* (sv. *rätt*).

riekte St. adv. egyenesen | gerade.

riekts St., *riäktas* U. (sk.) igaz, igazi, valódi | wahr, echt, recht. — Lul. *riekties*.

rieksak U. (sk.) hófajd | schneehuhn. (tetrao lagopus). — L. *rāksak*.

riehtā (præs. s. 3.); l. *ruohtih*.

riedēmienie; l. *rīdī'*.

riesie St. vessző | rute, reis (*nāstie kuhte riesiep jīcse miñnesne kiesā üstökös csillag* | komet). — sv. *ris*.

rienie F. férfi, ember | mann.

riehpq, plur. *riehp* F. — l. *rāipq*.

riehpene J., St., *ruchpene* U. (tr.), *rīhpene* U. (m.), plur. *riehpen' a sátor tetőnyílása*; *tető* | dachöffnung am zelte; dach (all. s. *riehpienesse* St.). — Lul. *riehpien*.

riepše, *rīepše*, *rīepše*, *rīpsā*, *rīpše*, *rīpse*, plur. *rīps* St. róka | fuchs. — Lul. *riehpie*.

riepstit; l. *rihpštīt*.

riewq, *riewo*; l. *riäwo*.

riewqre, plur. *riewqr'* St. rabló | räuber. — Lul. *rieß̃̃ar*.

rieret St., F. *rierih* U., *rierie* U. (a.), *rīdī'*, *riedī'* H. lovagolni, nyargalni | reiten; *rieremene* U. (a.), *rierem'en'e* U. (a.), *rīere-*

- mienie* U. (sk.), *riđemiⁿie*, *riedémienie* H. ger.; *rieremq*, *rieromq* St. p. præt. — L. *ridet* (sv. *rida*).
- rieromq* St. lovaglás, nyargalás | das reiten.
- riukstit* St., *rūkstit*, *rūkštīt* H., U. dohányozni | tabak rauchen;
riukstājja, *-tejja* St. p. præs. — L. *reukestet* (sv. *röka*).
- riudie*; l. *ruoutie*.
- rihkadahka*, plur. *-dahk'* U. (sk.) a rénszarvasok párzás ideje |
 brunstzeit der renntiere. — L. *rakad*.
- rīhke*, *rīhke*, plur. *rīhk'*, *rīhk'* St., F. ország, birodalom | reich,
 land; *alémie-r.* St., *elmien r.* F. mennyország | himmelreich. —
 Lul. *riähka*.
- rikkähta*, *rëkkähtä*, plur. *rikkät'* U. (u.) hang | ton.
- rikkie* St., F., *rëkkiä* U. (sk.) láncz | kette. — Lul. *rikkie*.
- riksstl* H. tallér, krona | taler, krona (schw. geld). — sv. *riks-*
daler.
- rihč'i*, *rihčih* U., H. törekedni, iparkodni, igyekezni (vmit tenni),
 erőlködni | sich bestreben, sich bemühen, sich anstrengen :
riäwo kuhče, *kakā čarāka r.* U. (sk.) a róka parancsolja, erősen
 igyekezzék [kiszabadulni] | der fuchs befiehlt [ihr] sich sehr anzu-
 strengen [dass sie los komme]; *eäh tištie vielie rihč' orjil wārete*
 U. (a.) nem igyekeznek többé a déli hegyekre [visszamenni] | sie
 suchen nicht mehr nach den südlichen bergen [zurückzugehn];
 præs. s. 2. *rihč'*, 3. *rahča*, *rahčā*, *rahčā* (när renen vill slita lös
 från tömmen och man icke kan hålla den, eller om man fånger en
 ren och den vill icke stanna till och drar med sig, som kastat re-
 nen, så säger man : *pū^uče rahčā*; och alla rörelser, när man
 måste renen med våld hålla tillbaka, kallas : *rihčema* | mikor a
 rénszarvas ki akarja magát szabadítani a fékből és nem lehet
 megtartani; vagy ha megfognak egy rénszarvast és ez nem akar
 megállni, hanem magával vonszolja azt, a ki a hurkoló kötele-
 t rávetette, azt mondják : *pū^uče rahčā* (a rénszarvas igyekszik
 [kiszabadulni]); minden mozgást pedig, midőn a rénszarvast
 erőszakkal kell visszatartani, úgy hívnak : *rihčema* U. (sk.)). —
 Lul. *rahčiet*. [reissen-
rihčenit : *luowus r.* U. (sk.) erővel kiszabadulni | sich loss-
rihčelīt, *rēhčälīt* U. (sk.) : *luovus r.* id.
- riđi*, *riedi* H. nyargalni | reiten (præs. s. 3. *raidā*); *riđemiⁿie*,
riedémienie ger. = *rieret*.

rī'se, rī'jse, rieise, plur. *rī's'* St. utazás | reise. — sv. *resa*.

ri n n k q, rinka, rēnnkq, rēnkq, plur. *rink'*, *rēnk'* St. gyűrű | ring. — sv. *ring*.

ri ñ a n U. (u.) adv. majdnem | beinahe, fast.

ri ñ k i a H. olcsó | billig. — sv. *ringa*.

ri h p e n e U. (m.) = *riehpene*.

rīpše, rīpse, plur. *rīpš'*, *rī'pš'*; l. *riepse*.

ri h p s t ī t, -stit J., -tijit U. (u.) *rihps tīt*, *rihp^ustīt* St., *ri^epstit* U. (a.) kinyitni | öffnen (præs. s. 2. *rihps t'*, *rihps t'* J., St., *rihpest'* H.). — Lul. *rapāstēt*.

ro q t a, plur. *roq t'* U. (u.) gyökér | wurzel. — Lul. *ruohtas*.

ro a t i' U. (u.) pattog, ropog | knackern, krachen, knistern.

ro ñ n č a, ruñč a J., *ronč a* U. (a.), H., *roñč u, roñč uo, ruñč uo, ruñč u*, -čuo St. rénökör | verschnittenen renntier, renntier-ochse; ló | pferd F. — aute-r. U. (sk.) a szánsorban elől levő rén; *miññā* r. U. (sk.) a szánsorban hátul levő rén. — *keisā* r. U. (sk.), *kiesēm q* v. *kiesije* r. U. (a.), *wuojima-r*. St. húzó rén | zugrenntier. — Arv. *rončo*.

ro q f ā, roqfa U. (a., u.), *ruof ā* U. (a.) kisebb turfasátor | kleines torfzelt.

ro q r e s ī t St. tanácskozni | sich beraten. — Lul. *rātuhet* (sv. *rāda*).

ro q r s h k a U. (sk.) száraz fenyő | dürre, vertrocknete tanne. — L. *rātko, ruotko*.

ro i n e š i t, roinšit U. (a., u.), *roinišet* U. (ov.), *roñinöšit* U. (sk.), *röñinešit, röñinöšīt, -šīt, -šīt, ruñinešīt, ruñinöšīt, rüñjēnesīt, rōñnōšīt* St., *rōnašet* F. őrizni, legeltetni | hüten, acht geben, weiden lassen (præs. s. 2. *ruñjēnes'*, *ruñjēnes'* St.); *roinišeminie* U. (ov.), *röñinöšeminie, ruñinöšeminie* St. ger. — Lul. *rejēnuhit*.

ro i n e š e j a, roinšeja U. (a.), *roin^ešejjā* U. (u.) p. præs. őrző, pásztor | hirt, hüter. — Lul. *rejēnuohādđie*.

ro u h k q t F., *rüökhut* St. tartani | dauern. — L. *rekket* (sv. *rähka*).

ro u k s i t U. (a.) = *ruokat, rō^oki'*.

R o u t a k a; l. *Rū^utaka*.

r o u t i e; l. *ruōutie*.

r o u w a t F. rabolni, megrabolni | rauben. — Lul. *rieβžit*.

- rō°ki'* U., H., *roōki'*, *rōōkih* U. (a., u.), *ruokat* F. előtalálni, találkozni | antreffen, begegnen (præs. s. 2. *rō°k'*, *rō°k*); *rō°koma* U. p. præt. — L. *råket* (sv. *råka*).
- rō°kōdit* U. (sk.) találkozni | sich begegnen.
- rōkonot* F. rothadni, elrothadni | verfaulen; *rōkonoma* p. præt. *rōčče*; l. *ručče*.
- rottnača* U. (sk.) negyedéves rénüsző, melynek még nem volt borja | viertjäährige renntierkuh (die noch nicht gekalbt hat). — L. *rådno*.
- ronča*; l. *rognča*.
- ropska*, *ropska* St., *ropske* H. piros | rot. — L. *ruopsok*.
- rowwq*, *rowwo*; l. *rauwa*.
- rō°rošettet* St. = *rogresīt*.
- rō°inōšit*, *nesit*; l. *roinešit*.
- rōura*, plur. *rōur'*; l. *reurg*.
- rōutie*; l. *ruōtie*.
- rō°knet*, *rō°kōnet*; l. *rū°knet*.
- rōcci'* U. (u.) = *roati'*, *preaki'*.
- rōnašet*; l. *roinešit*.
- rōps* St. (t.), F.; l. *reps*.
- rōpmet*; l. *rupmet*.
- rō°wet* St. = *rouwat* (præt. plur. 3. *rō°wojin*).
- rōli'* U. (sk.) visítani, kiabálni | schrillen ton geben, laut und schneidend schreien. — sv. *skrälla*.
- rūq* F., U. (u.) nyugodalom | ruhe. — sv. *ro*.
- ruqhce*; l. *ruohca*.
- ruqhtih*; l. *ruohtih*.
- ruánču*, *ruánču*; l. *rognča*.
- rujykkka*, *rujukzka*, *rujjukzka*; l. *rajjékā*.
- ruetije* (præt. s. 3.), *ruhtijñ* (præt. plur. 3.); l. *ruohtih*.
- ruokat*; l. *rō°ki'*.
- ruokije*, *ruokije*; l. *rū°kie*.
- ruohca*, *ruohce*, plur. *ruohc'* J., St., *ruqhce*, plur. *ruqhc'* St., *ruōhce*, plur. *ruōhc'* U. (u.) gyökér | wurzel. — l. *roqta*.
- ruohtih*, *ruqhti'* U., H., *ruohtih* U. (tr.) szaladni, gyorsan futni | laufen, rennen (præs. s. 3. *riehtā* U. (a.), præt. s. 3. *ruohtie*, *ruetije* U. (m.), *ruohtijejja* H., præt. plur. 3. *ruhtijñ* U. (a.); *ruohten*, *ruohten* U., H., *ruqhtn* H. ger. — Lul. *ruohttat*.

- ruostq*, *ruostā*, *ruoste*, plur. *ruost'*, *ruosth^a* U. (u., a.) rostély; rozsda | rost (herdrost); gitter; rost (eisenrost); *r.-koqtie*, l. *koqtie*; *r.-jilkie* paraszt (tkp. rozsda-láb) | bauer (eig. rost-fuss). — L. *ruost* (sv. *rost*, *råst*).
- ruona*, plur. *ruon'* F. sarok, szöglet | winkel, ecke; — all. *ruonese* F. adv. félre | abseits, auf die seite. — sv. *vrån*.
- ruoneleks* F. különös, sajátos | sonderbar, eigen, seltsam (tann *r. āta*).
- ruónča*, *ruónču*; l. *roņča*.
- ruončka* U. (u., a.) plur. id. az összes rénökrök | alle renntierochsen; *altaka-r.* az egész szarvasnyáj | die ganze renntierherde (sv. *boskapen*).
- ruopi'* U. (ov.) vakarni | kratzen. — L. *ruopet*.
- ruohpene*; l. *riehpene*.
- ruops*, *ru^ops*; l. *reps*.
- ruofā*; l. *roqfa*.
- ruõinešit*, *ruõinõšit*, *ruõjēnešit*; l. *roinešit*.
- ruõutie* J., St., *rüütie* St. (t.), *rüütie*, *rutie* U. (a.), *riudie* U. (m.) vas | eisen. — L. *routie*.
- rũ^ukie*, *rũ^ukije* St., U. (u.), *rũkije*, *ruokije*, *ruokije*, plur. *ruokih* U. (u.) parasztasszony | bauernweib St.; feleség | weib, frau U. (u.).
- ruhkelit*, *ruhkolit* St. imádkozni, könyörögni | beten, bitten flehen. — L. *råkkålet*, *råkkelet*.
- ruhkolāssa*, *-lassie* U. (u.) eskü, szitok | schwur, das fluchen. — Lul. *rohkoles oratio*.
- ruktikalān* F., *ruktikalān* U. (u.) adv. helyesen, jól rendesen | richtig, recht, regelrecht. — sv. *riktig*.
- rũkstit*, *rũkštit*; l. *riukstit*.
- rũ^ukn et*, *rũ^ukõnet*, *rũ^ukēnet*, *rũ^ukūnet*, *rõ^õkn et*, *rõ^õkõnet* St. megszámlálni, megolvasni | zählen, rechnen. — L. *rekn et* (sv. *räkna*).
- ručče*, *ročče*, plur. *ručč'*, *roččh* J., St. hát | rücken. — L. *ročos pars tergi collo proxima*.
- ruččeres*, *ruččeros* F. nyughatatlan | unruhig.
- rũ^utā*; l. *rauti'*.
- Rũ^hta*, *-te* St. (t.), *Rũ^utqka*, *-toka*, *Rõutaka* U. (sk.), *Rũ^htākā*, *Rũ^hteke* St. (t.) a stāluo felesége | frau des stāluo.

- rū^uhts* St. vakand | maulwurf.
rū^uhtstīⁱt St. taszítani, lökni | stossen. — L. *rutestet*.
rupmet, *rūpmet*, *röpmēt* St., *rūpmi*'U. (sk.) elszökni, megszökni,
 elillanni | entwischen, entweichen (præt. s. 3. *rupmui*, *röpmui*,
rūpmi St.; plur. 3. *rūpmojīⁿ* St.); *röpmumq* St. p. præt. — L.
ribmet, *remmet* (sv. *rymma*).
rupmalit, *rūpmalit* U. (u.) id. vb. mom.
rupmies, *rūpmies* St. (t.) csúnya | hässlich. — L. *rābmes*.
rumma F. szoba | zimmer. — sv. *rum*.
rū^ura, -re, plur. *rū^ur'*; l. *reurq*.
rūleka U. (sk.) mulatságos | lustig, unterhaltend. — sv. *rolig*.
rūoket St. érni, jutni | gelangen. — v. ö. sv. *råka*.
rūöjēnesī^t; l. *roinesit*.
rūöütie; l. *ruütie*.
rūöütimä H. zürzavar, zaj | verwirrung, lärm.
rūöhkut; l. *rouhkat*.
rūöps; l. *reps*.
rūpmet; l. *rupmet*; *rūpmalit*; l. *rupmalit*.
rūpmies; l. *rupmies*.

 -l St. (præs. s. 2.) = *lie'* (*kuste-l tatne* °oččumq kitől kaptál? | von
 wem hast du bekommen? *tatne-l h'ejēvon* du bist gut).
lqanih, *lqani^e*; l. *lqnet*.
laika U. (sk.), *laikuq*, *laikuo* F. adósság; ügy, dolog | schuld;
 sache, angelegenheit. — Lul. *laihkuo*.
laikače, *laikāče*, plur. *laikač'*, -*kāč* (elat. *laikāčistie*) St. nom.
 dim.; l. *laikie*.
laikie St. fonál | garn, faden (elat. s. *laikste*). — Lul. *lajēkie*.
lāikit F.: *pōsteln* l. leszoktatni | abgewöhnen.
laipie J., St., *laipiä* J., *läipiä*, *läipiä* F. kenyér | brod (elat. s.
laipste). — Lul. *lajēpie*.
laihpīh U. (a.) = *lāhpet*.
lāiriä, *läiriä* F. agyag | ton, lehm. — Lul. *lairie*, *rajērie*.
laukotit U. (sk.) összeilleszteni, összekötni | zusammenfügen,
 zusammenbinden. — L. *lauketet*.
laučie; l. *lamčie*.
lauta U. (sk.) ponyva (a lapp sátor körül) | plache, zeltdecke;
laut-kuotie, l. *koctie*. — Lul. *louta*, *louto*.

lau ti', *lau üti* U. (sk., u.) valami után kapni, megtámadni | nach etwas schnappen, anfallen, angreifen. — v. ö. Lul. *lou-tah tet*.

lau önet St. fölszállni, magasba szállni, fölugrani | in die höhe springen, auffahren, aufspringen. — v. ö. L. *launet*, *laudnet* oriri (sol).

lau önetallet St. id., vb. frequ. (præs. plur. 3. -tällie').

lau önetéstet St. id.

lau wā (præs. s. 3.), l. *lū^uwet*.

lau wad āg H. szombat | samstag. — sv. *lördag*.

laulet, *laulot*, -lut, *loulet* St. énekelni | singen; (*tije'* *laulujitie* ihr singet). — Lul. *lauluot*.

lau lose, *lau lose* J. adv. keletre | nach osten. — v. ö. *lūlia*.

lah ka, *lahkā* H., U., *lähka* U. (sk.), *lähkuo* St. szerencse | glück. — L. *lykko* (sv. *lycka*).

lah kie J., St., *lähkie* U. (m.), *lähkie* St. hely | ort, stelle (iness. s. *lahksn*, *lahksn* J., St., *lähksne* St.; elat. s. *lahkste* J., *lähkste* U. (m.), St.; allat. s. *lahkān* J., St., *lähkan* U. (m.) *lähkān* St.); *kall'em* *lahkiem* sok helyen | an vielen stellen U. (a.), *kaihkab* *lähkiep* St. mindenfelé | überall, *töres* *lahkan* U. (sk.) félre | auf die seite, seitwärts.

lah kie J., *lähkiä* U. (sk.) fél, fele rész | die hälfte. — L. *lakke*.

lah kadit, *lahkadit* H., U. sikerülni | gelingen. — sv. *lyckas*.

lā kasta lli H. támaszkodni | sich stützen.

-*lā kan* J., St., -*la kan*, -*lakun* St. (t.) adv.: *siāmma-l.* hasonlóképpen, szintúgy | ebenso; *härven-l.*, *hievo-l.* jól | gut; *kaknes-l.* derekasan | tüchtig, auf tüchtige weise. — Lul. *lähkai*, *lähkan*.

lah keti't, *lähke'ti't*, *lähke'tit* U. (sk.) abbanhagyni, fölhagyni valamivel | ablassen von etw., aufhören. — L. *lakketet* cessare facere.

lā ket St., *lāki'* U., H. ütni, verni | schlagen; *hauk l.* agyonütni | totdschlagen (præt. s. 3. *lākijejja* H.); *lākoma* U. (a.) p. præt. (*l. piene*). — L. *laket*.

lā kie sti't St. id., vb. mom. — L. *lakestet*.

lā gom u H. adv. meglehetősen | ziemlich (*l.* *stuor*). — sv. *lagom*.

lak çi', *lākcih* U. H. tanácskozni, megbeszélni vmit, megegyezni | beratschlagen, besprechen, übereinkommen; *lakčājih* id., vb. inch. (præt. s. 3. *lākčājejja*, *lakčējejja*). — v. ö. *lukčtallih*.

- lajeksit* U. (sk.) kiáltani, fölkiáltani | schreien, rufen, ausrufen. — v. ö. L. *laiget cuculorum more canere*.
- lača*, plur. *lačoč'* U. nász, nászok | die eltern der verheirateten unter einander; a férfitestvér feleségének a testvére | geschwister von seite der brudersfrau. — L. *lača*, *lačavačeh*.
- lāčēt* St., F., *lāčī'* H., U. ágyat vetni, alvó helyet elkészíteni | bett machen, eine lagerstätte bereiten : *siānkam l.* (præt. s. 1. *lēcip* St. stb., imper. s. 2. *lācie'*).
- lattaka*, *lattaka*, *latteka*, plur. *lattak'*, *lattek'* J., St. (rubus *chamæmorus*) | sumpfbeere, sv. *gökbär*; *kiākan l. J. id.*; *latteki sikāq* St. id. — Lul. *lattak*.
- lattie*, J., St., *lättie*, *lättie* St., *lättie*, *l'attie* U. (sk.) parasztember | bauer; major, paraszttanya | landhaus (gen. plur. *lätti*, *lëtti*; elat. plur. *lëttiste* St.); *lëtti-stuopuo* parasztszoba | bauernstube St. — Lul. *lāddie*.
- lattie*, *lättie*, *lättie*, *lättie*, *lättie* J., St., *lättie*, *l'ättiä* H., *lottie* F., St. (t.) madár | vogel; *īsñ-l.* nagy ragadozó madár fajta | raubvogel (*hvit stor fogel* U. (a.), *örn* = sas | adler H.); *čācie l.* vízi madár | wasservogel (acc. s. *lött'em*, *lättem* U. (a.), *lättiem*, *l'ätt'em* H.; allat. s. *lattān*, *lattesā*, *löttse* U. (a.); gen. plur. *lättiei* v. *littij* St., acc. plur. *lättite* v. *littite* St.). — Lul. *loddie*.
- latteče*, *lätteče* St. (t.) id. nom. dim. (essiv. s. *lattācene*). — L. *lāddāc*.
- latnet*, *lätnet*, *lotnet* St., *latnih* U., *lānih*, -*ñe* U. (a.) cserélni | tauschen (præs. dual. 1. *lätnuon* St., præt. s. 3. *lotnui* St.). — Lul. *lotnuot*.
- lattnie*, *lättnie*, *l'ättnie* U. (sk.) hókorcsolya, hótalp | schneeschlittschuhe.
- lāš'ie* H. zár, závár | schloss. — L. *lase* (sv. *lås*).
- laste* J. levél | blatt. — Lul. *lassta*.
- lassie* J., *lassie*, *lāssie* St. rakomány, teher | fuhre, last, bürde. — sv. *lass*.
- lañka* U. (a.) adv. sokkal, jóval | viel : *l. hievies* v. *l. hieviesappa* sokkal szebb | viel schöner. — sv. *långt*.
- lank^{ok}* St. adv. régóta, sokáig | längst. — sv. *lång*, *länge*.
- lanṭa*, *lāṭa* J., *lante*, *lānte* St., plur. *lant*, *lānt'* J., St.; land, plur. *land'* U., H. föld; ország | erde; land J., St.; vidék | gegend U. (a.). — Lul. *lanta*.

lahpa St. balha | floh. — L. *lapa* (sv. *loppa*).

lāhpq, plur. *lāhp'*, *lāhph* St. ember (különösen lapp ember) | mann (bes. lappe, lappländer). — sv. *lapp*.

lāhpet F., St., *lāhpih* U., H., *laihpi'* U. (a.) hagyni, otthagyni, hátrahagyni | lassen, zurücklassen, dort lassen (præt. s. 2. *lēhpi* St.); *lāhpoma* J., St., *lāhpumq* St. p. præt. — Lul. *lahpiet*.

lāhpielit U. (sk.) id., vb. frequ.

lāpie F. hókorcsolya, hótalp | schneeschlittschuh.

laptā, plur. *lapt'* J., St., *lapūte*, plur. *lapūt'* St. emelet | stock, stockwerk; padlás | boden, dach; *pājje-l.* U. (u.) id. — Lul. *logptuo*.

lāwie J., *lājvie* U. (a.), *lāwie* U. (sk.) vőlegény | bräutigam; *lāvepa* J., *lāvepū* U. (sk.) id.; *lāwoma* U. (sk.) vőlegényem | mein bräutigam; *lāwoče*, plur. *lāwoč'* U. (sk.) id.; plur. *lāwoč'* U. (sk.), *lāvec'* U. (u.) jegyesek | brautpaar (*tuoh kuéktā l.* azok ketten jegyesek | jene zwei sind ein brautpaar). — L. *lave* consobrinus, amitinus, dualis: *lavičeh*.

lāmčie J., *lāmčie* U. (sk.), *lāmčie* F., *lawčie*, *lawučie* St. fék (rén-szarvasbőrből) | zügel (aus renntierhaut); *pājje-lāmčā'* U. (a.) napsugarak | sonnenstrahlen (allat. s. *lāmčān*, *lāmčān* J.; gen. plur. *lāüči*, *lāwüči*, *lāwüči* St.). — Lul. *lābčie*.

lāret St. megtámadni, nekimenni | anfallen, auf jemand losgehen. — L. *ladet*.

lāruo St. pajta | scheune (iness. s. *lārosne*), *suinie-l.* szénapajta | heuscheune. — L. *lado* (sv. *lada*).

larhkenijit J., St. magát összeütöni, magát összezúzöni, összezúzödni, agyonzúzödni | sich zerschlagen, sich zerschmettern. — L. *latkenet*, *larkenet*.

larhkanattih U. (sk.) id. vb. frequ. vmihez hozzáütödni | sich an etwas anschlagen; *larhkanattuma* p. præt.

lālet St. kiköltöni (tojást) | ausbrüten, aushecken; *lālemq* p. præt. — L. *lalet*.

lāikan, *leikan* U. (sk.) adv. mégis | doch. — L. *likan*.

lāine, *leine* U. (a.) adv. -kép, -ként: *jēc-* v. *jāč-l.* másképp | anders, auf andere art. — v. ö. *lājīn*.

lāipiä; l. *laipie*.

lāüči (gen. plur.); l. *lāmčie*.

lākāria F. könyv | buch.

lā kēt; *lākēma*; 1. *lēkēt*.

lā h k^{et} it; 1. *lahketīt*.

lā h k i e; 1. *lahkie*.

lā h k u o; 1. *lahka*.

lāj in, *lēj in* H., U., *lēj inä* U. (sk.) adv. -kép, -ként, -módon
siámma l. hasonlókép, ugyanúgy, ugyanoly módon | auf dieselbe
 weise. — 1. *läine*.

lät t i e, *īs n-l.*; 1. *lattie*, *lattie*.

lät t i (gen. plur.), *lät t i s t e* (elat. plur.); 1. *lattie*, *lattie*.

län k a^t t i^t U. (sk.) sántítani (rénszarvasról) | hinken (præs. s. 3.
länkata, *länk^ata*). — v. ö. L. *lenkestet*, *lengnestet* onere in-
 gredientium vacillare.

lā h p i (præt. s. 3.); 1. *lahpet*.

lā w ü c i (gen. plur.); 1. *lamēie*.

le, *lē*, *le'*, *lea*, *leä*, *leaka*, *leaga*, *leagala*, *leagale*, *leaponk*, *leäm*, *leä*,
leä, *leä'*, *leä'*, *leäh*, *leäs*, *leäp*, *leäm*; 1. *liem*.

l^eā kēt; 1. *lēkēt*.

l^eā s i t; 1. *lēset*, *lēsit*.

l^eä n s m a n^e; 1. *liensman^e*.

lēä r a s, *liäras* U. (a.) nehéz | schwer.

l^eär ē k^{et} it St. megütni, hozzáütni vmihez | anschlagen an etwas;
l^eär ē k^{et} om m a p. præt. — L. *latket*, *latkotet*. — v. ö. *larh-*
kenijit.

le i k a n; 1. *läikan*.

le i h k e t; 1. *lēihkit*.

le i k i e U. (a.) völgy | thal. — L. *leke*.

l^e i k i; 1. *lēkēt*.

le i k i h U. (sk.) el lenni vmi nélkül | ohne etwas sein, entbehren
 können (*im monná leikāh kann näitam* nem tudok a leány nél-
 kül el lenni | ich kann nicht ohne das mädchen sein).

l^e i s, *l^e j s*, *lejj^s*; 1. *l^e i s*.

le i w o g F. kanál | löffel. — v. ö. *šliewg*.

l^e j o w u s n (iness. s.); 1. *šiewg*.

l^e j^e r e t i t; 1. *lieratit*.

le u o l o s; 1. *šieulos*.

le u n o k a U. (a.) nehéz | schwer. — v. ö. *šieulos*.

l^e ē k^{et}, *lēkit*, *l^e ā k^{et}*, *leākit*, *läkit* St., *l^e ē k i h* H., U., *lēiki'* U. (a.)
 készíteni, elkészíteni, hozzákészíteni, elrendezni | bereiten, zube-

- reiten, anrichten, zurüsten, ordnen; *krū^uhtap* l. St. a fazekat föltenni a tüzre | den topf zustellen; *leäkin p^ooltskučep* St. elkészítették a medvét (t. i. megnyuzták, szétdarabolták, hogy húsát használhassák) | sie richteten den bären zu, lpS. nyelv III. 31.); *tukte lēkije tēmse mū teakān* U. (a.) ő mögém áll | er stellt sich hinter mich; *lēkemā* St. p. præt. — L. *laget* (sv. *laga*, *til-laga*).
lēkēdēt, *lēketīt*, *lēkedīt* St. 1. id.; 2. elkészülni vmire v. vmivel, készülni (vmi tenni) | sich fertig machen, sich bereit machen, sich anschicken (præt. s. 3. *lēkiti jēse āhčien h^ejēmuste* St. atyja házából útra készült | er schickte sich an von seines vaters hause [wegzureisen]); *lēketomma* p. præt. — L. *lagetet*.
lēkstīt St. vb. mom. elkészíteni | zubereiten = *lēkēt*.
-lēkkiä; 1. *lücke*.
lēkti U. (sk.) hagyni, otthagyni | lassen, dortlassen, sv. *lemna*. — v. ö. L. *lakketet* deserere.
lēh; 1. *liem*.
lējin, *lējinä*; 1. *lājīn*.
lējja, *lējjā*; 1. *lijjīm*.
lēči (præt. s. 3.); 1. *lāčēt*.
lētti (gen. plur.); 1. *lattie*, *lāttie*.
lētti, *lēttih* U. (sk.) hasítani, széthasítani | spalten (præs. plur. 3. *lēttijē*). — v. ö. Lul. *luottuot*.
-les; 1. *kuelles* és *lies*.
lēsit, *lēset*, *lēsit* St. bezárni, becsukni | sperren, zusperren; *lēsomā* p. præt. — v. ö. *lāšie*. — L. *laset*.
lēsel^ota hksn St. becsukva | zugesperrt.
lep; 1. *liem*.
lēhpi (præt. s. 3.); 1. *lāhpet*.
lēptiä U. (sk.) ruha | kleid.
lēbrie U. (sk.) máj | leber. — sv. *lever*.
lēm; 1. *liem*.
li; 1. *liem*.
l^oakkiestit, *l^oakkiestit*, *l^oakkiestit* föligrani, hirtelen föllállni | aufspringen, schnell aufstehen (præs. s. 3. *l^oakste*, *l^oakste*).
liä, *liä*, *l^oä*, *liäh*, *l^oäh*; 1. *liem*.
liähkokes, *-kos*, *liähkokes* F. kellemes | angenehm, behaglich. — L. *likokes*.
liähkum; 1. *liem*.

- liäkki'*, *liäkkeri'*, *liäkkarahtit*; 1. *liekki'* stb.
liähtäkä F. könnyű | leicht. — sv. lätt.
liätn, *liän*; 1. *liem*.
liänc'e; 1. *liencie*.
liänsmaqñ'e; 1. *liensmaqñ'e*.
liäm; 1. *liem*.
liämq U. (sk.) leves, lé | suppe, brühe. — Lul. *liepma*.
liäret St., F., *liärih* U. (a.) tanulni | lernen F., St.; tanítani |
 lehren St. — Lul. *leärrat*.
liärah tīt, *lierah tūt* U. (sk.), *liäratijit* U. (u.) vb. caus., tanítani,
 megtanítani | lehren (præs. s. 2. *liärat'*). — L. *läretet*.
liärtät, *liäržhtit*; 1. *lieratit*.
lie, *l'e*, *lie'*, *l'e'*; 1. *liem*.
lieihket, *l'eihkēt*, *leihket* St. önteni, tölteni | giessen, eingiessen
 (præs. s. 1. *lieihkq*, *lieihkq*, 2. *lieihk'*, *lieihk'*, 3. *l'eihkā*; præt.
 s. 1. *lieihkip* v. *lieihkijip*, 2. *lieihk'* v. *lieihkih* v. *lieihkij'*, 3. *lieihki* v.
lieihkij; imper. s. 2. *lieihk'*); *lieihkimq*, *l'eihkemaq* p. præt. — Lul.
liejžhkit.
liejžwq St.: *läipie-l.* egy egész kenyér | ein laib brot.
lieu'; 1. *liem*.
lieulos, *liulos*, *liulus* H., U. (a. u., tr.), *leuolos* F. nehéz | schwer. —
 L. *leuolok*.
liek, *liek* H., U., *lik* U. (m.) conj. mégis | doch; *ij...l.* mégsem |
 doch nicht. — 1. *läikan*.
liek', *lieka*, *liega*, *liekele*, *liekum*; 1. *liem*.
liekokes; 1. *liähkokes*.
liekkv', *liäkkih* U. (a., sk.) fujja, hordja a havat a szél | treiben
 (vom schnee).
liekkerih, *liäkkeri'* U. (a.) befujja (az utat a hó) | verwehen (von
 schnee). — v. ö. Friis *likkadet* identidem se movere.
liekkadahtēt, *-hti'* U. (sk.). *liekkarahtit*, *liekkerehtit* U. (a.) id.
liekkadīt St. nyugodni | ruhen.
liekkstīt St. id., vb. mom. — L. *läggestet*.
lieh; 1. *liem*.
lietera, *lietere*, *lietie*, *lietien*, *lietn*; 1. *liem*.
liehtie H. könnyű | leicht. — sv. lätt. — v. ö. *liähtäka*.
lietta, *liettä* U. (a.) meleg | warm. — v. ö. L. *lägga*.
lies, *lien*; 1. *liem*, *lijim*.

lienie; 1. *līnie*.

lienktatet F., *lienктаhtīt* U. (u.) kivánni, óhajtani | wünschen. — sv. *längta*.

liencie H., U. (a., u.) *lienc'ie* H., *liānc'ie* U. (u.), *liēncie*, *liāncie* U. (sk.) kerületi rendőrtisztviselő | oberpolizeibeamter in der landvogtei. — sv. *länsman*.

liensman'ie, *liānsman'ie*, *lānsman'ie* St. id.

liepie, *liepuh*, *liepū'*; 1. *liem*.

liepānit St. tölteni, beletölteni, beleönteni | hineingiessen, einfüllen; *liepānomq*, *-nomq* p. præt. — L. *lebnet*.

lieuq, *lieuo* J., *lieuo*, *lieuw* H., U. (m.), *ļejowq* U. (sk.) plur. *lieu'* J., *lieuh* H. élet | das leben (gen. *ļiewan*, *ļiwon*, *ļiwun*; acc. *ļiewum*, *ļiwum*). — sv. *lif*.

lieves, *lievēs*, *lievies*, *lievie*; 1. *liem*.

liem, *lēm* J., *lām* U. (sk., u.), *lēm* H., *leām*, *leām* U. (sk.), *l'ep*, *l'ep*, *lep*, *l'äp*, *leäp* St., *liekum*, *liäkum* U. (u., a., m.) verbum auxiliare, præs. s. 1. *vagyok* | ich bin; — *lieh*, *lie'*, *l'eh*, *l'e'*, *leäh*, *l'ä'* J., St., *lēäh*, *liäh*, *l'äh*, *liä'* H., U. (u., a.), *lēh*, *le'* H., *-l* (tatne-l. *hiewon*) St., *liek'* U. (a., u., m.) id. præs. s. 2. *vagy* | du bist; — *lie*, *leä* J., St., *l'e* St., *liä*, *l'ä* U. (sk., a., ov.), *leä* U. (sk.), *leä*, *l'ä* U. (sk.), St., *leä*, *lea* U. (sk.), *lē* F., *le* F., St., *lieka*, *liekā*, *leaka*, *leakā* H., U. (m., a., u.), *l'ega*, *l'ega* H., *liāga*, *liekele*, *leagale* U. (a.), *leagala* U. (sk.), *liela*, *liele* F. id., præs. s. 3. — *liepie*, *lipie* F., St., *liepe* F., *liepuh*, *liepu'*, *liepū'* H., U., *lieu'*, *liū'* U. (a.) id., præs. plur. 1. — *lietie* U. (sk.), St., *litie* F., St., *lietera*, *lietere* H., U. (a., u.), *lietre* H., *l'etie*, *l'etie* St. id. præs. plur. 2. — *lieh*, *lie'*, *l'e'* F., St., U. (sk.), *liäh* U. (sk.), *leäh*, *l'ä'* U. (sk.), St., *lies* U. (sk.), F., *läs*, *läs* U. (sk.), *lieves*, *lievies*, *lievies*, *lievēs* H., U. (u., a.) id., præs. plur. 3. — *lien* J., St., *liän* U. (a.) *leän* U. (sk.), *l'en* St. id. præs. dual. 1. — *lieten*, *lietn* U. H., *liätn* U. (a.), *litien* F., St. id. præs. dual. 2. — *lies*, *läs*, *lieves*, *lievies*, *lievēs* (l. plur. 3.), *lievie* U. (a.), *leaponk*, *leapōnk* U. (sk.) id. præs. dual. 3. — *tagadó alak* (forma negat.): *im*, *i'*, *i*... stb. *lieh*, *lie'*, *l'e'*, *leäh*, *l'ä'* J., St., *lih*, *li'* U. (a.), H., *lieh* U. (u.), *le'* H., *le'* F. — *liemq* F., *l'emq*, *limq*, *lēmq*, *limh*, *lim'* St. p. præt. — 1. *lijjim*.

liemen; 1. *lijjim*.

lierahrtit; 1. *liärahtīt*.

- lierik* U. (a., u.) vezetni | führen, leiten. — sv. *leda*. — Lul. *lājetit*.
- lieratit* U. (sk.), *liārehtit*, *liärtet* U. (tr.), *lierētīt*, *lējēretit*, *lie-rehtīt* St. vezetni | führen; rénszarvassort (*rairā-t*) vezetni | eine renntierreihe leiten.
- lierlkih*, *lierlkiewi* U. (a., u.) id., vb. pass. vezettetni | geführt werden (præt. s. 3. *lierlkejjā* v. *lierlkiewi*, -*wij*).
- lierta*, *lierta*, plur. *liert* H. vitorla | segel.
- liela*, *liela* (præs. s. 3.); l. *liem*.
- liusie*, *liusiā*, *liusiā*, *liusiā*, *liusiā* U. (sk.), *lūōisie* F., *luōišie* U. (u.) gyertya, világosság | licht. — sv. *ljus*.
- liulos*, *liulus*; l. *lieulos*.
- lik*; l. *liek*.
- lihka* J. adv. és pp. közel; egészen mellett | nahe; in der nähe, (dicht) bei (*koq't'en l.*); *lihkšte*, *lihkšte* U. (a.) közlről | von der nähe; *lihkubišnie* U. (a.) közelebb | näher. — Lul. *lahka*.
- likäine* U. (m.) szintugy | eben so.
- likke*, *likkä* J., *likkiä*, *likkä* U. (sk.), *lökkä* F. adv.: *čappies-l.* szépen | schön, auf schöne weise, art, *k'ehps-l.* könnyen | leicht; *jēc-l.* U. (a.) másképp | anders; *kuktems-l.* U. (sk.) hogyan | wie. — L. *laka*; v. ö. *lākan*.
- liknä* U. (sk.) zseb | tasche.
- lih*; l. *liem* és *lijjim*.
- lijjök*, *lijjök*, *lijjāk* U. (sk.); l. *liek*.
- lijjim*, *lijim*, *līm* J., *lip* St. verbum auxiliare, præt. s. 1. voltam | ich war. — *lijjih*, *lijih*, *līh* J., *lih* J., St. id. præt. s. 2. — *lijje* J., St., *lejja*, *lejja*, *lējja* H., U., *lijje*, *lijji*, *lijj*, *līn*, *līn*, *līn* U. (sk.), *lij*, *lij* St. id. præt. s. 3. — *lijjimū*, *līmū*, *liemū* H., U., *liū* U. (a.), *lim* St. id. præt. plur. 1. — *lijjitie*, *lītīe*, *litie* U., H., *litie* F., St. id., præt. plur. 2. — *līn*, *līn*, *lien*, *lijin*, *lijen* J., St., *lijjin* U., H., *lijen* U. (sk.), St. id. præt. plur. 3. — *lijjimen*, *liemen* H., U., *līmien* U. (a.) id. præt. dual. 1. — *litetn* H., U., *lītn* U. (a.) id. præt. dual. 2. — *līpāpetn* U. (sk.), *līn*, *lien* stb. (l. plur. 3.), *leikan* St. (t.) id. præt. dual. 3.
- liččep* St. (conjunctivus verbi *liem*) s. 1., *ličč* s. 2., *liččie* s. 3.; *liččipie* plur. 1., *liččitie* plur. 2., *ličč* plur. 3., *liččien* dual. 1. *liččtien* dual. 2., *ličč* dual. 3. (l. plur. 3.). — L. *ličab*.
- lihce*, plur. *lihc* J., St. íz, tag | glied, gelenk J., St.; gerincz-

csont | wirbelbein U. (sk.); *čeapa-l.* U. (sk.) nyakesigolya | ha's-wirbel. — Lul. *lahtas*.

lih tie U. edény | geschirr, gefäss. — Lul. *lihtie*.

litie, *litien*, *liten*, *liten*; l. *lijjim*, *liem*.

lī's, *lēis*, *lējēs*, *lējjēs*: *īj lī's'* nem érdemes, nem ér semmit, nem használ semmit | es nützt nicht, taugt nicht, hilft nicht. — L. *lisi*.

lin, *līn*, *līn*; l. *lijjim*.

līnie, *līniä*, *līnie* J., St. *lijjine* U. (sj.), *lijnie* St., *lenie*, plur *līnie'* F. kendő | tuch; *čeapah* l. U. (a.) nyakkendő | halstuch J., St.; vászon, gyöles | leinwand F.; *velk čeapa'* l. U. (a.) gal-lér | kragen; *purtien* l. U. (a.) asztalkendő | tisch-tuch; *mānai* l. U. (a.) pólyaruha | windeln, wickeltuch; *lomma* l. St. zsebkendő | taschentuch. — Lul. *lenie*.

lintih U. (a., u.) begöngyölni, bepátyolálni, bepólyázni (gyermeket) | einwickeln (kinder), einwindeln. — sv. *linda*.

lip, *lipie*, *līpāpetn*; l. *liem*, *lijjim*.

lih piä U. szikla, szirt | felsen, klippe. — sv. *klippa*.

līwun (gen.), *līwum*, (acc.) stb.; l. *liewa*.

limg, *limh*, *lim'* St. (p. præt.); l. *liem*.

lim, *līm*, *līmien*; l. *lijjim*.

loqitā (præs. s. 3.); l. *luihtet*.

łoda H. pajta | scheune. — v. ö. *lāruo*.

łopa, *łopā* H., U., *łupa* F. tenyér | flache hand. — L. *lāpo*.

ławuo, *ławuo* St. gabonapajta | getreidescheune, scheuer.

łomma, *łomma*, *łomma* St., *łomma* J., *łomm* U. (sk.) zseb | tasche. — L. *lomm*.

łōikarīt; l. *lucikarīt*.

łōi'telīt; l. *luihtelīt*.

łose U. (a.) pp. -hoz, -hez | zu (*puotā mōnnene viānān l.* eljön velem a barátához | er kommt mit mir zum freunde). — Lul. *lusā*.

loonī' H. fölemelni | erheben (præt. s. 3. *loon'ejēja*).

louhtie; l. *luihtie*.

louhtōka F. olcsó | billig.

lō^use; l. *lō^ose*.

lounie, *lounie*, *lū^unie* St. -nál, -nél; l. *luinie*.

loulet St.; l. *laulet*.

lohkas St. tizen | zehne (tah l.).

lohketa; l. *luhkeṭa*.

lohkumaq; l. *luhkot*.

lokčā F. kapocsnak, csatnak befogadó része, (melybe a másik beakasztódik) | spangenmutter.

lottie madár | vogel; l. *lattie*.

lotnet; l. *lqtnet*.

lō'se, *lō'se*, plur. *lō's'* St. útmutató, kalauz | wegweiser. — norv. *lods*.

lō'ssete, plur. *lō'sset* St. nehéz | schwer. — Lul. *lossät*.

lō'net St., F., *lō'nih*, *lō'nih* U., H. kölcsönözni, kölcsön adni | leihen (præs. s. 3. *lō'nuq* J., præt. s. 3. *lō'ni* St., *lō'nij*, *lō'nije* U.) — sv. *låna*.

lopma, *lopma*; l. *lupma*.

lomma; l. *loqmma*.

lō'sadit U. (ov.) fölváltani | ablösen. — sv. *lösa*.

lō'našit U. (a.) megjutalmazni | belohnen. — sv. *be-löna*.

lō'nih; l. *lō'net*.

lō'nestahtih, *lō'ne'stähtij* U. (u.) kölcsön kérni, kikölcsönözni sich ausleihen; *lō'nästähtäma* p. præt.

luqihṭāb (præs. s. 1.); l. *luoit'*.

lūqkene, plur. *lūqken'* St. láng, parázs | flamme, glut. — sv. *låga*.

lūātāṭit U. (sk.) levetközni | sich auskleiden.

luqtṭet; l. *luottṭet*.

luqmma; l. *loqmma*.

luäjäṭi', *luäṭi'*; l. *luoit'*.

luäppala; l. *luoppala*.

luärhkit U. (a.) agyonütni | erschlagen, tödten.

luéiti', *luéihtama*; l. *luoit'*.

luéppi' H., U. teríteni, kiteríteni | ausbreiten, breiten.

luihkstit, *luik^ustit*; l. *luóikustet*.

luiččä H., U. nyugodt, csendes idő | stilles wetter. — Lul. *logdčie*.

luiehtie, *luhtie*, *lū'te* F., *luitie* H., U., *lū'htie*, *louhtie*, *luhtie* St. pp. -tól, -től | von (*tū'ni häreji* l. U. (a.) minden irányból | von allen richtungen.) — Lul. *luhtä*.

luiehtet; l. *luoit'*.

luihtelit J., St., *lu^oihtelit* St., *loihtelit*, *loiⁱtelit* U. (sk.) vb. frequ. és mom. 1. = *luóitih*; 2. kifogni lovat a kocsiból, rénszarvast a szánból | ausspannen (das pferd, renntier), præs. s. 2. *luihtel'*.

luinie J., *lu^uiniä* U. (sk.), *lū^unie*, *lounie*, *lounie* St., pp. -nál, -nél | bei. — Lul. *lunnä*.

luilie, *luilie*; l. *lulia*.

luiltä; l. *lūelte*.

luoikarit, *loikarit* U. (a.) kölcsön adni | borgen, leihen.

luóikustet, *luóihkustet*, *lu^oihk^ustit*, *luihk^ustit*, *luihkstit* St. megkedvelni, megszeretni | lieb gewinnen.

luoitⁱ, *luéitih*, *luäitⁱ* H., U., *luójtⁱ*, *luäjⁱti*, *luäj^jti* U. (sk.), *luihtet* F., St., *lu^oihtet*, *luⁱih^tet* St. eresztani, bocsátani, eleresztani | lassen, loslassen, freilassen. (præs. s. 1. *luéitam* H., U., *luqih^tā* St., præs. s. 3. *luéitā*, *luäitā* H., U., *luqih^tā*, *luoihtā*, *loqitā* St., præt. s. 3. *luihtieje* F., *luihti* St. — negat. *ij luihtie'* J., St.); *luéitama* H., U., *luéihtama*, *luoihtama*, *luqih^tama* F., St., *luéihtama* F. p. præt. — Lul. *luoj^hti^t*.

lu^oih^telit; l. *luihtelit*.

luous H., U., *luowus* F., U. (sk.), *luowus*, *lüowus* U. (sk.) adv. szabadon, szabaddá, ki- | frei, los (*luóiti'* l. szabadon bocsátani | loslassen, freilassen). — Lul. *luovas*.

luokte, plur. *luokt'* St. öböl | bucht. — L. *luokt*, *luokta*.

luotta, *luottā*, *luotte*, *luotta* H., U., *luojtta* U. (a.), plur. *luott'* lábnyom | fusspur (*pū^ucen* l. rénszarvas nyoma | renntierspur). — L. *luodd*.

luottat F., *luottet*, *luqtet* St. hasítani, széthasítani | spalten, zer-spalten (præt. s. 3. *luqtui* St.). — Lul. *luottuot*.

luonöm; l. *lū^unum*.

lūobahka, plur. -*bahk'* U. (sk.) sík domb, melyre a rénszarvas nyáját pihenni terelik | eine flache anhöhe, wohin man die renntierherde zum ausruhen treibt. (sv. *slätt backe*, *ren-backe*). — v. ö. L. *luobdet* procumbere, recumbere. [see.

luóppala, *luäppala*, *luóppala* U. (sk.) kis tó, tavacska | kleiner *luoves* F. adj. szabad | frei, los; l. *mānā* törvénytelen gyermek | uneheliches kind. — Lul. *luovas*.

luowut U. (sk.) adv. : l. *sāj^jēran* egymás mellé | neben einander, *jemut sides* (cöchteaponk l. s. föllálltak egymás mellé | sie stellten sich neben einander auf). — v. ö. L. *luott æqualiter*, ex æquo.

luowus, *luowus*; 1. *luous*.

luomä; 1. *lupma*.

luomätij U. (sk.) szelíd, szelidített | zahm, gezähmt.

luomma, *luomm*; 1. *loamma*.

luoppala; 1. *luóppala*.

luhkíe, *luhkíe*, *luhkíe* J., St., *luhki* H., U., *luhke* U. (sn.), H., *luhkíe*, *luki*, *lukj* U. (u.), *luhkj* H., *luhkíe* U. (sk.) tíz | zehn; — *luhkíe akta* F., *luhkih akte* U (sn.), *lukj akt* U. (u.), *luki akt* H., *luhkíe jah akta* St. 11.; *luhkíe kuókta* F., *luhki kuékte* U. (sn.), *luki k'ekt* U. (u.), *luhkíe o. (v. jah) kuokte* = 12 stb.; — *kuokte l.* = 20; *kuokta luhkíe akta v. k'ekt luhki akt* stb. = 21; *kolóma l.* = 30 stb.; *éñe luhki kakíe* = 78. — *stuora l.* J., St. száz | hundert; *kolóma stuora l.* = 300. — *luhkíe štuóra* (v. *štüru*) *luhkíe* F. ezer | tausend; — *luhkien aikíen tizszer* | zehnmal. — Lul. *lohkíe*.

luhkétä, *luhkéte* J., St., *luhkáda*, *luhkada*, *luhkéta* U. (sn.) tizedik | der zehnte; — *luhki wuöšts* U. (sn.), *luhkíe ja' aktata* F. tizenegyedik | der elfte; *luhkíe ja' muppie* F. tizenkettedik | der zwölfte stb. — *kuókta l.* huszadik | der zwanzigste; — *lohkétn aikíen* U. (sn.) tizedszer | das zehnte mal; *lukti aktñ aikíen* U. (sn.) tizenegyedszer | das elfte mal; *kuókten luktien aikíen* U. (sn.) huszadszor | das zwanzigste mal. — Lul. *lokät*, *loköt*.

lukenestahet, *lukenestahet* F. vádolni, okolni | beschuldigen. — v. ö. *lukenestallet*.

luhkelége St., *luhkiligä*, -ge J. boldog, szerencsés | glücklich. — sv. *lyckelig*.

luhkies U. keresztény | christ; *l. alamuče*.

luhkot St., *luhki'* H., U. olvasni | lesen; *luhkumä* J., St., *luhkumä* St. p. præt. — Lul. *lohkot*.

luhketet, *luhkéte* St. vb. caus. olvastatni | lesen lassen; kihallgatni, vizsgálni | verhören, abhören; *luhkéteminnie* ger. — L. *lokkotet*.

lukenestallet St. hazudni | lügen. — v. ö. *lukenestahet*.

luhkétallih H., U. megbeszélni vmit, tanácskozni | ratschlagen, sich beraten, besprechen.

luks J., St. adv. keletre, kelet felé | ostwärts, nach osten. — Lul. *luksa*. [lokies.

luhks J., *lohkás* St. tizen | zehne, zehn zusammen. — Lul.

luhkset F. sikerülni | glücken, gelingen. — sv. *lyckas*.

lukñonĩ't, *lukñonitan*, *luknānĩ't* U. (sk.) indúlmi, elindúlmi, útnak indúlmi | sich auf den weg machen, aufbrechen (præs. s. 1. *lukñenam*, 2. *lukñan'*, *lukñen'*, 3. *lukñāna*, *lukñēnā*); *lukñenema* p. præt.

lū^uhtie, *luhtie*, *lū'tie*; 1. *luhtie*.

[sv. *lyda*.

lūd'ietit, *lūdedit*, *lū'dietit* H. engedelmeskedni | gehorchen. —

lutnĩh, *luunĩh* H., U., *looni'* H., *lutnĩt* St. fölemelni | aufheben, erheben, in die höhe heben. — v. ö. Lul. *logñiet*, *logēniet*.

lutniestet, *lutn'estēt*, *lütniestet* St. vb. dim., id.; (árverésen) megvenni, megtartani | (auf einer licitation erstehen): *prugstn čū'le'*, *krāk'* *lütнести* er erstand (auf der licitation) die priesterkleider und krägen des probstes; *ĩj-ne altse konoka-rĩ'hke tab kāknet'* *lutniestet'kj*. dessen königreich war nicht im stande dieses (nämlich den schatz) zu bezahlen. — L. *lognestet*.

lū^usedĩ't St. kihirdetni | kundmachen, verkündigen (præs. s. 3. *lū^usete*).

lusk'tallet, *luskhtallet* St. kibékülmi | sich aussöhnen.

lustq, *lusto*, *lustu*, *lušto* J. kellemes, mulatságos | angenehm, unterhaltend. — sv. *lustig*.

lušte J. mulatság | belustigung, unterhaltung; — comp. *luštipa* F. mulatságosabb, kellemesebb | angenehmer. — L. *lust*, *lusto* cupiditas (sv. *lust*).

lū^unie; 1. *luinie*.

lū^unum, *lū^unqm*, *lū^unum* H., U., (u., a.) *luonöm* U. (a.) conditionalis verbi aux. *liem*, sing. 1.; *lū^un'*, *lū^un'* id. 2.; *lū^unie* id. 3.; — *lū^unū* id. plur. 1.; *lū^unete*, *lū^unete* id. 2.; *lū^unies* id. 3. — *lū^unien* id. dual. 1.; *lū^unetn*, *lū^unūtn* id. 2.; *lū^unies* id. 3.; — *eččim lū^un'* *tałowuma* *nem jöttem volna* | ich wäre nicht gekommen. — v. ö. Lul. *lūli*, *lūlu*.

luhpie St. engedelem | erlaubniss (*luhpiep utni szabad volt neki* | er durfte, es stand ihm frei); *koatie-luhpie* szállás | quartier, herberge. — Lul. *loghpie*.

luhpiedit J., St., *luhpierĩ't* H. (præs. s. 1. *luhperem*) igérni | versprechen; megengedni | erlauben St. — Lul. *logpietit*.

lupma J., St. *lopma*, *lopma* U. (u.), *luoma* (l. -koaltā, l. koaltā) hó | schnee. — L. *lobme*. [Lul. *luβbatit*.

luwatet F. megnedvesíteni | befeuchten, anfeuchten, nassen. —

- lū^wet* F., St., *lūwih* H., U. megnedvesedni, vizes lenni | nass, feucht werden (præs. s. 1. *lūwum*, 2. *lū^ww'*, *lūwu'*, 3. *lauwā*, negat. im ... *lū^wwu'*, *lū^wwō'*) ; *lūwoma* p. præt. — Lul. *luββat*.
lū^winⁱä ; l. *luinie*.
luwoša, *luwosa*, plur. *luwoš'*, *luwos'* U. (sk.) szabad, szabadon | frei. — v. ö. *luous*.
lū^wra, plur. *lū^wr'* St. golyó | kugel. — L. *luod* globulus, imprimis plumbeus.
lū^wlakq, *lū^wlahka*, plur. *lū^wlak'*, *-lahk'* St. nehéz | schwer. — L. *leulok*. — v. ö. *lieulos*.
lūlia, *lūlie*, *lū^wlie* J., St., *luilie* U. (a.) keleti | östlich. — Lul. *lullie*.
lūlenä J., St., *lūljenä* U. (a.), *lūlen*, *lūlālisnie* U. (sk.) adv. keleten | im osten.
lūlelte J., St., *luiltä* U. (a.) adv. keletről | von osten. — L. *lulltie*. — v. ö. *laułose*.
lūjōkqlāka H., U. kellemes | angenehm, behaglich. — L. *likokes*.
lūjōkih, *lūjjōkih*, *lūjōkie*, *lūjōkij*, *lūjūki'* H., U. *lūchkot* F. szeretni, tetszeni | lieben, lieb haben, einem lieb sein (præs. s. 3. *lūjckuq*, præt. s. 3. *lūjckējejjā*, *lūjckojejjā*). — Lul. *lēhkuot*.
lūjckhkomā H., U., *lūchkoma*, *lūchkom* F. tetszés | das behagen, belieben, gefallen. — Lul. *lūjōhkum*.
lūjōkōdit, *lūjckōdit*, *lūckōdit* J., vb. frequ., *lūjckstit*, *lūckstet* F. vb. mom. = *lūjōkih*.
lūowus ; l. *luous*.
luōisie, *lūōiše*, *lūušiä* ; l. *liusie*.
lūtn^eestet ; l. *lutniestet*.
ljugunstit H. hazudni | lügen. — sv. *ljuga*.

Pótlások:

- eāhtrak* U. (sk.) borda | rippe.
čassa U. (sk.) női nemző rész | weibliche scham.
čermie U. (sk.) vese | nieren.
-

SAJTÓHIBÁK.

Lap	1 sor	4 fölül	ai jilpile	helyett ai. jilpile
«	1 «	5 «	ai mánā	« ai. mánā
«	22 «	22 «	ō ^o mōč	« ō ^o mmoč
«	24 «	6 alul	huhci dītan	« huhcidītan
«	25 «	20 föl.	oșsoțit	« oșsoțit
«	32 «	3 «	îzik	« îzič
«	33 «	10 «	kāna	« kāna
«	41 «	8 alul	källeše	« källeše
«	43 «	15 «	kārřommq	« kārřetommq
«	59 «	16 föl.	beamter	« beamter U. (u.)
«	65 «	12 «	tokhš'	« tohkš'
«	71 «	22 «	kro ^o kummq	« krō ^o kummq
«	76 «	4 «	h'eļēmuse	« h'ejemuse
«	77 «	7 «	hiäkkä	« hiäkkä
«	81 «	20 «	(sv. jagot, jaga)	« jagot (sv. jaga)
«	82 «	21 «	sūketomı	« sūketoma
«	82 «	25 «	jāmmieminnie	« jāmieminnie
«	85 «	5 «	ječebm	« jēčebm
«	90 «	6 «	īn	« jīn
«	91 «	2 «	tocher	« tochter
«	96 «	8 «	čāddānet	« — Lul. čāddānet
«	97 «	24 «	čallāmān	« čallāmān
«	107 «	23 «	čüöphih	« čüöphih
«	112 «	3 «	tütno	« tütno
«	115 «	5 «	gubernare	« gubernare
«	120 «	7 alul	čuocti ⁱ	« ēuocti ⁱ
«	122 «	1 «	tqostāhtet	« toqstāhtet
«	128 «	14 föl.	tī't	« tī't
«	129 «	4 al.	ū ^u ncs	« tū ^u nes

Lap 135 sor 10 föl.	<i>tiehte</i>	helyett <i>tihte</i>
« 136 « 3 al.	<i>eákča</i>	« <i>seákča</i>
« 137 « 8 föl.	<i>s^eettup</i>	« <i>s^eettup</i>
« 139 « 2 «	<i>séékčih</i>	« <i>séékčih</i>
« 142 « 10 «	<i>oqyse</i>	« <i>soqyse</i>
« 143 « 2 al.	<i>sūghpa^{ne}</i>	« <i>sūghpa^{nie}</i>
« 144 « 6 «	<i>suolāti't</i>	« <i>suolāti't</i>
« 146 « 10 föl.	<i>skubmāhet</i>	« <i>skabmahet.</i>
« 151 « 17 «	<i>stūore</i>	« <i>stūorre</i>
« 154 « 4 «	<i>csattani</i>	« <i>csattanni</i>
« 154 « 10 «	után kimaradt: Lul. <i>slādča</i> .	

slām ut St. leesni | herabfallen, herabstürzen.

Lap 154 sor 15 alul: geschla gen. helyett geschlagen

« 157 « 8 «	<i>škauaca</i>	« <i>škauāča</i>
« 158 « 13 föl.	L.	« l.
« 159 « 7 «	után: <i>škū^ulih</i> ; l. <i>škū^ulet</i> .	

sem van | ich habe durchfall helyett:

sem van | ich habe durchfall.

škū^ulih; l. *škū^ulet*.

« 161 « 3 fölül	<i>svierthie</i>	helyett <i>svierhtie</i>
« 173 « 5 al.	<i>nūlhcet</i>	« <i>nūlhcet</i>
« 175 « 9 föl.	<i>pakeitet</i>	« <i>pakčitet</i>
« 178 « 7 «	<i>parākuo</i>	« <i>parākat</i>
« 178 « 11 «	<i>-kek'</i>	« <i>-kek' F.</i>
« 180 « 3 «	<i>buälte</i>	« <i>buälte</i>
« 180 « 17 «	<i>piälluo</i>	« <i>piälluo</i>
« 183 « 9 «	<i>schneeschlittschule</i>	« <i>schneeschlittschuhe</i>
« 189 « 12 «	<i>po^otim, pō^otin</i>	« <i>po^otim, pō^otin</i>
« 195 « 8 al.	<i>svīnin</i>	« <i>svīnien</i>
« 205 « 10 föl.	<i>erlōti'</i>	« <i>ferlōti'.</i>

FRANKLIN-TÁRSULAT KÖNYVNYOMDÁJA.